

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

G.C.
0698

Provincia Italiana degli S.S. Missionari
Fondo librario antico
Gallarate
Compagnia di Gesù

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

M. ANNEI
LVCANI DE
BELLO CIVI-
LI LIBRI
DECEM.

Ex lib. Antonij Zulii Presb. Claren

VIRTVTEDVCH,

COMITIA FORTUNA.

M-1
187

APVD SEB. GRY-

PHIVM LV-
GDVN. PROEAT

DOMUS
PROBVS
VEN.

Fondo librario antico dei Seminari italiani

www.fondolibrarioantico.it

M. ANNEI LVCANI VITA,

Ex Petri Criniti, de Poëtis Latinis

libro III.

M A R C U S Anneus Lucanus, natiōe Hispanus,
patria Cordubensis fuit. Patrē habuit L. Anneum
Mela, qui habitus est Senecae et Gallionis frater, ut
obseruatū est in Annalibus Eusebij. Natalis eius
traditur C. Cæs. Germanico iterum, & L. Cæsiano
Coss. Delatus ad urbē, cùm in prima adhuc infan-
tia esset, quò facilius pro ætate in bonis disciplinis
cultū ingenij caperet. Adolescēs factus, illustres ha-
buit præceptores: in literis Rhenniū Palæmonem,
qui principe locū inter omnes Gramaticos tenuit:
in Rhetoricis Flauium Virginiu Rhetorē illis tem-
poribus nobilissimū. Tantumq; diligentia sua ac fa-
cilitate ingenij profecit, ut Græcè ac Latine decla-
maret, nō sine summa admiratione audientiū. Inter
ceteros cōdiscipulos Saleiū Bassum, & A. Persiū,
qui Satyras scripsit, singulari benevolentia dilexit,
mutuisq; officijs prosequutus est. Apud Cæs. Nero-
nem permultū gratia & benevolentia in prima æta-
te potuit: adeò illi efficax fuit ingenii ad promeren-
dos, conciliandoſq; sibi animos hominum. Itaq; non
nō odò ad Quæſtura dignitatē prouectus est, sed in
Augurū quoq; collegiū ascitus, compositis uersibus
de laudibus Neronis. Non tamē permāſit in gratia
apud eum principe, qui alienas laudes molestissimo
animo ferret: quiq; in repellēdis, opprimēdisq; alio-
rum iuriisribus aerrimus, ac scuſſimus fuit. Vxo-

rem

LVCANI VITA.

3

rem habuit nomine Pollā Argentariam : de cuius
ingenio, atq; doctrina, multa referuntur à Sidonio
Apollinare, & Papinio: qui maxima quadā rene-
rentia inquit ad natale Lucani celebrandū se acce-
dere, & esse hoc imputandū Polle Argentariae, cu-
ius eruditio, atq; nobilitas summa fuit. Val. quoq;
Martialis multis carminibus Natale Lucani de-
scribit: quale est illud contra Neronis iniquitatem:
Hec est illa dies, quæ magni consilia partus
Lucanum populis, & tibi Polla dedit.
Heu Nero crudelis, nullaq; inuisior umbra,
Debuit hoc saltem non licuisse tibi.

Enumerantur à Grāmaticis nostris præter opus de
bello Cæs. & Pompej, cōplura alia ab eodē Lucano
composita: in quibus maximā laude adeptus est in-
genij, et doctrinæ. Scripsit enim saturnalia, sylua-
rum libros x. Tragœdiā Medeā, quam nō absoluīt:
de incēdio Vrbis, de incēdio Troiae cum Priami ca-
lamitate, Orpheū, fabulas complureis, & epistolas.
Ex libris Pharsaliæ treis primos emendauit, cum
uxore Argentaria: reliquos imperfectos, atq; inemen-
datos reliquit, propter intēpestium interitum. Fab.
Quintil. autor est, Lucanū ipsum magis annumerā-
dum esse Oratoribus, quam Poëtis. Est (inquit) ar-
dens, & concitatus, seniētisq; clarissimis excellens.
In concionibus admirandus atq; excultus, adeò ut
uideatur satis exprimere singularem illam elegan-
tiā, & maiestati Vergili. Sunt qui scribant cum
perisse florenti adhuc etate, cūm nondū x x x. annū

a 2 attig

attigisset. sed referendum id est uerbis Cornelij Taciti: qui de hoc agit in gestis Neronis. Attico Vestino, & Silio Nerua Coſ. facta est conspiratio contra Neronem Imperatorem, principe tam preclaris facinoris C. Pisone. Lucanum propriæ causæ ad hoc accendebat, quod famam carminū eius Nero deprimebat, prohibueratq; ostentare uanus aſſimulatione. Patefacta autem coiuratione, Lucani cædem imperauit Nero. Is brachium dedit medico, ad secundas uenas: & ubi profluente sanguine pedes frigescere, manusq; & paulatim ab extremis cedere ſpiritum, feruido adhuc, & compote mentis pectore intelligit: recordatus à ſe carmen compositum, quo uulneratum militem per eiusmodi mortis imaginē obiſſe tradiderat, uersus ipſos reuulit: eaq; illi ſuprema uox fuit. Visitur adhuc Romæ in marmoreis monumentis id elogium de Lucano priscis literis:

M. ANNEO LVCANO CORDVB
BENSI POETAB, BENEFI-
CIO NERONIS CAES. FAMA
SERVATA.

Sed apponendum præterea eſt carmen illud uulgarum de ipſo Lucano:

Corduba me genuit, rapuit Nero: prælia dixi,
Quæ gessere pares, hinc ſocer, inde gener.
Continuo nunquam direxi carmina duclu,
Quæ tractim ſerpāt: plus mihi comma placet.
Fulminis in morem, quæ ſunt miranda ciuenture
Hæc uero ſapient dictio, quæ feriet.

M. ANN

M. ANNEI LV.
CANI CIVILIS
BELLI LI-
BER PRI-
MVS.

ELLA per Emaihios plus quā
ciuilia campos,
Iusq; datum sceleri canimus,
populumq; potentem
In sua uictri ci conuersum ui-
scera dextra:

Cognatasq; acies, & rupto foedore regni
Certatum totis concusi uiribus orbis,
In commune nefas: infestisq; obvia signis
Signa, pares aquilas, & pila minantia pilis.
Quis furor o ciues? quæ tanta licentia ferri,
Gentibus inuisis Latium præbere cruorem?
Cumq; superba foret Babylon spolianda trophyis
Ausonij, umbraq; erraret Crassus inulta,
Bella geri placuit nullos habitura triumphos?
Heu quantum terræ potuit, pelagiq; parari
Hoc quem ciuiles hauserunt sanguine dexteræ!
Vnde uenit Titan, & nox ubi sidera condit,
Quaq; dies mediis flagrantibus æstuat horis,
Et quæ bruma rigens, ac nescia uere remitti,
Astringit scythicum glaciali frigore pontum.
Sub iuga iam Seres, iam barbarus iisset Araxes,

Et gens si qua iacet nascenti conscia Nilo.

*Tum si tantus amor belli tibi Roma nefandis,
Totum sub Latias leges cum miseris orbem,
In te uerte manus: nondum tibi defuit hostis.
At nunc semirutis pendent quod mœnia tectis
Urbibus Italiæ, lapsisq; ingentia muris
Saxa iacent, nulloq; domus custode tenentur,
Rarus & antiquis habitator in urbibus errat,
Horrida quod dumis, multosq; inarata per annos
Hesperia est, desuntq; manus poscentibus aruis,
Non tu Pyrrhe ferox, nec tantiis cladibus autor
Pœnus erit: nulli penitus discindere ferro
Contigit: alta sedent ciuilis uulnera dextre.*

*Quod si non aliam uenturo fata Neroni
Inuenire uiam, magnoq; eterna parantur
Regna deis, cœlumq; suo seruire Tonanti
Non nisi seuorum potuit post bella gigantum:
Iam nihil o superi querimur: scelera ista nefasq;
Hac mercede placent: diros Pharsalia campos
Impleat, & Pœni saturentur sanguine manes:
Vlma funesta concurrant prælia Munda.
His Cæsar, Perusina fames, Mutinæq; labores
Accedant fatis: & quas premit aspera classes
Leucas: & ardentí seruilia bella sub Aetna.*

*Multum Roma tamen debes ciuibis armis,
Quod tibi res acta est. Te, cum statione peracta
Astra petes serus, prælati regia cœli
Excipiet gaudente polo: seu sceptra tenere,
Seu te flammiferos Phœbi transcendere currus,*

Tellur

Telluremque; nihil mutato sole timentem
 Igne uago lustrare iuuat:tibi numine ab omnibus
 Cedetur:iuriisque tuo natura relinquet
Quis deus esse uelis:ubi regnum ponere mundi.
 Sed neque; in Aerstro sedem tibi legeris orbe:
 Nec polus aduersi calidus quaque uergitur Austris
 Unde tuam uideas obliquo sidere Romanum.
 Aetheris immensi partem si presseris unam,
 Seniet axis onus.librati pondera caeli
 Orbe medio:pars aetheris illa serenit
 Tota uacet>nullaque; obstant a Cæsare nubes.
 Tunc genus humanum positis sibi consulat armis,
 Inque; uicem gens omnis amet:pax missa per orbem
 Ferrea belligeri compescat limina Iani.
 Sed mihi iam numen:nec si te pectore uates
 Accipiam,Cyrrhae uelim secreta mouentem
 Sollicitare deum,Bacchumque; auertere Nysa.
 Tu satis ad uires Romana in carmina dandas.
 Fert animus causas tantarum expromere rerum:
 Immensumque; aperitur opus,quid in arma furtem
 Impulerit populum,quid pacem excusserit orbi.
 Inuida fatorum series,summisque; negatum
 Stare diu,nimioque; graues sub pondere lapsus,
 Nec se Roma ferens.sic cum compage soluta
 Secula tot mundi suprema coegerii hora,
 Antiquum repetens iterum chaos,omnia mistis
 Sidera sideribus concurrent,ignea pontum
 Astræ petent,tellus extendere littora nolet,
 Excusuerique; fratum:fratri contraria Phœbe

a 4

Ibie

Ibit, et obliquum bigas agitare per orbem
 Indignata, diem posceret sibi: totaq; discors
 Machina diuulsi turbabit foedera mundi.
 In se magna ruunt: letis hunc numina rebus
 Crescendi posuere modum. nec gentibus ullis
 Commodat in populum terræ, pelagiq; potentem
 Inuidiam Fortuna suam. tu causa malorum
 Facta tribus dominis communis Roma, nec unquā
 In turbam missi feralia foedera regni.

O malè concordes, nimiaq; cupidine cæci,
 Quid miscere iuuat uires, orbemq; tenere
 In medio? dum terra fretum, terramq; leuabit
 Aer, et longi uolent Titana labores,
 Noxq; diem cœlo totidem per signa sequetur,
 Nulla fides regni socijs, omnisq; potestas
 Impatiens consortis erit. nec gentibus ullis
 Credite, nec longè fatorum exempla petantur.
 Fraterno primi maduerunt sanguine muri.
 Nec pretium tanii tellus, pontusq; furoris
 Tunc erat: exiguum dominos commisit Asylum.

Temporis angusti mansit concordia discors,
 Paxq; fuit non sponte ducum. nam sola futuri
 Crassus erat belli medius mora. Qualiter undas
 Qui secat, et geminū gracilis mare separat Isthmos,
 Nec patitur conferre fretum: si terra recedat,
 Ionium Aegaeo franget mare: sic ubi seuia
 Arma ducum dirimes miserando funere Crassus,
 Assyrias Latio maculauit sanguine Carras,
 Parthica Romanos soluerunt damna furores.

Plus

Plus illa uobis acie, quām creditis, actum est
 Arfacidae: bellum uictis ciuile dedistis.
 Dni dicitur ferro regnum, populiq; potenter,
 Que mare, que terras, que totum possidet orbem,
 Non cepit fortuna duos, nam pignora iuncti
 Sanguinis, & diro ferales omine tadas
 Abstulit ad manes Parcarum Iulia saea
 Intercepta manu, quod si tibi fata dedissent
 Maiores in luce moras, tu sola furentem
 Inde uirum poteras, atq; hinc retinere parentem,
 Armatasq; manus excusso iungere ferro,
 Ut generos saceris medie iuxere Sabinæ.
 Morte tua discussa fides, bellumq; mouere
 Permissum ducibus: stimulos dedit æmula uirtus.
 Tu noua ne ueteres obscurent acta triumphos,
 Et uictis cedat piratica laurea Gallis,
 Magne times: te iam series, ususq; laborum
 Erigit, impatiensq; loci fortuna secundi.
 Nec quenquam iam ferre potest, Cæsar' ue priorem,
 Pompeius' ue parem, quis iustius induit arma
 Scire nefas: magno se iudice quisq; tuetur:
 Victoria causa Deis placuit, sed uicta Catoni.
 Nec coiere pares: alter uergentibus annis
 In senium, longoq; toge tranquillior usu
 Deditidic peace ducem: famæq; peitor
 Multa dare in uulgo: totus popularibus auris
 Impelli, plausuq; sui gaudere theatri:
 Nec reparare nouas uires, multumq; priori
 Credere fortunæ, stat magni nominis umbra:
Qualis

Qualis frugifero quercus sublimis in agro
Exuias ueteres populi, sacra taq; gestans
Dona ducum: nec iam ualidis radicibus haerens,
Pondere fixa suo est, nudosq; per aera ramos
Effundens, truncu non frondibus efficit umbram.
Sed quamuis primo nutet casura sub Euro,
Tot circum sylue firmo se robore tollant,
Sola tamen colitur, sed non in Cesare tantum
Nomen erat, nec fama ducis: sed nescia uirtus
Stare loco: solusq; pudor non uincere bello.

Acer, & indomitus quò spes, quoq; ira uocasset,
Ferre manū, et nunquam temerando parcere ferro:
Successus urgere suos: instare fauori
Numinis: impellens quicquid sibi summa petenti
Obstaret: gaudensq; uitam fecisse ruina.
Qualiter expressum uentis per nubila fulmen
Aetheris impulsu sonitu, mundi q; fragore
Emicuit, rupitq; diem, populosq; pauentes
Terruit, obliqua perstringens lumina flamma:
In sua templu furit: nullaq; exire uetante
Materia, magnamq; cadens, magnamq; reuertens
Dat stragem latè sparsoq; recolligit ignes.

Ha ducibus cause suberant: sed publica belli
Semina, que populos semper mersere potentes.
Nanq; ut opes nimias mundo fortuna subacto
Intulit, & rebus mores cessere secundis,
Prædaq;, & hostiles luxum suasere rapine:
Non auro, tectis' ue modus: mensasq; priores
Aspernata fames: cultus gestare decoros

Vii

Vix nuribus, rapuere mares: fecunda uirorum
 Paupertas fugitur, totoq; accerstur orbe
 Quo gens quæq; perit, tum longos iungere fines
 Agrorum, & quondam duro sulkata Camilli
 Vomere, & antiquos Curiorum passa ligones
 Longa sub ignotis extendere rura colonis.
 Non erat is populus, quem pax tranquilla iuuaret,
 Quem sua libertas immotis pasceret armis.
 Inde iræ faciles, & quod suassissæ egestas,
 Vile nefas: magnumq; decus, ferroq; petendum
 Plus patria potuisse sua, mensuraq; iuris
 Vis erat: hinc leges, & plebiscita coactæ,
 Et cum Consulibus turbantes iura Tribuni:
 Hinc rapti fasces pretio sectorq; fauoris
 Ipse sui populus, letalisq; ambitus urbi,
 Annua uenali referens certamina campo:
 Hinc usura uorax, auidumq; in tempore fœnus,
 Et concussa fides, & multis utile bellum.

Iam gelidas Cæsar cursu superauerat Alpes,
 Ingentesq; animo motus, bellumq; futurum
 Ceperat: ut uentum est parui Rubiconis ad undas,
 Ingens uisa duci patriæ trepidantis imago,
 Clara per obscuram uultu mœstissima noctem,
 Turrigerò canos effundens uertice crines,
 Cæsarie lacera, nudisq; adstante lacertis,
 Et gemitu permista loqui: Quò tenditis ultrâ?
 Quò fertis mea signa uiri? si iure uenitis,
 Si ciues, hucusq; licet, tunc perculit horror
 Membra ducis, riguere comæ, gressumq; coërcens

Lang

Languor in extrema tenuit uestigia ripa.
 Mox ait: O magna qui mœnia prospicis urbis
 Tarpeia de rupe tonans, Phrygijq; penates
 Gentis Iuleæ, & rapti secreta Quirini,
 Et residens celsa Latialis Iuppiter Alba,
 Vestalesq; foci summiq; ô numinis instar
 Roma faue coepitis: non te furialibus armis
 Persequor: en adsum uictor terraq; mariq;
 Cæsar ubiq; tuus (liceat modò) nunc quoq; miles.
 Ille erit ille nocens, qui me tibi fecerit hostem.
 Inde moras soluit belli, tumidumq; per amnem
 Signa tulit properè: sicut squalentibus aruis
 Aestifere Libyes uiso Leo comminus hoste
 Subsedit dubius, totam dum colligit iram:
 Mox ubi se sene stimulauit uerbere caude,
 Erexitq; iubas, uasto & graue murmur hiatu
 Infremuit: tum torta leuis si lancea Mauri
 Hæreat, aut latum subeant uenabula pectus,
 Per ferrum tanti securus uulneris exit.
 Fonte cadit modico, paruisq; impellitur undis
 Punicus Rubicon, cum feruida canduit æstas,
 Perq; imas serpit ualles, & Gallica certus
 Limes ab Ausonijs disternimat arua colonis:
 Tum uires prebebat hyems, atq; auxerat undas
 Tertia iam grauido pluialis Cynthia cornu,
 Et madidis Euri resolute flatibus Alpes.
 Primus in obliquum sonipes opponitur amnem
 Excepturus aquas: molli tum cætera rumpit
 Turba uado faciles iam fracti fluminis undas.

Cæsar

Cæsar ut aduersam superato gurgite ripam
 Attigit, Hesperie uetus et constituit aruis,
 Hic ait, hic pacem, temerataq; iura relinquo:
 Te Fortuna sequor: procul hinc iam fœdera suntos.
 Credidimus, fatis, utendum est iudice bello.
 Sic fatus, noctis tenebris rapit agmina ductor.
 Impiger, et torto Balearis uerbere funde
 Ocyor, et missa Parthi post terga sagitta:
 Vicinumq; minax inuadit Ariminum: et ignes
 Solis lucifero fugiebant astra relicto.
 Iamq; dies primos belli uisura tumultus
 Exoritur: seu sponte deum, seu turbidus Auster
 Impulerat, moestam tenuerunt nubila lucem.
 Constituit ut capto iussus deponere miles
 Signa foro, stridor lituum, clangorq; tubarum
 Non pia concinuit cum rauco clasica cornu.
 Rupta quies populis, stratisq; excita iuuentus
 Diripiunt sacris affixa penatibus arma;
 Que pax longa dabit: nuda iam crate fluentes
 Inuadunt clypeos, curvataq; cuspide pila,
 Et scabros nigræ morsi rubiginis enses.
 Ut notæ fulsere aquile, Romanaq; signa,
 Et celsus medio conspectus in agmine Cæsar,
 Diriguere metu, gelidus pauor occupat artus,
 Et tacitos muto uoluunt in pectore questus.
 O male uicinis hac menia condita Gallis,
 O tristri damnata loco: pax alta per omnes,
 Et tranquilla quies populos: nos præda furentum,
 Primaq; castra sumus, melius fortuna dediſſes

Orbe

Orbe sub Eoo sedem, gelidaq; sub Arcto,
 Errantesq; domos, Latij quam claustra tueri.
 Nos primi Senonum motus, Cimbrumq; ruentem
 Vidimus, & Martem Libyes, cursumq; furoris
 Teutonici. quoties Romam fortuna lacebit,
 Hac iter est bellis. gemitus sic quisq; latenti,
 Non ausus timuisse palam: uox nulla dolori
 Credita: sed quantum, uolucres cum bruma coercent,
 Rura silent, mediusq; iacet sine murmure pontus:
 Tanta quies. Noctis gelidas lux soluerat umbras:
 Ecce faces belli, dubiaeq; in prelia menti
 Urgentes addunt stimulos, cunctasq; pudoris
 Rumpunt fata moras: iustos fortuna laborat
 Esse ducis motus, & causas inuenit armis.
 Expulit ancipiti discordes urbe Tribunos
 Victo iure minax iactatis curia Gracchis.
 Hos iam mota ducis, uicinaq; signa petentes
 Audax uenali comitatur Curio lingua:
 Vox quondam populi, libertatemq; tueri
 Ausus, & armatos plebi miscere potentes.
 Utq; ducem uarias uoluentem pectore curas
 Conspexit: Dum uoce tuæ potuere iunari
 Cæsar, ait, partes, quamuis nolente Senatu
 Traximus imperium tunc, cum mihi rostra tenere
 Ius erat, & dubios in te transferre Quirites:
 Sed postquam leges bello siluere coactæ,
 Pellimur è patrijs laribus, patimurq; uolentes
 Exilium: ita nos faciat uictoria ciues.
 Dum trepidant nullo firmatae robore partes,

Tolle

Tolle moras: semper nocuit differre paratis.
 Per labor, atq; metus, prelio maiore petuntur.
 Bellantem geminis tenuit te Gallia lustris,
 Pars quota terrarum, facilis prælia pauca
 Gesseris euentu, tibi Roma subegerit orbem.
 Nunc neq; te longi remeantem pompa triumphi
 Excipit, aut sacras poscunt Capitolia laurus:
 Linor edax tibi cuncta negat, gentesq; subactas
 Vix impune feres: sacerum depellere regno
 Decretum est genero, partiri non potes orbem,
 Solus habere potes, sic postquam fatus, & ipse
 In bellum prono tantum tamen addidit iræ,
 Ascenditq; ducem, quantum clamore iuatur
 Elens sonipes, quamvis iam carcere clauso
 Immineat foribus, pronusq; repagula laxet.

Conuocat armatos extemplo ad signa maniplos:
 Utq; satis trepidum turba coeunte tumultum
 Composuit uultu, dextraq; silentia iussit:
 Bellorum ô socij, qui mille pericula Martis
 Mecum (ait) experti, decimo iam uincitis anno:
 Hoc cruor Arétois meruit diffusus in aruis,
 Vulneraq; & mortes, hyemesq; sub Alpibus actæ
 Non secus ingenti bellorum Roma tumultu
 Concuditur, quam si Pœnus transcenderet Alpes
 Annibal: implentur ualido tirone cohortes:
 In classem cadit omne nemus: terraq; mariq;
 Iussus Cæsar agi, quid si mihi signa iacerent
 Marte sub aduerso, ruerentq; in terga feroceſ
 Gallorum populi? nunc cum fortuna secundis

Mechm

Mecum rebus agat, superiq; ad summa vocantes,
 Tentamur, ueniat longa dux pace solutus
 Milite cum subito, partesq; in bella togatae,
 Marcellusq; loquax, & nomina uana Catonis.
 Scilicet extremiti Pompeium, emptiqt; clientes
 Continuo per tot sociabunt tempora regno?
 Ille reget currus nondum patientibus annis?
 Ille semel rapios nunquam dimittet honores?
 Quid iam rura querar totum suppressa per orbem?
 Ac iussam seruire famem? quis castra timent?
 Nescit mista foro, gladij cum triste minantes
 Iudicium insolita trepidum cinxere corona,
 Atq; auso medias perrumpere milite leges
 Pompeiana reum clauserunt signa Milonem?
 Nunc quoq; ne lassum teneat priuata senectus,
 Bella nefanda parat, suetus ciuilibus armis,
 Et docilis Syllam scelerum uicisse magistrum.
 Viq; feræ tigres nunquam posuere furorem,
 Quas nemore Hyrcano, matru dū lustra sequuntur,
 Altus cæforum pauit crux armentorum:
 Sic & Syllanum solito tibi lambere ferrum
 Durat Magne suis: nullus semel ore receptus
 Pollutas patitur sanguis mansuscere fauces.
 Quem tamen inueniet iam longa potentia finem?
 Quis scelerū modus est? ex hoc iā te, improbe, regno
 Ille tuus saltēm doceat discedere Sylla.
 Post Cilicas'ne uagos, & laſsi Pontica regis
 Prælia, barbarico uix consummata ueneno,
 Ultima Pompeio dabitur prouincia Cæsar,

Quod

Quod non, uictrices aquilas deponere iussus,
 Paruerim? mihi si merces ereta laborum est,
 His saltē longi, non cum duce, præmia belli
 Reddantur: miles sub quolibet iste triumphet.
 Conferet exanguis quod se post bella senectus?
 Quæ sedes erit emeritis? quæ rura dabuntur,
 Quæ noſter ueteranus aret? quæ mœnia fessis?
 An melius fient piratæ, Magne, coloni?
 Tollite iampridem, uictricia tollite signa:
 Viribus utendum est, quas fecimus. arma tenenti
 Omnia dat, qui iusta negat: nec numina desunt.
 Nam neq; præda meis, neq; regnum queritur armis:
 Detrahimus dominos urbi seruire paratæ.

Dixerat: at dubium non claro murmure uulgas
 Secum incertia fremit: pietas, patryq; penates
 Quanquam cede feras mentes, animosq; tumentes
 Frangunt, sed diro ferri renocantur amore
 Ductorisq; metu. summi tum munera pili
 Lælius, emeritiq; gerens insignia doni,
 Seruati ciuis referentem præmia quercum,
 Si licet, exclamat, Romani maxime rector
 Nominis, et ius est ueras expromere causas:
 Quod tam lenta tuas tenuit patientia uires
 Conquerimur. deerat' ne tibi fiducia noſtri?
 Dum mouet hic calidus spirantia corpora sanguis.
 Et dum pila ualent fortes torquere lacerti,
 Degenerem patiere togam, regnumq; Senatus?
 Usqueadè miserum est ciuili uincere bello?
 Duc age per Scyhię populos, per inhospita Syriis

Littora, per calidas Libyes sitientis arenas.
 Hec manus, ut uictum post terga relinqueret orbem,
 Oceani tumidas remo compescuit undas:
 Fregit & Arctoo spumantem uertice Rhenum.
 Iussa sequi tam uelle mihi, quam posse necesse est.
 Nec ciuis meus est, in quem tua classica Cesar
 Audiero. per signa decem felicia castris,
 Perq; tuos iuro quocunq; ex hoste triumphos,
 Pectore si fratri gladium, iuguloq; parentis
 Condere me iubeas, plenaeq; in uiscera partu
 Coniugis, inuita peragam tamen omnia dextra.
 Si spoliare Deos, ignemq; immutere templis,
 Numinis miscerit castrensis flamma Monetae.
 Signa super Tuscis si ponere Tybridis undas,
 Hesperios audax ueniam metator in agros.
 Tu quo scunq; uoles in planum effundere muros,
 His aries actus disperget saxa lacertis:
 Illa licet, penitus tolli quam iusserris urbem,
 Roma sit. His cunctae simul assensere cohortes,
 Elatasq; altè, quæcunq; ad bella uocaret,
 Promiserit manus. it tantus ad ethera clamor,
 Quantus pinifera Boreas, cum Thraciis Offæ
 Rupibus incubuit, curvato robore pressæ
 Fit sonus, aut rursus redeuntis in ethera sylue.
 Cesar ut acceptum tam prono milite bellum,
 Fataq; ferre uidet, ne quo languore moretur
 Fortunam, sparsas per Gallica rura cohortes
 Euocat, & Romanis motis petit undiq; signis.
 Deseruere cano tentoria fixa Lemano,

Castr

Castraq; que Vogesi curuam super ardua rupem
 Pugnaces pictis cohiebant Zingonas armis.
 Hi uada liquerunt Isara, qui gurgite ductus
 Per tam multa suo, fame maioris in amnem
 Lapsus, ad equereas nomen non pertulit undas.
 Soluuntur flavi longa statione Rhutni:
 Mitis Atax Latias gaudet non ferre carinas,
 Finis & Hesperiæ promoto milite Varus:
 Quaq; sub Herculeo sacratus nomine portus
 Vrgit rupe caua pelagus: non Corus in illum
 Ius habet, aut Zephyrus: solus sua littora turbat
 Circius, & inta prohibet statione Monocci.
 Quaq; iacet littus dubium, quod terra, freuumq;
 Vendicat alternis uicibus, cum funditur ingens
 Oceanus, uel cum refugis se fluctibus aufert.
 Ventus ab extremo pelagus sic axe uolutet,
 Destituantq; ferens, an sidere mora secundo
 Tethyos unda uage lunaribus & stuci horis,
 Flammiger an Titan ut atentes hauriat undas,
 Erigat Oceanum fluctusq; ad sidera tollat,
 Querite, quos agitat mundi labor: at mihi semper
 Tu quecunq; moues tam crebros causa meatus
 Ut superi uoluere, latè tunc rura Nemetis
 Qui tenet, & ripas Salyri, quâ littore curuo
 Molliter admissum claudit Tarbellicus equor,
 Signa mouet, gaudetq; amoto Santonus hoste:
 Et Biturix, longisq; leues Axones in armis
 Optimus excusso Leucus Rhemusq; lacerto,
 Optima gens flexis in gyrum Sequana frænis:

b z Et

Et docilis rector rostrati Belga couini:
 Aruerniq; ausi Latios se fingere fratres,
 Sanguine ab Iliaco populi:nimiumq; rebellis
 Neruius, & caesi pollutus sanguine Cottæ:
 Et qui te laxis imitantur Sarmata braccis
 Vangiones: Batauiq; truces, quos ære recurvo
 Stridentes acuere tubæ: quæ Cinga pererrat
 Gurgite: quæ Rhodanus raptum uelocibus undis
 In mare fert Ararim: quæ motibus ardua summis
 Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas.
 Tu quoq; latus conuerti prælia Treuir:
 Et nunc tonse Ligur, quondam per colla decora
 Crinibus effusis toti prælate Comatae:
 Et quibus immritis placatur sanguine diro
 Teutates, horrensq; feris altaribus Hesus,
 Et Taranis Scythice non mitior ara Diana.
 Vos quoq; qui fortes animas, belloq; peremptas
 Laudibus in longum uates demittitis ænum,
 Plurima securi fudiſtis carmina Bardi.
 Et uos barbaricos ritus, moremq; finiſtrum
 Sacrorum Druidæ posuis repetiſtis ab armis.
 Solis nosſe deos, & cœli numina uobis,
 Aut solis nescire datum: nemora alta remotis
 Incolitus lucis uobis autoribus, umbræ
 Non tacitas Erebis sedes, Ditisq; profundæ
 Pallida regna petunt: regit idem spiritus artus
 Orbe alio longe, canitis si cognita, uitæ
 Mors media est, certè populi, quos despicit Arctos,
 Felices errore suo, quos ille timorum

Max

Maximus haud urget leti metus, inde ruendè
 In ferrum mens prona uiris, animæq; capaces
 Mortis: & ignauum est reddituræ parcere uitæ.
 Et uos crinigeros bellis arcere Caicos
 Oppositi, petitis Romanam, Rheniq; feroceſ
 Deseritis ripas, & apertum geniibus orbem.
 Cæſar, ut immensa collecto robore uires
 Audendi maiora ſilem fecere, per omnem
 Spargitur Italiam, uicinaq; mœnia compleat.
 Vana quoq; ad ueros accedit fama timores,
 Irrupitq; animos populi, clademq; futuram
 Intulit, & uelox properantis nuntia belli
 Innumeræ ſoluit falſa in pœconia linguaſ.
 Eſt qui, tauriferis ubi ſe Menania campis
 Explicat, audaceſ ruere in certamina turmas
 Afferat, & quæ Nar Tyberino illabitur amni
 Barbaricas ſæui diſcurrere Cæſaris alas:
 Ipuſ omnes aquilaſ, collataq; ſigna ferentem
 Agmine non uno, dcnſisq; incedere caſtris.
 Nec qualem meminere uident: maiorq; feruſq;
 Mentiſ occurrit, uiectoq; immanior hōſte.
 Hunc inter Rhenum populos, Alpesq; iacentes,
 Finibus Arctois, patriaq; à ſede reuulſos
 Ponè ſequi, iuſſamq; feris à gentibus urbem
 Romano ſpectante rapi, ſic quisq; pauendo
 Dat uires famæ: nulloq; autore malorum
 Quæ finxere, timent, nec ſolum uulgus inani
 Perculſum terrore pauet, ſed curia, & ipſi
 Sedibus exiliere patres, innuifaq; belli

b 3

Con

Ignis in Hesperium cecidit latus. atra Charybdis
 Sanguineum fundo torsit mare. fleibile sœui
 Latrauere canes. Vestali rapius ab ara
 Ignis: & ostendens confectas flamma Latinaq;
 Scinditur in partes, geminoq; cacumine surgit,
 Thebanos imitata rogos. tum cardine tellus
 Subsedet, ueteremq; iugis nutantibus Alpes.
 Discussere niuem. Teihys maioribus undis
 Hesperiam Calpen, summumq; impleuit Atlanta.
 Indigetes fleuisse deos, urbisq; laborem
 Testatos sudore Zares, delapsaq; templis
 Dona suis, dirasq; diem foedasse uolucres
 Accipimus: syluisq; feras sub nocte relictae
 Audaces media posuisse cubilia Roma.
 Tunc pecudum faciles humana ad murmura lingue,
 Monstrofiq; hominum partus numeroq; modoq;
 Membrorum: matremq; suus conterruit infans:
 Diraq; per populum Cumane carmina uatis
 Vulgantur. tunc quos sectis Bellona lacertis
 Sæua mouet, cecinere deos: crinemq; rotantes
 Sanguineum populis ulularunt tristia Galli.
 Compositis plena gemuerunt obibis urnæ.
 Tunc fragor armorum, magnaq; per auia uoces
 Auditæ nemorum, & uenientes comminus umbrae,
 Quiq; colunt iunctos extremis mœnibus agros,
 Diffugiunt: ingens urbem cingebat Erinnys,
 Excutiens pronam flagranti uertice pinum,
 Stridentesq; comas: Thebanam qualis Agauer
 Impulit, aut sœni contorsit tela Zycurgi

Eumen

Eumenis: aut qualem iussu Iunonis inique
 Horruit Alcides uiso iam Dite Megaram.
 Insonuere tubæ, & quanto clamore cohortes
 Miscentur, tantum nox atra silentibus umbris
 Edidit: & medio uisi consurgere campo
 Tristia Syllani cecinere oracula manes:
 Tollentemq; caput gelidas Anienis ad undas
 Agricola fracto Marium fugere sepulcro.

Hæc propter placuit Tuscos de more uetusto
 Acciri uates: quorum qui maximus ævo
 Aruns incoluit desertæ mœnia Zunæ,
 Fulminis edoctus motus, uenaq; calentes
 Fibrarum, & motus errantis in aëre pennæ:
 Monstra iubet primum, quæ nullo semine discors
 Protulerat natura, rapi, steriliq; nefandos
 Ex utero fœtus infaustis urere flammis.
 Mox iubet & totam pauidis à ciuibus urbem
 Ambiri: & festo purgantes mœnia lustro,
 Longa per extemos pomæria cingere fines
 Pontifices, sacri quibus est permissa potestas.
 Turba minor ritu sequitur succincta Gabino,
 Vestalemq; chorum dicit uittata sacerdos,
 Troianam soli cui fai uidisse Mineruam.
 Tunc qui fata deum, secretaq; carmina seruant
 Et lotam paruo reuocant Almone Cybellen:
 Et doctus uolucres Augur seruare sinistras:
 Septemuirq; epulis festis, Titijq; sodales:
 Et Salius leto portans ancilia collo:
 Attollensq; apicem generoso uertice Flamen.

b s   Dumq;

Dumq; illi effusam longis anfractibus urbem
 Circumcunt, Aruns dispersos fulminis ignes
 Colligit, & terra mæsto cum murmure condit,
 Datq; locis nomen sacris tunc admouet aris
 Electa ceruice marem. iam fundere Bacchum
 Cœperat, obliquoq; molas inducere cultro:
 Impatiensq; diu non grati uictima sacri,
 Cornua succincti premerent cum torua ministri
 Deposito uictum præbebat poplite collum.
 Nec crux emicuit solitus: sed uulnere largo
 Diffusum ruilo nigrum pro sanguine uirus.
 Palluit attonitus sacris feralibus Aruns:
 Atq; iram superum raptis quæsuit in exitis.
 Terruit ipse color uatem: nam pallida tetrica
 Viscera tincta notis, gelidoq; infecta cruento
 Plurimus asperso uariabat sanguine liuor.
 Cernit tabe iecur madidum: uenasq; minaces
 Hostili de parte uidet: pulmonis anheli
 Fibra latet, parvusq; secat uitalia limes.
 Cor iacet: & saniem per hiantes uiscera rimas
 Emittunt: produntq; suas omenta latebras.
 Quodq; nefas nullis impunè apparuit exitis.
 Ecce uidet capiti fibrarum increscere molem
 Alterius capitii: pars ægra & marcida pendet,
 Pars micat, & celeri uenas mouet improba pulsu.
 His ubi concepit magnorum fata malorum,
 Exclamat: Vix fas superi quæcunq; mouetis
 Prodere me populis: neq; enim tibi summe litanii
 Tuppiter hoc sacrum: cæsiq; in uiscera tauri

Infer

*Infernū uenēre Dei, non fanda timemus;
Sed uenient maiora metu. Dū uisa secundent,
Et fibris su nullā fides; sed conditor artis
Finxerit ista Tages, flexa sic omnia Tuscus
Inuoluens, multaq; tegens ambage canebat.*

*At Figulus, cui cura Deos, secretaq; celi
Noſſe fuit, quem nō ſtellarum. Aegyptia Memphis
Aequaret uifū, numerisq; mouentibus aſtra,
Aut hic errat (ait) nulla cum lege per euum
Mundus, & incerto diſcurrunt ſidera motu:
Aut ſi fate mouent, urbi, generiq; paratur
Humano matura lues, terrae'ne dehifcent,
Subſidentq; urbes? an tollet feruidus aēr
Temperiem? ſegeres tellus infida negabit?
Omnis an infuſis miſcebitur unda uenenis?
Quod cladis genus o ſuperi? qua peſte paratis
ſeu uitiam? extremiti multorum tempus in unum
Conuenere dies, ſummo ſi frigida caelo
Stella nocens nigros Saturni accenderet ignes,
Den calioneos fudiſſet Aquarius imbreſ,
Totaq; diſfuſo latuiſſet in aequore tellus.
Si ſænum radijs Nemeum Phœbe Leonem
Nunc premeres, toto fluerent incendia mundo,
Successusq; tuis flagraſſet curribus aether.
Hi ceſſant ignes: tu qui flagrante minacem
Scorpion incendis cauda, chelasq; peruris,
Quid tantum Gradine paras? nam mitis in alio
Iuppiter occaſu premitur, Venerisq; ſalubre
Sidus hebet, motuq; celer Cyllenius haret,*

Et

*Et cœlum Mars solus habet: cùm signa meatus
Deseruere suos, mundoq; obscura feruntur.
Ensiferi nimium fulget latus Orionis.*

*Imminet armorum rabies: ferriq; potestas
Confundet ius omne manu: sceleriq; nefando
Nomen erit uirtus: multosq; exibit in annos
Hic furor. & superos quid prodet poscere finem?
Cum domino pax ista uenit. duc Roma malorum
Continuam seriem: clademq; in tempora multa
Extrahe: ciuili tantum iam libera bello.*

*Terruerant satis hæc pauidam præsigia plebem:
Sed maiora premunt. nam qualis uertice Pindi
Edonis Ogygio decurrit plena Lyæo:
Talis & artonitam rapitur matrona per urbem,
Vocibus his prodens urgentem pectora Phœbum.
Quò furor ò Pæan? qua me super æthera raptam
Constituis terra? video Pangæa niuosis
Cana iugis, latosq; Aemi sub rupe Philippos.
Quis furor hic ò Phœbe doce, quo tela, manusq;
Romane miscent acies, bellumq; sine hoſte est.
Quò diuersa feror? primos me ducis in ortus,
Quà mare Lagæi mutatur gurgite Nili.
Hunc ego fluminea deformis truncus arena
• Qui iacet, agnosco. dubiam super æquora Syrtim,
Arentemq; feror Libyen, quò tristis Erinnyes
Transtulit Emathias acies. nunc de super Alpis
Nubiferæ colles, atq; acriam Pyrenen
Arripimur. parie sedes remeamus in urbis:
Impiaq; in medio peraguntur bella senatu.*

Confurg

Confurgunt partes iterum, totumq; per orbem
 Rursum eo. noua da mihi cernere littora ponti,
 Telluremq; nouam: uidi iam Phœbe Philippos.
 Hæc ait: & lapsò iacuit defecta furore.

M. ANN. LVCANI
 PHARSALIAE

LIB. II.

 A M' Q V E iræ patuere deūm, mani-
 festaq; belli
 signa dedit mundus: legesq; & fœde-
 ra rerum

Præscia monstrifero uerit natura tumulu,
 Indixitq; nefas.cur hanc tibi rector Olympi
 Sollicitis uisum mortalibus addere curam,
 Noscant uenturas ut dira per omnia clades?
 Siue parens rerum cum primùm informia regna,
 Materiamq; rudem flamma cedente recipit,
 Finxit in eternum causas,qua cuncta coercent,
 Se quoq; lege tenens, & secula iussa ferentem
 Fatorum immoto diuisit limite mundum:
 Siue nihil positum est, sed fors incerta uagatur,
 Fertq; refertq; uices, & habent mortalia casum:
 Sit subitum quodcumq; paras, sit cæca futuri
 Mens hominum fati: liceat sperare iumenti.

Ergo ubi concipiunt quantis sit cladibus urbi
 Constatura fides superum: ferale per urbem
 Iustitium: latuit plebeio rectus amictu
 Omnis honor: nullos comitata est purpura fasces.

Tunc

Tunc questus tenuere suos, magnusq; per omnes
 Errabat sine uoce dolor sic funere primo
 Attonitæ tacuere domus, cùm corpora nondum
 Conclamata iacent, nec mater crine soluto.
 Exigit ad sœuos famularum brachia planctus:
 Sed cùm membra premit fugiente rigentia uita,
 Vultusq; exanimis, oculosq; in morte minaces,
 Necdum est ille dolor, sed iam metus incubat ames,
 Miraturq; malum. cultus matrona priores
 Deposuit: mœstæq; tenent delubra cateruæ.
 Hæ lachrymis sparsere Deos, hæ pectora duro
 Afflxere solo: lacerasq; in limine sacro
 Attonitæ sudore comas: notisq; nocari
 Assuetas crebris feriunt ululatibus aures.
 Nec cunctæ summi templo iacuere Tonantis:
 Diuisere Deos: & nullis defuit aris
 Inuidiam factura parens. quarum una madentes
 Scissa genas, planctu liuentes atra lacertos,
 Nunc, ait, ò misere contundite pectora matres,
 Nunc laniate comas, ne'ue hunc differte dolorem,
 Et summis seruate malis: nunc flere potestas
 Dum pendet fortuna ducum: dum uicerit alter
 Gandendum est. his se stimulis dolor ipse laceſſit.
 • Nec non bella uiri, diuersaq; caſtra petentes
 Effundunt iuſtas in numina ſæua querelas.
 O misere sortis, quod non in Punica nati
 Tempora Cannarum fuimus, Trebæq; iuentus.
 Non pacem petimus ſuperi: date gentibus iras:
 Nunc urbes excite feras: coniuret in arma

Mund

Mundus, Achæmenijs decurrant Medica susis
 Agmina, Massagetas Scythicus non alliget Ister.
 Fundat ab extremo flauos Aquilone suenos
 Albis, & indomitum Rheni caput: omnibus hostes
 Reddite nos populis: ciuile auertite bellum.
 Hinc Dacus premat, inde Getes: occurrat Iberis
 Alter, ad Eoas hic uertat signa pharetras.
 Nulla uacet tibi Roma manus, uel perdere nomen
 Si placet Hesperium superi, collapsus in ignes
 Plurimus ad terram per fulmina decidat æther.
 Sæue parens utrasq; simul partesq; ducesq;
 Dum nondum meruere, feri, tanto ne nouorum
 Prouentu scelerum querunt, uter imperet urbis?
 Vix tanti fuerat ciuilia bella mouere,
 Ut neuter, tales pietas peritura querelas
 Egerit: at miseris angit sua cura parentes,
 Oderuntq; grauis uiuacia fata senectæ,
 Seruatosq; iterum bellis ciuilibus annos.
 Atq; aliquis magno querens exempla timori,
 Non alios (inquit) motus tunc fata parabant,
 Cum post Teutonicos uictor, Libycosq; triumphos
 Exul limosa Marius caput abdidit ulna.
 Stagna audi texere soli, laxæq; paludes
 Deposum fortuna tuum: mox uincula ferræ
 Exedre senem: longusq; in carcere pædor.
 Consul & euersa felix moriturus in urbe
 Poenas antè dabat scelerum: mors ipsa refugit
 Sæpe uitrum, frustraq; hosti est concessa potestas
 Sanguinis innisi, primo qui cædis in ictu

Dirig

Dirigit ferrumq; manu torpente remisit,
 Viderat immensam tenebroso in carcere lucem,
 Terribilesq; deos scelerum: Mariumq; futurum,
 Audieratq; pauens: Fas haec contingere non est
 Colla tibi: debet multas hic legibus cui
 Ante suam, mortes: uanum depone furorem.
 Si liber ulcisq; delet, & funera gentis:
 Hunc Cimbri seruate senem. non ille fauore
 Numinis ingenti superum protectus ab ira
 Virferus, & Romam cupienti perdere fato
 Sufficiens. idem pelago delatus iniquo
 Hostilem in terram, uacuisq; mapalibus actus
 Nuda triumphati iacuit per regna Iugurthe:
 Et Pœnos presit cineres: solatia fari
 Carthago, Mariusq; tulit: pariterq; iacentes
 Ignouere deis. Libyas sibi colligit iras,
 Ut primum fortuna redit, seruilia soluit
 Agmina, conflato saeuas ergastula ferro
 Exeruere manus. nulli gestanda dabantur
 Signa ducis, nisi qui scelerum iam fecerat usum,
 Attuleratq; in castra nefas. pro fata, quis ille,
 Quis fuit ille dies, Marius quo mœnia uictor
 Corripui? quantoq; gradu mors saeva cucurrit?
 Nobilitas cum plebe perit: lateq; uagatur
 Ensis: & à nullo reuocatum est pectore ferrum.
 Stat cruor in templis: multaq; rubentia cede
 Lubrica saxa madent. nulli sua profuit ætas.
 Non senis extremum piguit uergentibus annis
 Præcipitasse diem, nec primo in limine uitæ

Infant

Infantis miseri nascenlia rumpere fata.
 Crimine quo parui cædem potuere mereri?
 Sed satis est iam posse mori trahit ipse furoris
 Imperus, & uisum est lenii, quæsiſſe nocentem.
 In numerum pars magna perit: rapuitq; cruentus
 Victor ab ignota uultus ceruice recisos,
 Dum uacua pudet ire manu. spes una saluis
 Oscula polluta fixiſſe trementia dexterae.
 Mille licet gladij mortis noua signa sequantur.
 Degener ò populus, uix secula longa decorum
 Sic meruisse uiris, nedum breue dedecus eun.
 Et uitam, dum Sylla redit, cui funera uulgi
 Flere uacet? uix te sparsum per uiscra Bebi
 Innumeris inter carpentis membra corone
 Discerpsisse manus: aut te præſage malorum
 Antoni, cuius laceris pendentia canis
 Ora ferens miles feste rorantia mensæ
 Imposuit. truncos lacerauit Fimбрия Crassos.
 Scœua Tribunitio maduerunt robora tabo.
 Te quoq; negleſtum uiolata scœuola dextræ
 Ante ipsum penetrale Deæ, semperq; calentes
 Mactauere focos: paruum sed fessa senectus
 Sanguinis effudit iugulo, flammisq; pepercit.
 Septimus hæc sequitur repetitis fascibus, annus:
 Ille fuit uite Mario modus, omnia passo,
 Quæ peior fortuna potest, atq; omnibus uso,
 Quæ melior: menſoq; homini quid fata pararent.
 Iam quot apud Sacri cedidere cadauera portum?
 Aut Collina tulit stratas quot porta cateruas,

c Tunc

Tunc cùm penè caput mundi, rerumq; potestas
 Mutauit tralata locum, Romanaq; Samnis
 Ulra Caudinas sperauit uulnera furcas?
 Sylla quoq; immensis accessit cladibus ultior,
 Ille quod exiguum restabat sanguinis ubi
 Haui sit: dumq; nimis iam putrida membra recidit,
 Excessit medicina modum, nimiumq; secuta est.
 Quā morbi duxere manus, perire nocentes.
 Sed cùm iam soli possent superesse nocentes,
 Tunc data libertas odijs, resolutaq; legum
 Frānis ira ruit: non unū cuncta dabantur,
 Sed fecit sibi quisque nefas, semel omnia uictor
 Iusserat, infandum domini per uiscera ferrum
 Exegit famulus: nati maduere paterno
 Sanguine: certatum est, cui ceruix cæsa parentis
 Cedere: in fratrum ceciderunt præmia fratres.
 Busta repleta fuga, permīstaq; uiua sepulis
 Corpora: nec populum latebræ cepere ferarum.
 Hic laqueo fauces, elisaq; guttura fregit:
 Hic se præcipiti iaculaus pondere, dura
 Desiluit percussus humo, mortesq; cruento
 Victori rapuere suas: hic robora busti
 Extritū ipse sui, nec dum omni sanguine fusō
 Desilit in flamas, et dum licet, occupat ignes.
 Colla ducum pilo trepidam gestata per urbem,
 Et medio congesta foro, cognoscitur illuc
 Quicquid ubiq; latet scelerum, nō Thracia tantum
 Vedit Bislonij stabulis pendere tyranni,
 Postibus Antei Libye; nec Græcia mœrens

Toc

Tot laceros artus Pisæa fleuit in aula.
 Cùm iam tabe fluunt, confusaq; tempore multo
 Amisere notas, miserorum dextra parentum
 Colligit, & pauido subducit cognita furto.
 Meq; ipsum memini cæsi deformia fratribus
 Ora rogo cupidum ueritis imponere flammis,
 Omnia Syllane lustrasse cadauera pacis,
 Perq; omnes truncos, cum qua ceruice recisum
 Conueniat quæfisse caput. quid sanguine manes
 Placatos Catuli referam? cùm uictrix tristeis
 Inferias Marius, forsitan nolenibus umbris,
 Pendit inexpleto non fanda piacula busto:
 Cùm laceros artus, & equataq; uulnera membris
 Vidimus, & toto quamuis in corpori caso
 Nil animæ letale datum, moremq; nefandæ
 Dirum sauvit & pereuntis parcere morti.
 Aulæ cecidere manus, excitaq; lingua
 Palpitat, & muio uacuum ferit ætra motu.
 Hic aures, aliis spiramina naris adunca
 Amputat: ille canis euoluit sedibus orbes,
 Ultimaq; effodit spectatis lumina membris.
 Vix erit illa fides tam saui criminis, unum
 Tot pœnas cepisse caput. sic mole ruine
 Fracta sub ingenii miscentur pondere membra;
 Nec magis informes ueniunt ad littora truncis,
 Qui medio periere fretu. quid perdere fructum
 Iuuit, & uiuilem, Marij confundere uultum?
 Ut scelus hoc Sylle, cedesq; ostensa placret,
 Agnoscendus erat. uidit Fortuna colonos

63 Prænest

Prenestina suos cunetos simul ense recisos,
 Unius populum pereuentem tempore mortis.
 Tunc flos Hesperie, Latij iam sola iuuentus
 Concidit, & misera maculauit ouilia Roma.
 Tot simul infesto iuuenes occumbere leto,
 Sæpe fames, pelagiq; furor, subiteq; ruine,
 Aut cœli, terræq; lues, aut bellica clades,
 Nunquam pœna fuit. densi uix agmina uulgi
 Inter & exangues immissa morte cateruas
 Victores mouere manus. uix cede peracta
 Procumbunt, dubiaq; labant ceruice: sed illos
 Magna premit strages: peragutq; cadauera paricē
 Cedis: uiua graues elidunt corpora truncī.
 Intrepidus ianti sedit securus ab alto
 Spectator sceleris. miseri tot millia uulgi
 Non piguit iussisse mori. congesta recepit
 Omnia Tyrrhenus Syllana cadauera gurges.
 In fluum primi cecidere, in corpora summi.
 Precipiuit hædere rates, & strage cruenta
 Interruptus aquis fluxit prior annis in æquor:
 Ad molem stetit unda sequens. nam sanguinis altè
 Vis sibi fecit iter, campumq; effusa per omnem,
 Præcipitiq; ruens Tyberina ad flumina riuo
 Haerentes adiuit aquas: nec iam alueus annem.
 Nec retinent ripæ, reddiūq; cadauera campo.
 Tandem Tyrrhenas uix eluctatus in undas
 Sanguine cœruleum torrenti diuidit æquor.
 His ne, Salus rerum, Felix his Sylla uocari,
 His meruit tumulum medio sibi tollere campo?

Hac

Hac rursus patienda manent: hoc ordine belli
 Ibitur: hic stabit ciuilibus exitus armis.
 Quāquam agiāt grauiora metus, multoq; coitur
 Humani generis maiore in prælia damno.
 Exulibus Marijs bellorum maxima merces
 Roma recepta fuit: nec plus uictoria Syllæ
 Præstitit, innisas penitus quām tollere partes.
 Hos aliò fortuna uocas: olimq; potentes
 Concurrunt, neuter ciuilia bella moueret,
 Contentus, quo Sylla fuit, sic mœsta senectus
 Præteritiq; memor flebat, metuensq; futuri.

At non magnanimi percussit pectora Bruii
 Terror, & in tanta pauidi formidine motus
 Pars populi lugentis erat: sed nocte sopora,
 Parrhasis obliquos Elice cùm uerteret axes,
 Atria cognati pulsat non ampla Catonis.
 Inuenit insomni uoluentem publica cura
 Fata uirum, casusq; urbis, cunctisq; timentem,
 Securumq; sui, fariq; his uocibus orsus.

Omnibus expulsa terris, olimq; fugata
 Virtutis iam sola fides, quam turbine nullo
 Excudit fortuna tibi, tu mente labantem
 Dirige me dubium, certo tu robore firma.
 Namq; alijs Magnum, uel Cesaris arma sequatur:
 Dux Bruto Cato solus erit, pacem' ne tueris,
 Inconcussa tenens dubio uestigia mundo?
 An placuit, ducibus scelerum, populiq; furentis
 Cladibus immistum ciuile absoluere bellum?
 Quenq; sue rapiunt scelerata in prælia cause:

c 3

Hos

Hos polluta domus, legesq; in pace timendae,
 Hos ferro fugienda famae, mundiq; ruine
 Per misenda fides, nullum furor egit in arma.
 Castra petunt magna uicti mercede: tibi uni
 Per se bella placent, quid tot durasse per annos
 Profuit immunem corruptis moribus cui?
 Hoc solum longe pretium uirtutis habebis:
 Accipient alios, facient te bella nocentem.
 Ne tamen o superi liceat feralibus armis
 Has etiam mouisse manus: nec pila laceris
 Misca tuis cæca telorum in nube ferantur:
 Nec tanta incassum uirtus eat: ingeret omnis
 Se bellum fortuna tibi, quis nolet ab isto
 Ense mori, quamvis alieno uulnere labens,
 Et scelus esse tuum? melius tranquilla sine armis
 Otia solus ages: sicut cœlestia semper
 Inconcussa suo uoluuntur sidera lapsu.
 Fulminibus propior terræ succeditur aëris,
 Imaq; telluris uentos, tractusq; coruscos
 Flammamur accipiunt: nubes excedit Olympus.
 Lege Deum minimas rerum discordia turbat:
 Pacem summa tenent, quam læte Cœsar's aures
 Accipient, tantum uenisse in prælia ciuem?
 Nam prælata suis nunquam diversa dolebit
 Castra ducis Magni: nimium placet ipse Catoni
 Si bellum ciuile placet, pars magna Senatus,
 Et duce priuato gesturus prælia Consul
 Sollicitant, proceresq; aliij: quibus adde Catonem
 Sub iuga Pompejū, toto iam liber in orbe

solus

Solus Cesar erit. quod si pro legibus arma
 Ferre iuuat patrys, libertatemq; tueri:
 Nunc neq; Pompej Brutum, neq; Cesaris hostem,
 Post bellum uictoris habes. sic fatur. at illi
 Arcano sacras reddit Cato peclore uoces.

Summum Brute nefas ciuilia bella fatemur:
 Sed quò fata trahunt, uirtus secura sequetur.
 Crimen erit superis & me fecisse nocentem.
 Sidera quis, mundumq; uelit spectare cadentem
 Expers ipse metus? quis cum ruat arduus aether,
 Terra labet misto coeuntis pondere mundi,
 Compressas tenuisse manus? gentes' ne furorem
 Hesperium ignotæ, Romanaq; signa sequentur,
 Deducti q; fretis alio sub sidere reges?
 Otia solus agam? procul hunc arcet furorem
 O superi, motura Daas ut clade, Getasq;
 Securo me Roma cadat. ceu morte parentem
 Natorum orbatum longum producere funus
 Ad tumulum iubet ipse dolor, iuuat ignibus atris
 Inseruisse manus, constructoq; aggere busiti
 Ipsum atras tenuisse faces: non ante reuellar,
 Exanimem quam te complectar Roma, tuumq;
 Nomen Libertas, & inanem prosequar umbram.
 Sic eat: immites Romana piacula dini
 Plena ferant: nullo fraudemus sanguine bellum.
 O utinam, cœliq; Deis, Erebiq; liceret
 Hoc caput in cunctas damnatum exponere poenas.
 Deuotum hostiles Decium pressere caterue:
 Me gemina figant acies, me barbara telis

c 4 Rhētī

Rheni turba petat:cunctis ego peruius hastis.
 Excipiam medius totius uulnera belli.
 Hic redimat sanguis populos:hac cæde luatur
 Quicquid Romani meruerunt pèndere mores.
 Ad iuga cur faciles populi? cur saeva uolentes
 Regna pati pereunt? me solum inuadite ferro,
 Me frustra leges & inania iura tuentem:
 Hic dabit,hic pacem iugulus,finemq; laborum
 Gentibus Hesperijs:post me regnare uolentii
 Non opus est bello.quin publica signa,ducemq;
 Pompeium sequimur? nec,si fortuna fauebit,
 Hunc quoq; totius sibi ius promittere mundi
 Non bene compertum est:ideo me milite uincat,
 Nec sibi se uicisse putet.sic satur:& acres
 Irrarum mouit stimulos:iunenisq; calorem
 Excitat in nimios belli ciuiliis amores.

Interea, Phœbo gelidas pellente tenebras,
 Pulsatæ sonuere fores, quas sancta relicto
 Hortensi mœrens irrupit Martia busto,
 Quondam hirgo toris melioris iuncta mariti.
 Mox ubi connubij pretium,mercesq; soluta est,
 Tertia iam soholes,alios fœcunda penates
 Impletura datur,geminæ è sanguine matris
 Permisura domos.sed postquam condidit urna
 Supremos cineres,miserando concita uultu,
 Effusa laniata comas,concussaq; pectus
 Verberibus crebris,cineresq; ingestæ sepulcri,
 Non aliter placitura uiro,sic mœsta profauit:
 Dum sanguis inerat,dum uis materna,peregi
 Iussa

*Iussa Cato, et geminos excepsa maritos.
 Visceribus laisis, partuq; exhausta, reuertor
 Iam nulli tradenda uiro da fœdera prisci
 Illibata tori: da tantum nomen inane
 Comubij: liceat tumulo scripsisse, Catonis
 Martia: nec dubium longo queratur in aeo,
 Mutarim primas expulsa, an tradita redas.
 Non me letorum sociam, rebus q; secundis
 Accipis: in curas uenio, partemq; laborum.
 Da mihi castra sequi: cur tua in pace relinquar,
 Et si ciuili propior Cornelia bello?*

*Hæ flexere uirum uoces, et tempora quanquam
 Sunt aliena toris, iam fato in bella uocantie:
 Fœdera sola tamen, uanaq; carentia pompa
 Iura placent, sacrisq; deos admittere testes.
 Festa coronato non pendent limine sertæ.
 Insulaq; in geminos discurrevit candida postes,
 Legitimæq; faces, gradibusq; accliuis eburnis
 Stati torus, et picto uestes discriminat auro:
 Turrataq; premens frontem matrona corona,
 Tralata uetus contingere limina planta.
 Non timidum nuptæ leuiter tectura pudorem
 Lutea demissos uelarunt flammæa uultus.
 Balteus haud fluxos gemmis astrinxit amictus,
 Colla monile decens, humerisq; herentia primis
 Suppara nudatos cingunt angusta lacertos.
 Sic, ut erat, mœsti seruans lugubria cultus,
 Quoq; modo natos, hoc est amplexa maritum.
 Obsita funerea celatur purpura lana.*

Non soliti lusere sales: nec more Sabino
 Excepit tristis conuicia festa marius.
 Pignora nulla domus, nulli coiere propinquie.
 Iunguntur taciti, contenti q; auspice Bruto.
 Ille nec horrificam sancto dimouit ab ore
 Cesariem, duroq; admissit gaudia uultu:
 (Ut primum tolli feralia uiderat arma,
 Intonso rigidam in frontem descendere canos
 Passus erat, mox stamq; genis increscere barbam.
 Vni quippe uacat studijsq; odijsq; carenti,
 Humanum lugere genus) nec fœdera prisci
 Sunt tentata tori: iusto quoq; robur amori
 Restituit, hi mores, haec duri immota Catonis
 Secta fuit, seruare modum, finemq; tenere,
 Naturamq; sequi, patriæq; impendere uitam.
 Nec sibi, sed toti genitum se credere mundo.
 Huic epule uicisse famem, magni q; penates
 Submouisse hyemem tecto, preciosaq; uestis
 Hirtam membra super Romano more, Quiritis
 Induxisse togam: Venerisq; huic maximus usus,
 Progenies: urbi pater est, urbiq; maritus,
 Iustitiae cultor, rigidi seruator honesti,
 In commune bonus: nullosq; Catonis in actus
 Subrepsit, partemq; tulit sibi nata uoluptas.

Interea trepido discedens agmine Magnus,
 Moenia Dardanij tenuit Campana coloni.
 Haec placuit belli sedes, hinc summa mouentis
 Hostis in occursum sparsas extendere partes,
 Umbrosis medianam qua collibus Appenninus

Erigit

Erigit Italianam, nullo quā uertice tellus
 Altius intumuit, propiusq; accessit Olympos.
 Mons inter geminas mediis se porrigit undas
 Inferni, superiq; maris: collesq; coercent
 Hinc Tyrrhenā uado frangentes & quora Pisæ,
 Illinc Dalmaticis obnoxia fluctibus Ancon,
 Fontibus hic uastis immensos concipit amnes,
 Fluminaq; in gemini spargit diuorita ponit.
 In lœnum cecidere latus ueloxq; Metaurus,
 Crustumiumq; rapax, & iunctus Isapis Isauro,
 Sennaq; & Adriacas qui uerberat Ausfidus undas:
 Quoq; magis nullum tellus se soluit in ammem,
 Eridanus, fractasq; evolut in aquora sylvas,
 Hesperiamq; exaurit aquis. Hunc fabula primus
 Populea fluuium ripas umbrasse corona:
 Cumq; diem prouum transuerso limite ducens,
 Succedit Phaeton flagrantiibus & tethera loris,
 Gurgiibus raptis penitus tellure perusta,
 Hunc habuisse pares Phœbeis ignibus undas.
 Non minor hic Nilo, si non per plana iacentis
 Aegypti Libycas Nilus stagnaret arenas.
 Non minor hic Istro, nisi quod dum permcat orbem
 Ister, casuros in quilibet aquora fontes
 Accipit, & Scythicas exit non solus in undas.
 Dexteriora petens montis declivia Tybrim
 Unda facit, Rutubamq; cauum delabitur inde
 Vulturnusq; celer, noēturmæq; editor aure
 Sarnus, & umbrosæ Lyris per regna Maricæ
 Vestinis impulsus aquis radensq; Salerni

Cultus

Culta Silex, nullasq; uado qui Macra moratus
 Alnos, uicinæ percurrit in æqua Luma.
 Longior educto quæ surgit in æra dorso,
 Gallica rura uidet, deuexasq; aspicit Alpes.
 Tunc Vmbris Marsisq; ferax, dominusq; Sabello
 Vomere, piniferis amplexus rupibus omnes
 Indigenas Latij populos, non deserit antè
 Hesperiam, quam cum Scyllais clauditur undis.
 Extenditq; suas in templo Lacinia rupe:
 Longior Italia, donec confinia pontus
 Solueret incumbens, terrasq; repelleret æquor.
 At postquam gemino tellus elisa profundo est,
 Extremi colles Siculo cessere Peloro.
 Cesar in arma furens nullas, nisi sanguine fusò,
 Gaudet habere uias, quòd non terat hoste uacantes
 Hesperiæ fines, uacuosq; irrumpat in agros,
 Atq; ipsum non perdat iter, consertaq; bellis
 Bella gerat, non tam portas intrare patentes
 Quam fregisse iuuati: nec tam patiente colono
 Arua premi, quam si ferro populetur, et igni.
 Concessa pudet ire uia, ciuemq; uideri.
 Tunc urbes Latij dubiae, uarioq; fauore
 Ancipites, quamquam primo terrore ruentis
 Cessuræ belli, denso tamen aggere firmant
 Mœnia, et abrupto circundant undiq; uallo:
 Saxorumq; orbes, et que super eminus hostem
 Tela petant, aliis murorum turribus aptant.
 Pronior in Magnum populus, pugnatq; minaci
 Cum terrore fides: ut cum mare posiderit Auster

Flauis

Flatibus horrisonis, hunc æquora tota sequuntur.
 Si rursus tellus pulsū laxata tridentis
 Aeolij, tumidis immittat fluctibus Eurum,
 Quamvis icta nouo, uentum tenuere priorem,
 Æquora, nubiferoq; polus concesserit Euro,
 Vendicat unda Notum. Facilis sed uertere montes
 Terror erat, dubiamq; fidem fortuna ferebat.
 Gens Hetrusca fuga trepidi nudata Libonis,
 Iusq; sui pulso iam perdidit Umbria Thermo.
 Nec gerit auspicijs ciuilia bella paternis
 Cæsar's auditio conuersus nomine Sylla.
 Varus, ut admotæ pulsarunt Lutimon ale.,
 Per diuersa ruens neglecto mœnia tergo,
 Qua sylva, qua saxa, fugit, depellitur arce
 Lentulus Esculea, uictor cedentibus instat,
 Diueritq; acies: solusq; ex agmine tanto
 Dux fugit, & nullas ducentia signa cohortes.
 Tu quoq; commissæ nudatam deseris arcem
 Scipio Luceriae: quanquam fortissima pubes
 His sedeat castris, iam pridem Cæsar's armis
 Parthorum seducta metu, qua Gallica damna
 Suppleuit Magnus: dumq; ipse ad bella uocaret,
 Donauit socero Romani sanguinis usum.
 At te Corfini ualidis circundata muris
 Tecta tenent pugnax Domiti: tua classica seruat
 Oppositus quondam polluto tiro Milon.
 Vi procul immensam campo consurgere nubem,
 Ardentisq; acies percussis sole corusco
 Conspexit telis, soci decurrite, dixit.

Flumè

Fluminis ad ripas, undeque immegite pontem.
 Et tu montanis totus nunc fontibus exi,
 Atq; omnes trahe gurges aquas, ut spumeus alnos
 Discussa compage feras. hoc limite bellum
 Hoc etiam, hac hostis latus terat ova ripa.
 Præcipitem cohibete ducem: uictoria nobis
 Hic primum stans Cæsar erit. nec plura locutus,
 Deuoluit rapidum nequicquam mœnibus agmen.

Nam prior è campis ut conspicit amne soluto
 Rumpi Cæsar iter, calida prolatus ab ira,
 Non satis est muris latebras quæfisse pauori?
 Obstruitis campos, fluuijsq; arcere paratis,
 Ignau? non si tumido me gurgite Ganges
 Summoneat, stabit iam flumine Cæsar in ullo,
 Post Rubiconis aquas, equitum properate catervas:
 Ite simul pedites, ruiturum ascendite pontem.
 Hec ubi dicta, leuis totas accepit habenas
 In campum sonipes: crebroq; simillima nimbo
 Trans ripam ualidi torserunt tela lacerti.
 Ingreditur pulsa flumium statione uacantem
 Cæsar, & ad tutas hostis compellitur arces.
 Et iam moturas ingentia pondera turres
 Erigit, & medijs subrepit uinea muris.

Ecce, nefas, belli reseratis agmina portis
 Capuum traxere ducem, ciuisq; superbi
 Constituit ante pedes: uultu tamen alta minaci
 Nobilitas recta ferrum ceruice poposcit.
 Scit Cæsar pœnamq; peti, ueniamq; timeri.
 Vine, licet nolis, & nostro munere, dixit,

Cerne

Cerne diem, uictus iam spes bona partibus esto.
 Exemplumq; mei: uel, si libet, arma retenta,
 Et nihil hac uenia, si uiceris ipse, pacis cor.
 Fatur: et astrictis laxari uincula palmis
 Imperat. heu quanto melius uel cede peracta
 Parcere Romano potuit fortuna pudori!
 Pœnarum extreum cui fit, quod castra fecutus
 Si patriæ, Magnumq; ducem, totumq; Senatum,
 Ignosci premit ille graues interritus iras:
 Et secum: Romam' ne petes, pacisq; recessus
 Degener? in medios belli non ire furores
 Iandudum moriture paras? rue certus, et omnes
 Lucis rumpe moras, et Cæsaris effuge munus.

Nescius interea capiti ducis arma parabat
 Magnus, ut immenso firmaret robore partes.
 Iamq; secuturo iussurus classica Phœbo,
 Tentandasq; ratus moriri miliis iras,
 Alloquiur tacitas ueneranda uoce cohortes:
 Osclerum ultores, melioraq; signa secuit:
 O uerè Romana manus, quibus arma Senatus
 Non priuata dedit, notis depositis pugnam.
 Ardent Hesperij saevis populaiibus agri:
 Gallica per gelidas rabies effunditur Alpes:
 Iam tetigit sanguis pollutos Cæsaris enses.
 Dix melius, belli tulimus quod danna priores,
 Cœperit inde nefas. iam iam me præside Roma
 Supplicium, pœnamq; petat. neq; enim ista uocari
 Prælia iusta decet, patriæ sed vindicis iram.
 Nec magis hoc bellū est, quā cùm Catilina parauit

Arfia

Arsuras in tecta faces, sociusq; furoris
 Lentulus, exertiq; manus uesana Cethegi.
 Orabes miscranda ducis! cum fata Camillis
 Te Cæsar, magnisq; uelint miscere Metellis,
 Ad Cinnas, Mariosq; uenis sternere profecto,
 Ut Catulo iacuit Lepidus, nostrasq; secures
 Passus, Sicanio regitur qui Carbo sepulcro,
 Quiq; feros mouit Sertorius exul Iberos.
 Quanquam si qua fides, his te quoq; iungere Cæsar
 Inuideo, nostrasq; manus quod Roma furenti
 Opposuit. Parthorum uinam post prælia sospes.
 Et Scythicis Crassus uictor remeasset ab oris,
 Ut simili causa caderes, qua Spartacus hostis.
 Te quoq; si superi titulis accedere nostris
 Iusserunt, ualeat in torqueudo dextera pilo:
 Feruidus hic iterum circum præcordia sanguis
 Incaluit: disces non esse ad bella fugaces,
 Qui pacem potuere pati. licet ille solutum,
 Defectumq; uocet, ne uos mea terreat ætas.
 Dux sit in his castris senior, dum miles in illis.
 Quo potuit ciuem populus perducere liber,
 Ascendi supraq; nihil nisi regna reliqui.
 Non priuata cupit, Romana quisquis in urbe
 Pompeium transire parat. hinc Consul uterq;
 Hinc acies statura ducum est. Cæsar'ne Senatus
 Uictor erit? non iam cœco trahis omnia cursu,
 Teq; nihil Fortuna pudet. multis'ne rebellis
 Gallia iam lustris, ætasq; impensa labori
 Dam animos? Rheni gelidus quod fugit ab undis,

Oceani

Oceanumq; uocans incerti stagna profundi,
 Territa quæsus ostendit terga Britannis?
 An uane tumuere mine, quod fama furoris
 Expulit armatam patrijs e sedibus urbem?
 Heu demens non te fugiunt, me cuncta sequuntur:
 Qui cum signa tuli toto fulgenita ponto,
 Ante bis exactum quam Cynthia conderet orbem.
 Omne fretum metuens pelagi pirata reliquit,
 Angustaq; domum terrarum in sede poposcit.
 Idem per Scythici profugum diuertia Ponti
 Indomitum regem, Romanaq; fata morantem.
 Ad mortem, Sylla felicior, ire coegi.
 Pars mundi mihi nulla uacat: sed tota tenetur
 Terra meis, quocunq; iacet sub sole, tropheis.
 Hinc me uictorem gelidas ad Phasidos undas
 Arctos habet: calida mediis mihi cognitus axis.
 Aegypto, atq; umbras nusquam flectente Syene.
 Occasus mea iura timet, Tethynq; fugacem
 Qui ferit, Hesperius post omnia flumina Batis.
 Me domitus cognouit Arabs, me Marte feroce.
 Aeniochi, natiq; erepto uellere Colchi.
 Cappadoces mea signa timent, et dedita sacris
 Incerti Iudea Dei, mollesq; Sophene.
 Armenios, Cilicasq; feros, Taurosq; subegi.
 Quod socero bellum, preter ciuile, reliqui?
 Verba ducis nullo partes clamore sequuntur,
 Nec matura petunt promissæ classica pugnae.
 Sensit et ipse metum Magnus, placuitq; referri
 Signa, nec in tante discrimina mittere pugnae.

Iam uictum fama non uisi Cesaris agmen.
 Pulsus ut armentis primo certamine taurus
 Sylvarum secreta petuit, uacuosq; per agros
 Exul in aduersis explorat cornua truncis:
 Nec redit in pastus, nisi cum ceruice recepta
 Excusi placuere tori: mox reddit a uictor:
 Quos liber in saltus comitanibus agmina tauris
 Inuitu pastore trahit; sic uiribus impar
 Tradidit Hesperia, profugusq; per Appula rura
 Brundusij iutas conseruunt Magnus in arcis.
 Urbs est Dicteis olim possessa colonis,
 Quos profugos Creta uexere per aquora puppes
 Cecropiae, uictum menitis Thesea uelis.
 Hanc latus angustum iam se cogenius in arcum
 Hesperie, tenuem producit in aquora linguam,
 Adriacus flexis claudit que cornibus undas.
 Nec tamen hoc arctis immissum faucibus aquor
 Portus erat, si non uiolentos insula Coros
 Exciperet saxis, lapsasq; refunderet undas.
 Hinc illinc montes scopulose rupis aperto
 Opposuit natura mari, flatusq; remouit,
 Ut tremulo starent contenta fune carine.
 Hinc latè patet omne fretum, seu uela ferantur
 In portus Corcyra tuos, seu leua petatur
 Illyris Ionias uergens Epidaurus in undas.
 Hec fuga nautarum, cum totas Adria uires
 Mouit, et in nubes abidere Cererunia, cumq;
 Spumoso Calaber perfunditur aquore Eason.
 Ergo ubi nulla fides rebus post ierga reliquis,

Nec

Nec licet ad duros Martem conuertere Iberos,
 Cum mediæ iaceant immensis tractibus Alpes:
 Tunc sobole ex tanta natum, cui firmior ætas,
 Affatur: Mundi iubeo tentare recessus.
 Euphratēm, Nilumq; moue, quò nominis usq;
 Nostrī fama uenit, quas est uulgata per urbes
 Post me Roma ducem: sparsos per rura colonos
 Redde mari Cilicas: Pharios hinc concute reges,
 Tigranemq; meū: nec Pharnacis arma relinquis,
 Admoneo, nec tu populos utrāque uagantes
 Armenia, Pontiq; feras per litora gentes
 Rhiphæasq; manus, & quas tenet æquore denso
 Pigræ palus Scythici patiens Maeotica plaustri.
 Sed quid plura moror? totos mea nate per ortus
 Bella feres, totoq; urbes agitabis in orbe
 Perdomitas: omnes redeant in castra Triumphi.
 Et uos, qui Latios signatis nomine fastos,
 Primus in Epirum Boreas agat: inde per arua
 Graiorum, Macedumq; nouas acquirite uires:
 Dum paci dat tempus hyems, sic fatur: & omnes
 Iussa gerunt, soluuntq; cauas à littore puppes.
 At nunquam patiens pacis, longæq; quietis
 Armorum, ne quid fatis mutare liceret,
 Assequitur, generiq; premit uestigia Cæsar.
 Sufficerent alijs primo tot mœnia cursu
 Raptæ, tot oppresse depulsi hostibus arces:
 Ipsa caput mundi, bellorum maxima merces,
 Roma capi facilis sed Cæsar in omnia præceps,
 Nil actum credens, cum quid supereffet agendum,

d 2 Instas

Instat atrox: et adhuc quamuis possederit omnem
 Italianam, extremo sedeat quod littore Magnus,
 Communem tamen esse dolet: nec rursus aperto
 Vult hostes errare fredo: sed molibus undas.
 Obstruit, et latum deieclis rupibus aquor.
 Cedit in immensum cassus labor: omnia ponit
 Haurit saxa uorax, montesq; immiscet arenis:
 Ut maris Aegaei medias si celsus in undas.
 Depellatur Athos, nullae tamen aquore rupe.
 Eminant: uel si conuulso uertice Gaurus
 Decidat infundum penitus stagnantis Auerni.
 Ergo ubi nulla uado tenuit sua pondera moles,
 Tunc placuit cæsis imēctere uincula syluis,
 Roboraq; immensis latè religare catenis.
 Tales fama canit tumidum super aquora Xerxes
 Construxisse uias, multum cum pontibus ausus,
 Europamq; Asie, Sestonq; admonit Abydos.
 Incessitq; fretum rapidi super Helleponi,
 Non Eurum, Zephyrumq; timet: cum uela, ratesq;
 In medium deferret Athos, sic ora profundi
 Arctantur casu nemorum, tunc aggere multo
 Surgit opus, longeq; tremunt super aquora tures.
 Pompeius tellure noua compressa profundi
 Ora uidens, curis animum mordacibus angit,
 Vi reseret pelagus, spargatq; per aquora bellum.
 Sepe Noto plena, tensisq; rudentibus acta
 Ipsa maris per claustra rates fastigia molis.
 Discussere salo, spatiumq; dedere carinis:
 Tortaq; per tenebras ualidis ballista lacenis.

Multi

*Multifidas iacula facies, ui tempora tandem
 Furtiuæ placuere fugæ, ne littora clamor
 Nauticus exagitet, neu buccina diuidat horas,
 Neu tuba præmonitos perducat ad æquora nautæ,
 Præcepit socijs, iam cœperat ultima Virgo
 Phœbum laturas ortu præcedere Chelas,
 Cùm taciti soluere rates, non anchora uoces
 Mouit, dum spissis auellitur uncus arcnis:
 Dum iuga curuantur mali, dumq; ardua pinus
 Erigitur, pauidi classis siluere magistri:
 Strictaq; pendentes deducunt carbasa nautæ,
 Nec quaiiunt ualidos, ne sibilet aura, rudentes.
 Dux etiam uotis hoc te, Fortuna, precatur,
 Quam reuinere uetas, liceat sibi perdere saltum
 Italiam, uix fata sinunt: nam murmure uasto
 Impulsum rostris sonuit mare, fluctuat unda,
 Totq; carinarum permisisti æquora fulcis.*

*Ergo hostes portis, quas omnes soluerat urbis
 Cum fato conuersa fides, murisq; recepti,
 Præcipiti cursu flexi per cornua portus
 Ora petant, pelagusq; dolent contingere classes.
 Heu pudor, exigua est fugiens uictoria Magnus.
 Angustius puppes mittebat in æquora limes
 Arctior Euboica, que Chalcida uerberat, unda.
 Hic hædere rates geminæ, classiq; paratas
 Excepere manus: traectoq; in littora bello,
 Hic primum rubuit ciuili sanguine Nercus.
 Cetera classis abit summis spoliata carinis:
 Vi Pagasea ratis peteret cum Phasidos undas,*

d 3 Cyaneas

Cyanæas tellus emisit in aquora cautes,
 Raptæ puppe minor subducta est montibus Argœ,
 Vanaq; percussit pontum Symplegas inanem,
 Et statura redit iam Phœbum urgere monebat
 Non idem Eoi color ætheris, albaq; nondum
 Lux rubet, & flamas propioribus eripit astris.
 Et iam Pleias hebet, flexi iam plaustra Bootæ
 In faciem puri redeunt languentia cœli,
 Maioresq; latent stellæ, calidumq; refugit
 Lucifer ipse diem, pelagus iam Magne tenebas
 Non ea fata ferens, quæ cum super aquora toto
 Prædonem sequerere mari, lassata triumphis
 Desluit fortuna tuis: cum coniuge pulsus,
 Et natus, totosq; trahens in bella penates,
 Vadis adhuc ingens populis comitantiibus exul.
 Quæritur indignæ sedes longinqua rniæ.
 Non quia te superi patrio priuare sepulcro
 Maluerint, Pharie busto damnantur arenæ:
 Parcitur Hesperia: procul hoc ut in orbe remoto
 Abscondat Fortuna nefas, Romanaq; tellus
 Immaculata sui seruetur sanguine Magni.

M. A N. L V C A N I

LIBER III.

ROPVLIT ut classem uelis cedenti-
 bus Auster
 Incumbens, mediumq; rates temuere
 profundum,
 Omnis in Ionios spectabat nania fluctus:

solus

Solus ab Hesperia non flexit lumina terra
 Magnus, dum patrios portus, dum littora nanquam
 Ad natus redditura suos, te Etumq; cacumen
 Nubibus, & dubios cernit uanescere montes.
 Inde soporifero cessarunt languida somno
 Membra ducis. diri tum plena horroris imago
 Visa caput moestum per hiantes Iulia terras
 Tollere, & accenso furialis stare sepulcro.
 Sedibus Elysij, campoq; expulsa piorum
 Ad Stygias (inquit) tenebras, manesq; nocentes,
 Post bellum ciuile trahor. uidi ipsa tenentes
 Eumenidas, quateret quas nestris lapidas armis.
 Preparat inumeras puppes Acheronis adusti
 Portitor: in multas laxantur Tartara poenas.
 Vix operi cunctae dextra properante sorores
 Sufficiunt: lassant rumpentes stamina Parcas.
 Coniuge me letos duxisti Magne triumphos:
 Fortuna est mutata toris: semperq; potentes
 Detrahere in cladem fato damna maritos.
 En nupsit tepido pelle x Cornelia busto.
 Hereat illa tuis per bella, per aquora signis,
 Dum non securos liceat mihi rumpere somnos:
 Et nullum nestro uacuum sit tempus amori:
 Sed teneat Cesarq; dies, & Iulia noctes.
 Me non Lethae coniux obliuia ripae
 Immomorem fecere tui: regesq; silentum
 Permisere sequi. ueniam te bella gerente
 In medias acies: nūquam tibi Magne per umbras,
 Perq; meos manes generum non esse licebit.

d + Abscind

Abscindis fruſtra ferro tua pignora. bellum
 Te faciet ciuile meum. ſic fata, refugit
 Umbra per amplexus trepidi delapſa mariti.
 Ille, Dei quamuis cladem, manesq; minentur,
 Maior in arma ruit certa cum mente malorum.
 Ecquid (ait) uani terremur imagine uifus?
 Aut nihil eſt ſenſus animis à morte relictum,
 Aut mors ipſa nihil. Titan iam pronus in undas
 ibat, & igniferi tantum demerſerat orbis,
 Quantum deesse ſolet luna, ſeu plena futura eſt,
 ſeu iam plena fuīt: iunc obuilit hospita tellus
 Puppibus accessus faciles: legēre rudentes,
 Et poſito remis petierunt littora malo.
 Cefar ut emiſſas ueni rapuere carinas,
 Absconditq; fretum classes, & littore ſolus
 Dux ſteitt Hesperio: non illum gloria pulſi
 Letiſcat Magni: queritur quod tua per aquor
 Terga feram hoſtes. neq; enim iam ſufficit illa
 Præcipiti fortuna uiro: nec uincere tanti,
 Vi bellum diſferret, erat. tum pectore curas
 Expulit armorum, paciq; imientus agebat,
 Quoq; modo uanos populi conciret amores
 Gnarus, & irarum cauſas, & ſumma fanorū
 Annona momenta trahi. nanq; aſſerit urbes
 Sola fames, emiſſurq; metus, cum ſegne potentes
 Vulgus alunt. nescit plebes ieuna timere.
 Curio Sicanius tranſcendere iuſſus in urbes,
 Quā mare tellurem ſubitis aut obruit undis,
 Aut ſcidiſ, & medias fecit ſibi littora terras.

Viſ illie

Vis illic ingens pelagi, semperq; laborant
 Sequora, ne rupti repetant confinia montes.
 Bellaq; Sardoas etiam sparguntur in oras.
 Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis.
 Nec plus Hesperiam longinquis mesibus ullæ,
 Nec Romana magis complerunt horrea terræ.
 Vbere uix glebae superat, cessantibus Austris
 Cum medium nubes Borea cogente sub axem
 Effusis magnum Libye tulit imbris annum.

Hæc ubi sunt prouisa duci, tunc agmina uictor,
 Non armata trahens, sed pacis habentia uultum,
 Tecta petit patriæ, prò si remeasset in urbem
 Gallorum tantum populis, Arctoq; subacta,
 Quam seriem rerum longa præmittere pompa!
 Quas potuit belli facies! ut uincula Rheno
 Oceanoq; daret! celsos ut Gallia currus
 Nobilis, & flauis se queretur mista Britannis!
 Perdidit ò qualem uincendo plura triumphum!
 Non illum letis uidentem cœtibus urbes,
 Sed tacitæ uidere metu, non constituit usquam
 Obuia turba duci; gaudet iam tamen esse timori
 Tam magno populis, & se nec mallet amari.

Iamq; & præcipites supauerat Anxuris arces,
 Et quâ Pontinas uia diuidit uida paludes,
 Quâ sublime nemus, Scythicæ quâ regna Diana,
 Quaq; iter est Laiüs ad summâ fascibus Albâ:
 Excelsa de rupe procul iam conspicit urbem,
 Arctoi toto non uisam tempore belli:
 Miratus q; sua, sic fatur, mœnia Rome:

d s Tene

T'ene, Deum sedes, non illo Marte coacti
 Deseruere uiri? pro qua pugnabitur urbe?
 Dij melius, quod non Latias Eous in oras
 Nunc furor incubuit, nec iuncto Sarmata uelox
 Pannonio, Dacisq; Getes admisisti: habenti
 Tam pauidum tibi Roma ducē fortuna pepercit,
 Quod bellum ciuile fuit, sic fatur, et urbem
 Attonitam terrore subiit, namq; ignibus arris
 Creditur, ut capta, rapturus moenia Romae,
 Sparsumusq; Deos: fuit hec mensura timoris.
 Velle putant, quodcumq; potest: non omnia festa,
 Non fictas lēto uoces simulare tumultus:
 Vix odiſſe uacat. Phœbea palatia compleat
 Turba Patrum, nullo cogendi iure Senatus
 Et latebris educta suis, non Consule sacre
 Fulserunt sedes: non proxima lege potestus
 Prator adeſt: uacuaq; loco cōfſere curules:
 Omnia Cesar erat, priuatae Curia uocis
 Testis adeſt, sedere Patres censere parati,
 Si regnum, si templa sibi, iugulumq; Senatus,
 Exiliumq; petat, melius quod plura iubere
 Erubuit, quam Roma pati, tamen exit in iram,
 Viribus an possent obſistere iura per unum
 Libertas exorta uirum: pugnaxq; Metellus
 Vi uidet ingeniū Saturnia templa reuelli
 Mole, rapit gressus, et Cesaris agmina rumpens,
 Ante foras nondum reſeratae constituit aedis
 Usque adeo solus ferrum, mortemq; timere
 Auri nescit amor, pereunt discrimine nullo

Amisse

Amisse leges, sed pars uilissima rerum
 Certamen monistis opes) prohibensq; rapina
 Victorem clara testatur uoce Tribunus:
 Non nisi per nostrum uobis percussa patebunt
 Templa latus, nullasq; feres, nisi sanguine sacro
 Sparfas, raptior opes. certe uiolata potestas
 Inuenit ista Deos: Crassumq; in bella secutæ
 Sæua Tribunitiæ uouerunt prælia Diræ.
 Detege iam ferru. neq; enim tibi turba uerenda est
 Speculatrix scelerum: deserta stamus in urbe.
 Non feret è nostro sceleratus præmia miles:
 Sunt quos prosternas populi, quæ mania dones.
 Pacis ad exhaustæ spolium non cogit egestas:
 Bellum Cæsar habes. ijs magnam uictor in iram
 Vocibus accensus: Vanam spem mortis honestæ
 Concipis: hand (inquit) iugulo se polluet isto
 Nostra Metelle manus: dignum te Cæsaris iræ
 Nullus honos faciet. te vindice tua relicta est
 Libertas? non usque ad eo permiscauit imis
 Longus summa dies, ut non, si uoce Metelli
 Seruentur leges, malint à Cæsare tolli.

Dixerat: & nondum foribus cedente Tribuno
 Acrior ira subit: saeuos circumspicit enses,
 Oblitus simulare togam. tunc Cotta Metellum
 Compulit audaci nimium desistere cæpto.
 Libertas, inquit, populi, quem regna coercent,
 Libertate perit, cuius seruaueris umbram,
 Si, quicquid iubeari, uelis. tot rebus iniquis
 Paruimus uicti; uenia est hac sola pudoris,

Degen

Degenerisq; metus, nil iam potuisse negari.
 Ocyus auerat diri mala semina belli.
 Damna mouent pupulos: si quos sua iura tueruntur,
 Non sibi, sed domino grauis est, que seruit, egestas.
 Protinus abducto patuerunt iembla Metello.
 Tunc rupes Tarpeia sonat, magnoq; reclusas
 Testatur stridore fores: tunc conditus imo
 Eruitur templo multis intactus ab annis
 Romani census populi, quem Punica bella,
 Quem dederat Perses, quem uicti preda Phllippi:
 Quod tibi Roma fuga Pyrrhus trepidate reliquit,
 Quo te Fabricius regi non uendidit auro:
 Quicquid parcorum mores seruasti auorum,
 Quod dites Asiae populi misere tributum,
 Victoriq; dedit Minoia Creta Metello,
 Quod Cato longinqua uexit super aquora Cypro.
 Tunc Orientis opes, captorumq; ultima regum
 Que Pompeianis prelata est gaza triumphis,
 Egeritur, tristi spoliantur templa rapina:
 Pauperiorq; fuit tunc primum Cesare Roma.
 Interea totum Magni fortuna per orbem
 Secum casuras in prælia mouerat urbes.
 Proxima uicino uires dat Gracia bello.
 Phocaicas Amphis manus scopulosaq; Cyrrha,
 Parnassusq; iugo misit desertus utroq;
 Boeotii coiere duces, quos impiger ambe
 Fauidica Cephisos aqua, Cadmeaq; Dirce,
 Pisæaq; manus, populisq; per aquora mittens
 Sicanus Alpheus aquas, tunc Manala liquit

Arcas

Arcas, & Herculeam miles Trachinius Oeten.
 Thesproti, Dryopesq; ruunt, quercus q; silentes
 Chaonio ueteres liquerunt uertice Selle.
 Exhausit totas quamuis delectus Aihenas.
 Exiguae Phœbea tenent naualia puppes,
 Tresq; petunt ueram credi Salamina carinae.
 Iam dilecta Ioui centenis uenit in arma
 Creta uetus populis, Gnoffasq; agutare pharetras.
 Docta: nec Eois peior Gortyna sagittis.
 Tunc qui Dardaniā tenet Orithon, & uagus altis
 Dispensus sylvis Aihamas, & nomine prisca
 Enchelie uersi testantes funera Cadmi.
 Colchis, et Adriacas spumās Absyrtos in undas.
 Et Penet qui rura colunt, quorumq; labore
 Thessalus Aemoniam uomer proscindit Hiolcon.
 Inde lacescitum primò mare, cum rudis Argo
 Miscuit ignotas temerato littore gentes:
 Primaq; cum uenit, pelagiq; furentibus undis
 Composuit mortale genus, fatisq; per illam.
 Accessit mors una ratem, tunc linquitur Aēmus.
 Thraci, & populum Pholoë mentita biformem.
 Deseritur Strymon tepido committere Nilo
 Bistonias consuetus aues, & barbara Cone
 Sarmaticas ubi perdit aquas, sparsamq; profundo
 Multifidit Peuen unum caput alluit Istri:
 Myisiaq;, & gelido tellus perfusa Caico
 Idalis, & nimium glebis exilis Arisbe.
 Quiq; colunt Pitane, & que tua munera Pallas
 Eugeni damnata Phœbo uictore Celenæ.

Qua

Quà celer & rectis descendens Marsya ripis
 Errantem Meandron adit, miſtusq; refertur:
 Passaq; ab auriferis tellus exire metallis
 Pactolon: quà culta ſecat non uilior Hermus:
 Iliac & quoq; ſigna manus, perituraq; caſtra
 Om̄i nibus petere ſuis: nec fabula Troie
 Continuit, Phrygūq; ferens ſe Cæſar Iuli.

Accedunt Syriæ populi, deſertus Orontes
 Et felix, ſic fama, Ninos: uentosa Damascus,
 Gazaq; & arbuſto palmarum dines Idume.
 Et Tyros inſtabilis, pretioſaq; murice Sidon.
 Has ad bella rates non flexo limite ponit,
 Certiior haud ullis duxit Cynofura carinis.
 Phœnices primi, famæ ſi creditur, auſi
 Mansuram rudibus uocem ſignare figuris.
 Nondum flumineas Memphis concrebre biblos
 Nouerat: & ſaxis tantum, uolucresq; feretq;,
 Sculptaq; ſcuabant magicas animalia linguas.
 Deseritur Tauriq; nemus, Persæq; Tarsos,
 Coryciumq; patens exēſis rupibus antrum,
 Mallos, & externe resonant naualibus Aegae.
 Itq; Cilix iuſta iam non pirata carina.
 Mouit & Eoos bellorum fama recessus,
 Quà colitur Ganges, toto qui ſolus in orbe
 Oſtia naſcenti contraria ſoluere Phœbo
 Audet, & aduersum fluctus impellit in Eurum.
 Hic ubi Pellæus poſt Terehyos & quora ductor
 Conſtituit, & magno uinci ſe fatus ab orbe eſt.
 Quaq; ferens rapidum diuiſo gurgite fontem
Vastis

Vastis Indus aquis mistum non sentit Hydaspes,
 Quiq; bibunt tenera dulces ab arundine succos,
 Et qui tingentes croceo medicamine crinem
 Fluxa coloratus astringunt carbasa gemmis.
 Quiq; suas struxere pyras, uiuiq; calentes
 Conscendere rogos, prò quanta est gloria genit
 Inicisse manum fatis, uitaq; repletos
 Quod superest, donasse Deis. Venere feroce
 Cappadoces duri, populus nunc cultor Amanii,
 Armeniusq; tenens uoluentem saxa Niphates.
 Aethera tangentes sylvas liquere Coastræ.
 Ignotum uobis Arabes uenisti in orbem,
 Umbras mirati nemorum non ire sinistras.
 Tum furor extremos mouit Romanus Orestas,
 Carmanosq; duces, quorum deflexus in Austrum
 Seiher, non totam mergi tamen aspicit Arcton.
 Lucet & exigua uelox ibi nocte Bootes.
 Aethiopumq; solū, quod non premeretur ab ulla
 Signiferi regione poli, nisi poplite lapsa
 Ultima curuati procederet ungula Tauri,
 Quaq; caput rapido tollit cum Tigride magnus
 Euphrates, quos non diuersis fontibus edit
 Persis, & incertum, tellus si misceat amnes,
 Quod potius sit nomen aquis, sed sparsus in agros
 Fertilis Euphrates Pharia uice fungitur undæ:
 At Tigridem subito tellus absorbet hiatu,
 Occuliosq; tegit cursus, rursusq; renatum
 Fonte nouo flumen pelagi non abnegat undis.
 Inter Cesareas acies, diuersa q; signa

Pugnac

Pugnaces dubium Parthi tenuere fauorem,
 Contenti fecisse duos. tinxere sagittas
 Errantes Scythie populi, quos gurgite Bactros:
 Includit gelido, uastisq; Hircania syluis.

Hinc Lacedæmoniū moto gens aspera fr. eno.
 Ociuochi, seuisq; affinis Sarmata Moschis,
 Colchorum quā rura secat dñissima Phasis:
 Quā Crœs fatalis Halys, quā uerrice lapsus
 Rhiphæo Tanais diuersi nomina mundi
 Imposuit ripis, Assiæq; & terminus idem
 Europæ, mediae dirimens confinia terræ,
 Nunc hunc, nunc illū, quā fletitur, ampliat orbē.
 Quaq; fretum torrens Maeotidos egerit undas
 Pontus, & Herculeis aufertur gloria meis,
 Oceanumq; negat solas admittere Gades.
 Hinc & Sibonie gentes, auroq; ligatas
 Substringēs Arimaspe comas: hinc sonis Arius,
 Longaq; Sarmatici soluens ieunia belli,
 Massagetes quo fugit equo, uolucresq; Geloni.

Non, cum Mennonijs deducens agmina regnis:
 Cyrus, & effusis numerato milite telis.
 Descendit Xerxes, fraterniq; ulti amoris.
 Aequora cùm taniis percussit classibus, unum
 Tot reges habuere ducem, coiere nec unquam
 Tam uarie cultu gentes, tam dissona uulgi
 Ort: tot immense comites missura ruine.
 Excivit populos, & dignas funere Magni
 Exequias fortuna dedit non corniger Ammon
 Mittere Marmaricas cessauit in arma catervas.

Quicq;

Quicquid ab occiduis Libye paret arida Mauris,
 Vsq; Parætonias Eoa ad littora Syrtes,
 Acciperet felix ne non semel omnia Cæsar,
 Vincendum pariter Pharsalia præstit orbem.

Ille ubi deseruit trepidantis mœnia Romæ,
 Agmine nubiferam rapto supereuolarat Alpem.
 Cumq; alijs famæ populi terrore pauerent,
 Phocais in dubijs ausa est seruare iuuentus
 Non Graia lenitate fidem signataq; iura,
 Et causas, non fata sequi. tamen antè furorem
 Indomitum, duramq; uiri deflectere mentem
 Pacifico sermone parant, hostemq; propinquum
 Orant. Cecropie prælata fronde Minerue.

Semper in externis populo communia uero
 Massiliam bellis testatur fata iulisse,
 Comprensa est Latij quæcunq; annalibus etat:
 Et nunc ignoto si quos petis orbe triumphos,
 Accipe deuotas externa in prælia dextras:
 At si funestas acies, si dira paratis
 Prælia discordes, lacrymas ciuilibus armis
 Secretumq; damus: tractentur uulnera nulla
 Sacra manu, si cœlicolis furor erma dedisset,
 Aut si terrigenæ tentarent astra gigantes,
 Non tamen audiret pietas humana uel armis
 Vel uotis prodeesse Ioui: sortisq; deorum
 Ignarum mortale genus, per fulmina rantum
 Sciret adhuc cœlo solum regnare Tonantem.
 Adde quod innumere concurrunt undiq; gentes,
 Nec sic horret iners scelerum contagia mundus

e Vigla

Vi gladiis egeant ciuilia bella coactis.
 Si mens iusta quidem canctis, ut nostra recusent
 Fata, nec haec altius committat prælia miles,
 Cui non conspecto langebit dextra parente,
 Telaq; diuersi prohibebunt spargere fratres.
 Emis adest rerum, si non committitis illis
 Arma, quibus fas est nobis haec summa precandi.
 Terribiles aquilas, infestaq; signa relinquas
 Urbe procul, nostrisq; uelis te credere muris.
 Excludi q; sinas admisso Casare bellum.
 Sit locus exceptus sceleri, Magnoq; sibiq;
 Tutus, ut iniuste fatum si consulat urbi,
 Fœdera si placeant, sit quo uenientis incertus.
 Vel cum tanta uocent discrimina Maris Iberi,
 Quid rapidum deflectis iter? non pondera rerum.
 Nec momenta sumus: nunquam felicibus armis
 Vsa manus patrie primis à sedibus exul,
 Et post tralatas exulte Phocidos arces,
 Mœnibus exiguis alicno in littore tuti:
 Illustrat quos sola fides, si claudere muros
 Obsidione parus, et ui perfringere portas
 Excepisse faces teatis, et tela parati,
 Undarum raptos auersis fontibus haustus
 Quærere, et effossam siuientes lambere terram:
 Et desit si larga Ceres, tunc horrida cerni,
 Fœdaq; contingi maculato corpora morsu.
 Nec paucet hic populus pro libertate subire,
 Obsissum Pœno gessit quod Marte Saguntum.
 Pectoribus rapti maturum, frustraq; trahentes

Iberia

*V*bera sicca fame medios minentur in ignes:
*V*xor & à charo poscer sibi fata marito.
*V*nnera miscerunt fratres, bellumq; coacti
*H*oc potius ciuale gerent, sic *Graia iuuentus*
*F*inierat: cùm turbato iam prodita uultu
*I*ra ducis, tandem testata est noce dolorem.

*V*ana mouet *Graios* nostri fiducia cursus.
*Q*uanuis *Hesperium* mundi properemus in axem,
*M*assiliam delere uacat, gaudete cohortes:
*O*bvia præbentur fatorum numere bella.
*V*entus ut amittit uires, nisi robore dense
*O*ccurrant sylue, spatio diffusus inani:
*V*iq; perit magnus nullis obstantibus ignis,
*S*ic hostes mihi deesse nocet: damnumq; putamus
*A*rmorum, nisi qui uinci potuere, rebellent.
*S*ed si solus eam dimissis degener armis,
*T*unc mihi tecta patent: iam nō excludere tantum,
*I*nclusisse uolunt, at enim contagia belli
*D*ira fugant, dabitis poenas pro pace petita:
*E*t nihil esse meo discessit iutius aeo,
*Q*uā duce me bellum, sic postquam fatus, ad urbē
*H*aud trepidam conuerit iter: tunc moenia clausa
*C*onspicit, & densa iuuenum uallata corona.

*H*aud procul a muris tumulus surgēris in altum,
*T*elluris paruum diffuso uertice campum
*E*xplicas: hac patiens longo munimine cingi
*V*isa duci rupes, tuisq; aptissima castris.
*P*roxima pars urbis celsam consurgit in arem
*T*ar tumulo, medijsq; sedent conuallibus arua.

• 3 • Tunc

Tunc res immenso placuit statura labore,
 Aggere diuersos uasto committere colles.
 Sed prius ut totam, quā terra cingitur, urbem
 Clauderet, à summis perduxit ad æquora castris
 Longum Caesar opus, fontesq; & pabula campi
 Amplexus fossa, densas tollentia pinnas
 Cespibus, crudaq; exiruxit brachia terra.
 Iam satis hoc Graie memorandū contigit urbū.
 Aeternumq; decus, quod non impulsa, nec ipso
 Strata metu, tenuit flagrantis in omnia bellū.
 Precipitem cursum: rapietq; à Cesare cunctis,
 Vincitur una mora, quantū est quod fata tenentur.
 Quodq; uirum toti properans imponere mundo
 Hos perdit fortuna dies! tunc omnia laic.
 Procumbunt nemora, & spolianur robore syluar.
 Vi cum terra leuis medianū uirgultaq; molem
 Susplicant, stracta laterum compage ligatam.
 Sic et humum, pressus ne cedat turribus agger.
 Lucus erat longo nunquam uiolatus ab anno,
 Obscurum cingens connexis, aera ramis.
 Et gelidas alici summois solibus umbras.
 Hunc non ruricole Panes, nemorumq; potentes
 Syluani, Nymphae q; tenent, sed barbara ritu
 Sacra deum, stracte diris altaribus aræ,
 Omnisq; humanis lustrata cruentibus arbos.
 Siqua fidem meruit superos mirata uetus as.
 Illic & uolucres metuunt insisterē ramis.
 Et lustris recubare feret: nec uentus in illas
 Encubui syluas, excussaq; nubibus atris

Fulgura

Fulgura: non ullis frondem præbentibus auris;
 Arboribus suis horror inest. tum plurima nigris
 Fontibus unda cadit, simulacraq; mœsta deorum
 Arte carent, casisq; extant informia truncis.
 Ipse situs, putriq; facit iam robore pallor
 Atonitos: non uulgatis sacra: a figuris
 Numina sic metuant: tantum terroribus addit,
 Quos timeant non nosse Deos. iam fama ferebat
 Sæpe cauas motu terræ mugire cauernas,
 Et procumbentes iterum consurgere taxos,
 Et non ardentis fulgere incendia sylue,
 Roboraq; amplexos circumfusisse dracones.
 Non illum cultu populi propiore frequemant,
 Sed cessere Deis. medio cum Phœbus in axe est,
 Aut cœlum nox atra tenet, pauet ipse sacerdos
 Accessus, dominumq; timet deprendere luci.

Hanc iubet immisso syluam procumbere ferro:
 Nam uicina operi, belloq; intacta priore
 Inter nudatos stabat densissima montes.
 Sed fortes tremuere manus, motiq; uerenda
 Maiestate loci: si robora sacra ferirent,
 In sua credebant reddituras membra secures.
 Implicitas magno Cæsar torpore cohortes
 Ut uidit, primus raptam uibrare bipennem
 Ausus, et aëriam ferro proscindere querens,
 Effatur merso uiolata in robora ferro:
 Iam ne quis uestrum dubitet subuertere syluam,
 Credite me fecisse nefas. tunc paruit omnis
 Imperij non sublatio secura paure

Turba, sed expensa superiorum, et Cæsar is ea.
 Procumbunt orni, nodosa impellitur ilex,
 Sylvaq; Dodones, et fluctibus aptior alnus.
 Et non plebeios luctus restata cupressus.
 Tunc primum posuere comas, et fronde carentes
 Admisere diem: propulsaq; robore denso
 Sustinuit se sylva cadens gemuere uidentes
 Gallorum populi: muris sed clausa iuuentus
 Exultat, quis enim laeos impunè putaret
 Esse deos? seruat multos fortuna nocentes:
 Et tantum miseris irasci numina possunt.
 Viq; satis cæsum nemoris, quæsta per agros
 Plaustra ferunt: curuoq; soli cessantis aratro
 Agricole raptis annum fleuere iuencis.

Dux tamen impatiens hæsuri ad moenia Mariis
 Versus ad Hispanas acies, extremaq; mundi,
 In suis bella geri, stellatis axibus agger
 Erigitur, geminasq; æquantes moenia turrez
 Accipit, haec nullo fixerunt robore terram,
 Sed per iter longum causa repere latenti.
 Cum tantum nutaret onus, telluris inanes
 Concussisse sinu quærentem erumpere uentum
 Credidit, et muros mirata est stare iuuentus.
 Illinc tela cadunt excepsas urbis in arces.
 Sed maior Graio Romana in corpora ferro
 Vis inerat, necq; enim solis excussa lacertis
 Lancea, sed tenso ballistæ turbine rapta
 Haud unum contenta latus transire, quiescit:
 Sed pandens perq; arma uiam, perq; ossa relicta

Morte

Morte fugit: superest telo post vulnera cursus.
 At saxum quoties ingenti uerberis ictu
 Excuditur, qualis rupes, quam uerice montis
 Abscidit impulsu uentorum adiuta uenustas,
 Frangit cuncta ruens: nec ianum corpora pressas
 Exanimat: totos cum sanguine dissipat artus.
 Ut tamen hostiles densa testudine muros
 Tecta subit uirtus, armisq; innexa priores
 Arma ferunt, galeamq; extensus protegit umbo,
 Quae prius ex longo nocuerunt tela recessu,
 Iam post terga cadunt nec Grays flectere iactum,
 Aut facilis labor est longinqua ad tela parati
 Tormenti mutare modum: sed pondere sole
 Contenti, nudis euoluunt saxa lacertis.
 Dum fuit armorum series, ut grandine tecta
 Innocua percussa sonant, sic omnia tela
 Respuit: at postquam uirtus incensa uirorum
 Perpetuam rupit defesso milite cratem,
 Singula continuis cesserunt ictibus arma.
 Tunc ad opera leui procedit nivea terra,
 Sub cuius pluteis, et tecta fronte latentes
 Moliri nunc ima parant, et uertere ferro
 Moenia: nunc aries suspenso fortior ictu
 Incussum densi compagem soluere muri
 Tentat, et impositis unum subducere saxis.
 Sed super et flammis, et magne fragmine molis:
 Et sudibus crebris, et adusti roboris ictu
 Percusse cedunt crates, frustraque labore
 Exhausto fessus reperit tentoria miles.

64 Summa

Summa fuit Graijs starent ut mœnia uoti.
 Vltero acies inferre parant: armisq; coruscas
 Nocturni texere faces: audaxq; iuuentus
 Erupit non hasta uiris, non letifer arcus,
 Telum flamma fuit, rapiensq; incendia uentus
 Per Romana tulit celeri muninina cursu.
 Nec, quamuis uiridi luctetur robore, lenta
 Ignis agit uiros: teda sed rapius ab omni
 Consequitur nigri spatiofa uolumina fumi:
 Nec solum sylvas, sed saxa ingentia soluit,
 Et cruda puri fluxerunt puluere cautes.
 Procubuit, maiorq; iacens apparuit agger.

Spes uictis telluris abit, placuitq; profundo
 Fortunam tentare mari, non robore picto
 Ornata decuit fulgens tutela carinas,
 Sed rufis, & qualis procumbit montibus arbor,
 Conseritur stabilis naualibus area bellis.
 Et iam turrigeram Bruti comitata carinam
 Venerat in fluctus Rhodani cum gurgite classem,
 Stoechados arua tenens: nec non & Graia iuuetus
 Omne suum fatis uoluit committere robur:
 Grandæuosq; senes mistis armauit ephebis.
 Accepit non sola uiros, quæ stabat in undis
 Classem: & emeritas repetunt naualibus alnos.

Vi matutinos spargens super æquora Phœbus
 Frigit aquis radios, & liber nubibus aether,
 Et posito Borea, pacemq; tenentiibus Austris
 Seruatum bello iacuit mare: mouit ab omni
 Quisq; suam statione ratem, paribusq; laceris
 Cæsaris

Cæsaris hinc puppes, hinc Graio remige classis
 Tollitur: impulse tonsis tremuere carinæ,
 Crebraq; sublimes conuellunt uerbera puppes.
 Cornua Romane classis, ualideq; triremes,
 Quasq; quater surgens extructi remigis ordo
 Commouet, & plures quo mergunt æquore pinus,
 Multiplices cinxere rates. hoc robur aperto
 Oppositum pelago. lunata classe recedunt,
 Ordine contentæ gemino creuisse liburnæ.
 Celsior at cunctis Brutii Prætoria puppis
 Verberibus senis agitur, molemq; profundo
 Inuehit, & summis longè petit æquora remis.

*Vt tantum medij fuerat maris, utraq; classis
 Quod semel excusis posset transcurrere tonsis,
 Innumeræ uasto miscentur in aethere uoces:
 Remorumq; sonus premitur clamore: nec ullæ
 Audiri potuere tube. tunc cœrula uerrunt,
 Atq; in transfixa cadunt, et remis pectora pulsant.
 Vi primum rostris crepuerunt obuia rostra:
 In puppim rediere rates, emissaq; tela
 Aera texerunt, uachumq; cadentia pontum.
 Et iam diductis extendunt cornua proris,
 Diuersæq; rates laxata classe receptæ.
 Vi quoties æstus Zephyris, Eurisq; repugnat,
 Huc abeunt fluctus, illuc mare: sic ubi puppes
 Sulcato uarios duxerunt gurgite tractus,
 Quod iulit illa ratis remis, haec reppulit ænor.
 Sed Graijs habiles, pugnamq; capissere pinus
 Et tentare fugam, nec longo frangere gyro*

65 Cursus

Cursum, nec tardè flectenti cedere clauso.
 At Romana ratis stabilem præbere carinam
 Certior, & terre similem bellantibus usum.
 Tunc in signifera residenii puppe magistro
 Brutus aut pateris ne acies errare profundo?
 Arribus & cerias pelagi? iam consere bellum?
 Phocaicis medias rostris oppone carinas.
 Paruit, obliquas & præbuit hostibus alnos.
 Tunc quæcumq; ratis tentauit robora Brutis.
 Ictu uicta suo, percussa, & capta cohæsit.
 Ast alias manicæq; ligant, terebesq; catene,
 Seq; tevent remis: tecllo slein æquore bellum.
 Iam non excusis torquentur tela laceris,
 Nec longinqua cadunt iaculao uulnra ferros:
 Miscenturq; manus, nauali plurima bello
 Ensis agit: stat quisq; sua de robore puppis
 Pronus in aduersos ictus: multiq; peremps.
 In ratis cecidere suis, crux altus in undis
 Spumat, & obducti concreto sanguine fluctus.
 Et quas immissi traxerunt uincula ferri,
 Has prohibent iungi conserta cadavera puppes.
 Semianimes alij uastum subiere profundum,
 Hauseruntq; suo perniustum sanguine pontum.
 Hi luctantem animam lenta cum morte trahentes,
 Fractayum subita ratiuim perierte ruina.
 Irrita tela suas peragunt in gurgite cedes:
 Et quodcumq; cadit frustrato pondere ferrum,
 Exceptum medijs inuenit uulnus in undis.
 Phocaicis Romana ratis uallata carinis,
Robore

Robore deducto dextrum, leuumq; tueri
 Sequo Marte latus: cuius dum pugnat ab alia
 Puppe Tagus, Graiumq; audax aplustre retentas.
 Terga simul pariter misis & pectora telis
 Transfigitur, medio concurrit pectore ferrum.
 Et stetit incertus fluere quo uulnere sanguis,
 Donec utrasq; simul largus crux expulit hastas.
 Diuisitq; animam sparsitq; in uulnera letum.
 Dirigit huc puppim miseri quoq; dextra Telonis.
 Qua nullam melius, pelago turbante, carine
 Audiuere manum: nec lux est notior ulli
 Crastina, seu Phœbum uideat, seu cornua luna.
 Semper uenuris componere carbasa uenit.
 Hic Lariae rostro compagem ruperat alni:
 Pila sed in medium uenere trementia pectus.
 Aueritiq; rati morienis dextra magistri.
 Dum capit in sociam Gyareus erumpere puppim.
 Excipit immissum suspensa per ilia ferrum.
 Affixusq; rati telo reuidente pependit.
 Sunt gemini fratres forcunde gloria matris,
 Quos eadem uarijs genuerunt uiscera fatis:
 Discreuit mors saua uiros: unumq; relictum
 Agnorunt miseri sublato errore parentes,
 Leternis causam lacrymis: tenet ille dolores
 Semper, & amissum fratrem lugentibus offerto.
 Quorum alter, misis obliquo pectore remis.
 Ausus Romane Graia de puppe carine
 Iniectare manum: sed eam grauis insuper ictus
 Ampuiat: illa ramen nixu quo prenderat, hesit.
Dirig

Dirigitq; tenens strictis immortua nervis.
 Crevit in aduersis virius: plus nobilis ira
 Truncus habet: fortisq; instaurat prælia leua,
 Rapturusq; suam procumbit in æqua dextram.
 Hec quoq; cum toto manus est absissa lacerio.
 Iam clypeo, telisq; carens, non conditur ima
 Puppe: sed expositus, fraternaq; pectori nudo
 Arma regens, crebra confixus cuspidi perstat:
 Telaq; multorum leto casura suorum
 Emerita iam morte tenet tum uulnere multo
 Effugientem animam lassos collegit in artus:
 Membraq; contendit toto quicunq; manebat
 Sanguine, et hostilem, defectis robore membris,
 Insiluit solo nocitus pondere puppim.
 Strage virum cumulata ratis, multoq; cruento.
 Plena, per obliquum crebros latus accipit ictus.
 At postquam ruptis pelagus compagibus hausit,
 Adsummos repleta foros, desedit in undas,
 Vicinum inuoluens contorto uertice pontum.
 Aequora discendunt mersa diducta carina,
 Itaq; locum puppis cecidit mare. multaque ponto
 Præbuit illa dies uarij miracula fati.
 Ferrea dum puppi rapidos manus inserit uncos,
 Affixii Zycidam mersus foret ille profundo
 Sed prohibent socij, suspensaq; crura retentant.
 Scinditur auulsus: nec, sicut uulnere, sanguis
 Enicuit lensus: ruptis cadit undiq; uenis,
 Di cursusq; animæ diuersa in membra meantis
 Interceptus aquis. nullius uita perempti

E8

Est tanta dimissa uia pars ultima truncū
Tradidit in letum uacuos uitalibus artus?
At tumidus quā pulmo facet, quā uiscera feruens,
He serunt ibi fata diu: luctataq; multum
Hac cum parte uiri uix omnia membra uulerunt.

Dum nimium pugnax unius turba carinæ
Incumbit prono lateri, uacuumq; relinquit,
Quā caret hoste, ratem: congesto pondere puppis
Versa, caua texit pelagus, nautasq; carina.
Brachia nec licuit uasto iactare profundo,
Sed clauso perire mari: tunc unica diri
Conspelta est leti facies, cūm forte narentem
Diuersæ rostris iuuenem fixere carinæ:
Discessit medium tam uastos pectus ad ictus:
Nec prohibere ualent obtritus ossibus artus,
Quod mensus era sonent, eliso uentre per ora
Eiectat saniem permistus uiscere sanguis.
Postquam inhibet remis puppes, ac rostra recedunt,
Deictum in pelagus perfratto peccore corpus
Vulneribus trānsiit aquas, pars maxima turbæ
Naufragia iactatis morti obluctata laceris.
Puppis ad auxilium socie concurrit at illi
Robora cūm uetus prensarent alius ulnis,
Nutaretq; ratis populo peritura recepto:
Impia turba super medios ferit ensē lacertos:
Brachia linquentes Graui pendentia puppe,
At manibus cecidere suis: non amplius undæ
Sustinuere graues in summo gurgite truncos.
Iamq; omni fusis nudato milite telis,

Intra

Vicitum aeu robor cecidit, fessusq; senecta
 Exemplum non miles, erat, qui funere uisso,
 Sepe cadens longæ senior per transstra carine
 Peruensit ad puppim, spirantesq; inuenit artus.
 Non lacrymæ cecidere genis, non pectora tundit,
 Distentis toto riguit sed corpore palmis:
 Nox subit, atq; oculos uastæ obduxere tenebrae,
 Et miserum cernens agnoscere desinit Argum.
 Ille caput labens, & iam languentia colla
 Viso patre leuat: uox fauces nulla solutas
 Prosequitur: tacito tantum petit oscula uulnus,
 Inuitatq; patris claudenda ad lumina dextram.
 Vi torpore senex caruit, uiresq; cruentus
 Coepit habere dolor, non perdam tempora, dixit.
 & sœuis permissa Deis, iugulumq; senilem
 Confodiam, ueniam misero concede parenti.
 Arge, quod amplexus, extrema quod oscula fugi.
 Nondum destituit calidus tua uulnra sanguis
 Semianimisq; iaces, & adhuc potes esse superstes.
 Sic fatus, quamuis capulum per uiscera missi
 Polluerat gladij, tamen alta sub æquora tendit
 Præcipiti saltu: & letum præcedere natu
 Festinantem animam morti non creditit uni.
 Inclinant iam fata ducū: nec iam amplius anceps.
 Belli casus erat: Graiae pars maxima classis
 Mergitur: ast aliæ mutato remige puppes.
 Victores uexere suos, naualia panca.
 Præcipiti tenuere fuga, quis in urbe parentum.
 Fletus erat! quantus matrum per littora planctus!
 Coni~~se~~

L I B E R . I I I I Y.

Coniux s^ep^e sui, confusis multibus unda,
Credidit ora uiri, Romanum amplexa cadauer:
Accensisq[;] rogis miseri de corpore trunc^o
Certauere patres. at Brutus in e^quore uictor,
Primus Cæsareis pelagi decus addidit armis.

M. A N N. L V C A N I
P H A R S A L I A E
L I B. I I I I.

AT procul extremis terrarum Cæsar in
oris
Martem seuus agit non multa cæde
nocentem,
Maxima sed fari ducibus momenta daturum.
Iure pari rector castris Afranius illis,
Ac Petreius erat: concordia duxit in e^quas
Imperium commune uices, tutelaq[;] ualli
Perugil alterno paret custodia signo.
His præter Latias acies erat impiger Astur,
Vectonesq[;] leues, profugiq[;] à gente uetus
Gallorum Celte miscentes nomen Iberis.
Colle tumet modico, leni^q; excrescit in altum
Pingue solum tumulo: super hunc fundata uetus
Surgit Ilerda manu: placidis prelabitur undis
Hesperios inter Sicoris non ultimus amnes,
Saxeus ingenti quem pons amplectitur arcu
Hybernas passurus aquas. at proxima rupes
Signa tenet Magni: nec Cæsar colle minore
Castra lenat: mediis dirimit tentoria gurges.

f Exp

Explicit hinc tellus campos effusa patentes,
 Vix oculo prendente modum, camposq; coērce
 Cinga rapax, uetus fluctus, & littora cursus
 Oceani pepulisse suo: nam gurgine misto,
 Qui præstat terris, auctor tibi nomen Iberus.

Prima dies belli cessauit Marte cruento,
 Spectandasq; ducum uires, numerosaq; signa
 Exposuit: pigrit sceleris: pudor arma furentium
 Continuit: patriæq; & ruptis legibus unum
 Donauere diem, prono tum Cæsar Olympo
 In noctem subita circundedit agmina fossa,
 Dum primæ præstant acies, hostemq; se sellit.
 Et propè consertis obduxit castra maniplis.
 Luce noua collis subito descendere cursu,
 Qui medius tutam castris dirimebat Ilerdam,
 Imperat, huc hostem pariter terrorq; pudorq;
 Impulit: & rapto tumulum prior agmine cepit.
 His uirtus, ferrumq; locum promittit: at illis
 Ipse locus, miles rupes oneratus in altas
 Nititur: aduersoq; acies in monte supina
 Heret, & in tergum casura umbone sequentia
 Erigitur nulli telum vibrare uacabat,
 Dum labat, & fixo firmat uestigia pilo,
 Dum scopulos stirpesq; tenent, atq; hoste relicto
 Cedunt ense uiam, uidit lapsura ruina
 Agmina dux, equitemq; iubet succedere bello,
 Munitumq; latus leuo producere gyro,
 sic pedes ex facili, nulloq; urgente receptus,
 Errans & uictor subducto Marte pependit.

Hact

Hactenus armorum discrimina: cætera bello
 Fata dedit uarijs incertus motibus aër.
 Pigro bruma gelu, siccisq; Aquilonibus herens,
 Aethere consticto pluias in nube tenebat.
 Vribat montana nubes, camposq; iacentes
 Non duratura conspecto sole pruine:
 Iaq; omnis propior nescienti sidera cælo
 Eruerat tellus hyberno dura færeno.
 Sed postquam uernus calidum Titana recepit,
 Sidera respiciens delapse ponitor Helles,
 Iaq; iterum aquatis ad iuste pondera Librae
 Temporibus uicere dies: iunc sole relicto
 Cynthia quo primum cornu dubitanda refusit,
 Exclusit Borcam, flamasq; accepit ab Euro.
 Ille suo nubes quascunq; inuenit in axe,
 Torsit in occiduum Nabatheis flatibus orbem,
 Et quas sentit Arabs, & quas Gangetica tellus
 Exhalat nébulas, quicquid concrescere primus
 Sol patitur, quicquid carli fuscator Eoi
 Initulerat Corus, quicquid defenderat Indos.
 Incendere diem nubes oriente remota,
 Nec medio potuere graues incumbere mundo,
 Sed nimbos rapuere fuga: uacat imbris Arctos,
 Et Notus: in solam Calpen fluit huncidus aër.
 Hic ubi iam Zephyri fines, & summus Olympi
 Cardo tenet Tethyn, ueritate transcurrere densos
 Inmolueré globos, congestumq; aëris atri
 Vix recipit spatiū, quod separat aethere terram.
 Iamq; polo pressæ largos densantur in imbræ,

f. 2. spissa

spissataq; fluunt:nec seruant fulmina flammæ,
 Quamvis crebra micet:moriuntur fulgura nimbiis.
 Hinc imperfecto complectitur aëra gyro
 Arcus, uix ulla uariatus luce colorem,
 Oceanumq; bibit,raptosq; ad nubila fluctus
 Perulit, et cœlo diffusum reddidit æquor.
 Iamq; Pyrenææ, quas nunquam soluere Titan
 Equaluit, fluxere niues fractoq; madescunt
 Saxa gelu:ium, quæ solitiæ è fontibus exit,
 Non habet unda uias:iam largas alueus omnis
 A ripis accepit aquas.iam naufraga campo
 Cesaris arma natant,impulsaq; gurgite multo
 Castra labant:alto restagnant flumina uallo.
 Non pecorum rapius faciles,non pabula mersi:
 Villa ferunt sulci:tecta uirorum errore uiarum
 Fallitur occultis sparsus populator in agris.
 Iamq; comes semper magnorum prima malorum.
 Sena famæ aderat:nulloq; obsecus ab hoste
 Miles eger:toto censu non prodigus emiit
 Exiguam Cererem. Prò lucri pallida tabes:
 Non deest prolato ieunus uenditor auro.
 Iam tumuli,collesq; latent,iam flumina cuncta
 Condidit una palus,uastataq; uoragine mersit:
 Absorpsit penitus rupes,ac tecta ferarum
 Detulit,atq; ipsas hancis:subitisq; frementes
 Vorticibus contorsit equos, et reppulit astus
 Fortior Oceani:nec Phœbum surgere sentit
 Nox subiecta polo:rerum discrimina miscet
 Deformis cœli facies,iunctæq; tenebræ.

sic

Sic mundi pars ima iacet, quam zona niualis
 Perpetuaq; premunt hyemes: non sidera coelo
 Vlla uidet, sterili non quicquam frigore gignit:
 Sed glacie medios signorum temperat ignes.

Sic, ô summe parens mundi, sic sorte secunda
 Aequorei rector facias Neptune tridenis.
 Et tu perpetuis impendas aera nimbis:
 Tu remeare uetes quo scunq; emiseris aestus.
 Non habeant amnes declinem ad littora cursum,
 Sed pelagi referantur aquis: concussaq; tellus
 Laxet iter fluijs: hos campos Rhenus inundet,
 Hos Rhodanus: uastos obliquent flumina fontes.
 Rhipheas huc solue niues, huc stagna, lacus q;
 Et pigras, ubi cunq; iacent, effunde paludes:
 Et miseras bellis ciuilibus eripe terras.
 Sed paruo fortuna uiri contenta pauore
 Plena redit, solitoq; magis fauere secundi
 Et ueniam meruere Dei: iam rario aer,
 Et par Phœbus aquis densas in uellera nubes.
 Sparserat, & noctes uentura luce rubebant:
 Scrutatoq; loco rerum, discessit ab astris
 Humor: & ima petit, quicquid pendebat aquarum.
 Tollere sylva comas, stagnis emergere colles.
 Incipiunt, uisoq; die durescere ualles.

Vtq; habuit ripas Sicoris, camposq; reliquit.
 Primum cana salix madefacto uimine paruam:
 Texitur in puppim, cæsoq; induita iuuenco
 Vectoris patiens tumidum superenatat amnem.
 Sic Venerius stagnante Pado, fusoq; Britannus

f 3 Nauig

Navigat Oceano: sic cum tenet omnia Nilus,
 Conseritur bibula Memphis cymba papyro.
 His ratibus traecta manus festinat uirinq;
 Succisum curvare nemus: fluij;q; ferocis
 Incrementa timens, non primis robora ripis
 Imposuit: medios ponetem distendit in agros.
 Ac ne quid Sicoris repetitis audeat undis,
 Spargiur in fulcos, & scisso gurgite riuis
 Dat pœnas maioris aquæ postquam omnia fatis
 Cesaris ire uidet, celsam Petreius Ilerdam.
 Deserit: & noti diffiſus uiribus orbis.
 Indomitos querit populos, & semper in armis
 Mariis amore feros, & tendit in ultima mundi.
 Nudatos Cæsar colles, desertaq; castra
 Conficiens, capere arma iuber, nec querere potemis,
 Nec uada, sed duris flauium superare laceris.
 Paretur, rapuitq; ruens in prælia miles,
 Quod fugiens timuisset iter. mox uida recepiis
 Membra fouent armis, gelidosq; à gurgite cursu
 Restiunt arius, donec decoresceret umbra
 In medium surgente die. iamq; agmina summa
 Carpit eques, dubijq; fugæ, pugnæq; tenentur.
 Atollunt campo genim. e inga saxea rupes
 Valle caua media: tellus hinc ardua celso
 Continuat colles, tutæ quos inter opato
 Anfractu latuere uiae: quibus hoste potito
 Faucibus, emitti terrarum in diuia Martem,
 Inq; feras gentes Cæsar uidet. Ita sine ullo
 Ordine, ait, raptumq; fuga conuertit bellum,

Ex

Et faciem pugnie, nullusq; inferre minaces,
 Nec liceat pauidis ignava occumbere morte:
 Excipiant recto fugientes pectore ferrum.
 Dixit: et ad montes tendentem praeuenit hostem.
 Illic ex quo paulum distancta nullo
 Castra locant postquam spatio languentia nullo
 Munia conspicuos habuerunt lumina nullus,
 Et fratres, natosq; suos uidere, patresq;;
 Deprensum est ciuile nefas: tenuere per rumpere
 Ora metu: tantum nutu, motoq; salutare
 Ense suos. mox ut stimulis maioribus ardens
 Rupit amor leges, audeat transcendere nullum
 Miles, in amplexus effusas tendere palmas.
 Hostis ille ciet nomen: vocat ille propinquum:
 Admonet hunc studijs consors puerilibus etas:
 Nec Romanus erat, qui non agnouerat hostem.
 Arma rigat lacrymis, singulis oscula rumpuntur:
 Et quamvis nullo maculatus sanguine miles,
 Quae potuit fecisse, timet quid pectora pulsas?
 Quid uesane gemis effletus quid fundis inaneis?
 Nec te sponte tua sceleri parere fateris?
 Vsque adeo ne times, quem tu facis ipse timendum?
 Clasica dent bellum: seu os tu neglige cantus.
 Signa ferat: cessa: iam iam ciuilis Erynnys
 Concidet, et Caesar generum priuatus amabit.
 Nunc ades eterno complectens omnia nexu
 O rerum, mistiq; salus concordia mundi,
 Et sacer orbis amor: magnum nunc secula nostra
 Veniuri discrimen habent, peridere latebre

f 4 tot

Tot scelerum: populo uenia est erepta nocentia.
 Agnouere suos, prò nomine fata sinistro
 Exigua requie ranta augentia clades.
 Pax erat, & miles castris permisitus utrisque
 Errabat: duro concordes cespite mensas
 Instituunt, & permisso libamina Baccho.
 Graminei luxere foci: iunctoq; cubili
 Extrahit insomnes bellorum fabula noctes:
 Quo primùm steterint campo, qua lancea dextrae
 Exierit, dum quae gesserunt fortia iactant,
 Et dum multa negant, quod solum fata petebant,
 Est miseris renouata fides, atq; omne futurum
 Creuit amore nefas, nam postquam foedera pacis
 Cognita Petreio, seq; & sua tradita uenum
 Castra uidet: famulas scelerata ad prælia dextræ
 Excitat, atq; hostes turbastipatus inermes
 Præcipitat castris, iunctosq; amplexibus ensæ
 Separat, & multo distractus sanguine pacem.
 Addidit ira ferox moturas prælia voces:
 Immemor ò patriæ signorum oblite tuorum,
 Non potes hoc causa miles præstare Senatus,
 Assertor uicto redeas ut Cæsare: certè
 Vi uincare potes, dum ferrum, incertaq; fata
 Quiq; fluat multo non deerit uulnere sanguis,
 Ibitis ad dominum? damnataq; signa feretis?
 Viq; habeat famulos nullo discrimine Cæsar
 Exorandus erit? ducibus quoq; uita petenda est?
 Nunquam nostra salus pretium, mercesq; nefanda
 Prodictionis erit: non hoc ciuilia bella

Ut uinamus, agunt: trahimur sub nomine pacis.
 Non chalybem gentes penitus fugiente metallo
 Eruerent, nulli uallarent oppida muri,
 Non sonipes in bella ferox, non iret in aquor
 Turrigeras clas sis pelago sparsura carinas.
 Si bene libertas unquam pro pace daretur.
 Hostes nempe meos sceleri iurata nefando
 Sacra menta tenent: at uobis uilior hoc est
 Vestra fides, quod pro causa pugnantibus aequa
 Et ueniam sperare licet, pro dira pudoris
 Fædera: nunc toto fatorum ignarus in orbe
 Magne paras acies, mundiq; extrema tenentes
 Sollicitas reges, cum forsan fædere nostro
 Jam tibi sit promissa salus. Sic fatur, & omnes
 Concusit menes, scelerumq; reduxit amorem.
 Sic ubi desuetæ syluis in carcere clauso
 Mansuerere feræ, & uultus posuere minaces,
 Atq; hominem didicere pati: si torrida parvus
 Venit in ora crux, redeunt rabiesq; furorq;;
 Admonitæq; tument gustato sanguine fauces:
 Feruet, & à trepido uix abstinet ira magistro.
 Itur in omne nefas: & qua fortuna Deorum
 Inuidia cæca bellorum in nocte tulisset,
 Fecit monstra fides: inter mensasq; torosq;;
 Que modò complexu fuerunt pectora, cedunt.
 Et quamvis primò ferrum strinxere gementes,
 Ut dextræ iusti gladius dissuasor adhæsit,
 Dum feriunt, odore suos, animosq; labantes
 Confirmant ictu ferment iam castra tumulus.

f s Ee

*Et scelerum turba rapiuntur colla parentum.
Ac uelut occulim pereat scelus, omnia monstræ
In faciem posuere ducum: iuuat esse inocentes.*

*Tu Cæsar quamvis spoliatus milite multo
Agnoſcis ſuperos: neq; enim tibi maior in armis
Emathys foruana fuit, nec Phocidos undis
Massiliæ, Phario nec tanum eſt æquore geſtum.
Hoc ſiquidem ſolo ciuiliſ criminē bellī
Dux cauſe melioris eris, polluta nefanda
Agmina cœde duces iunctis committere caſtris
Non audent, altæq; ad mœnia rufſus 1lerde
Intendere fugam, campos eques obuius omnes
Abſtulit, & ſiccis inclusit collibus hoſtem.
Tunc inopes unde pr.erupta cingere foſſa
Cæſar auer, nec caſtra pati contingere ripas,
Aut circum largos curuari brachia fontes.*

*Vi leti uidere uiam, conuersus in iram
Præcipitem timor eſt, miles non utile clauſis
Auxilium mactauit equos: tandemq; coactus
Spe poſua damnare fugam, casurus in hoſtes
Fertur, ut effuso Cæſar decurrere paſſu
Vidit, & ad certam deuotos tendere mortem,
Tela tene iam miles, ait, ferrumq; rueni
Subrah: non ullo conſtet mihi ſanguine bellum:
Vincitur haud gratis iugulo qui pronocat hoſtem,
En ſibi uilis adeſt iuua luce iuuentus,
Iam damno peritura meo: non ſentiet iictus,
Incumbet gladijs, gaudebit ſanguine fuſo.
Deserat hic feruor mentes, cadat imperius amens,*

Pra

Perdant uelle mori sic deflagrare minaces
 Incassum, & uento passus languescere bello,
 Substituit merso dum nox sua lumina Thæbo.
 Inde ubi nulla data est miscendi copia Martis,
 Paulatim cadit ira ferox, mentesq; tepercunt.
 Saucia maiores animos ut pectora gestant
 Dum dolor est, ictusq; recens, & mobile neruis
 Conamen calidus præbet crux, ossaq; nondum
 Adduxere cutem: sic conscius ensis adacti
 Stat uictor, tenetq; manus, tum frigidus artus
 Alligat, atq; animam subducto robore torpor,
 Postquam siccæ rigens astrinxit uulnera sanguis.

Iamq; inopes unde primùm tellure refossa
 Oculios latices, abstrusaque flumina querunt:
 Nec solum rastris, durisq; ligonibus arua,
 Sed gladijs fodere suis: punieusq; canati
 Montis ad irrigui premetur fastigia campi.
 Non se tam penitus, tam longè luce relictæ
 Merserit Assyrij scrutator pallidus auri.
 Non tamen aut tectis sonuerunt cursibus amnes,
 Aut micuere noui, percuesso pumice fontes:
 Antra nec ex quo stillant sudantia rore,
 Aut impulsa leui turbatur glareu uena.
 Tunc exhausta super multo sudore iuuentus
 Extrahitur, duris silicum lassata metallis.
 Quoq; minus possent siccæ tolcrare vapores,
 Quæstæ fecisti aquæ, nec languida fissi
 Corpora sustentant epulis, mensasq; perost
 Auxilium fecere famem, si mollius aruum
 Prodiuit humorem, pingue manus uiraq; glebas

Exprimit ora super nigro si turbida limo
 Colluuiis immota iacer, cadit omnis in haustus.
 Certatim obscenos miles, moriensq; recepit,
 Quas nollet nicturus aquas: rituq; ferarum
 Distentas siccant pecudes, & lacte negato,
 Sordidus exhausto sorbetur ab ubere sanguis.
 Tunc herbas, frondesq; terunt, & vore madentes
 Distringunt ramos: & si quos palmite crudo,
 Arboris aut tenera succos pressare medulla.

O fortunati, fugiens quos barbarus hostis
 Fontibus immisto stravit per rura ueneno.
 Hos licet in fluios faniem, tabemq; ferarum
 Pallida Dictaëis, Cæsar, nascentia saxis
 Infundas aconita palam, Romana iuuentus
 Non decepta bibet, torrentur uiscera flamma.
 Oraq; sicca rigent squamosis aspera linguis.
 Iam marcent uenæ, nulloq; humore rigatus
 Aeris alternos angustat pulmo meatus.
 Rescissosq; nocent suspiria dura palato.
 Pandunt ora sibi, nocturnumq; aëra captant.
 Expectant imbræ, quorum modò cuncta natabant
 Impulsu, & siccis uulius in nubibus harent.
 Quoq; magis miseris undæ ieunia soluant,
 Non super arenem Meroën, Cancriq; sub axe,
 Quæ nudi Garamantes arant, sedere: sed inter
 Stagnantem Sicorim, et rapidum deprensus Iberum
 Spectat uicinos suens exercitus amnes.
 Iam domini cessere duces: pacisq; petende

Autop

Aut^r damnatis supp^{lex} Afranius armis,
 Semianimes in castra trahens hostilia turmas,
 Victoris stetit ante pedes seruata precanti
 Maiestas non fracta malis, interq; priorem
 Fortunam, casusq; nouos gerit omnia uicti,
 Sed ducis, & ueniam seculo pectore poscit.
 Si me degeneri strauissent fata sub hoste,
 Non deerat fortis rapiendo dextera leto:
 At nunc sola mihi est orande causa salutis,
 Dignum donanda Cæsar te credere uita.
 Non partis studijs agimur, nec sumpmisimus armis
 Consilijs inimica iuis nos deniq; bellum
 Inuenit ciuile duces: causæq; priori,
 Dum potuit, seruat a fides nil fata moramur.
 Tradimus Hesperias gentes, aperimus Eoas,
 Securumq; orbis patimur post terga relicti.
 Nec cruor effusus campis tibi bella peregit,
 Nec ferrum, lassæq; manus: hoc hostibus unum
 Quod uincas, ignosce uis, nec magna petumur.
 Otia des fessis, uitam patiaris inermes
 Degere, quam tribuis: campis prostrata iacere
 Agmina nostra putes: nec enim felicibus armis
 Miseri damnata decet, partemq; triumphi
 Capitos ferre tui, turba h^ec sua fata peregit.
 Hoc petimus, uictos ne tecum uincere cogas.
 Dixerat: At Cæsar facilis, uulnq; serenus
 Electitur, atq; usum belli, pœnamq; remittit.
 Vi primùm iustæ placuerunt foedera pacis,
 Incustoditos decurrunt miles ad amnes.

In*c*

Incumbit ripis permissaq; flumina turbat,
 Continuus multis subitarum tractus aquarum.
 Aer non passus uacuis discurrere uenis,
 Arctauit, clausiq; animam: nec feruidi pestis
 Cedit adhuc, sed morbus egens iam gurgite plenis
 Visceribus sibi poscit aquas. mox robora neruis,
 Et uires rediere uiris. O prodiga rerum
 Luxuries, nunquam paruo contenta paratu,
 Et questorum terra, pelagoq; ciborum
 Ambitiosa fames, & lauta gloria mensae,
 Disire quam paruo liceat producere uitam.
 Et quantum natura petat, non erigit agros.
 Nobilis ignoto diffusus consule Bacchus:
 Non auro, myrrhaq; bibunt: sed gurgite puro
 Vita redit, satis est populis fluuiusq; Ceresq;.
 Heu miseri, qui bella gerunt, tunc arma relinquens
 Victori miles spoliato pectore tuus,
 Innocuusq; suas curarum liber in urbes
 Spargitur. o quantum donata pace potitos
 Excusis nunquam ferrum uibrasse laceria.
 Poenituit, tolerasse sitim, frustraq; rogasse
 Praespera bella Deos, nempe uis Marte secundo
 Tot dubie restant acies, tot in orbe labores.
 Ut nunquam fortuna labet successibus aneps,
 Vincendum toties terras fundendus in omneis
 Est crux, & Caesar per tot sua fata sequendus.
 Felix qui potuit, mundi nutante ruina,
 Quo iaceat iam scire loco: non pralia fessos
 Villa nocant, certos non rumpunt classica somnos.

Iam

Iam coniux, natiq; rudes, & sordida recta.
 Et non deduetos recipit sua terra colonos.
 Hoc quoq; securis oneris fortuna remisit,
 Sollicitus menti quod abest paucor: ille salutis
 Est autor, dux ille fuit sic prælia soli
 Felices nullo spectant ciuilia uoto.

Non eadem belli totum fortuna per urbem
 Constitit: in partes aliquid sed Cæsar is ausa est.
 Qua maris Adriaci longas ferit unda Salonas.
 Et tepidum in molles Zephyros excurrat Iader.
 Illic bellaci confusus gente Curetum.
 Quos alit Adriaco tellus circumflua pontos.
 Claudiatur extrema residens Antonius ora.
 Cautus ab ineusu belli, si sola recedat,
 Expugnat que uita, fames, non pabula tellus.
 Pascendis submittit equis, non proserit ullam.
 Flana Ceres segetem: spoliabat gramine campum.
 Miles, & attonso miseris iam dentibus aruo
 Castrorum siccas de cespite uulcerat herbas.
 Ut primum aduersæ socios in littore terræ
 Et Basilum uidere ducem: noua furia per aquor:
 Exquisita fugæ, neq; enim de more carinas
 Extendunt, puppesq; lenant, sed firma gerendis
 Molibus insolito contexunt robora ductu.
 Namq; ratem uacue sustentant undiq; cuppe,
 Quarum porrectis series constricta catenis
 Ordinibus geminis obliquas, excipit alnos.
 Nec gerit expositum telis in fronte patentí
 Remigium: sed quad trabibus circundedit aquor.

Hoc ferit, & taciti præbet miracula cursus,
Quod nec uela ferat, nec apertas uerberet undas.
Tunc freta seruantur, dum se declinibus undis
Aestus agat, refluxoq; mari nudentur arenæ.

Iamq; relabent crescere littora ponto,
Missa ratis prono defertur lapsa profundo,
Et gemina comites. cunctas super ardua turris
Eminet, & tremulis tabulata minantia pinnis.
Noluit Illyrica custos Octauius undæ
Confestim tentare ratem, celeresq; carinas
Continuit, cursu crescat dum præda secundus:
Et temere ingressos repetendum inuitat ad æquor
Pace maris. Sic dum pauidos formidine cernuos
Claudat odorata metuentes æra pennæ:
Aut dum dispositis attollat retia uaris
Venator, tenet ora leuis clamosa Molossi:
Spartanos, Cretasq; ligat: nec creditur ulli
Sylua cani, nisi qui presso uestigia rostro
Colligit, & præda nescit lairare reperta,
Contentus tremulo monstrasse cubilia loro.
Nec mora, complentur moles, audeq; petitis
Insula deseritur ratibus: quo tempore primas
Impedit ad noctem iam lux extrema tenebras.

Et Pompeianus fraudes innectere ponto
Antiqua parat arte Cilix, passusq; uacare
Summa freti, medio suspendit uincula ponto,
Et laxas fuitare sinit, religatq; catenas
Rupis ab illyrica scopolis. nec prima, nec illa,
Quæ sequitur, tardata ratis: sed tertia moles

Hafit

Hæsit, & ad cautes adducto fune secuta est.
 Impendent causa saxa mari: ruituraq; semper
 Stat (mirum) moles: & syluis æquor inumbrat.
 Huc fractas Aquilone rates, submersaq; pontus
 Corpora sepe tulit, & cisisq; abscondit in antris:
 Restituit raptus tectum mare, cumq; caverne
 Euomuere frictum, contorti uorticis undæ
 Taurominitanam uincunt feruore Charybdim.
 Hic Opiterginis moles onerata colonis
 Constitit: hanc omni puppes statione solutæ
 Circumeunt: alij rupes, ac littora complent.
 Vulteius tacitus sensit sub gurgite fraudes.
 Dux erat ille ratis, frustra qui uincula ferro
 Rumpere conatus, poscit spe prælia nulla,
 Incertus quæ terga daret, quæ pectora bello.
 Hoc tamen in casu, quantum deprensa ualebat,
 Effecit uirtus: inter tot millia captæ
 Circunfusa rati, & plenam uix inde cohortem,
 Pugna fuit, non longa quidem. nam condidit atra
 Nox lucem dubiam, pacemq; habuere tenebræ.

Tunc sic aitonitam, uenturaq; fata pauentem
 Rexit magnanima Vulteius uoce cohortem:
 Libera non ultrà parua quam nocte iuuentus,
 Consulite extremis angusto tempore rebus.
 Vita brevis nulli supereft, qui tempus in illa
 Quærendæ sibi mortis habet: nec gloria leti
 Inferior, iuuenes, admoto occurrere fato.
 Omnibus incerto uenturæ tempore uitæ
 Par animi laus est, & quos speraueris annos

g Perdere

Perdere et extre^me momentum abrumpere lucis,
 Accersas dum fata manu non cogitur ullus
 Velle mori: fuga nulla patet. stant undiq; nostris
 Intenti ciues iugulis. decernite letum,
 Et metus omnis absit. cupias quodcūq; necesse est.
 Non tamen in cæca bellorum nube cadendum est,
 Aut cùm permis̄tis acies sua tela tenebris
 Inuoluunt. conserta iacent cùm corpora campo,
 In medium mors omnis abit, perit obruta uirtus.
 Nos in conspicua socijs, hostijs carina
 Constituere Dei. prebebunt equora testes,
 Præbebunt terre. summis dabit insula saxis.
 Spectabunt gemine diuerso è littore partes.
 Nescio quod nostris magnum, et memorabile fatus
 Exemplum, Fortuna, paras. quacunq; per eum
 Exhibuit monimenta fides, seruataq; ferro
 Militie pietas, transibit nostra iuuentus.
 Nanq; suis pro te gladijs incumbere Cesar
 Esse parum scimus: sed non maiora supersunt
 Obsessis, tanti qua pignora demus amoris.
 Abscidit nostræ multum fors inuida laudi,
 Quod non cum senibus capti natisq; tenemur.
 Indomitos sciat esse viros, timeatq; furentes,
 Et morti faciles animos: et gaudet hostis.
 Non plures hæsisse rates. tentare parabunt
 Fœderibus, turpijs uolent corrumpere uita.
 O utinam, quò plus habeat mors unica famæ,
 Promittant ueniam, iubeant sperare salutem:
 Ne nos, cùm calido fodiemus uiscera ferro,

Despe

Desperasse putent magna uirtute merend
 Cesar ut, amissis inter tot millia paucis,
 Hoc damnum, clademq; uocet. dent fata rec.
 Emissitaniq; licet, uitare instantia nolim.
 Projeci uitam comites, totus q; futuræ
 Mortis agor stimulis, furor est, agnoscere solis
 Permissum est, quos iam tangit uicinia fati,
 Victurosq; Dei celant, uiuere durent,
 Felix esse mori. Sic cunctas sustulit ardor
 Nobilium mentes iuuenum: cum sidera cœli
 Anie ducis uoces oculis humentibus omnes
 Aspicerent, flexoq; Vrse temone pauerent:
 Idem cum fortes animos præcepta subissent,
 Optauere diem, nec segnis mergere ponte
 Tunc erat astra polus: nam sol Zedæa tenebat
 Sidera, uicino cum lux altissima Cancro est:
 Nox tum Thessalicas urgebat parua sagittas.

Detegit orta dies stantes in rupibus Iströs,
 Pugnacesq; mari Graia cum classe Liburnos.
 Tentauere prius suspenso uincere bello
 Fæderibus, fieret captis si dulcior ipsa
 Mortis uita mora. Stabat deuota iuuentus
 Damnata iam luce ferox, securaq; pugnae
 Permisso sibi fine manu: nulliq; tumultus
 Excussere uiris mentes ad summa paratas.
 Innumer asq; simul pauci terraq; mariq;
 Sustinuere manus: tanta est fiducia mortis.
 Viq; satis bello uisum est fluxisse cruoris,
 Versus ab hoste furor: primus dux ipse carinae

g 2 Vulcinius

Vulcenus iugulo poscens iam fata rete Eto,
 Ecquisuit, iuuenum est, cuius sit dextra crux
 Digna meo, certaq; fide per uulnera nostra
 Testetur se uelle mori? nec plura locuto
 Uiscera non unus iandudum transgit ensis.
 Collaudat cunctos: sed eum, cui uulnera prima
 Debebat, grato moriens interficit iectu.
 Concurrunt alij, totumq; in paribus unis
 Bellorum fecere nefas, sic semine Cadmi
 Emicuit Dircae cohors, cecidiq; suorum
 Vulneribus, dirum Thebanis fratribus omen.
 Phasidos & campis insomni dente creati
 Terrigenae, missa magicis è cantibus ira,
 Cognato tantos implerunt sanguine fulcos:
 Ipsaq; inexpertis, quod primum fecerat herbis
 Expauit Medea nefas, sic mutua pauci
 Fata cadunt iuuenes: nimiumq; in morte uirorum
 Mors uiruis habet: pariter sternuntq; caduntq;
 Vulnera letali: nec quenquam dextra foellit,
 Cum feriat moriente manu: nec uulnus adactis
 Debetur gladijs: percussum est pectore ferrum.
 Et ingulis pressere manum. cum sorte cruenta
 Fratribus incurruunt fratres, natusq; parenti:
 Haud trepidante tamen toto cum pondere dextra
 Exegere enses: pietas ferientibus una
 Non repetisse fuit. iam latis uiscera lapsa
 Semianimes traxere foris, multumq; crux
 Infudere mari. respectam cernere lucem
 Victoresq; suos uultu spectare superbo.

Et

Et mortem sentire iuuat. iam strage cruenta
 Conspicitur cumulata ratis: bustisq; remittunt
 Corpora uictores, ducibus mirantibus, ulli
 Esse ducem tanti. nullam maiore locuta est
 Ore ratem totum discurrens fama per orbem.
 Non tamen ignauæ post hæc exempla uirorum
 Percipient gentes, quām sit non ardua uirtus
 Seruitium fugisse manu: sed regna uimentur
 Ob ferrum, & seuis libertas uritur armis:
 Ignoratq; datos, ne quisquam seruat, enses.
 Mors uitiam pauidos uitæ subducere nolles,
 Sed uirtus te sola daret. Non segnior illo
 Marte fuit, qui tunc Libycis exarsit in aruis.
 Namq; rates audax Lilybaeo littore soluit
 Curio: nec fortii uelis Aquilone recepto
 Inter semirutas magna Carthaginis arces,
 Et Clupeam tenuit stationis littora notæ:
 Primaq; castra locat cano procul æquore, quæ se
 Bagrada lensus agit siccæ fulcator arenæ.
 Inde petit tumulos, excisasq; undiq; rupes,
 Antæi quæ regna uocat non uana uetustas.
 Nominis antiqui cupientem noscere causas,
 Cognita per multos docuit rudis incola patres.
 Nondum post genitos tellus effœta gigantes,
 Terribilem Libycis partum concepit in antris.
 Nec tam iusta fuit terrarum gloria Typhon,
 Aut Tityos, Briareusq; ferox: cœloq; pepercit,
 Quod non Phlegræis Antæum sustulit aruis.
 Hoc quoq; tam uastas cumulauit munere uires

g 3 Terra

Terra sui fœtus, quod cum tetigere parentem,
 Iam defecta uigent renouato robore membra.
 Hæc illi spelunca domus: latuisse sub alta
 Rupe ferunt, epulas raptos habuisse leones.
 Ad somnos non terga feret, præbere cubile
 Assuerunt, non sylva torum: uiresq; resumit
 In nuda tellure iacens, periere coloni
 Aruorum Libyes: percunt, quos appulit æquor.
 Auxilioq; diu uirtus non usæ cadendi
 Terræ spernit opes: iniectus robore cunctis,
 Quamvis staret, erat, tandem uulgata cruentis
 Fama mali terras monstris, æquorq; leuantem
 Magnanimum Alciden Libycas exciuit in oras.
 Ille Cleonei prosecut terga leonis,
 Antæus Libyci, perfudit membra liquore
 Hospes Olympiacæ seruato more palestræ.
 Ille parum fidens pedibus contingere matrem,
 Auxilium membris calidas infudit arenas.
 Conseruere manus, & multo brachia nexu,
 Colla diu grauibus frustra tentata laceris:
 Immotumq; caput fixa cum fronte tenetur.
 Miranturq; habuisse parem, nec uiribus uti
 Alcides primo uoluit certamine totis:
 Exhausitq; uirum: quod creber anhelitus illi
 Prodidit, & gelidus fesso de corpore sudor.
 Tunc ceruix lassata quat: tunc pectori pectoris
 Urgeri: tunc obliqua percussa labare
 Crura manu, iam terga uiri cedentia uictor
 Alligat, & medium compressis ilibus arctat:
 Inguinaq;

*Ingrinaq; insertis pedibus distendit, & omnem
Explicuit per membra uirum.rapit arida tellus
Sudorem: calido complentur sanguine uenæ.
Intumuere tori,totosq; induruit artus,
Herculeosq; nouo laxauit corpore nodos.*

*Constituit Alcides stupefactus robore tanto:
Nec sic Inachij, quamvis rudit esset,in undis
Deserit am timuit reparatis anguibus hydram.
Conflixere pares,telluris uiribus ille,
Ille suis.nunquam seu& sperare nouerat&
Plus licuit.uidet exhaustos sudoribus artus,
Ceruicemq; uiri sicciam,qua ferret Olympum.
Vtq; iterum fessis iniecit brachia membris,
Non expectatis Antæus uiribus hostis,
Sponte cadit,maiorq; accepto robore surgit.
Quisquis inest terris,in fessos spiritus artus
Egeritur:tellusq; uiro luctante laborat.
Vt tandem auxilium tactæ prodeesse parentis
Alcides sensit:standum est tibi,dixit,& ultrà
Non credere solo,sterniq; uetabere terra:
Haerebis pressis intrâ mea pectora membris:
Huc Antæe cades.sic fatus,sustulit altè
Nitentem in terras iuuenem.morientis in artus
Non potuit nati Tellus summittere vires.
Alcides medium tenuit:iam pectora pigro
Stricta gelu,terrissq; diu non credidit hostem.
Hinc cui ueteris custos famosa uetus,fas,
Miratrixq; sui signauit nomine terras.
Sed maiora dedit cognomina collibus istis,*

Pœnum qui Latij renocavit ab arcibus hostem
Scipio.nam sedes Libyca tellure potito
Hæc fuit.en ueteris cernis uestigia nulli.
Romana hos primum tenuit uictoria campos.

Curio letatus,tanquam fortuna locorum
Bella gerat.seruetq; ducum sibi fata priorum,
Felici non fausta loco tentoria ponens,
Indulxit castris,& collibus abstulit om̄en,
Sollicitatq; feros non æquis uiribus hostes.
Omnis Romanis que cesserat Africa signis,
Tunc Vari sub iure fuit:qui robore quanquam
Confusus Latio,regis tamen undiq; uires
Excivit Libycæ gentis,extremaq; mundi
Signa suum comitata Iubam.non fusior ulli
Terra fuit domino.quà sunt longissima regna,
Cardine ab occiduo uicinus Gadibus Atlas
Terminat:à medio,confinis Syriibus Ammon.
At quà lata iacet uastri plaga fernida regni,
Distinet Oceanum,zonæq; exusta calentis
Sufficient spatio.populi tot castra sequuntur,
Autololes,Numideq; uagi.semperq; paratus
Inculo Getulus equo:tum concolor Indo
Maurus,inops Nasamō,misti Garamante perusto
Marmaridæ uolucres,æquaturusq; sagittas
Medorum,tremulum cum torcit missile, Mazax:
Et gens,qua nudo residens Maſilia dorſo
Ora leui flectit frænorum nescia uirga:
Et solitus uacuis errare mapalibus Aphær
Venator,ferriq; simul fiducia non est,

Vestib

Vestibus iratos laxis operire leones.

*Nec solum studijs cinilibus arma parabat,
Primitæ sed bella dabant Iuba concitus ire.*

*Hunc quoq; quo superos, humanaq; polluit anno,
Lege Tribunitia solio depellere auorum
Curio tentarat, Libyamq; auferre tyranno,*

*Dum regnum te Roma facit, memor ille doloris
Hoc bellum sceptri fructum putat esse retentum.*

*Hac igitur regis trepidat iam Curio fama,
Et quod Cæsareis nunquam denota inuenitus*

Illa nimis castris, nec Rheni miles in undis

*Exploratus erat, Corfini captus in arce,
Infidusq; nouis ducibus, dubiusq; priori,*

*Fas utrumq; putat, sed postquam languida segni
Cernit cuncta metu, nocturnaq; munia nulli*

Desolata fuga, trepida sic mente profatur:

*Audēdo magnus tegitur timor: arma capessam
Ipse prior: campum miles descendat in æquum,*

Dum meus est: uariam semper dant otia mentem.

*Eripe consilium pugna: cum dira uoluntas
Ense subit presso, galeæ texere pudorem.*

Quis conferre duces meminit? quis pendere causas?
Quæ stetit, inde fauet: uelut fatalis arenæ

Muneribus non ira uetus concurrere cogit,

Productos odere pares. Sic fatus, aperitis

Instruxit campis acies: quem blanda futuris

Deceptura malis belli fortuna recepit.

*Nam pepulit Varum campo, nudataq; foedæ
Terga fuga, donec ueterunt castra, cecidit.*

g s Trist

Tristia sed postquam superati prælia Vari
 Sunt audita tubæ: leuis quod gloria belli
 Sit rebus seruata suis, rapit agmina furtim,
 Obscuratq; suam per iussa silentia famam,
 Hoc solum metuens incautus ab hoste timeri.
 Minuitur exigua, qui prælia prima lacescat,
 Eliciatq; manu Numidis à rege secundus,
 Vi sibi commissi simulator Sabbura belli:
 Ipse caua regni uires in ualle retentat:
 Aspidas ut Pharias cauda solerter hostis
 Ludit, & iratas incerta pronocat umbra:
 Obliquansq; caput uanas ser pentis in auras
 Effuse tuo comprendit guttura morsu
 Letiferam citra saniem: tunc irrua pestis
 Exprimitur, faucesq; fluunt percunte ueneno.

Fraudibus cuemum dederat fortuna: feroxq;
 Non exploratis occulti viribus hostis,
 Curio nocturnum castris erumpere cogit,
 Ignotisq; equitem latè decurrere campis.
 Ipse sub aurore primos excedere motus
 Signa iubet castris, multum, frustraq; rogatus
 Ut Libycas metuas fraudes, infectaq; semper
 Punica bella dolis, leti fortuna propinquai
 Tradiderat fatis iuuenem: bellumq; trahebat
 Autorem ciuile suum: super ardua ducit
 Saxa, super cautes abrupto limite signa.
 Cum procul è summis conspecti collibus hostes
 Fraude sua cessere parum, dum colle relicto
 Effusam patulis aciem committeret aruis.

IIIe

*Ille fugam credens, simulat & nescius artis,
Ut uictor, medios aciem proiecit in agros.*

*Tunc primum patuere dolí, Numid.eq; fugaces
Vndiq; complectis clauserunt montibus agmen.*

*Obstupuit dux ipse simul, perituraq; turba.
Non timidi petiere fugam, non prælia fortés.*

*Quippe ubi non sonipes motus clangore tubarum
Saxa quatit pulsū, rigidos uexantia frēnos
Ora terens, spargitq; iubas, & surrigit aures,
Incertoq; pedum pugnat non stare tumultu.*

*Fessa iacet ceruix sumant sudoribus artus:
Oraq; proiecta squalent arenia lingua:*

*Pectora rauca gemūt, quæ creber anhelitus urget:
Et defecta grauis longè trahit illa pulsus:*

*Siccaq; sanguineis durescit spuma lupatis.
Iamq; gradum neq; uerberibus, stimulisq; coæcti,*

Nec quantus crobris iussi calcaribus addunt.

*Vulneribus coguntur equi: nec profuit ulli
Cornipedis rupisse moras: neq; enim impetus illis*

Incursusq; fuit: tantum profertur ad hostes,

Et spatiū iaculis oblato uulnere donat.

*Si uagus Apher equos ut primū emisit in ag-
Tunc campi tremuere sono: terraq; soluta (menz:*

Quantus Eïstonio torquetur turbine puluis,

Aëra nube sua texit, traxitq; tenebras.

Ut uero in pedites fatum misérabile bellī

Incubuit, nullo dubij discrimine Martis

Ancipites si éterunt casus, sed tempora pugnae

Mors tenuit. neq; enim licuit procurrere conira,

Ee

Et miscere manus.sic undiq; septa iuuentus
 Comminus obliquis, & rectis eminus hastis
 Obruitur, non uulneribus, nec sanguine solum,
 Telorum nimbo peritura, & pondere ferri.
 Ergo acies tanta paruum spissantur in orbem:
 Ac si quis metuens medium correpsit in agmen
 Vix impunè suos inter conuertitur enses.
 Densaturq; globus, quantum pede prima relato
 Constrinxii gyros acies.non arma mouendi
 Iam locus est pressis: stipataq; membra teruntur.
 Frangiur armatum colliso pectore pectus.
 Non tam leta tulit uictor spe Etacula Maurus
 Quam fortuna dabat.fluuios non ille cruxoris,
 Membrorumq; uidet lapsum, & ferientia terram
 Corpora: compressum turba stetit omne cadaver.
 Excite et inuisas diræ Carthaginis umbras
 Inferijs fortuna nouis:ferat ista cruentus
 Annibal, & Pœni tam dira piacula manes.
 Romanam, superi, Libyca tellure ruinam
 Pompeio prodesse nefas, uotisq; Senatus.
 Apherica nos potius uincat sibi.Curio fusas
 Ut uidit campis acies, & cernere tantas
 Permisit clades compressus sanguine puluis.
 Non tulit afflictis animam producere rebus,
 Aut sperare fugam: ceciditq; in strage suorum
 Impiger ad letum, & fortis uirtute coacta.
 Quid nunc nostra tibi prosunt turbata, forumq;,
 Unde Tribunitia plebeius signifer arte
 Arma dabus populis? quid prodita iura Senatus.

E8

Et gener, atq; sacer bello concurrere iussi?
 Ante iaces, quam dira duces Pharsalia confert:
 Spectandumq; tibi bellum ciuale negatum est.
 Has urbi misere uestro de sanguine poenas
 Ferre datis: luitis iugulo sic arma potentes.
 Felix Roma quidem, ciuesq; habitura beatos,
 Si libertatis superis tam cura placeret,
 Quam vindicta placet. Libycas en nobile corpus
 Pascit aues, nullo coniectus Curio busto.
 At tibi nos (quando non proderit ista silere)
 A quibus omne cui senium sua fama repellit,
 Digna damus iuuenis merita preconia uitæ.
 Haud alium tanta ciuem iulit indole Roma,
 Aut cui plus leges deberent recta sequentii.
 Perdita tunc urbi nocuerunt secula, postquam
 Ambitus & luxus, & opum metuenda facultas
 Transuerso mentem dubiam torrente tulerunt.
 Momentumq; fuit mutatus Curio rerum,
 Gallorum captius spolijs, & Cæsaris auro.
 Ius licet in iugulos nostros sibi fecerit ense
 Sylla potens, Mariusq; ferox, & Cinna cruentus,
 Cæsareq; domus series: cui tanta potestas
 Concessa est? emere omnes, hic uendidit urbem.

M. AN. LVCANI PHAR-
SALIAE LIBER V.

Si alterna duces bellorum uulnera passos
 In Macedum terras, miscens aduersa secundis,
 Seruant fortuna pares. iam sparserat Aemo
 Bruma

Erumaniues, gelidoq; cadens Atlantis Olympos:
 Instabatq; dies, qui dat noua nomina fastis,
 Quiq; colit primus ducentem tempora Ianum.
 Dum tamen emeriti remanet pars ultima iuris,
 Consul uterq; uagos belli per munia Patres
 Elicit Epirum, peregrina ac sordida sedes
 Romanos cepit proceres: secretaq; rerum
 Hostes in extremis audinit curia te Elis.
 Nam quis castra uocet tot strictas iure secures,
 Tot fasces? docuit populos uenerabilis ordo
 Non Magni partes, sed Magnum in partibus esse.

Ut primum mœstum tenuere silentia cœtum,
 Lentulus è celsa sublimi sede profatur.
 Indole si dignum Latia, si sanguine prisco
 Robur inest animis, non qua tellure coacti,
 Quamq; procul teclis captæ sedeamus ab urbis
 Cernite, sed uestræ faciem cognoscite turbe:
 Cunctaq; iussuri primum hoc decernite Patres
 Quod regnis, populisq; liquet, nos esse Senatum.
 Nam uel Hyperboreæ planstrū glaciale sub Vrse,
 Vel plaga qua torrens, claususq; uaporibus axis
 Nec patitur noctes, nec iniquos crescere soles,
 Si fortuna ferat, rerum nos summa sequeatur,
 Imperiumq; comes. Tarpeia sede perusta
 Gallorum facibus, Veiosq; habitante Camillo,
 Illic Roma fuit: non unquam perdidit ordo
 Mutato sua iura solo. mœrentia tecla
 Cesar habet, uacuasq; domos, legesq; silentes,
 Clausaq; iustilio tristis foro, curia solos

illa

Illa uidet Patres, plena quos urbe fugauit.
 Ordine de tanto quisquis non exulat, hic est.
 Ignaros scelerum, longaq; in pace quietos
 Bellorum primus sparsit furor: omnia rursus
 Membra loco redeunt. en totis uiribus orbis
 Hesperiam pensant superi: iacet hostis in undis
 Obrutus Illyricis: Libyes squalentibus aruis
 Curio Cæsarei cecidit pars magna Senatus.
 Tollite signa duces: fatorum impellit curseum:
 Spem uestram præstate Deis: fortunaq; tantos
 Det uobis animos, quantos fugientibus hostem
 Causa dabat. nostru exhausto ius clauditur annoz
 Vos quorum finem non est sensura potestas,
 Consulite in medium Patres, Magnumq; iubete
 Esse ducem. leto nomen clamore Senatus
 Excipiit: et magnofatum, patriaeq; suumq;
 Imposuit. Tunc in reges, populosq; merentes
 Sparsus honos, pelagiq; potens Phœbeia donis
 Exornata Rhodos, gelidiq; inculta iuuentus
 Taygeti: fama ueteres laudantur Athenæ:
 Massiliæq; sua donatur libera Phocis.

Tunc sadale fortémq; Cotyn, fidumq; per arma
 Deiotarum, et gelidæ dominum Rhasipolin ore
 Collaudant: Libyamq; iubent autore Senatu
 Seepirifero parere Iubæ. pro tristia fata.
 En tibi non fide gentis dignissime regno
 Fortune Ptolomæe pudor, crimenq; Deorum,
 Cingere Pellæo pressos diademate crines
 Permissum: sauum in populos puer accipis ensim:

Atq;

Atq; utinam in populos donata est regia Lati:
 Accessit Magni ingulus: regnumq; sorori
 Ereptum est, soceroq; nefas. iam turba soluto
 Arma petit cœtu: quæ cùm populiq; ducesq;
 Casibus incertis, & cæca sorte pararent,
 Solus in ancipites metuit descendere Matri
 Appius euentus: finemq; expromere rerum
 Sollicitat superos, multosq; obducta per annos
 Delphica fatidici referat penetralia Phœbi.

Hesperio tantum, quantum semotus Eoo
 Cardine Parnassus gemino petit æthera colle,
 Mons Phœbo, Bromioq; sacer, cui numine misto
 Delphica Thebanæ referunt trieterica Bacchæ.
 Hoc solum fluctu terras mergente cacumen
 Eminuit, pontoq; fuit discrimin, & astris.
 Tu quoq; uix sumnam seductus ab æquore rupem
 Extuleras, unoq; iugo Parnasse latebas.
 Vltor ibi expulsæ premerent cùm uiscera partus
 Matri adhuc rudibus Pæan Pythona sagittis
 Explicuit, cùm regna Themis, tripodasq; tenere.
 Ut uidit Pæan uastos telluris hiatus
 Diuinam spirare fidem, uentosq; loquaces
 Exhalare solum, sacris se condidit ambris,
 Incubuitq; adito, uates ibi factus, Apollo.

Quis latet hic superū? qd' numē ab æthere presso
 Dignatur cæcas inclusum habitare cauernas?
 Quis terram cœli patitur Deus, omnia cursus
 Aeterni secreta tenens, mundiq; futuri
 Conscius, ac populis se proferre paratus

Conte

Contactusq; ferens hominum, magnusq; potensq;
 Siue canit fatum, seu quod iubet ille canendo,
 Fit fatum? Forsan terris inserta regendis,
 Aer libratum uacuo que sustinet orbem,
 Totius pars magna Iouis, Cyrrhaea per antra
 Exit, & aetherio trahitur connexa Tonanti.
 Hoc ubi uirgineo conceptum est pectore numen,
 Humanam feriens animam sonat, oraq; uatis
 Soluit, cœn Siculis flammis urgentibus Aetnam
 Undat apex, Campana fremens seu saxa uaporat
 Conditus inarimes eterna mole Typhoeus.

Hoc tamen expositum cunctis, nullisq; negatum
 Numen, ab humani solum se labe furoris
 Vindicat, haud illuc tacito mala nota susurro
 Coucipiunt: nam fixa canens, mutandaq; nulli
 Mortales optare uetat: iustisq; benignus
 Saepè dedit sedem totas mutantibus urbes,
 Ut Tyrijs: dedit ille minas impellere belli,
 Ut Salani iniacum meminiit mare, sustulit iras
 Telluris sterilis, monstrato fine: resoluit
 Aeris tabificum, non ullo secula dono.
 Nostra carent maiore Deum, quam Delphica sedes
 Quod siluit, postquam reges timuere futura,
 Et superos uetuere loqui, nec uoce negata
 Cyrrhaea moerent uates, templi q; fruuntur
 Iustitio: nam si qua Deus sub peccata uenit,
 Numinis aut poena est mors immatura recepiit,
 Aut preium: quippe stimulo, fluctuq; furoris
 Compages humana labatt, pulsusq; Deorum

h

Concū

Concūtiunt fragiles animas. Sic tempore longo
 Immotos tripodas, uast. eq; silentia rupis
 Appius Hesperij scrutator ad ultima fāci
 Sollicitat. iussus sedes laxare uerendas
 Antistes, pauidamq; Deis immittere uatem,
 Castalios circum laices, nemorumq; recessus
 Phœmonoēn errore uagam, curisq; uacantem
 Corripuit, cogitq; fores irrumpere templi.

Zimine terrifico metuens consistere Phœbas,
 Absterrere ducem nocendi ardore futura
 Cassa fraude parat. quid spes (ait) improba ueri
 Te Romane trahit? muto Parnassus hiatus
 Conticuit, pressitq; Deum: seu spiritus istas
 Destituit fauces, mundi q; in deuia uersum
 Duxit iter: seu barbarica cùm lampade Python
 Assit, in immensas cineres abidere cauernas,
 Et Phœbi tenuere uitam: seu sponte Dcorum
 Cyrrha silet, fati q; sat est arcana futuri
 Carmine long.eue uobis commissa Sibyllæ:
 Seu Pœan solitus templis arcere nocentes,
 Ora quibus soluat noſtro non inuenit euo.

Virginei patuere dolii, fecitq; negatis
 Numinibus, metus ipſe fidem. tum torta priores
 Stringit uitta comas, crinesq; in terga solutos
 Candida Phocaica complectitur insula lauro.
 Hærentem, dubiamq; premens in templo sacerdos
 Impulit. illa pauens adyti penetrale remoti
 Fatidicum, prima templorum in parte resistit:
 Aiq; Deum simulans, sub pectore fæta quieto

Verba

Verba refert, nullo confusè murmure uocis
 Instinctam sacro mentem testata furore,
 Hand èquè lefura ducem, cui falsa canebat,
 Quàm tripodas, Phœbiq; fidem, nō rupta trementè
 Verba sôno, nec uox antri complere capacis
 Sufficiens spatiū, nulloq; horrore comarum
 Excussa laurus, immotaq; culmina templi,
 Securumq; nemus, meritam se credere Phœbo
 Prodiderant sentit tripodas cessare, furensq;
 Appius: Et nobis meritas dabis impia pœnas.
 Et Superis, quos singis, ait, nisi mergeris antris,
 Deiq; orbis trepidi tanto consulta tumultu
 Desinis ipsa toqui. Tandem conterrita uirgo
 Confugit ad tripodas, uastisq; adducta cauernis
 Hæsit: & insueto concepit pectore numen,
 Quod non exhauste per tot iam secula rupis
 Spiritus ingessit uati. tandemq; potitus
 Pectore Cyrrhæo, non inquam plenior areus
 Phœbados irrupit Pæan: mentemq; priorem
 Expulit, atq; hominem toto sibi cedere iusset
 Pectore. bacchatur demens aliena per antrum
 Colla ferens, uitiasq; Dei, Phœbeaq; scriæ
 Erectis discussa comis, per inania templi
 Ancipiunt ceruice rotas, spargitq; uaganti
 Obstantes tripodas, magnoq; exæstuat igne,
 Iratum te Phœbe ferens: nec uerbere solo
 Vteris: & stimulos, flamasq; in uiscera mergis.
 Accipit & frænos: nec tantum prodere uati,
 Quantum scire, licet, nénit etas omnis in unam

Congeriem: miserumq; premunt tot secula pectus.
 Tanta patet rerum series, atq; omne futurum
 Niuitur in lucem: uocemq; potentia fata
 Inctantur: non prima dies, non ultima mundi,
 Non modus Oceani, numerus non deerat arenæ.

Talis in Euboico uates Cumana recessu,
 Indignata suum muluis seruire furorem
 Gentibus, ex tanta fatorum strage superba
 Excerpsit Romana manus sic plena laborat
 Phœmonoë Phœbo, dum te consultor operii
 Castalia tellure Dei uix inuenit, Appi,
 Inter fata diu querens tam magna latentem.
 Spumea tunc primùm rabies uesana per ora
 Effluit, et gemitus, et anhelo clara meatu
 Murmura: tunc mœstus uaſtis ululatus in antris,
 Extremæq; sonant domita iam uirgine uoces.
 Effugis ingentes, tanti discriminis expers,
 Bellorum Romane minas: solusq; quietem
 Euboici uaſta lateris conualle tenebis.
 Cetera suppressit, faucesq; obſtruxit Apollo.

Custodes tripodes fatorum, arcanaq; mundi,
 Tuq; potens ueri Pœan, nullumq; futuri
 A superis celate diem, suprema ruentis
 Imperij, cæſosq; duces, et funera regum,
 Et tot in Hesperio collapsas sanguine gentes
 Cur aperire times? an nondum numina tantum
 Decreueret nefas? et adhuc dubitantibus astris
 Pompeij damnare caput, tot fatæ tenentur?
 Vindicis an gladij facinus, poenasq; furorum,

Regnaq;

Regnaq; ad ultores iterum redeuntia Brutos,
 Ut per agat fortuna, taces? iunc peccator uatis
 Impactæ cessere fores, exclusaq; templis
 Profiluit: perstat rabies, nec cuncta locuta est.
 Quem non emisit, supereft Deus. illa feroce
 Torquei adhuc oculos, toroq; uagantia cœlo
 Lumina nunc uultu pauidio, nunc torua minaci.
 Stat nunquam facies: rubor igneus inficit ora,
 Liuentesq; genas: nec qui solet esse timenti
 Terribilis, sed pallor inest: nec fessa quiescunt
 Corda, sed ut timidus Boreæ post flamina pontus
 Rauca gemit, sic multa leuant suspiria uatem.

Dumq; à luce sacra, quæ uidit fata, refertur
 Ad uulgare iubar, mediæ uencre tenebræ.
 Immisit Stygiam Pæan in uiscera Zethen,
 Quæ raperet secreta Deum. tum peccatore uerum
 Fugit, et ad Phœbi tripodas rediere futura:
 Vixq; refecta cadit, nec te uicinia leti
 Territat ambiguis frustratum sortibus Appi:
 Iure sed incerto mundi subsidere regnum
 Chalcidos Euboicæ uana spe rapte parabas.
 Heu demens, nullum belli sentire fragorem,
 Tot mundi carnisse malis, præstare Deorum
 Excepta quis morte potest? secreta tenebis
 Litoris Euboici memorando condite busto,
 Quæ maris angustat fauces saxosa Carytos,
 Et tumidis infesta colit quæ numina Rhamnus,
 Arctatus rapido feruet quæ gurgite pontus,
 Euripusq; trahit, cursum mutantiibus undis,

h 3 chal

Chalcidicas puppes ad iniquā classibus Aulim.

Interea domis Cæsar remeabat Iberis,

Viētrices aquilas alium laturus in orbem:

Cum propè fatorum tantos per prospera cursus

Auertere Dei. nullo nam Marte subactus

Intra castrorum timuit tentoria duxor

Perdere successus scelerum, cum penè fideles

Per tot bella manus satiate sanguine tandem

Destituere ducem: seu moësto classica paulum

Intermissa sono, claususq; & frigidus ensis

Expulerat bellifurias: seu præmia miles

Dum maiora petit, damnat causamq; ducemq;

Ei scelere imbutos etiam nunc uendicat enses.

Haud magis exptus discriminé Cæsar in ullo est,

Quam non estabili, tremulo sed culmine cuncta

Despiceret, staretq; super titubantia fultus,

Tot raptis truncus manibus, gladioq; relictus

Penè suo: qui tot gentes in bella trahebat,

Scit non esse ducis, strictos sed miluis enses.

Non pauidum iam murmur erat, nec pectore tecto

Ira latens: nam quæ dubias constringere mentes

Causa solerit, dum quisq; pauet, qbus ipse timori est,

Seq; putat solum regnorum iniusta grauari,

Haud retinet, quippe ipsa metus exoluerat audax

Turba suos, quicquid mulius peccatur, inulum est.

Effudere minas: Liceat discedere Cæsar

Arabie scelerum. queris terraq; mariq;

His ferrum iugulis, animasq; effundere uiles

Quolibet hoste paras: partem tibi Gallia nostrâ

Eripuit,

Eripuit, p artem duris Hispania bellis:
 Pars iacet Hesperia: totoq; exercitus orbe
 Te uincente perit. Terris fudisse cruentem
 Quid iuuat Arctois, Rhodano, Rhenoq; subactiss?
 Tot mihi pro bellis bellum ciuile dedisti.
 Cepimus expulso patriæ cùm tecta Senatu,
 Quos hominum, uel quos licuit spoliare Deorum?
 Inus in omne nefas, manibus, ferroq; nocentes,
 Pauperitate p iù finis quis queritur armis?
 Quid satis est, si Roma parum? iam respice canos,
 Inualidasq; manus, & inanes cerne lacertos.
 Vsus abit uitæ: bellis consumpsimus ænum.
 Ad mortem dimittit senes, en improba uota:
 Non duro liceat morientia cespite membra
 Ponere, non anima galeam fugiente ferire,
 Atq; oculos morti clausuram querere de xtram,
 Coniugis illabi lacrymis, uniq; paratum
 Scire rogum, liceat morbis finire sene Etiam:
 Sit præter gladios aliquod sub Cæsare fatum.
 Quid uelut ignaros ad quæ portenta paremunt
 Spe trahis? usque adeo soli ciuilibus armis
 Nescimus cuius sceleris sit maxima merces?
 Nil a Etum est bellis, si nondum comperit istas
 Omnia posse manus, nec fas, nec uincula iuris
 Hoc audire uetani. Rheni mihi Cesar in undis
 Dux erat, hic socius. Facinus quos inquinat, & equat.
 Adde, quòd ingrato meritorum indice uirtus
 Nostra perit: quicquid gerimus, fortuna uocatur.
 Nos fatum sciet esse suum: licet omne deorum

h 4 ob

Obsequium spores, irato milite Cesar
 Pax erit. Hæc fatus, totis discurrere castris
 Cœperat, infestoq; ducem deposcere uultu.
 Sic eat ô Superi, quando pietasq; fidesq;
 Destinunt, moresq; malos sperare relictum est,
 Finem ciuili faciat discordia bello.
 Quem non ille ducem potuit terrere tumultus?
 Fata sed in præceps solitus dimittere Cesar,
 Fortunamq; suam per summa pericula gaudens
 Exercere, uenit: nec, dum deseuiat ira,
 Expectat: medios properat tentare furores.
 Non illis urbes, spoliandaq; templa negasset,
 Tarpeiamq; Iouis sedem, matresq; Senatus,
 Passurasq; infanda nurus. uult omnia Cesar
 A se scua peti, uult præmia Martis amari:
 Militis indomiti tantum mens sana timetur.
 Non pudeat, heu Cesar, soli tibi bella placere
 Iam manibus damnata tuis? hos antè pigebit
 Sanguinis? his ferri graue ius erit? ipse per omne
 Fasq; nefasq; rues? lassare, & disce sine armis
 Posse pati: liceat scelerum tibi ponere finem.
 Sæue quid insequeris? quid iam nolentibus instas?
 Bellum te ciuile fugit. Stetit aggere fultus
 Cespitis, intrepidus uultu, meruitq; timeri
 Non metuens: atq; hæc ira dictante profatur.
 Qui modò in absentem uultu, dextraq; furebas
 Miles, habes nudū, prōptemq; ad uulnera pectus.
 Hinc fuge, si belli finis placet, ense relicto.
 Detegit imbellis animos nil forster ausa

Sedatio,

Seditio, tantumq; fugam meditata iuuentus,
 Ac ducis iniucti rebus lassata secundis.
 Vadite, meq; meis ad bella relinquite fatis:
 Iuuent hæc arma manus, uobisq; repulsis
 Tot reddet Fortuna uiros, quo telâ uacabunt.
 An'ne fugam Magni tanta cùm classe sequuntur?
 Hesperie gentes: nobis uictoria turbam
 Non dabit? impulsi tantum quæ præmia belli
 Auferat, & uestrî rapta mercede laboris,
 Lauriferos nullo comittetur uulnere currus?
 Vos despecta senes, exhaustaq; sanguine turba
 Cernetis nostros iam plebs Romana triumphos.
 Cæsar is an cursus uestræ sentire putatis
 Damnum posse fugæ? ueluti si cuncta minentur
 Flumina, quos miscent pelago, subducere fontes,
 Num magis ablatis unquam decresceret æquor,
 Quam nunc crescit aquis? an uos momenta putatis
 Vlla dedisse mihi? nunquam sic cura Deorum
 Se premit, ut uestræ morti, uestræq; salutis
 Fata uacet. Procerū motus hæc cuncta sequuntur.
 Humanum paucis uiuit genus, orbis Iberi
 Horror, & Arctoi nostro sub nomine miles
 Pompeio certè fugeres duce, fortis in armis
 Cæsareis Tabienus erat: nunc transfuga uilis
 Cum duce prælato terras, atq; æquora lustrat.
 Nec melior mihi uestra fides, si bella nec hoste,
 Nec duce me geritis, quisquis mea signa relinquit,
 Nec Pompeianis tradit sua partibus arma,
 Hic nunquam uult esse meus, sunt ista profecto

b 5 Cura

Cure castra Deis, qui me committere tantis
 Non nisi mutato voluerunt milite bellis.
 Heu quantum Fortuna humeris iam pondere fessis
 Amolitur onus: sperantes omnia dextras
 Exarmare datur, quibus hic non sufficit orbis.
 Tam certè mihi bella geram: discedite castris:
 Tradite nostra uiris ignauis signa Quirites.
 At paucos, quibus hec rabies autoribus arsit,
 Non Cæsar, sed pœna tenet. procumbite terræ,
 Infidumq; caput, feriendaq; tendite colla.
 Et tu quo solo stabant iam robore castra
 Tiro rudis, specta pœnas, & disce ferire.
 Disce mori. Tremuit sœua sub uoce minantis
 Vulgus iners: unumq; caput, tam magna iuuentus
 Priuatum factura timet: uelut ensibus ipsis
 Imperet, inuito moturus milite ferrum.
 Ipse pauet, ne tela sibi dextre, & negentur
 Ad scelus hoc Cæsar: niciū patientia seu
 Spem dncis, & iugulos, non tantū præstiiit enses.
 Nil magis, affuetas sceleri quam perdere mentes,
 Atq; perire timet: tam dir foederis ieltu
 Parta quies, pœnaq; redit placata iuuentus.
 Brundusiu decimus iubet hæc attingere castris,
 Et cunctas reuocare rates, quas auius Hydrus,
 Antiquusq; Taras, secretaq; littora Lence,
 Quas recipit Salapina palus, & subdita Sipus
 Montibus. Ausoniā quā torquens frugifer orā,
 Dalmatico Boreæ, Calabroq; obnoxius Austro
 Appulus Adriacas exit Garganus in undas.

Ipse

Ipse petit trepidam iutus sine milite Romam
 Iam doctam seruire togæ: populoq; precantè:
 Scilicet indulgens, summum Dictator honorem
 Contigit, & letos fecit, se Consule, fastos.
 Nanq; omneis uoces, per quas iam tempore tanto
 Mentiur dominis, hæc primum repperit ætas,
 Qua sibi ne ferri ius ullum Cæsar abesset,
 Ausonias uoluit gladijs miscere secures.
 Addidit & fasces aquilis, & nomen inane
 Imperij rapiens, signauit tempora digna
 Mœsta nota, nam quo melius Pharsalicus annus
 Consule notus erit? fngit solennia campus.
 Et non admissæ dirimit suffragia plebis,
 Decantatq; tribus, & uana uersat in urnæ.
 Nec cœlum seruare licet: ionat Augure surdo,
 Et letæ iurantur aues bube one sinistro.
 Inde perit primum quondam ueneranda potestas
 Juris inops: careat tantum ne nomine tempus,
 Atenstruus in fastos distinguit secula Consul.
 Nec non Iliace numen quod presideat Albæ
 Haud meritum Latio solennia sacra subacto
 Vedit flammifera confectas nocte Latinas.
 Inde rapit cursus, & que piger Appulus arua
 Deseruit rastris, & inerti tradidit herbeæ.
 Ocyor & cœli flammis, & tigride foeta
 Transcurrit, curuiq; tenens Minoia tecta
 Brundusij, clausas uenit brumalibus undas
 Inuenit, & panidas hyberno sidere classes.
 Turpe duci nisum est rapiendi tempora belli

In seg.

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani

www.fondolibrarioantico.it

In segnes hæsisse moras, portuq; teneri,
 Dum pateat tutum uel non felicibus æquor.
 Expertes animos pelagi sic robore complet:
 Fortius hyberni flatus, cœlumq; fretumq;
 Cum cepere, tenent, quām quos incubere certos.
 Perfida nubiferi uerat inconstanza ueris.
 Nec maris anfractus, lustrandaq; littora nobis,
 Sed recti fluctus, soloq; Aquilone secandi.
 Hic uinam summi curuet carchesia mali,
 Incumbatq; furens, & Graia ad mœnia perflet.
 Ne Pompeiani Phœacum è littore toto
 Languida iactatis comprehendant carbasa remis.
 Rumpite, que retainent felices uincula proras.
 Iandudum nubes, & seuas perdimus undas.
 Sidera prima poli Phœbo labente sub undas.
 Exierant, & luna suas iam fecerat umbras:
 Cum pariter soluere rates, totosq; rudentes
 Taxauere sinus: & flexo nauita cornu
 Obliquat læuo pede carbasa, summaq; pandens
 Suppara uelorum periuit as colligit auras.
 Ut primū leuior propellere linteal uentus
 Incipit, exiguumq; tument, mox redditu malo
 In medianam cecidere ratem: terraq; relicta
 Non ualeat ipsa sequi puppes, que uexerat aura.
 Aequora lenta iacent alto torpore ligata.
 Pigrius immotis hæsere paludibus undæ.
 Sic stat iners Scythicas astringēs Bosphorus undas,
 Cum glacie retinente fretum non impulit Ister,
 Immensumq; gelu regitur mare, comprimit unda.

Deprendit

Deprendit quascunq; rates: nec peruria uelis
 Aequora frangit eques, fluctuq; latente sonantem
 Orbita migrantis scindit. *Mæotida Besii.*
 Sæua quies pelagi, mæstoq; ignaua profundo
 Stagna iacentis aquæ, ueluti deserta rigente
 Aequora natura cessant: pontusq; uetusq; das
 Oblitus fernare uices non commeat æstu:
 Non horrore tremit, non Solis imagine uibrat:
 Casibus innumeris, fixæ patuere carinæ.
 Illinc infestæ classes, & inertia tonsis.
 Aequora motuæ, grauis hinc languore profundè
 Obsessis uentura famæ, nona uota timori.
 Suni inuenta nouo, fluctus nimiasq; precari
 Ventorum uires, dum se torpenibus unda
 Executiat stagnis, & sit mare nubila nusquam,
 Vndarumq; mine: cœlo languente, fretoq;
 Nausfragij spes omnis abit, sed nocte fugata
 Iæsum nube diem iubar extulit, imaq; sensim
 Concusbit pelagi, mouitq; Ceraunia nauis.
 Inde rapi cœpere rates, atq; aequora classem
 Curua sequi, quæ iam uento, fluctuq; secunda
 Lapsa Palaestinas uncis confixit arenas.
 Prima duces uidit iunctis consistere castris
 Tellus, quæ uolucer *Genusus*, quæ mollior *Apsus*.
 Circumeunt ripis, Apso gestare carinas
 Causa palus, leni quam fallens egerit unda.
 At *Genusum* nunc sole niues, nunc imbre soluta
 Precipitante: neuer longo se gurgite lassat,
 Sed minimum terræ uicino littore nouit.

Hoc

Hoc Fortuna loco tanæ duo nomina famæ
 Composuit: mi seriq; fuit spes irrita mundi,
 Posse duces parua campi statione diremptos
 Admotum dammare nefas.nam cernere uultus,
 Et uoces audire datur: multosq; per annos
 Dilectus tibi Magne sacer, post pignora tanta
 Sanguinis infastis, sobolem, mortemq; nepotis,
 Te nisi Niliaca propius non uidit arena.

Cæsar is attonitam miscenda ad prælia mentem
 Ferre moras scelerum partes iussere reliet.
 Ductor erat cunctis audax Antonius armis,
 Iam tunc ciuili meditatus Leucada bello.
 Illum sape minis Cæsar, precibusq; morantem
 Euocat: O mundi tantorum causa malorum,
 Quid superos, q; fata tenes? sunt etiæ cursu
 Acta meo, summam rapti per prospera belli
 Te poscit Fortuna manum, num rupta uadofis
 Syriibus incerto Libye nos diuidit æstu?
 Nunquid inexperto tua creditus arma profundo?
 Inq; nonos traheris casus? ignave uenire
 Te Cæsar, non ire iubet. prior ipse per hostes
 Percusi medias alieni iuris arenas.
 Tu mea castra times: percentia tempora fati
 Conqueror, in uentos impendo nota, fretumq;
 Ne retine dubium cupientes ire per æquor.
 Si bene nota mihi est, ad Cæsar is arma iuuentus
 Naufragio uenisse uoleat. iam noce doloris
 Viendum est: non ex æquo diuisimus orbem.
 Epirum Cæsarq; tenet, totusq; Senatus;

Auson

Ausoniām tu solus habes. his terq; quaterq;
 Vocibus excūtum postquam cessare uidebat,
 Dum se deesse Deis, at non sibi numina credit,
 Sponte per incertas audet tentare tenebras,
 Quod iussi timuere fretum, temeraria prono
 Expertus cessisse Deo, fluctusq; uerendos
 Clasibus, exigua sperat superare carina.

Soluerat armorum fessas nox languida curas:
 Parta quies miscris, in quorum pectora somno
 Dat uires fortuna minor: iam castra filebant,
 Tertia iam uigiles commouerat hora secundos.
 Cæsar sollicito per uasta silentia gressu
 Vix famulis audenda parat: cunctisq; relictis,
 Sola placet Fortuna comes. tentoria postquam
 Egressus uigilum, somno cedentia membra
 Transiluit, questus tacitè quod fallere posset.
 Littora curua legit, primisq; inuenit in undis
 Rupibus exesis hærentem fune carinam.
 Rectorem, dominumq; ratis secura tenebat
 Haud procul inde domus, non ullo robore fulta,
 Sed sterili iunco, cannaq; intexta palustri,
 Et latus inuersa nudum munita phaselo.

Hec Cæsar bis terq; manu quassantia teclum
 Limina commouit. molli consurgit Amyclas,
 Quem dabant algæ, toro. Qui si nō mea naufragus, in-
 Teclā petit? aut quē nostræ Fortuna coēgit (quit,
 Auxilium sperare casæ? Sic fatus ab alto
 Aggere, iam tepide sublato fune fauillæ,
 Scintillam tenuem commotos pauit in ignes,

securus

Securus belli; prædam ciuilibus armis
 Scit non esse casam. O uita tuta facultas
 Pauperis angustiæ; lares: o munera nondum
 Intellecta Deum. quibus hoc contingere templis.
 Aut potuit muris, nullo trepidare tumultu
 Cesarea pulsante manu? tum poste recluso
 Dux, ait: Expecta uotis maiora modestis,
 Spesq; tuas laxa iuuenis, si iussa secutus
 Me uehis Hesperiam, non ultra cuncta carine
 Debebis, manibusq; inopem duxisse senectam.
 Ne cessa præbere Deo tua fata uolenti,
 Angustos opibus subitis implere Penates.
 Sic fatur: quanquam plebeio tectus amictu,
 Indocilis priuata loqui. tum pauper Amyclas:
 Multa quidem prohibent nocturna credere pontu.
 Nam sol non rutilas deduxit in æquora nubes,
 Concordesq; tulit radios: Noton altera Phœbi,
 Altera pars Borean diducta luce uocabat.
 Orbe quoq; exhaustus medio, languensq; recessit,
 Spectanteis oculos infirmo lumine passus.
 Lunaq; non gracili surrexit lucida cornu,
 Haud orbis medijs, puros exesa recessus:
 Nec duxit re Etio tenuata cacumina cornu,
 Ventorumq; nota rubuit: tum lurida pallens.
 Ora tulit uultu sub nubem tristis ituro.
 Sed mihi nec motus nemorum, nec littoris ictus,
 Nec placet incertus, qui puocat æquora, Delphin:
 Ami siccum quod mergus amat: quodq; ausa uolare
 Ardea sublimis pennæ confusa natantii:
Quodq;

Quodq; caput spargēs undis, uelut occuper imbrems,
Instabili gressu metitur littora cornix.
Sed si magnarum poscunt discrimina rerum,
Haud dubitem præbere manus: uel littora tangam
Iussa, uel hoc potius pelagus: flatusq; negabunt.

Hæc fatus, soluensq; ratem dat carbaña uentis:
Ad quorum motus non solum lapsa per altum
Aëra dispersos traxere eadentia fulcos
Sidera: sed summis etiam que fixa tenentur
Aëstra polis, sunt uisa quaii niger inficit horror
Terga maris: longo per multa uolumina tractus
Aëstuat unda minax: flatusq; incerta futuri,
Turbida testantur conceptos æquora uentos.
Tunc rector trepidæ fatur ratis: Aspice seum
Quāta paret pelagi: Zephyrus ne intēdat, an Eur^o
Incertum est: puppim dubius ferit undiq; pontus:
Nubibus, & cœlo Notus est: si marmura ponit
Consulimus, uenient Cori in mare gurgite tanto,
Nec ratis Hesperias tanget, nec naufragus oras.
Desperare uiam, & ueitos conuertere cursus
Sola salus: liceat uexata littora puppe
Prendere, ne longè nimium sit proxima tellus.

Fisis cuncta sibi cessura pericula Cæsar,
Sperne minas, inquit, pelagi, uentoq; furenti
Trade sinum. Italiam si cœlo autore recusas,
Me pete sola tibi causa hæc est iusta timoris
Vectorem non nosse tuum, quem numina nunquam
Destiuunt, de quo male tunc Fortuna meretur,
Cum post nota uenit: medias perrumpere procellas

Tus

Tunc la secura mea. cœli iste, fretiq;.
 Non puppis nostræ labor est: hanc Cesare pressam
 A fluctu defendet onus. nec longa furori
 Ventorum seu dabitur mora: proderit undis
 Ita ratis. nec flecte manus: fuge proxima uelis
 Litora: tum Calabro portu te crede possum,
 Cum iam non poteris puppi, nostræ eq; saluti
 Altera terra dari. quid tanta strage paretur
 Ignorat? querit pelagi, cœliq; tumultu
 Quid præstet Fortuna mili. Non plura locuto
 Annulsi laceros percussa puppe rudens
 Turbo rapax, fragilemq; supernolitania malum
 Vela tulit: sonuit, uictis compagibus, alnus.
 Inde ruunt toro concita pericula mundo.
 Primus ab Oceano caput exeris Atlanteo
 Core mouens æstus: iam te tollente furebat
 Pontus, et in scopulos totas exerat undas.
 Occurrit gelidus Boreas, pelagusq; retundit:
 Et dubium pendet uento cui parere aequor.
 Sed Scythici uicit rabies Aquilonis, et undas
 Torsit, et abstrusas penitus uada fecit arenas.
 Nec perfert pontum Boreas ad saxa, suumq;
 In fluctus Cori frangit mare: motaq; possunt
 Aequora subductis etiam concurrere uentis.
 Non Euri cessasse minas, non imribus atrum
 Seolij iacuisse Notum sub carcere faxi
 Crediderim, cunctos solita de parte ruentes
 Defendisse suas uiolento turbine terras,
 Sic pelagus mansisse loco. nam parua procellis

Aequora

Sequora rapta ferunt: Aegeas transi in undas
 Tyrrenum: sonat Ionio uagus Adria ponto.
 Ah quoties frusta pulsatos & quore montes
 Obruit illa dies! quam celsa cacumina pessum
 Tellus uicta dedit! non illo littore surgunt
 Tam ualidi fluctus, alioq; ex orbe uoluti
 A magno uenere mari, mundumq; coercens
 Monstreros agit unda sinus. Sic rector Olympi
 Cuspidis fraterna lassatum in secula fulmen
 Adiuuit, regnoq; accessit terra secundo.
 Cum mare conuoluit gentes, cum littora Zethys
 Noluit illa pati, cælo contenta teneri,
 Tunc quoq; tanta maris moles crevisset in astra,
 Ni Superum Rector pressisset nubibus undas.

Non cæli nox illa fuit: latet obsitus aër
 Inferna squalore domus, nimbisq; grauatus
 Deprimitur, fluctusq; in nubibus accipit imbreu.
 Lux etiam metuenda perit, nec fulgura currunt
 Clara, sed obscurum nimbosus dissipit aer.
 Tunc Superum conuexa tremunt, atq; arduus axis
 Insomnit, motaq; poli compage laborant.
 Eximuit Natura chaos: rupisse uidentur
 Concordes elementa moras, rursusq; redire
 Nox manes mistura Deis spes una salutis,
 Quod tanta mundi nondum periere ruina.
 Quantum Leucadio placidus de uerice pontus
 Dissicitur, tantum nautæ uidere trementes
 Fluctibus è summis preceps mare: cumq; tumentes
 Rursus hiant undæ, uix eninet aequore malus:

Nubila.

Nubila tanguntur uelis, & terra carina.
 Nam pelagus, qua parte sedet, non celat arenam
 Exhaustū in cumulos, omnisq; in fluctibus unda est.
 Artis opem uicere metus, nescitq; magister
 Quam frangat, cui cedat aquæ, discordia ponit.
 Succurrat miseris, fluctusq; euertere puppim
 Non ualeat: in fluctus uictum latus unda repellens,
 Erigit, atq; omni surgit ratis ardua uento.
 Non humilem sasona uadis, non littora curua
 Thessalie saxosa pauent, oræq; malignos.
 Ambraciæ portus scopulosa Ceramia nauitæ
 Summa timent. Credit iam digna pericula Cæsar
 Fatis esse suis, tantus'ne euertere, dixit,
 Me superis labor est, parva quem puppe sedentem
 Tam magno petiere mari: si gloria letit
 Est pelago donata met, bellisq; negamur.
 Intrepidus, quancunq; datis mihi numina mortes,
 Accipiam: licet ingentes abruperit aëtus,
 Festinata dies fatis, sat magna peregri:
 Arctoas domui gentes, inimica subegi.
 Arma mea: uidit Magnū mihi Roma secundum.
 Iussa plebe tuli fasces per bella negatos:
 Nulla meis aberit iuulis Romana potestas.
 Nesciet hoc quisquam, nisi tu, que sola meorum
 Conscia uotorum es, me, quamuis plenus honorum.
 Et Dictator eam Stygias, & Consul ad umbras,
 Priuatum Fortuna mori: mihi funere nullo.
 Est opus o Superi: lacerum reuinet e cadauer
 Fluctibus in medijs: desint mihi busta, rogasq;

Dum

Dum metuas semper, terraq; expecter ab omni.

Hec fatum decimus (dictu mirabile) fluctus
Invalida cum puppe leuat: nec rursus ab alto
Aggere deiecit pelagi, sed perulit unda,
Scruposissq; angusta uacani ubi littora saxis,
Imposuit terrae pariter tot regna, tot urbes
Fortunamq; suam tacta tellure recepit.

Sed non tam remeans Cæsar iam luce propinqua,
Quam tacita sua castra fuga, comitesq; sefellit.
Circunfusa duci fleuit, gemituq; suorum,
Et non ingratis incessit turba querelis.

Quò te dure tulit uirtus temeraria Cæsar?

Aut quæ nos uiles animas in fata relinquens,
Inuitis spargendi dabas tua membra procellis?
Cum tot in hac anima populorum uita, salusq;
Pendeat, & tantus caput hoc sibi fecerit orbis.
Sæuitia est uoluisse mori. nullus' ne tuorum

Emeruit comitum fatus non posse superstes

Esse tuis? cum te raperet mare, corpora segnis
Nostra sopor tenuit: pudet heu. tibi causa petende

Hec fuit Hesperiae? uisum est committere quenquā

Tam saeuo crudele mari, fors ultima rerum

In dubios casus, & prona pericula mortis

Precipitare solet: mundi iam summa tenentem

Permisisse mari? tantum quid numina laffas?

Sufficit ad fatum belli fauor iste, laborq;

Fortunæ, quod te nostris impegit arenis.

Hi'ne usus placuere Deum, non rector ut orbis,

Nec dominus rerum, sed felix naufragus esses?

Talie

Talia iactantes discussa nocte, serenus
 Oppresit cum sole dies, fessumq; tumentes
 Composuit pelagus uenit patientibus undas.
 Nec non Hesperij lassatum fluctibus æquor
 Vi uidere duces, purumq; insurgere cælo
 Fracturum pelagus Boream, soluere carinas,
 Quas uenius, doctæq; pari moderamine dextra
 Permittas habuere diu: latumq; per æquor,
 Vi terrestre, coit conserti puppibus agmen.
 Sed nox seu modum uenii, ueliq; tenorem
 Eripuit nautis, excusitq; ordine puppes.
 Strymona sic gelidum, bruma pellente, relinquunt
 Potura te Nile grues, primoq; uolatu
 Effingunt uarius, casu monstrante figuras.
 Mox ubi percussit tensas Notus alior alas,
 Confusos temere innuitæ glomerantur in orbes,
 Et turbata perit dispersis littera pennis.
 Cum primùm redeunte die violentior aër
 Puppibus incubuit Phœbeo concitus oreu,
 Prætereunt frustra tentati littora Zibin,
 Nymphæumq; tenent, nudas Aquilonibus undas.
 Succedens Boreæ iam porium fecerat Sudter.
 Undiq; collatis in robur Cæsaris armis,
 Summa uidens duri Magnus discrimina Martis
 Iam castris instare suis, seponere uitium
 Coniugij decrevit onus, Lesboq; remota
 Te procul à seui strepitu Cornelia bellè
 Occulere. Heu quantū mentes dominatur in aquas
 Iusta Venus: dubiū, irrepidumq; ad prælia Magne

Te quoq; fecit amor: quod nolles flare sub ictu
 Fortunæ, quo mundus erat, Romanaq; fata,
 Coniux sola fuit. mentem iam uerba paratam
 Destinunt, blandeq; iuuat uentura trahentem
 Indulgere more, & tempus subducere facit.

Nocte sub extrema, pulso torpore, quietis,
 Dum fouet amplexu grauidum Cornelia curia
 Pectus, & auersi peti oscula grata mariti.
 Humentes mirata genas, percussaq; cæco
 Vulnero, non audet flentem depredare Magnum.
 Ille gemens, Non nunc, uita mihi dulcior, inquit,
 Cum tædet uita, læto sed tempore, coniux,
 Venit moesta dies, & quam nimiumq; parumq;
 Distulimus: iam totus adest in prælia Cæsar.
 Cedendum est bellis, quorum tibi tutu laiebra
 Lesbos erit: desiste preces tentare: negauit
 Iam mihi: non longos à me patiere recessus.
 Præcipites aderunt casus: properante ruina,
 Summa cadunt: satis est audisse pericula Magni.
 Meq; tuus decepit amor, ciuilia bella
 Si spectare potes. nam me iam Marte parato
 Securos cepisse pudet cum coniuge somnos,
 Eq; tuo, miserum quatitur cum classica mundum.
 Surrexisse sinu. uereor ciuilibus armis
 Pompejum nullo iristem committere damno.
 Tuitior interea populis, & tutior omni
 Rege late, posuitamq; procul fortuna mariti
 Non tota te mole premat si numina nostras
 Impulerint. acios, maneat pars optima Magni;

Sitq; mihi, si fata premant, uictorq; cruentus,
 Quò fugisse uelim. Vix tantum infirma dolorem
 Cepit, et attonito cesserunt pectore sensus.
 Tandem ut uox moestas potuit proferre querelas,
 Nil mihi de fatis ihalami, superisq; relictum est.
 Magne queri: nos tro non rumpit funus amores,
 Nec diri fax summa rogi: sed sorte frequenti,
 Plebeiaq; nimis careo dimissa marito.
 Hostis ad aduentum rumpamus foedera iedæ:
 Placemus sacerum. Sic est tibi cognita Magne
 Nostra fides? credis? ne aliquid mihi tutius esse,
 Quam tibi? non? ne olim casu pendemus ab uno?
 Fulminibus me sine iubes, tamq; ruina
 Absentem praestare caput? secura uidetur
 Sors tibi, cum facias etiam nunc uota perisse,
 Vi nolim seruire malis, sed morte parata,
 Te sequar ad manes feriat dum moesta remotas.
 Fama procul terras, uiuam tibi nempe superstes.
 Adde, quod assuecis fatis, tantumq; dolorem
 Crudelis me ferre doces: ignosce fatenti,
 Posse pati timeo. quod si sunt uota, Dei q;
 Audior, euentus rerum sciet ultima coniux.
 Sollicitam rupes iam, te uictore, tenebunt,
 Et puppim, que fata ferat tam lata, timebo.
 Nec soluens audit a metus mihi prospera belli,
 Cum uacuis proiecta locis a Cesare possum
 Vel fugiente capi. notescent liutora clari
 Nominis exilio, posteaq; ibi coniuge Magni.
 Quis Mylenas poterit nescire latebras?

Hoc

Hoc precor extremum, si nil tibi uicta relinquens
 Tuius arma fuga, cum te commiseris undis,
 Quolibet infaustram potius deflece carinam;
 Litoribus querere meis. Sic fata, relictis
 Exiluit stratis amens, tormentaque nulla
 Vult differre mora: non mœsti peclora Magni
 Sustinet amplexu dulci, non colla tenere:
 Extremusque perit tam longi fructus anoris:
 Precipiuntque suos luctus: neuterque recedens
 Sustinuit dixisse uale: uitamque per omnem
 Nulla fuit tam mœsta dies: nam cetera damna
 Durata iam mente malis, firmaque tulerunt.
 Labitur infelix, manibusque excepta suorum
 Fertur ad æquoreas, ac se prosternit, arenas,
 Litoraque ipsa tenet, tandemque illata carina est.
 Non sic infelix patriam, portusque reliquit
 Hesperios, saui premerent cum Cæsaris arma.
 Fida comes Magni uadit duce sola relieto,
 Pompeiumque fugit, que nox sibi proxima uenit
 In somnis: uiduo tum primum frigida lecto,
 Atque insueta quies uni, nudumque marito
 Non hærente latu! Somno quam sâpe grauata
 Decepitis uacuum manibus complexa cubile est,
 Atque oblita fuge quæsuit nocte maritum!
 Nam quamuis flamma tectas urgente medullas,
 Non iuuat in toto corpus iactare cubili:
 Seruantur pars illa tori, caruisse timebat
 Pompeio: sed non superi tam leta parabant.
 Instabat, misera Magnum que redderet, hora.

M. AN.

M. ANN. LVCANI
PHARSALIAE
LIB. VI.

P

Ostquam castra duces pugnae iam
mente propinqu*i*
Imposuere iugis, admotaq*u*; communus
arma,

Parq*ue*; suum uidere Dei, capere omnia Cæsar
Mœnia Graiorum spemnit, Azartemq*ue*; secundum
Iam nisi de genero fatis debere recusat.
Funestam mundo uoris petit omnibus horam,
In casum que cuncta ferat: placet alea fari
Alterutrum mersura caput, ter collibus omnis
Explicitur turmas, signa minantia pugnam,
Testatus nunquam Latie se deesse ruina.

Vi uidet ad nullos exciri posse tumulus
In pugnam generum, sed clauso fidere nullo:
Signa mouet, tectusq*ue*; uia dumosa per arua
Dyrrhachij præceps rapiendus tendit ad arces.
Hoc iter e quoreo præcepit limite Magnus,
Quemq*ue*; uocat collem Taulantius incola Petram,
Insedit castris Epireaq*ue*; metua seruat,
Defendens tutam uel solis turribus urbem.
Non opus hanc ueterum, nec moles structa tuctur,
Humanusq*ue*; labor facilis, licet ardua tollat,
Cedere uel bellis uel cuncta monentibus annis:
Sed nunimen habet nullo quassabile ferro,
Naturam sedemq*ue*; loci, nam clausa profundo

Judic

Vndiq; præcipiti, scopulisq; uomentibus æquor.
 Exiguo debet, quod non est insula, colli.
 Terribiles ratibus sustentant mœnia cautes,
 Ioniūm q; furens rapido cùm tollitur Anstro,
 Tēpla domosq; quatit, spumatq; in culmina pōtus.
 Huc audām belli rapuit spes improba mēnīens
 Cæsarīs ut uastis diffusum collibus hostem
 Cingeret ignarum ducto procul aggere ualli.
 Metitur terras oculis: nec cespīte tantum
 Contentus fragili subitos anollere muros,
 Ingentes cautes, auulsaq; saxa metallis,
 Graiorumq; domos, direptaq; monia transferre.
 Extruitur, quod non aries impellere scius,
 Quod non illa queat uiolenti machina belli.
 Franguntur montes: planumq; per ardua Cæsar
 Dicit opus: pandit fossis, turritaq; summis
 Disponit castella iugis, magnoq; recessu
 Amplexus fines, saltus nemorosaq; resqua,
 Et sylvas, uastaq; feris indagine claudit.
 Non desunt campi, non desunt pabule Magno,
 Castraq; Cæsareo circundatis aggere mutat.
 Flumina tot cursus illic exorta fauigant,
 Illic mersa suis operumq; ut summa reuiseat,
 Defessus Cæsar medijs intermanet agris.
 Nunc uetus Iliacos attollat fibula muros
 Adscribatq; Deis: fragili circundata testa
 Mœnia mirentur refugi Babilonia Parthi.
 En quantum Tigris, quācum celer ambit Orontes,
 Assyrijs quantum populis telluris Eoe

Suff

sufficit in regnum, subitum, belliq; tumultu
 Raptum clausit opus: tanti perire labores.
 Tot potuere manus adiungere seston Abydo,
 Ingestoq; solo Phryxeum elidere pontum,
 Ut Pelopis latis Ephyrēn abrumpere regnis,
 Et ratibus longe flexus donare Maleæ,
 Aut aliquem mundi, quamvis Natura negasset,
 In melius mutare locum. coit area belli:
 Hic alitur sanguis terras fluxurus in omneis,
 Hic et Thessalicae clades, Libycæq; tenentur:
 Aestuat angusta rabies ciuilis arena.

Prima quidem surgens operum structura fefellit
 Pompeium: ueluti media qui tutus in aruis
 Sicania rapido nescit latrare Pelorum:
 Aut uaga cum Tethys, Rutupinaq; littora feruēt,
 Vnda Calcedonios fallit turbata Britannos.
 Ut primum uasto septas uidet aggere terras,
 Ipse quoq; à tua deducens agmina petra
 Diuersis spargit tumulis, ut Cæsaris arma
 Laxet, et effuso claudentem milite tendat.
 Ac tantum septii uallo sibi uendicat agri
 Parua Mycenæe quantum sacrata Diana
 Distat ab excelsa nemoralis Aricia Roma:
 Quoq; modo Roma prelapsus moenia Tybris
 In mare descendit, si nusquam torqueat amnem.
 Clasica nulla sonant, iniussaq; iela uaganunt:
 Et fit sape nefas iaculum, tentante lacerto.
 Maior cura duces miscendis abstrahit armis:
 Pompeium exhausta præbenda ad pabula terre.

Quæ

Quæ currens obtrivit eques, gradibusq; citatis
 Vngula frondentem discussit cornea campum.
 Belliger attonsis sonipes defessus in aruis
 Aduectos cum plena ferant præsepiæ culmos,
 Ore nouas poscens moribundus labitur herbas,
 Et tremulo medios abrumpit poplite gyros.
 Corpora tum soluit tabes, et digerit artus.
 Traxit iners cœlum fluidæ contagia pestis
 Obscuram in nubem, tali spiramine Nefis
 Emittit Stygium nebulosis æra saxis,
 Antraq; letiferi rabiem Typhonis anhelans.
 Inde labant populi, cœloq; paratior unda
 Omne pati uirus durauit uiscera cœno.
 Iam riget atra cuius, distentaq; lumina rumpite
 Igneq; in uultus, et sacro feruida morbo
 Pestis abit, fessumq; caput se ferre recusat.
 Iam magis atq; magis preceps agit omnia fatum:
 Nec medy dirimunt morbi uitamq; nec emq;
 Sed languor cum morte uenit, turbaq; cadentum
 Aucta lues, dum mista iacent incondita uiuis
 Corpora: nam miseris ultra tentoria ciues
 Spargere funus erat, tamen hos minuere labores.
 A tergo pelagus, pulsusq; Aquilonibus aër,
 Litoraq; et plene perigrina messe carinæ.
 Si liber terre spatiose collibus hostis
 Aëre non pigro, nec inertibus angitur undis:
 Sed patitur sauvam, uelut circundatus arcta
 Obsidione, famem nondum surgentibas altam.
 In segetem culmis, cernit miserabile uulgus.

As plus quam mortem uirtus daret, ille ruens
 Aggere consistit, primumq; cadauera plenis
 Turribus euoluit, subeuntesq; obruit hostes
 Corporibus: totaq; uiro dant tela ruinae.
 Roboraq; et moles hosti, seq; ipse minatur.
 Nunc sude, nunc duro contraria pectora conto
 Detrudit muris, et ualli summa tenentes
 Amputat ensi manus, caput obierit, ossaq; saxo,
 Ac male defensum fragili compage cerebrum
 Dissipat: alterius flamma crinesq; genasq;
 Succendit: strident oculis ardentibus ignes.

Vi primum cumulo crescente cadauera murum
 Admouere solo, non segnior extulit illum
 Saltus, et in medias iecit super arma cateruas,
 Quam per summa rapit celerē uenabula pardum.
 Tunc densos inter cuneos compressus, et omni
 Vallatus bello uincit, quem respicit, hostem.
 Iamq; hebes, et crasso non asper sanguine mucro
 Percussum scæna frangit, non uulnerat hostem.
 Perdidit ensis opus, frangit sine uulnere membra.
 Illum tota premit moles, illum omnia tela.
 Nulla fuit non certa manus, non lancea felix:
 Parq; nouum Fortuna uidet concurrere, bellum,
 Atq; uirum fortis crebris sonat ictibus umbo,
 Et galeæ fragmenta caue compressa perurunt
 Tempora: nec quicquam nudis uitalibus obstat.
 Iam, præter stantes in summis ossibus hastas.
 Quid nunc uesani iaculis, leuibusq; sagittis
 Perditis haesuros nunquam uitalibus ictus?

Eline

Hunc aut tortilibus uibrata phalarica neruis
 Obruat, aut uasti muralia pondera saxi:
 Hunc aries ferro, ballistaq; limine portæ
 Summoueat: stat non fragilis pro Cæsare murus,
 Pompeiumq; tenet: iam pectore, non tegit armis.
 Ac ueritus credi clypeo, lœuaq; uacasse,
 Aut culpa uixisse sua, tot uulnera belli
 Solus obit, densamq; ferens in pectore syluam,
 Iam gradibus fessis in quem cadat, eligit hostem.
 Par pelagi monstros. Libycæ sic bellua terræ,
 Sic Libycus densis Elephas oppressus ab armis
 Omne repercussum squalenti missile tergo
 Frangit, & herentes mota cute discutit hastas.
 Viscera tuta larent penitus, citraq; cruentem
 Confixæ stant tela feræ: tot facta sagittis,
 Tot iaculis, unam non explent uulnera mortem.
 Dictæa procul ecce manu Gortynis arundo
 Tenditur in Scæuam, que uoto certior omni
 In caput, atq; oculi leuum descendit in orbem.
 Ille moras ferri, neruorum & uincula rumpit.
 Affixam uellens, oculo pendente, sagittam
 Intrepidus, telumq; suo cum lumine calcat.
 Pannonis haud aliter post ictum seuior ursa,
 Cum iaculum parua Libys amentauit habena.
 Se rotat in uulnus: telumq; irata receptum
 Imperit, & secum fugientem circuit hastam.
 Perdiderat uulnus rabies: stetit imbre cruento
 Informis facies: letus frigor æthera pulsat
 Victorum: maiora uiris è sanguine paruo

k

Gan

Gaudia non faceret conspectum in Cesare uulnus.
 Ille tegens alia suppressum mente dolorem,
 Mitis, & à uultu penitus uirtute remota.
 Parcite, ait, cines, procul hinc auertite ferrum;
 Collauera mea nil sunt iam uulnera mortis.
 Non eget ingestis, sed uulsi peccore telis.
 Tollite, & in Magni uiuentem ponite castris:
 Hoc nostro praestate duci: si Scæna relieti
 Casaris exemplum potius, quam moriis honeste.
 Credidit infelix simularis uocibus Aulus:
 Nec uidit recto gladium nucrone tenentem:
 Membraq; capiuū pariter latus, & armis.
 Fulmineum medijs excepti fauibus ensim.
 Incaluit uirius: atq; una cæde reflectus
 Soluat, ait, pœnas, Scenam quicunq; subactum
 Sperauit pacem gladio si querit ab isto
 Magnus, adorato submittat Cesare signa.
 An similem uestri segnemq; ad fauia putasti?
 Pompej uobis minor es, causaq; Senatus,
 Quam mihi moris amor. simul hec effar, & aliis
 Cesarcas puluis restatur adesse cohortes.
 Dedeceus hic belli Magno, crimenq; remisit.
 Ne solum totæ fugerent te Scæna caterue:
 Subducto qui Marie ruis: nam sanguine fusio
 Vires pugna dabat. labentem turba suorum
 Excipit, atq; humoris defeluum imponere gaudet.
 Ac uelut inclusum per osso in peccore numen,
 Et uiam magne speciem uirtutis adorant:
 Telaq; confixis certant euellere membris

Exona

Exornantq; Deos, ac nudum pectora Martem.
 Armis scena tuis felix hoc nomine famæ.
 Si tibi durus fber, aut si tibi tergit dedisset
 Cantaber exiguis, aut longis Teutonis armis.
 Non tu bellorum spolijs ornare Tonantis
 Tempa potes, non tu letis ululare triumphis.
 Infelix, quanta dominum uiriute parasti!

Nec magis hac Magnus castrorū parte repulsus,
 Intra claustra piger dilato Marte quicuit,
 Quam mare lassatur, cum se tollentibus Euris
 Frangintem fluctus scopulum ferit, aut latus altus
 Montis adiit seramq; sibi parat unda ruinam.
 Hinc uicina petens placido castellat profundo
 Incursa gemini Martis rapit: armaq; latè
 Spargit, et effuso laxat tentoria campo:
 Mutandæq; iuuat permitta licentia terræ.
 Sic pleno Padus ore rumentis super aggere tutas
 Excurrit ripas, et totos concuit agros:
 Succubuit siquà tellus, cumulumq; furentem
 Vndatum non passa ruit, immo flumine toto
 Transit, et ignoros aperit sibi gurgite campos:
 Illos terra fugit dominos, his rura colonis
 Accedit donante Pado: uix prælia Cæsar
 Senserat, elatus specula quæ prodidit ignis.
 Inuenit impulsos presso iem puluere muros,
 Frigidaq; ut ueteris, deprendit signa ruinae.
 Accedit pax ipsa loci, mouitq; fuorem
 Pompeiana quies, et uicto Cæsare somnus:
 Tre uel in clades properat, dum gaudia turbet.

k 2 Torq

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani

www.fondolibrarioantico.it

Torquato ruit inde minax: qui Cæsar is arma
 Segnius haud uidit, quam malo nauta tremente
 Omnia Circe & subducit uela procellæ.
 Agminaq; interius muro breuiore recepit,
 Densius ut parua disponret arma corona.

Transferat primi Cæsar munimina ualli,
 Cum super è totis emisit collibus agmen,
 Effuditq; acies obseptum Magnus in hostem.
 Non sic Aetneis habitans in uallibus horret
 Enceladum spirante Noto, cum tota cauernas
 Egerit, & torrens in campos defluit Aetna.
 Cæsar is ut miles glomerato puluere uictus
 Ante aciem, cæci trepidus sub nube timoris
 Hostibus occurrit fugiens, inq; ipsa pauendo
 Fata ruit, totus mitti ciuilibus armis
 Vsq; uel in pacem potuit cruor: ipse furencis
 Dux tenuit gladios, felix, ac libera legum
 Roma fores, iurisq; tui, uicisset in illo
 Si tibi Sylla loco dolet heu, semperq; dolbit,
 Quod scelerum Cæsar prodest tibi summa tuorum
 Cum genero pugnasse pio. Pro trixtia fata,
 Non Vitæ Libye clades, Hispania Alaudæ
 Flesset, & infando pollutus sanguine Nilus.
 Nobilius Phario gestasset rege cadauer:
 Nec iuba Marmaricas nudus pressisset arenas,
 Pœnorumq; umbras placasset sanguine fusco
 Scipio, nec sancto caruisset uita Catone.
 Ultimus esse dies potuit tibi Roma malorum:
 Exire è medys potuit Pharsalia fatis.

Des

Deserit aduerso possessam numine sedem
 Cæsar, & Emathias lacero petit agmine terras.
 Arma securum socii, quacunq; fugasset,
 Tentauere suo comites diuertere Magnum
 Hortatu, patrias sedes, atq; hoste carentem
 Ausoniā peteret. Nunquam me Cæsaris, inquit.
 Exemplo reddam patrie, nunquamq; uidebit
 Me, nisi dimisso redcuntem milite Roma.
 Hesperiam potui, motu surgente, tenere
 Si uellem patrijs aciem committere templis,
 Ac medio pugnare foro, dum bella relegem.
 Extremum Scythici transcendam frigoris orbem.
 Ardentesq; plagas, uictor tibi Roma quietem
 Eripiam, qui, ne premerent te prælia, fugi?
 Ah poriūs, ne quid bello patiaris in isto,
 Te Cæsar putet esse suam, sic fatus in ortus
 Phœbeos conuerit iter, terræq; secutus
 Denia, quā nāstos aperit Candanīa saltus,
 Contigit Emathiam, bello quam fata parabant.
 Thessaliam qua parte diem brumalibus horis
 Attollit Titan, rupe Ossa coërcet.
 Cum per summa poli Phœbum trahit altior æstas
 Pelion opponit radij nascentibus umbras.
 At medios ignes cœli, rabidiq; Leonis
 Solstiriæ caput nemorosius submouet Othrys.
 Excipit aduersos Zephyros, & Iapyga Pindus.
 Et maturato præcidit uespere lucem.
 Nec meiens imi Borean habitator Olympi
 Luceniem totis ignorat noctibus Arcton.

k 3 Hos

Hos inter montes media qui ualle premuntur,
 Perpetuis quondam lauere paludibus agri,
 Flumina dum campi retinent,nec peruia Tempe
 Dant adiuus pelago stagnuq; impletibus unum
 Crescere cursus erat postquam discisit Olympo
 Herculea grauis Ossa manu,subiteq; ruinam
 Sensit aqua Nereus:melius mansura sub undis
 Emathis aequorei regnum Pharsalos Achillis
 Emanet, & prima Rhæte a littora pinn,
 Que tergit Phylace,Pteleosq; & Dorion ira
 Flebile Pieridum,Trichin,prestoq; nefande
 Lampados Hercules fortis Melibea pharetris:
 Atq; olim Larissa potens,ubi nobile quondam
 Nunc sup Argos arant;ueteres ubi fabula Thebas
 Monstrat Echionias:abi quondam Penheos exul,
 Colla,caputq; ferens supremo iradidit igni,
 Questa quod hoc solum natu rapuisse Agave.
 Ergo abrupta palus multos discisit in amnes,
 Purus in occasus,parui sed gurgitis,Aeas
 Ionio fluit inde mari,nec fortior undis
 Labitur auct& pater Iidis:& iuus,Oeneus,
 Tene gener crassis obliuat Echinadas undis:
 Et Meleagream maculatus sanguine Nisi
 Euenos Calydonas secat,ferit amne citato
 Malidas sperchios aquas:& flumine puro
 Irrigat Amphryos famulanis pascua Phœbi:
 Quiq; nec humentes nebulas,nec rore madentem
 Aer,nece tenues uento suspirat Anauros.
 Et quisquis pelago per se non cognitus amnis

Peneo

Pene donauit aquas: & gurgite rapto
 Apidanos nunquamq; celer, nisi mistus, Enipeus.
 Accipit Asopos cursus, Phœnixq; Melasq;
 Solus in alterius nomen cum uenerit unde,
 Defendit Titaresus aquas, lapsusq; superne
 Gurgite Penei pro siccis uitit araxis.
 Hunc fama est Siggijs manare paludibus amnem,
 Et capitis memorem, fluij contagia n:lis
 Nolle pati, superumq; sibi seruare timorem.

Ut primum emissis patuerunt amnibus arua,
 Pinguis Bœbicio discisit uomere sulcus:
 Mox Lelegum dextra pressum descendit aratum.
 Aeolidæ, Dolopesq; solum frigere coloni,
 Et Magnetos equis, Minyæ gens cognita remis.
 Illic semiferos Ixionidas Centauros
 Fœta Pelethonijs nubes effudit in antris:
 Aspera ic Pholeüs frangentem Monyche saxa,
 Teq; sub Aetneo torquentem uerice uulsa
 Rhœte ferox, quas nix Boreas inuerteret, ornos:
 Hostesq; Alcidæ magni Pholc: teq; per amnem
 Improbe Lernas uector passure sagittas:
 Teq; senzx Chiron, gelido qui sidere fulgens
 Impeis Aemonio maiorem Scorpion arcu.
 Hac tellure feri micuerunt semina Maris.
 Primus ab æquorea percussis cuspide saxis
 Thessalicus sonipes bellis feralibus omen
 Exiluit, primus chalybem frænosq; momordit,
 Spumauitq; nouis Lapithæ domitoris habenis.
 Prima fretum scindens Pagasæo littore pinus,

k 4 Tert

Terrenum ignotas hominem proiecit in undas.
 Primus Thessalicae rector telluris zonos
 In formam calidæ percussit pondera massæ;
 Fudit & argennum flammis, aurumq; moneta
 Fregit, & immensis coxit formacibus æra.
 Illic (quod populos scelerata impegit in arma)
 Divitias numerare datum est, hinc maxima serpens
 Descendit Python, Cyrrhaeaq; fluxit in antra;
 Vnde & Thessalicae ueniunt ad Pythia laurus.
 Impius hinc prolem superis immisit Alocus,
 Inseruit celsis propè se cum Felion astris,
 Sideribusq; uias incumbens abstulit ossa.

Hac ubi damnata fatis tellure locarunt
 Castra duces, cunctos belli presaga futuri
 Mens agitat: summiq; grauem discriminis horam
 Aduentare palam est, propius iam fata mouere
 Degeneres trepidant animi, peioraque uersant.
 Ad dubios pauci presumpto robore casus
 Spemq; metumq; ferunt. Turbae sed mistus inertis
 Sextius erat, Magno proles indigna parente,
 Qui mox Scyllæus exul grassatus in undis,
 Polluit aquoreos siculus pirata triumphos.
 Qui stimulante metu fati prenoscere cursus,
 Impatiensq; moræ, uenturisq; omnibus ager,
 Non tripodas Deli, non Pythia consulit antra,
 Nec quæfisse libet, primis quid frugibus alrix
 Ore Iouis Dodona sonet, quis noscere fibra
 Fata queat, quis prodat aues, quis fulgura cœla
 Scrutet, & Assyria scrutetur sidera cura,

*Aut si quid tacitum, sed fas erat. illo supernis
Deteſtanda Deis ſauorum arcana Magorum
Nouerat, & tristeſis ſacris feralibus aras,
Vmbrarum, Diisq; fidem: miſeroq; liquebat
Scire parum Superos. uanum, ſeuumq; furorens
Adiuuat ipſe locus, uicinaj; mœnia caſtris
Aemonidum, ſicli quas nulla licentia monſtri
Transierat, quarum, quicquid non creditur, arſeff.*

*Theſſala quinetiam tellus herbasq; nocenteis
Rupibus ingenuis, ſenſuraq; ſaxa canentes
Arcanum ferale Magos. ibi plurima ſurgunt.
Vim factura Deis, & terris hospita Colchis
Legit in Aemonijs, quas non aduexerat, herbas
Impia tot populis, tot ſurdas gentibus aures
Cœlicolum, dira conueriunt carmina gentis.
Vna per aethereos exit uox illa recessus,
Verbaq; ad inuitum perfert cogentia numen.
Quod non cura poli, cœliq; uolubilis unquam
Inuocat, infandum tetigit cum ſidera murmur.
Tunc Babylon Perſea licet, ſecretaq; Memphis
Omne uetus torum ſoluat penetrale Magorum:
Abducit ſuperos alienis Theſſalis aris.*

*Carmine Theſſalidum dura in precordia fluisse
Non fatis adductus amor: flammisq; ſeuerti
Illiſis arſere ſenes, nec noxia tantum
Pocula proficiunt, aut cum turgentia ſucco
Frontis amaturæ subducunt pignora foeta.
Mens hauiſti nulla ſanie polluta ueneni
Excantata perit: quos non concordia miſti*

k 5 Allig

Alligat ulla tori, blandaq; potentia formæ,
 Traxerunt torii magica uertigine fili.
 Cessauere uices rerum: dilataq; longa
 Hæsit nocte dies: legi non parnit ether:
 Torpuit, & præcepit auditio carmine mundus:
 Axibus & rapidis impulsos Iuppiter urgens
 Miratur non ire polos. uinc omnia complent
 Imbris, & calido producunt nubila Phœbor:
 Et tonat ignaro cælam. Tunc uocibus iisdem
 Humentes latè nebulae, nimbosq; solutis
 Excussere comis: uentis cessantibus, & quorū
 Intumuit: rursus ueitum sentire procellas
 Convicit turbante Noto: puppimq; ferentes
 In uentum tumultuere sinūs. de rupe pendit
 Abscissa fixus torrens: amnisq; cucurrit
 Non quā pronus erat. Nilum non extulit æstas:
 Meander direxit aquas: Rhodanumq; moraniem
 Precipitauit Arar: submisso uertice montes
 Explicuere iugum: nubes suspexit Olympus:
 Solibus & nullis Scythicæ, cùm bruma rigeret,
 Dimaduere niues. impulsam sidere Tethyn
 Reppulit Aemonidum, defenso littore, carmen.
 Terra quoq; immoti concusit ponderis axem,
 Et medium uergens nisu titubauit in orbem.
 Tanta molis onus percussum uoce recessit,
 Prospectumq; dedit circumlabentis Olympi.
 Omne potens animal leti, genitumq; nocere,
 Et pauei Aemonias, & mortibus instruit arteis.
 Hæc auide tigres, & nobilis ira leonum

Ore

Ore fouent blando: gelidos his explicat orbes,
 Inq; presioso coluber distenditur aruo.
 Viperei coēunt, abrupto corpore, nodi:
 Humanoq; cadit serpens afflata nenenos.
 Quis labor hic superis cantus herbasq; sequendi,
 Spernendiq; timor: cuius commercia paclti
 Obstrictos habuere Deos? parere necesse est,
 An iuuat? ignota tantum pietate merentur?
 An tacitis ualucrē minis? hoc iuris in omneis
 Est illis superos, an habent hec carmina certum
 Imperiosa Deum, qui mundum cogere, quicquid
 Cogitur ipse, potest? illis et sidera primū
 Precipiū deducta polo: Phœbēq; serena
 Non aliter diris uerborū: obfessa uenenis
 Palluit, et nigris, terrenisq; ignibus arsit,
 Quām si fratera prohiberet imagine tellus,
 In sererei q; suas flammis cœlestibus umbras.
 Et patiuntur tantos, tanta depresso labores
 Donec suppositae propior despumet in herbas.

Hos sceleram ritus, hec diræ carmina gentis
 Effera damnarat nimiae pietatis Erichihos,
 Inq; nouos ritus pollutam duxerat artem.
 Illi nanq; nefas urbis submittere recto
 Aut laribus ferale caput: desertaq; busta
 Incolit, et tumulos expulsis obtinet umbris,
 Grata Deis Erebī. cœtus audire silentum,
 Nosse domos Stygias, arcanaq; Ditis operi
 Non superi, non uita uetat, tenet ora profanæ
 Fœda situ macies, cœloq; ignota sereno.
 Terribilis Stygio facies pallore grauatur,

Imperis onerata comis si nimbus et aera
 sidera subducunt nubes, tunc Thessala nudis
 egreditur bustis, nocturnaque fulgura captas.
 Semina secundae segetis calcata perussit,
 Et non letiferas spirando perdidit auras.
 Nec superos orat, nec cantu supplice numero
 Auxiliare vocat, nec fibras illa litanteis
 nouit: funereas aris imponere flamas
 Gaudet, et accenso rapuit que tura sepulcro.

Omne nefas superi prima iam uoce precanis
 Concedunt, carmenque timent audire secundum.
 Videntes animas, et adhuc sua membra regentes
 Infodit busto: fatis debentibus annos
 Mors inuita subit: peruersa funera pompa
 Rettulit a tumulis: fugere cadavera letum.
 Fumantes iuuenum cineres, ardentiaque ossa
 Et medij rapit illa rogis, ipsamque parentes
 Quam tenuere, facem: nigroque uolantia sumo.
 Feralis fragmenta tori, uectesque fluentes
 Colligit in cineres, et olentes membra fauillas.
 Ast ubi seruantur saxis, quibus intimus humor
 Dicitur, et tracta durescunt tibi medullae
 Corpora: tunc omnis auidè deseuit in artus.
 Immergitque manus oculis: gaudetque gelatos
 Effodisse orbis: et siccæ pallida rodit
 Excrementa manus: laqueum, nodosque nocentes
 Ores suo rupit: pendentia corpora carpsit,
 Abrasitque cruces: percussaque uiscera nimbis
 Vulsi, et incoetas admisso sole medullas.

Infero.

Inseratum manibus chalybem, nigrumq; per artus
 Stillantis tabi saniem, uirusq; coactum
 Sustulit, & neruo morsus retinente pependit.
 Et quodcunq; iacet nuda tellure cadaver,
 Ante feras, uolucresq; sedet, nec carpere membra
 Vult ferro, manibusq; suis: morsusq; luporum
 Expectat siccis raptura è faucibus artus.
 Nec cessant à cede manus, si sanguine uiuo
 Est opus, erumpat iugulo qui primus aperto.
 Nec refudit cedes, uiuum si sacra cruorem,
 Extatq; funere & poscunt trepidantia mense:
 Vulnere sic uentris, non quā Natura uocabat,
 Extrahitur partus, calidis ponendus in aris.
 Et quoties seuis opus est, ac fortibus umbris,
 Ipsa facit manes: hominum mors omnis in usu est.
 Illa genæ florem primæuo corpore uulst,
 Illa comam lœua morienti abscidit ephebo.
 Sæpe etiam charis cognato in funere dira
 Thessalis incubuit membris: atq; oscula figens,
 Truncavitq; caput, compressaq; dentibus ora
 Laxauit: siccōq; hærentem gutture linguam
 Præmordens, gelidis infudit murmura labris,
 Arcanumq; nefis Stygias mandauit ad umbras.

Hanc ut fama loci Pompeio prodidit: alta
 Nocte poli, Titan medium quo tempore ducit
 Sub nostra tellure diem, deserta per arua
 Carpit iter, fidi scelerum, suetiq; ministri
 Effractos circum tumulos, ac busta uagari
 Conspexere procul prærupta in caute sedentem,
 Quā inga denexus Pharsalica porrigit ~~zemus~~.

Illa Magis, magicisq; Deis incognita uerba
 Tentabat, carmenq; nouos singebat in usus.
 Nanq; timens, ne Mars alium uagus iret in orbem,
 Emathis & tellus tam multa cede carceret,
 Pollutos cantu, dirisq; uenficiis succis
 Conspersos, uertuit transmittere bella Philippos.
 Tot mortes habitura suas, usuraq; mundi
 Sanguine, casorum truncare cadavera Regum
 Sperat, & Hesperiae cineres anertere gentis,
 Osfaq; nobilium, tantosq; acquirere manes.
 Hic ardor, solitusq; labor, quid corpore Magni
 Projecto rapiat, quos Cesaris inuoler artus.
 Quam prior affatur Pompeij ignaua propago.

O dectus Aemonidum, populis quæ pandere fati.
 Quæq; suo uentura potes diuertere eufus,
 Te precor, ut certum licet mihi noscere finem.
 Quem bellifortuna paret, non ultima turbæ
 Pars ego Romane: Magni clarissima proles.
 Vel dominus rerum, vel tanti funeris hæres.
 Mens dubijs perculsa panet, ruinisq; parauit est
 Certos ferre metus, hoc casibus eripe iuris,
 Ne subiti, cæciq; manu, vel numina torque
 Vel tu parce Deis, & Manibus exprime uerum.
 Elysias reseria sedes, ipsamq; uocataum,
 Quos petat è nobis Mortem, tibi coge fateri.
 Nō humilis labor est: dignū est, quod querere cures,
 Vel tibi quò tanti præponderet ales fati.
 Impia letatur uulgatio nomine famæ
 Thessalos, & conira: si fata minora moueres,

Prob

Pronum erat ô iuuenis, quos uelles (inquit) in actus.
 Inuitos præbere Deos, concoditur arti
 Vnam cùm radijs presserunt sidera mortem
 Inservisse moras: & quamuis fecerit omnis
 Stella senem, medios herbis abrumptimus annos.
 Si simul à prima descendit origine mundi
 Causarum series, atq; omnia fata laborant:
 Si quicquam mutare uelis, unoq; sub. ictu
 Stat genus humanum, tunc Thessala turba fatemur.
 Plus Fortuna potest, sed si prenoscere casus
 Contentus, facilesq; aditus, multiq; patet bunt
 Ad uerum: uellus nobis, ei herq; Chaosq;
 Sequoraq; & campi, Rhodopeaq; saxa loquuntur.
 Sed pronum, cùm tanta nouæ sit copia mortis.
 Emathys unum campis attollere corpus.
 Vi modò defuncti, nupidiq; cadaveris ora
 Plena uoce sonent: nec membris sole perustis.
 Auribus incertum feralis strideat umbra.
 Dixerat: & noctis geminatis arte tenebris,
 Mæstum recta caput, squalenti nube pererrat
 Corpora cœorum tumulis projecta negatis.
 Continuò fugere lupi, fugere renulsi.
 Vngubus impastæ nolucres, dum Thessala uatens.
 Eligit, & gelidas leti scrutata medullas
 Pulmonis rigidi stantes sine uulnere fibras.
 Inuenit, & uocem defuncto in corpore quarit.
 Fata peremptorum pendent iam multa uirorum.
 Quem superis reuocasse uelit, si tollere totas
 Tentasset campis acies, & reddere bello.

Cef

Cessissent leges Erebì, monstroq; potenti
 Extractus Stygio populus pugnasset Auerno.
 Electum tandem trajecto gitture corpus
 Dicit, et inserto laqueis feralibus unco,
 Per scopulos miserum trahitur, per saxa cadaver
 Victorum: mons isq; caui, quem tristis Erichio
 Damnarat sacris, alta sub rupe locatur.

Hand procul à Ditis cæcis depresso cauernis
 In præceps subsedit humus, quam pallida pronis
 Urget sylva comis, et nullo uertice cœlum
 Suspiciens, Phœbo non peruvia taxus opacat.
 Marcentes imus tenebre, pallensq; sub antris
 Zonga nocte suis: nunquam nisi carmine factum
 Zumen habet, non Tenareis sic faucibus aër
 Sed iners, mœstum mundi confine latentis,
 Ac nostri: quò non metuunt emittere manes
 Tartarei reges, nam quamuis Thessala uates
 Vim faciat faris, dubium est, quod iraxerit illuc
 Aspiciat Stygias, an quod descenderit, umbras.
 Discolor, et uario furialis cultus amictu
 Induitur, uulnusq; aperitur crine remoto,
 Et coma uipereis substringitur horrida fertis.
 Ut pauidos iuuenis comitis, ipsumq; trementem
 Conficit exanimè desixum lumina uultu:
 Ponite, ait, trepida conceptos mente timores:
 Iam noua, iam uera reddeatur uita figura:
 Ut quamuis pauidi possint audire loquentem.
 Si uero Stygirosq; lacus, ripamq; sonantem
 Ignibus ostendam, si me præsente uideri

Eumen

Eumenides possent, villosoq; colla colubris
 Cerberus excutiens, & uincti terga Gigantes,
 Quis timor ignauit metuentes cernere manes?
 Pectora tunc primum feruenti sanguine supplet
 Vulneribus laxata nouis: taboq; medullas
 Abluit, & virus largè lunare ministrat.
 Huc quicquid fœtu genuit Natura sinistro
 Misctetur: non spuma canū, quibus unda timori est,
 Viscera non lyncis, non dure nodus hyenæ
 Desuit, & cerui pasti serpente medulla:
 Non puppim retinens, Euro tendente rudentes,
 In medijs Echeneis aquis: oculiq; draconum,
 Queq; sonant fœta tepefacta sub alite saxa:
 Non Arabum nolucer serpens, innataq; rubris
 Aquoribus custos preiosæ uipera conche:
 Aut uiuentis adhuc Libycæ membrana ceraste,
 Aut cinis Eoa positi Phœnicis in ara.
 Quò postquam uiles, & habentes nomina pestes
 Contulit, infando saturatas carmine frondes,
 Et quibus os dirum nascentibus inspuit, herbas
 Addidit, & quicquid mundo dedit ipsa uenenis:
 Tunc uox Letheos cunctis pollutior herbis
 Excantare Deos, confudit murmura primum
 Dissona, & humane multum discordia lingue.
 Latratus habet illa canum, gemitusq; luporum.
 Quod trepidus bubo, qd strix nocturna queruntur,
 Quod strident ululantq; fer.e, quod sibilat anguis
 Exprimit, & planctus illis cantibus undæ,
 Sylvarumq; sonum, fractæq; tonitrua nubis.

l Tor

Tot rerum uox una fuit. mox cetera cantu
 Explicat Aemonio, penetratiq; in Tartara lingua.
 Eumenides, Stygiumq; nefas, pœnæq; nocetum.
 Et Chaos innumeros audum confundere mundos.
 Et Rector terre, quem longa in secula torqueat
 Mors dilata Deum, Styx, & quos nulla meretur
 Thessalis, Elysios, cœlum, matremq; perosa
 Persephone, nostræq; Hecates pars ultima, per quam
 Manibus & mibi sunt tacite commercia lingue:
 Janitor & sedis laxæ, qui viscera saeuo
 Spargis nostra cani: repetitaq; fili sorores
 Fracturæ: tuq; ô flagrantis portitor undæ
 Iam lassate senex ad me reduntibus umbris:
 Exaudite preces, si nos satis ore nefando,
 Pollutoq; uoco, si nunquam haec carmina fibris
 Humanis icinia cano, si pectora plena
 Sepe dedi, & laui calido prosectora cerebro:
 Si quis, qui uestris caput, exta q; lancibus infans
 Imposuit, uicturus erat, parcite precanti.
 Non in Tartareo latitantem poscimus antro,
 Assuetamq; diu tenebris, modo luce fugata
 Descendentem animam, primo pallenis hiatu.
 Heret adhuc Orci, licet has exaudiat herbas
 Ad manes uentura semel ducis omnia nato
 Pompeiana canat noii modo militis umbra,
 Si bene de uobis cinilia bella merentur.
 Haec ubi fata, caput, spumaniaq; ora leuauit,
 Aspicit astante proiecti corporis umbras,
 Exanimes artus, innisaq; claustra timentem.

Care

Carceris antiqui paucet ire in pectus apertum,
 Visceraq; et ruptas letali vulnere fibras.
 Ah miser, extremum cui mortis munus inique
 Eripitur non posse mori miratur: Erichih
 Has fatis licuisse moras, irataq; morte
 Verberat immotum uiuo serpente cadauer:
 Perq; cauas terrae, quas egit carmine, rimas
 Manibus illatrat, regniq; silentia rumpit.

Tisiphone, nocisq; mee secura Megæra,
 Non agitis sensi Erebi per mane flagellis
 Infelicem animam: iam uos ego nomine uero
 Eliciam, Stygiasq; canes in luce superna
 Destituam, per busta sequar, per funera, custos
 Expellam tumulis, abigam uos omnibus urnis.
 Teq; Deis, ad quos alio procedere uultu
 Ficta soles Hecate, pallenti tabida forma
 Ostendam faciemq; Erebi mutare uelabo.
 Eloquar immenso terræ sub pondere, que te
 Contineant Ennea dapes, quo fædere mæstum
 Regem noctis ames, que te contagia passam
 Noluerit reuocare Ceres, tibi pessime mundi
 Arbiter immittam ruptis Titana cauernis,
 Et subito feriere die. Paretis? an ille
 Compellandus erit, quo nunquam terra uocato
 Non cōcussa tremit, qui Gorgona cernit apertam,
 Verberibusq; suis trepidam castigat Erimnym,
 Indespecta tenet uobis qui Taurara, cuius
 Vos estis superi, Stygias qui peicrat undas?
 Protinus astrictus caluit crux, atraq; fuit

Vulnera, & in uenas extremaq; membra cucurrit.
 Percusse gelido trepidant sub pectore fibrae:
 Et noua desuetis subrepens uita medullis,
 Miscetur morti: tunc omnis palpitat artus:
 Tenduntur nerui: nec se tellure cadasuer
 Paulatim per membra leuat, terraq; repulsum est,
 Erectumq; semel, distento lumina rictu
 Nudanit, nondum facies uiuentis in illo,
 Sed morientis erat: remanet pallorq; rigorq;:
 Et stupe illatus mundo: sed murmure nullo
 Ora astricta sonant: uox illi, linguaq; tantum
 Responsura datur, dic, inquit Thessala, magna
 Quod iubeo mercede mihi: nam uera locutum
 Immunem toto mundi prestatibus euo
 Artibus Aemonijs: tali tua membra sepulcro,
 Talibus exuram Stygio cum carmine syluis,
 Ut nullos cantata Magos exaudiat umbra,
 Sit tanti uixisse iterum: nec uerba, nec herbæ
 Audebunt longæ somnum tibi soluere Lethes,
 A me morte data, tripodas, uatesq; deorum
 Sors obscura tenet, certus discedit ab umbris
 Quisquis uera petit, duræq; oracula mortis
 Fortis adit, ne parce, precor: da nomina rebus,
 Da loca, da uocem, qua mecum fata loquantur:
 Addidit, & carmē, quo, quicqd consulit, umbrā
 Scire dedit. Maestum fletu manante cadauer,
 Trixtia non equidem Parcarum stamina, dixit,
 Respexi tacite renocatus ab aggere ripæ:
 Quod tamē ē cūctis mihi noscere contigit umbris,
 Effra

Effera Romanos agitat discordia manes,
 Impiaq; infernam ruperunt arma quietem,
 Elysias alijs sedes, ac Tartara mœsta
 Diversi liquere duces: quid fata pararent,
 His fecere palam tristis felicibus umbris
 Vultus erat: uidi Decios, natumq; patremq;
 Lustrales bellis animas, flentemq; Camillum,
 Et Curios, Syllam de te Fortuna querentem.
 Deplorat Libycis peritoram Scipio terris
 Infaustam sobolem maior Carthaginis hostis.
 Non seruituri mœret Catofata nepotis.
 Solum te Consul depulsis prime tyrannis
 Brute pias inter gaudentem uidimus umbras.
 Abruptis Caecilia minax, fractisq; catenis
 Exultat, Marijq; truces, nudiq; Cethegi.
 Vidi ego letantes popularia nomina Drusos,
 Legibus immodicos, ausosq; ingenia Gracchos.
 Aeternis Chalybum nodis, carcere Ditis
 Constrictæ plausere manus: camposq; piorum
 Poscit turba nocens, regni possessor ineris.
 Pallentes aperit sedes, abruptaq; saxa
 Asperat, durum uincis adamanta, paratq;
 Poenam uictori, refer hæc solatia tecum
 O iuuenis, placido manes patremq; domumq;
 Expectare sru, regniq; in parte serena
 Pompeio seruare locum, nec gloria parua.
 Sollicitet uitæ: ueniet que misceat omnes
 Hora duces: properate mori, magnoq; superbi
 Quamvis è pariis animo descendite bustis,

l 3 Et

Et Romanorum manes calcare Deorum.
 Quem tumulu Nili, quem Tybridis abluat unde.
 Quæritur, & ducibus tanum de funere pugna est.
 Tu fatum ne quære tuum cognoscere: Parcae,
 Me reticente, dabunt: tibi certior omnia Vates
 Ipse canet Siculis genitor Pompeius in arnis.
 Ille quoq; incertus, quæ te uocet, unde repellat,
 Quas iubeat uitare plagas, quæ sidera mundi.
 Europam miseri, Zibyamq; Asiaq; timete:
 Distribuit tumulos uestris Fortuna triumphis.
 O miseranda domus, toto nil orbe uidebis
 Tutiis Emathia. Sic postquam fata peregit,
 Stat uultu mœstus tacito, mortemq; reposcit.
 Carminibus magicis opus est, herbisq; cadauer
 Vi cadat, & nequeunt animam sibi reddere fatæ.
 Consumpto iam iure semel. Tum robore multo
 Extruit illa rogum: uadit defunctus ad ignes.
 Accensa iuuenem positum strue linquit Erichtho,
 Tandem passa mori: Sextoq; ad castra parentis
 It comes: & cœlo lucis ducente colorem,
 Dum ferrent tutos intra tenetria gressus,
 Iussa tenere diem densas nox præstiiit umbras.

M. AN. LVCANI PHAR-

SALIAE LIBER VII.

Segnior Oceano, quam lex æterna uocabat,
 Luciferus Titan nūquam magis æthera cōtra
 Egit equos: currumq; polo rapiente retorsit:
Defect

Defectusq; pati uoluit, rapi&q; labores
 Lucis: & attraxit nubes, non pabula flammis,
 Sed ne Thessalico purus luceret in orbe.

At nox felicis Magni pars ultima uite
 Sollicitos uana decepit imagine somnos.
 Nam Pompeiani uisus sibi sede theatri
 Innumeram effigiem Romane cernere plebis,
 Attollitq; suum latit ad sidera nomen
 Vocibus, & plausu cuncos certare sonanteis:
 Qualis erat populifacies, clamorq; fauenis,
 Olim cum iuuenis, primi&q; etate triumphi
 Post domitas gentes, quas torrens ambit Iberus,
 Et quaecunq; fugax Sertorius impulit arma,
 Vespere pacato, pura uenerabilis equè
 Quam currus ornante togā, plaudente Senatus
 Sedit adhuc Romanus eques seu fine bonorum
 Anxia uenturis ad tempora lēta refugit:
 Siue per ambages solitas contraria uisit
 Vaticinata quies, Magni tulit omina planetus:
 Seu uetio patrias ultrâ tibi cernere sedes,
 Sic Romanam Fortuna dedit. Ne rumpite somnos
 Castrorum uigiles, nullas tuba uerberet aures:
 Crastina dira quies, & imagine mœsta diurna,
 Undiq; funestas acies feret, undiq; bellum:
 Vnde pares somnos populi, noctemq; beatam.
 O felix, si te uel sic tua Roma uideret.
 Donassent uitnam Superi, patri&q; tibiq;
 Vnum, Magne, diem, quo fati cerius uteq;
 Extremum tanti fructum caperetis amoris.

Tu uelut Ausonia uadis moriturus in urbe:
 Illa rauis semper de te sibi conscientia uoti
 Hoc scelus haud unquam fatis hædere putauit,
 Sic se dilecti tumulum quoq; perdere Magni.
 Te misso flesset luctu, iuuensq; senexq;
 Iniuissusq; puer: lacerasset crine soluto
 Pectora sœmineum, ceu Brutus funere, uulgus.
 Nunc quoq; tela licet paueant uictoris iniqui,
 Nuniet ipse licet Cæsar tua funera, flebunt:
 Sed dum tura ferunt, dum lauræ fert Tonanti.
 O miseri, quorum gemitus odere dolorem,
 Qui te non pleno pariter planxere theatro.

Vicerat astra iubar, cum misso murmure turba
 Castrorum fremuit, fatisq; trahentibus orbem,
 Signa petit pugnae miseri pars maxima uulgi
 Non totum uisura diem: tentoria circum
 Ipsa ducis queritur, magnoq; accensa iumuliu
 Mortis uicinæ properanteis admonet horas.
 Dira subit rabies: sua quisq; ac publica fata
 Præcipitare cupit: segnis, pauidusq; uocatur,
 Ac nimium patiens socii Pompeius, & orbis
 Indulgens regno, qui tot simul undiq; gentes
 Iuris habere sui uellet, pacemq; timeret.
 Necnon & re ges, populiq; queruntur Eoi
 Bella trahi, patriaq; procul tellure teneri.
 Hoc placet o Superi, cum uobis uertere cuncta
 Propossum, nostris erroribus addere crimen.
 Cladibus irruimus, nocituraq; poscimus arma:
 In Pompeianis uotum est Pharsalia castris.

Cuncto

Cunctorum uoces Romani maximus autor
 Tullius eloquij, cuius sub iure, togaq;
 Pacificas saevis tremuit Catilina securis,
 Pertulit iratus bellis, cum rostra, forumq;
 Optaret, passus tam longa silentia miles.
 Addidit inualidæ robur facundia cause.

Hoc pro tot meritis solum te, Magne, precatur,
 Vt si Fortuna uelis, proceresq; tuorum
 Castrorum regesq; tui cum supplice mundo
 Affusi, uinci sacerum patiare rogamus.
 Humano generi tam longo tempore bellum
 Cæsar erit? merito Pompeium uincere lenie
 Gentibus indignum est à transcurrente subactis.
 Quò tibi feruor abit? aut quò fiducia fari?
 De superis ingrate times? causamq; Senatus
 Credere Dijs dubitas? ipse sua signa renellent,
 Prosiliensq; acies, pudeat uicisse coactum.
 Si duce te iusso, si nobis bella geruntur,
 Sit iuris quocunq; uelint concurrere campo.
 Quid mundi gladios à sanguine Cæsaris arces?
 Vibrant tela manus: uix signa moratia quisquam
 Expectat: propera, ne te tua classica linquant.
 Scire Senatus auet, miles te, Magne, sequatur,
 An comes. Ingemuit Rector, sensitq; Deorum
 Esse dolos, & fata suæ contraria mentii.
 Si placet hoc, inquit, cunctis, si milite Magno
 Non ducc tempus eget, nil ultra fata morabor.
 Inuoluat populos una Fortuna ruina,
 Sitq; hominum magna lux ista nouissima parti.

l s Testor

Testor Roma tamē Magnum, quo cuncta perirent
 Accepisse diem: potuit tibi uulnere nullo
 Stare labor belli: potuit sine cōde subactum,
 Capitiumq; ducem violatæ tradere paci.
 Quis furor o cæci scelerum? Ciuita bella
 Gesturi, metuant, ne non cum sanguine uincant.
 Abstulimus terras, exclusimus aequore toto,
 Ad præmaturas segetum iejuna rapinas
 Agmina compulimus, uotumq; effecimus hosti,
 Ut mallet sterni gladijs, mortesq; suorum
 Permisere meis: bellii pars magna peracta est
 His, quibus effectum est, ne pugnam tiro paueret:
 Si modò uirtutis stimulis, iraq; calore
 Signa petunt, multos in summa pericula miser
 Venturi timor ipse mali: foriissimus ille est,
 Qui proptus metuenda pati, si comminus instent,
 Et differre potest, placet hæc tam prospera rerum
 Tradere Fortunæ? gladio permittere mundi
 Discrimen? pugnare ducem, quam uincere malunt.
 Res mihi Romanas dederas Fortuna regendas;
 Accipe maiores, & caco in Marte tuere.
 Pompej nec crimen erit, nec gloria bellum.
 Vincis apud Superos uotis me Cæsar inquis.
 Pugnetur, quantum scelerum, quantuq; malorum
 In populos lux ista feret! quot regna iacebunt!
 Sanguine Romano quam turbidus ibit Enipeus!
 Prima uelim caput hoc funesti lancea belli,
 Si sine momento rerum, parisq; ruina
 Casurum est, feriat: neq; enim uictoria Magno
 Letior

Lætior: aut populis iniuisum hac clade peracta,
 Aut hodie Pompeius erit miserabile nomen.
 Omne malum uicti: quod sors feret ultima rerum,
 Omne nefas uictoris erit. Sic fatur, & arma
 Permituit populis, frenosq; furentibus ira
 Laxat: & ut uictus violento nauita Coro
 Dat regimen uenit, ignauumq; arte relicta
 Puppis onus trahitur. irerido confusa tumultu
 Castra fremunt, animi q; truces sua pectora pulsant
 Ictibus incertis. multorum pallor in ore
 Mortis uentura est, faciesq; simillima fato.
 Aduenisse diem, qui fatum rebus in eum
 Conderet humanis, & queri Roma quid esset,
 Illo Marie palam est, sua quisq; pericula nescit.
 Atonitus maiore metu, quis littora ponto
 Obruta, quis summis cernens in montibus equor,
 Aetheraq; in terras deiecit sole cadentem,
 Tot rerum finem, timeat sibi? non uacat ullos
 Pro se ferre metus: urbi, Magnoq; timetur.
 Nec gladijs habuere fidem, nisi canibus asper
 Exarsit mucro, tunc omnis lancea saxo
 Erigitur: tendunt nervis melioribus arcus:
 Cura fuit lectis pharetras implere sagittis.
 Auger eques stimulos, frænorumq; aptat habenas,
 Si liceat superis hominum conferre labores,
 Non aliter Phlegra rapidos tollente Gigantes
 Martius incalui Siculis incudibus ensis:
 Et rubuit flammis iterum Neptunia cuspis,
 Spiculaq; extenso Pæan Pythone recoxit,

Pallas

Pallas Gorgoneos diffudit in ægida crines,
Pallenæa Ioui mutauit fulmina Cyclops.

Non tamen abstinuit uenturos prodere casus
Per uarias Natura notas.nam Thessala rura
Cum peterent.totus uenientibus obstatit æther:
Inq; oculis hominum fregerunt fulmina nubes:
Aduersasq; faces,immensoq; igne columnas,
Et trubibus mistis auidos typhonas aquarum
Detulit,atq; oculos ingestu fulgere clausit:
Excusit cristas galeis,capulosq; solutis
Perfudit gladijs,eruptaq; pila liquauit:
Æthereoq; nocens fumauit sulfure ferrum.
Necnon in numero coeperta examine signa:
Vixq; reuulsa solo,maiori pondere pressum
Signiferi mersere caput,rorantia fletu
Vsq; ad Thessalam Romana, & publica signa.
Admotus superis discussa fugit ab ara
Taurus, & Emathios precepse iecit in agros:
Nullaq; funestis inuenta est uictima sacris.

Si tu,quos scelerum superos? quas rite uocasti
Eumenidas Cæsar? Stygiq; que numina regni?
Infernūmq; nefas? & mersos nocte furores?
Impia tam seue gesturus bella litasti?
Iam dubium,monstris'ne Deum,nimio'ne pauori
Crediderint:multis concurrere uisus Olympo
Tindus,& abrupuis mergi conuallibus Aemus,
Edere nocturnas belli Pharsalia uoces,
Ire per Ossaam rapidus Bœbeida sanguis:
Inq; uicem uultus tenebris mirantur opertos,

Et

Et pallere diem, galeisq; incumbere noctem,
 Defunctosq; patres, & cunctas sanguinis umbras
 Ante oculos uolitare suos, sed menuibus unum
 Hoc solamen erat, quod uoti turba nefandi
 Conscia, que patrum iugulos, que peccora fratrum
 Sperabat, gaudet monstros, mentisq; tumultu,
 Atq; omen scelerum subitos putat esse furores.
 Quid mirum, populos, quos lux extrema manebae
 Lymphato trepidasse metu? præsaga malorum
 Si data mens homini est: Tyrijs qui Gadibus hospes
 Adiacet Armeniumq; bibit Romanus Araxē,
 Sub quocunq; die, quocunq; est sidere mundi,
 Mœret, & ignorat causas, animumq; dolentem
 Corripit: Emathij, quid perdat, nescit in aruis.

Euganeo, si uera fides memor antibus, Augur
 Colle sedens, Aponus terris ubi fumifer exit,
 Atq; Antenorei dispergitur unda Timaui.
 Venit summa dies, geritur res maxima, dixit:
 Impia concurrunt Pompeij & Cæsaris arma.
 Seu tonitus, ac tela Iouis præsaga notauit:
 Aeræ seu totum discordi obſistere cœlo,
 Prospexitq; polos: seu numen in æthere mæſtum,
 Solis in obscuro pugnam pallore notauit.
 Dissimilem certè cunctis, quos explicat, egit
 Thessalicum Natura diem: si cuncta perito
 Augure mens hominum cœli nona signa notasset,
 Spectari è toto potuit Pharsalia mundo.
 O summos hominum, quorum Fortuna per orbem
 Signa dedit, quorum fatis cœlum omne uacauit.

Hæc

Hec & apud seras gentes, populosq; nepotum,
 Sine sua tantum uenient in secula fama,
 Sine aliquid magnis nostri quoq; cura laboris
 Nominibus prodesse potest: cum bella legentur,
 Espesq; mctusq; simul, perituraq; uota mouebunt:
 Atonitiq; omnes ueluti uenientia fata,
 No trāmissa, legēt, & adhuc tibi, Magne, fauebūt.
 Miles ut aduerso Phœbi radiantis ab ictū
 Descendens, totos perfudit lumine colles,
 Non temere immisus campus, stetit ordine certo,
 Infelix acies, cornis tibi cura finis tri
 Lentule, cum prima, que tum fuit optima bello,
 Et quarta legione datur: tibi numine pugnax
 Aduerso Domiti dextri frons tradita Martis.
 At medi⁹ robur belli fortissima densant
 Agmina, que Cilicum terris deducta tenebat
 Scipio, miles in hoc, Libyco dux primus in orbe.
 At iuxta fluvios, & stagna undantis Eniper,
 Cappadocum montana cohors, & largus habentis
 Ponticus ibat eques, siccī sed pluvima campi
 Tetrarchæ regesq; tenent, magni⁹ tyranni,
 Atq; omnis Latio que seruit purpura ferro.
 Illuc, & Libye Numidas, & Creta Cydonas
 Misit: Iturais cursus fuit inde sagittis:
 Inde truces Galli solitum prodistis in hostem:
 Illic pugnaces commouit Iberia ceras.
 Eripe victori gentes, & sanguine mundi
 Fuso, Magne, scemel totos consume triumphos.
 Illo forte die Cesar statione relicta,

Ad

Ad segetum raptus moturus signa, repente
 Conspicu in planos hostem descendere campos,
 Oblatumq; uidet uotis sibi mille petuum
 Tempus, in extremos quo mittet omnia casus.
 Aeger quippe moræ, flagransq; cupidine regni,
 Cœperat exiguo traclu cinilia bella
 Vi lenum, damnare nefas, discrimina postquam
 Aduentare ducum, supraemq; prælia uidit,
 Casuram & fatis sensu nubare ruinam,
 Illa quoq; in ferrum rabies promptissima paulum
 Languit, & casus audax spondere secundos
 Mens stetit in dubio, quam nec sua fata timere,
 Nec Magni sperare finum, formidine mersa,
 Proslit hortando melior fiducia uulgo.

O domitor mundi, rerum fortuna mearum
 Miles, adest toties opiatæ copia pugne.
 Nil opus est uotis: iam fatum accersite ferro.
 In manibus uestris, quamvis sit Cæsar, habetis.
 Hæc est illa dics, mihi quam Rubiconis ad undas
 Promissam memini, cuius spe mouimus arma,
 In quam distulimus uictitos remeare triumphos.
 Hæc eadem est hodie, que pignora, queq; penates
 Reddat, & emeritos faciat nos Marte colonos:
 Hæc, fato que teste probet, quis iustius arma
 Sumpserit, hæc acies uictum factura nocentem est.
 Si pro me patriam ferro, flammisq; petitis,
 Nunc pugnate truces, gladiosq; exoluite culpa.
 Nulla manus belli, mutato iudice, pura est.
 Non mihi res agitur, sed uos, ut libera sitis

Turba

Turba precor, gentes ut ius habeatis in omniis:
 Ipse ego priuatae cupidus me reddere uitæ,
 Plebeiaq; togæ modicum componere ciuem:
 Omnia dum uobis licent, nihil esse recuso.
 Inuidia regnate mea, nec sanguine multo
 Spem mundi petitis. Graijs delecta iuuentus
 Gymnasijs aderit, studioq; ignaua palestræ,
 Et uix arma ferens, & mistæ diffona turbæ
 Barbaries, non illa tubas, non agmine moto
 Clamorem latura suum. ciuilia paucæ
 Bella manus facient: pugne pars magna leuabit
 His orbem populis, Romanumq; obteret hostem.
 Ite per ignauas gentes, famosaq; regna,
 Et primo ferri motu prosternite mundum:
 Sitq; palam, quas tot duxit Pompeius in urbem
 Curribus, unius gentes non esse triumphi.
 Armenios' ne mouet Romana potentia, cuius
 Sit ducis? aut emptū nimio uulti sanguine quisquā
 Barbarus Hesperijs Magnum præponere rebus?
 Romanos odere omnes, dominosq; grauantur:
 Quos nouere, magis sed me Fortuna meorum
 Commisit manibus, quorum me Gallia testimoni
 Tot fecit bellis. cuius non militis ensem
 Agnoscam? cœlumq; tremens cum lancea transit,
 Dicere non fallor, quo sit uibrata lacerto.
 Quod si signa ducem nunquam fallentia uestrum
 Conspicio, faciesq; truces, oculosq; minaces:
 Viciq; lis. uideor fluuios spectare cruoris,
 Calcatosq; simul Reges, sparsumq; Senatus

Corpus

Corpus, & immensa populos in cæde natantes.
 Sed mea fata moror, qui uos in tela ruentis
 Vocibus his teneo. ueniam date bella trahenti.
 Spe trepido: haud unquā uidi tam magna datus.
 Tam prope me superos: camporum limite paruo
 Absumus à uotis. ego sum, cui Marte peracto.
 Quæ populi, Regesq; tenent, donare licebit.
 Quo'ne poli motu? quo cœli fidere uerso?
 Thessalicae tantum superi permittitis oræ?
 Aut merces hodie bellorum, aut pœna paratur.
 Cesareas spectate cruces, spectate catenas,
 Et caput hoc positum rostris, effusaq; membra,
 Septorumq; nefas, & clausi prælia campi.
 Cūm duce Syllano gerimus ciuilia bella.
 Vestri cura mouet: nam me secura manebit
 Sors quæsita manu: fodientem uiscera cernet
 Me mea, qui nondum uictum respexerit hostem.
 Dij, quorum curas abduxit ab æthere tellus.
 Romanusq; labor, uincat, quicunq; necesse
 Non putat in uictos seuum distingere ferrum.
 Quiq; suos ciues, quod signa aduersa tulerunt,
 Non credunt fecisse nefas. Pompeius in arcto.
 Agmina, uestra loco uerita uirtute moneri.
 Cūm tenuit, quanto satiauit sanguine ferrum!
 Vos tamen hoc oro iuuenes, ne cædere quisquam.
 Hostis terga uelit: ciuis, qui fugerit, esto.
 Sed dum tela micant, non uos pietatis imago.
 Ulla, nec aduersa conspecti fronte parentes
 Commoneant; uilius gladio turbare uerendos.

m. sine.

Sine quis infesto cognata in pectora ferro
 Ibit, sine ullum uiolabit uulnere pignus,
 Ignoti iugulum tanquam scelus impetui hostis.
 Sternite iam uallum, fossasq; implete ruina.
 Exeat ut plenis acies non sparsa maniplis.
 Parcite ne castris: uallo tendetis in illo,
 Unde acies peritura uenit. uix cuncta locuto
 Cesare, quenq; suum munus trahit, armiq; raptim
 Sumpta uiris, celeris capiunt presagia belli,
 Calcatisq; ruunt castris: stant ordine nullo,
 Arte ducis nulla, permittunt omnia fatis.
 Si totidem Magni socios, totidemq; petentes
 Urbis regna sue funesto in Marte locasset,
 Non tam precipiti ruerent in prælia cursu.
 Vedit ut hostiles in rectum exire catervas
 Pompeius, nullasq; moras permettere bello,
 Sed superis placuisse dicim: stat corde gelatio
 Attonitus: tantoq; duci sic arma timere
 Omen erat, premut inde metus, totumq; per agmen
 Sublimi pronectus equo, quem flagitat, inquit,
 Vesta diem uirtus, finis ciuilibus armis,
 Quem quæsistis, adest: totas effundite uires,
 Extremum ferri supereft opus, tenaq; gentes
 Hora trahit, quisquis patriam, charosq; penates,
 Qui sobole, ac ihalamos, desertaq; pignora querit
 Ense petat: medio posuit Deus omnia campo.
 Causa iubet melior superos sperare secundos:
 Ipsi tela regent per uiscera Cæsaris, ipsi
 Romanas sancire uolent hoc sanguine leges.

Si socero dare regna meo, mundumq; pararent,
 Præcipitare meam fatis potuere sene&tam:
 Non iratorum populis, urbiq; Deorum est
 Pompeium seruare ducem, quæ uincere possent
 Omnia contulimus: subiere pericula clari
 Sponte viri, sacraq; antiquus imagine miles.
 Si Curios his fata darent, reducesq; Camillos
 Temporibus, Deciosq; caput fatale uouentes,
 Hinc starent, primo gentes oriente coactæ,
 Innumeræq; urbes, quantas in prælia nunquam
 Excivere manus, toto simul utimur orbe.
 Quicquid signiferi comprehensum limite cycli
 Sub Notō, et Boreā hominū sum^o, arma mouemus.
 Non'ne superfusis collectum cornibus hostem
 In medium dabimus? paucas uictoria dextras
 Exigit: at plures tantum clamore ceteræ
 Bella gerent. Cæsar nostris non sufficit armis.
 Credit pendenies è summis mœnibus urbis
 Crimibus effusis hortari in prælia matres.
 Credite grandem, uictumq; etate Senatum
 Arma sequi, sacros pedibus prosternere canos:
 Atq; ipsam domini metuentem occurrere Romam.
 Credite, qui nunc est, populum, populumq; futurum
 Permisas afferre preces: hæc libera nasci,
 Hæc uult turba mori, si quis post pignora tanta
 Pompeio locus est, cum prole, & coniuge supplex,
 Imperij salua si maiestate liceret,
 Voluerer ante pedes. Magnus, nisi uincitis, exul,
 Eudibrium soæcri, nester pudor. ultima fata

m 2 Depre

Depreco, ac turpes extremi cardinis annos,
Ne discam seruire senex. tam mœsta locutæ
Voce ducis flagrant animi, Romanaq; uirtus
Erigitur, placuitq; mori, si uera timeret.

Ergo uiring; pari concurrunt agmina motus
Irarum metus hos, regni spes excitat illos.
Hæ facient dexteræ quicquid non expletat etas
Ulla, nec humanum reparat genus omnibus annis.
Ut nacet à ferro, gentes Mars iste futuras
Obruet, & populos eui uenientiis in orbem
Erepto natale feret. tunc omne Latinum
Fabula nomen erit: Gabios, Veiosq; Coramq;
Pulucre uix teclæ poterunt monstrare ruine,
Albanosq; lares, Laurentinosq; penates,
Rus uacuum, quod non habitet nisi nocte coacta
Inuitus, questusq; Numam iussisse, Senator.
Non etius hæc carpsit edax, monumentaq; rerum
Putria desluit: crimen ciuile uidemus
Tot uacuas urbes. Generis quo turbæ redactæ est
Humani? toto populi qui nascimur orbe,
Nec muros implere uiris, nec possumus agros:
Urbs nos una capit, uinclo fossore coluntur
Hesperie segetes: stat teclis putris autis
In nullos ruitura domus: uulloq; frequentem
Cive suo Romam, sed mundi fæce repletam,
Cladis eò dedimus, ne tanto in tempore bellum
Iam posset ciuile geri: Pharsalia tanti
Causa mali, cedant feralia nomina Cannæ,
Et damnata diu Romanis Allia fastis.

Temp

Tempora signauit leuiorum Roma malorum:
 Hunc uoluit nescire diem. prò tristia fata:
 Aëra pestiferum tractu, morbosq; fluentes,
 Insanamq; famem, permisssasq; ignibus urbes,
 Mœniaq; in pœinceps laturos plena tremores
 Hi possent explere uiri, quos undiq; traxit
 In miseram Fortuna necem, dum munera longi
 Explicat eripiens eui, populosq; ducesq;
 Constituit campis, per quos ibi Roma ruenti
 Ostendat quām magna cadas. quō latius orbem
 Posset, cuius per prospera fata cucurrit.
 Omne tibi bellum gentes dedit omnibus annis:
 Te geminum Titan procedere uidit in axem.
 Haud multum terræ spatum restabat Eo&e,
 Vi tibi nox, tibi tota dies, tibi curreret æther,
 Omniaq; errantes stellæ Romana uiderent.
 Sed retro tua fata tulit par omnibus annis
 Emathia, funesta dies: hac luce cruenta
 Effectum, ut Latios non horreat India fasces,
 Nec uetitos errare Daas in mœnia ducat:
 Sarmaticumq; premat succinctus Consul aratrum,
 Quod semper sœnas debet tibi Parthia pœnas,
 Quod fugiens ciuile nefas, reddituraq; nunquam
 Libertas ultra Tigrim, Rhenumq; receſſit,
 Ac toties nobis iugulo quesita, negatur,
 Germanum, Scythicumq; bonum: nec respicit ultrâ
 Ausoniam. uellem populis incognita nostris,
 Vulturis ut primùm laeo fundata uolatu
 Romulus infami compleuit mœnia luco,

m 3 vsq;

Vsq; ad Thessalicas seruisses Roma ruinas.

De Bruis, Fortuna, queror. quid tempora legum

Egimus, aut annos à Consule nomen habentes?

Felices Arabes, Mediq; Eoaq; tellus,

Quam sub perpetuis tenuerunt fata Tyrannis.

Ex populis, qui regna ferunt, sors ultima nostra est,

Quos seruire pudet, sunt nobis nulla profecto

Numina: cum cæco rapiantur secula casu,

Mentimur regnare Iouem. spectabit ab alto

Aethere Thessalicas, teneat cum fulmina, cedes?

Scilicet ipse petet Pholoen? petet ignibus Octen,

Immeritæq; nemus Rhodopes, pinus q; minanteis?

Cæsius hoc potius feriet caput? astra Thyestæ

Abstulit, & subitis damnavit noctibus Argos:

Tot similes fratrum gladios, patrumq; gerenti

Thessaliæ dabit ille diem? mortalia nulli

Sunt curata Deo. cladis tamen huius habemus

Vindictam, quantum terris dare numina fas est.

Bella pares superis facient ciuilia diuos:

Fulminibus manes, radijsq; ornabii, & astris,

Inq; deum templis iurabit Roma per umbras.

Ut rapido cursu fati suprema morantem

Consumpsere locum: parva tellure dirempti,

Quo sua pila cadant, aut quæ sibi fata minentur,

Inde manum spe etani: tempus, quo noscere possent

Facturi quæ monstra forent. uidere parantes

Frontibus aduersis, fraternaq; comminus armas,

Nec libuit mutare locum. tamen omnia torpor

Pectora constrinxit: gelidusq; in viscera sanguis

Perculset

Perculta pietate coit: tot& q; cohortes
 Pila parata diu tensis tenuere laceris.
 Dij tibi non mortem, quæ cunctis pœna paratur,
 Sed sensum post fata tuæ dent Crastine morti,
 Cuius torta manu commisit lancea bellum,
 Primaq; Thessaliam Romano sanguine tinxit.
 O præceps rabies, cùm Cæsar tela teneret;
 Inuenta est prior ulla manus? iunc stridulus ær
 Elitus lituis, conceptaq; classica cornu:
 Tunc ausæ dare signa tube: iunc æthera tendit,
 Extremi q; fragor conuexa irruptit Olympi,
 Vnde procul nubes, quò nulla tonitrua durant.
 Excepit resonis clamorem uallibus Aenam,
 Peliacisq; dedit rursus geminare eauernis:
 Pindus agit gemitus, Pangæa q; saxa resultant,
 Oetæq; gemitu rupes, uocesq; furoris
 Expanere sui tota tellure relatas.

Spargiur innumerum diuersis missile uotis.
 Vulnera pars optat, pars terræ figere tela,
 Ac puras seruare manus, rapit omnia casus,
 Atq; incerta facit, quos uult, Fortuna nocentes.
 Sed quota pars cladis iaculis, ferroq; uolant
 Exacta est? odijs solus ciuilibus ensis
 Sufficit, & dextras Romana in uiscera ducit.
 Pompeij densis acies stipata ceteruis,
 Iunxerat in seriem nexis umberibus arma:
 Vixq; habitura locum dextras, ac tela mouendi
 Constituerat, gladiosq; suos compressa timebat.
 Præcipii cursu uesanum Cæsaris agmen

m 4 In dens

*In densos agitur cuncos, perq; arma, per hostem
 Quærit iter, quā torta graues lorica catenas
 Opponit, tutoq; latet sub tegmine pectus.
 Hac quoq; peruentū est ad uiscera: rotq; per arma
 Extremum est, quod quisq; ferit. ciuilia bella
 Una acies patitur, gerit altera: frigidus inde
 Stat gladius: calet omne nocens à Cæsare ferrum.
 Nec fortuna diu rerum tot pondera uertens,
 Abstulit ingenteis fato torrente ruinas.*

*Vt primum toto diduxit cornua campo
 Pompeianus eques, belliq; per ultima fudit,
 Sparsa per extremos leuis armatura maniplos
 Insequitur, seu asq; manus immittit in hostem.
 Illic queq; suo miscet gens prælia telo:
 Romanus cunctis petitur crux, inde sagittæ,
 Indefaces, & saxa uolant, spatioq; soluta
 Aeris, & calido liquefactæ pondere glandes.
 Tunc & Ituræ, Mediæ, Arabesq; soluto
 Arcu turba minax, nusquam rexere sagittas:
 Sed petitur solus, qui campis imminet aer.
 Inde cadunt mortes, sceleris sed criminè nullo
 Externum maculant chalybem, stetit omne coactū
 Circa pila nefas: ferro subtextitur æther,
 Noxq; super campos telis conserta pependit.*

*Tum Cæsar metuens, ne frons sibi prima labaret
 Incursu, tenet obliquas post signa cohortes:
 Inq; latus belli, quā se uagus hostis agebat,
 Immittit subitum non motis cornibus agmen.
 Immemores pugna, nulloq; pudore timendi*

Præcip

Præcipites fecere palam, ciuilia bella
 Non bene barbaricis unquam commissa caturuis.
 Ut primum sonipes transfixus pectora ferro
 In caput effusi calcauit membra regentis,
 Omnis eques cesit campis, glomerataq; pubes
 In sua conuersis præceps ruit agmina frenis.
 Perdidit inde modum cedes, ac nulla scuta est
 Pugna: sed hinc iugulis, hinc ferro bella geruntur.
 Nec ualeat hæc acies tantum prosternere, quantum
 Inde perire potest. Viuam Pharsalia campis
 Sufficiat crux iste tuis, quem barbara fundunt
 Pectora, non alio murentur sanguine fontes,
 Hic numerus totos tibi uestitat oſib; agros.
 Aut si Romano compleari sanguine manus,
 Iſtis parce precor: uiuant Galataq; Syriq;
 Cappadoces, Galliq; extremi q; orbis Iberi,
 Armeni, Cilices: nam post ciuilia bella
 Hic populus Romanus erit. Semel ortus in omneis
 It timor, & fatis datus est pro Cæſare cursus.
 Venit erat ad robur Magni, mediasq; catervas.
 Quod totos errore uago perfuderat agros,
 Constitit hinc bellum fortunaq; Cæſaris hæſit.
 Illic non regum auxiliis collecta iuuentus
 Bella gerit, ferrumq; manus mouere rogatæ:
 Ille locus fratres habuit, locus ille parentes.
 Hic furor, hic rabies, hic sunt tua crimina Cæſar.
 Hanc fuge mens partem belli, tenebrisq; relinque,
 Nullaq; iantorum dis̄c̄ai me uate, malorum,
 Quām multum bellis liceat ciuilibus, etas.

m 5 Ah pot

Ah potius pereant lacrymæ, pereantq; querela.
 Quicquid in hac acie gesisti Roma, tacebo.
 Hic Cæsar, rabies populi, stimulusq; furorum,
 Nequa parte sui pereat scelus, agmina circum
 Tu uagus, atq; ignes animis flagrantibus addit.
 Conspicit & gladios, qui toti sanguine manent,
 Qui niteant primo tantum mucrone cruent,
 Quæ presso tremat ense manus, quis languida tela,
 Quis contenta ferat, quis prestat bella iubenti,
 Quem pugnare iuuet, quis uulnus cive pcrempto
 Muet: obit lauis proiecta cadauera campis.
 Vulnera multorum totum fusura cruorem
 Opposita premit ipse manu, quacunq; uagatur:
 Sanguineum ueluti quatiens Bellona flagellum,
 Bistornas aut Mauors agitans, si uerbere sanu
 Palladia stimuleti turbatos & gide currus.
 Nox ingens scelerū, & cædes oriuntur, & instar
 Immense uocis gemitus, & pondere lapsi
 Pectoris arma sonant, confracti q; ensibus enses.
 Ipse manu subicit gladios, ac tela ministrat,
 Aduersosq; inbet ferro contundere uultus.
 Promouet ipse acies: impellit terga suorum:
 Verbere conuerte cessantes exciat hastæ.
 In plebem uetat ire manus, monstratq; Senatum.
 Scit crux imperij qui sit, que uiscera regum:
 Unde petat Romanam, liberas ultima mundi
 Quo steterit ferienda loco, permisisti secundo
 Ordine nobilitas, uenerandaq; corpora ferro
 Vrgentur: cedunt Lepidos, ceduntq; Metellos,

Coruin

*Coruinosq; simul, Torquataq; nomina regum,
Sæpe duces, summosq; hominū te, Magne, remoto.*

*Illic plebeia contextus casside uultus
Ignotusq; hosti, quod ferrum Brute tenebas?
O decus imperij, o spes suprema Senatus,
Extremum tanti generis per secula nomen,
Ne rue per m̄dios nimium temerarius hostes,
Nec tibi fatales admoueris antè Philippoſs,
Thessalia peritura tua nil proficis iſtic
Cæſaris intentus ingulo: nondum attigit arcem
Iuris, & humanum culmen, quo cuncta premuntur
Egressus, meruit fatis tam nobile letum:
Viat, & ut Bruti procumbat uictima, regnet.*

*Hic patriæ perit omne dec⁹: iacet aggere magno
Patrium campis commissa plebe cadaver.
Mors tamen eminuit clarorum in strage uirorum
Pugnacis Domiti, quem clades fata per omnes
Ducebant. nusquam Magni fortuna sine illo
Successor: uictus toties à Cæſare, salua
Libertate perit: tunc mille in uulnera letus
Labitur, ac uenia gaudet caruisse secunda.
Viderat in crasso uoluentem sanguine membra
Cæſar, & increpitans, Iam Magni deseris arma
Successor Domiti: sine te iam bella geruntur.
Dixerat: ast illi suffecit pectora pulsans
Spiritus in uocem, morientiaq; ora resolutus:
Non te funesta scelerum mercede potuum,
Sed dubium fati Cæſar, generoq; minorem
Aspiciens, Stygias Magno duce liber ad umbras
Et sec*

Et securus eo:te sēno Marte subactum
 Pompeioq; graueis pœnas, nobisq; daturum
 Cūm morior, sperare licet, non plura locutum
 Vira fugit, densæq; oculos pressere tenebre.
 Impendisse pudet lacrymas in funere mundi
 Mortibus innumeris, ac singula fata sequentem
 Quereret letiferum per cuius uiscera uulnus
 Exierit, quis fusa solo uitalia calcet,
 Ore quis aduerso demissō fauicibus ense
 Expulerit moriens animam, quis corruat ictu,
 Quis steterit, dum membra cadūt: quis pectore tela
 Transmittat, uel quos campis affixerit hasta:
 Quis crux emissus perruperit aëra uenis,
 Inq; hostis cadat arma sui: quis pectora fratris
 Cedat, ut notum possit spoliare cadauer,
 Abscissum longè mittat caput: ora parentis
 Quis laceret, nimiaq; probet spectantibus ira,
 Quem iugulat, non esse patrem mors nulla querela
 Digna sua est, nullosq; hominū lugere uacamus.
 Non istas habuit pugnae Pharsalia parteis,
 Quas aliæ clades: illic per fata uirorum,
 Per populos hic Roma perit: quod militis illic,
 Mors hic gentis erat: sanguis ibi fluxit Achæus,
 Ponticus, Assyrinus: cunctos hæcere cruores
 Romanus, campisq; uetus consistere torrens.
 Maius ab hac acie, quam quod sua secula ferrent,
 Vulnus habent populi: plus est quam uita, salusq;
 Quod perit: in totum mundi prosternimur ænum.
 Vincitur his gladijs omnis quæ seruiet ætas.

Proxima

Proxima quid soboles, aut quid meruere nepotes?
 In regnum nasci? pauci di num ges̄simus arma?
 Teximus aut iugulos? alieni pœna timoris.
 In nostra cernice sedet post prælia natus.
 Si dominum fortuna dabas, & bella dedisses.

Iam Magnus transisse Deos, Romanaq; fata
 Senserat infelix, tota uix clade coactus
 Fortunam dammare suam: stetit aggere campi
 Eminus, unde omnis sparsas per Thessala rura
 Aspiceret clades, quæ bello obstante latebant.
 Tot telis sua fata peti, tot corpora fusæ,
 Ac se tam multo pereuentem sanguine uidit.
 Nec (sicut mos est miseris) trahere omnia secum
 Mersa iuuat, gentesq; suæ miscere ruine:
 Ut Latiae post se iuuat pars maxima turbæ,
 Sustinuit dignos etiam nunc credere uotis.
 Cœlicolas, uoluitq; sui solatia casus.
 Parcite, ait, superi cunctas prosternere gentes:
 Stante potest mundo, Romaq; superstite Magnus
 Esse miser, si plura iuuant mea uulnera, coniux
 Est mihi, sunt nati, deditimus tot pignora fatis.
 Ciuii ne parum est bello, si meq; meosq;
 Obruei? exiguæ clades sumus, orbe remoto?
 Omnia quid laceras? quid perdere cuncta laboras?
 Iam nihil est fortuna meum, sic fatur: & arma
 Signa q; & afflictas omni iam parte catenaq;
 Circuit, & reuocat matura in fata ruentes,
 Seq; negat tanti, nec deerat robur in enses
 Ire duci, iuguloq; pati, uel pectori letum:

sed tunc

Sed timuit strato miles ne corpore Magni
 Non fugeret supraq; ducem procumberet orbis:
 Cæsar aut oculis uoluit subducere mortem.
 Ne quicquam infelix socero spectare uolenti
 Praestandum est ubiq; caput. sed tu quoq; cõiux
 Causa fugæ, uultusq; tui, fatisq; probatum
 Te præsente mori. tum Magnum concitus auferre
 A bello sonipes, non tergo tela pauentem,
 Ingenteisq; animos extrema in fata ferentem.
 Non gemitus, non fletus erat, saluaq; uerendus
 Maiestate dolor, qualem te Magne decebat
 Romanis præstare malis: non impare uultu
 Aspicis Emaihiam: nec te uidere superbum
 Prospera bellorum, nec fractum aduersa uidebunt.
 Quamq; fuit læto per treis infida triumphos,
 Tam misero fortuna minor iam pondere fati
 Deposito securus abis: nunc tempora letat
 Respexit se uacat: spes nunquam implenda recessit.
 Quid fueris nunc scire licet. fuge prælia dira,
 Ac testare Deos, nullum qui persit in armis.
 Tam tibi Magne mori: ceu flebilis Africa dani,
 Et ceu Munda noces, Pharioq; à gurgite clades.
 Sic & Thessalica post te pars maxima pugnae.
 Non iam Pompeij nomen populare per orbem,
 Nec studium belli, sed par, quod semper habemus,
 Libertas, & Cæsar erunt: teq; inde fugato
 Ostendet moriens sibi se pugnasse, Senatus.

Nonne iuuat pulsum bellis cessisse, nec istud
 Prospectare nefas, spumanteis cæde caternas?

Respite

Respice turbatos incursu sanguinis amnes,
 Et saceri miserere tui quo pectora Romanum
 Intrabit factus campis felicior istius?
 Quicquid in ignotis solus regionibus exul,
 Quicquid sub Phario positus patiare tyranno:
 Crede Deis longo fatorum crede fauori:
 Vincere peius erat prohibe lamenta sonare,
 Flere uera populos lacrymas, luctusq; remitte.
 Tam mala Pöpeū, quam prospera mündus adiret,
 Aspice securus uultu non supplice reges:
 Aspice possessas urbes, donataq; regna,
 Aegyptum, Libyamq; et terras elige morti.
 Videl prima tuæ testis Larissa ruine
 Nobile, nec uictum fatis caput: omnibus illa
 Ciuibus effudit totas per mœnia uires
 Obnua cœu Leto: præmittunt munera flentes:
 Pandunt templa, domos, socios se cladibus optant.
 Scilicet immenso supereft ex nomine multum:
 Teq; minor solo cunctas impellere gentes
 Rursum in arma potes, rursumq; in fata redirc.
 Sed quid opus uicto populis, aut urbibus, inquit?
 Victor præstare fidem. Tu Cæsar in alto
 Cædis adhuc cumulo patriæ per uiscera uadis:
 At tibi iam populos donat gener, auchit inde
 Pompeium sonipes: gemitus, lacrymae q; sequuntur.
 Plurimaq; in senos populi conuicia diuos.
 Nunc tibi uera fides quesiti Magne fauoris
 Contigit, ac fructus felix se nescit amari.
 Cæsar ut Hesp erio uidit sati arua natare
sanguine

sanguine, parcendum ferro, manibusq; suorum
 Iam ratus, ut uiles animas, perituraq; frustra
 Agmina permisit uitae: sed castra fugatos
 Ne reuocent, pellatq; quies nocturna pauorem,
 Protinus hostili statuit succedere uallo,
 Dum fortuna calet, cum conficit omnia terror,
 Non uerius graue'ne fessis, ac Marte subactis
 Non foret imperium, nō magno hortamine miles.
 In prædam ducendus erat, uictoria nobis
 Plena uiri, dixit: superest pro sanguine merces,
 Quam mōstrare meū est: nec enim donare uocabo.
 Quod sibi quisq; dabit, cunctis en plena metallis
 Castra patent: raptum Hesperijs ē genibus aurum.
 Hic iacet: Eoasq; premunt temoria gazas.
 Tot regum Fortuna simul, Magniq; coacta
 Expectat dominos: propera præcedere miles,
 Quos sequeris: quascunq; tuas Pharsalia fecit.
 A uiellis rapiantur opes, nec plura locutus
 Impulit amentes, auriq; cupidine cæcos
 Ire super gladios, supraq; cadavera patrum,
 Et cæsos calcare duces, que fossa, quis agger
 Sustineat pretium belli, scelerumq; petentes?
 Scire uolunt, quanta fuerint mercede nocentes.
 Inuenere quidem spoliato plurima mundo,
 Bellorum in sumptus congeste pondera massæ:
 Sed non impleuit cupientes omnia mentes.
 Quicquid fodit Iber, quicquid Tagus extulit auri,
 Quod legit diues summis Arimaspis arenis,
 Ut rapiant, parvo scelus hac uenisse putabunt.

Cum.

Cum sibi Tarpeias uictor desponderit arces:
 Cum spe Romane promiserit omnia præde:
 Decipitur, quod castra rapit, capit improba plebes
 Cesspite patricio somnos: uacuumq; cubile
 Regibus infandus miles premit: inq; parentum,
 Inq; toris fratrum posuerunt membra nocentes.
 Quos agitat uesana quies, somniq; furens,
 Thessalicam miseri uersant in pectore pugnam,
 Inuigilat cunctis senum scelus, armaq; tota
 Mente agitant, capuloq; manus absente mouetur.

Ingemuisse putet campos, terramq; nocentem
 Inspirasse animas, infectumq; aera totum
 Manibus, & superum Stygia formidine noctem,
 Exigit a meritis tristeis uictoria poenas,
 Sibilaq; & flamas infert sopor: umbra perempta
 Ciuis adeat: sua quenq; premit terroris imago.
 Ille senum uultus, iuuenum uidet ille figuras:
 Hunc agitant totis fraterna cadavera somnis:
 Pectore in hoc pater est, omnes in Cesare manes.
 Haud alios nondum Scythica purgatus in ara
 Eumenidum uidit uultus Pelopeius Orestes:
 Nec magis attonitos animi sensre tumultus,
 Cum fureret Pentheus, aut cum descisset Agraue.

Hunc omnes gladij, quos aut Pharsalia uidit,
 Aut ultrix uisura dies, strigente Senatu,
 Illa nocte premunt: hunc infera monstra flagellat.
 Hen quantum poene misero mens conscientia donat,
 Quod Styga, q; manes, infestaq; tariara somnis
 Pompeio uiuente uidet! tamen omnia passo

Postquam

Postquam clara dies Pharsalica dama rexit,
 Nulla loci facies renocat feralibus armis
 Herentes oculos: cernit propulsâ crux
 Flumina, & excelsos cumulis aquantia colles
 Corpora sidentes in tabem spectat aceruos,
 Et Magni numerat populos: epulisq; paratur
 Ille locus, uultus ex quo faciesq; iacentum
 Agnoscat, iuvat Emathiam non cernere terram,
 Et lustrare oculis campos sub clade latenteris,
 Fortunam superosq; suos in sanguine cernit.
 Ac ne lata furens scelerum spectacula perdat,
 Inuidet igne rogi misericordiaq; nocenti
 Ingerit Emathiam non illum Poenus humator
 Consulis, & Libyca succense lampade Cannæ
 Compellunt, hominum ritus ut seruet in hostes.
 Sed meminit nondum satiata cædibus ira
 Cives esse suos. Petimus non singula busta,
 Discretosq; rogos: unum da gentibus ignem:
 Non interposuis urantur corpora flammis.
 Aut generi si poena iuvat, nemus extruc Pindis
 Erige congestas Oeteo robore sylvas,
 Thessalicam uideat Pompeius ab aquore flammam.
 Nil agis hac ira, tabes' ne caduera soluat,
 An rogos, haud refert: placido Natura receptae
 Cuncta sinu, finemq; sui sibi corpora debent.
 Hos, Cæsar, populos si nunc non usserit ignis,
 Vret cum terris, ureci cum gurgite ponit:
 Communis mundo supervest rogos, cibis astra
 Misflurus, quocunq; tuam Fortuna uocabit,

H6

Haec quoq; eum anima: non altius ibis in auras,
 Non meliore loco Stygia sub nocte iacebis.
 Libera Fortuna mors est: capit omnia tellus
 Quae genuit: cælo regitur qui non habet urnam.
 Tu, cui dant poenas inhumato funere gentes,
 Quid fugis hanc cladem? quid olentis deseris agros?
 Has irahe Cæsar aquas, hoc, si potes, utere cælo.
 Sed tibi tabentes populi Pharsalica rura
 Eripunt, camposq; tenent uictore fugato.

Non solum Aemonij funesta ad pabula bellæ
 Bistoniæ uenere lupi, tabemq; cruentæ
 Cædis odorati Pholœn liquere leones.
 Tunc ursi latebras, obscoeni recta, domosq;
 Deseruere canes, & quicquid nare sagaci
 Aeræ non sanum, motumq; cadauere sensit.
 Iamq; diu uolucres ciuilia castra secutæ
 Conueniunt uos que Nilo mutare soletis
 Threicias hyemes, ad mollem serius Austrum
 Etis aues nunquam se tanto uulture cœlum
 Induit, aut plures presserunt aeræ penne.
 Omne nemus misit uolucres, omnisq; cruenta
 Alite sanguineis stillauit roribus arbor.
 Sæpe super uultus uictoris, & impia signa
 Aut cruor, aut alto defluxit ab aethere tabes,
 Membraq; deiecit iam laesis unguibus ales.
 Sic quoq; non omnis populus peruenit ad ossa,
 Inq; feras disceptus abit: non intima curane
 Viscera, nec totas audiè sorbere medullas:
 Degustant artus. Latice pars maxima turbae

n 2 Fastid

*Faſtidita iacet, quam ſol, nimbiq; diesq;
Longior Emathys resolutam niſcuit aruis.*

*Theſſalia infelix quo tanto crime tellus
Leſisti Superos, ut te tot mortibus unam
Tot ſcelerum fati premerent? quod ſufficit euum,
Immemor ut donet belli tibi damna uetusas?
Que ſegeſ infecta ſurget non decolor herba?
Quo non Romanos uiolabis uomere manes?
Ante noue uenient acies, ſceleriq; ſecundo
Prætabis nondum ſiccos hoc ſanguine campos.
Omnia maiorum ueriamus buſta licebit,
Et ſtantes tumulos, & qui radice uetusas
Effudere ſuas, uictis compagibus, urnas:
Plus cinerum Aemoni, & ſulcis telluris aratur,
Pluraq; ruricolis feriuntur dentibus ossa.
Nullus ab Emathio religasset littore funem
Nauita, nec terram quisquam mouifet arator,
Romani buſtum populi: fugerentq; coloni
Umbrarum campos, gregibus dumeta carerent:
Nullusq; auderet pecori permittere paſtor
Uellere ſurgentem de noſtris oſſibus herbam.
Ac uelut impatiens hominum, uel ſolis iniqua
Limite, uel glacie nuda, atq; ignota iaceret,
Si non prima nefus belli, ſed ſola tulifera.
O Superi, liceat terras odiſſe nocenteis.
Quid totum premitis, quid totum abſolutis orbe?
Hesperia clades, & flebilis unda Pachyni,
Et Mutina, & Lencas pueros fecere Philippos.*

M. AN.

M. ANN. LVCANI
PHARSALIAE
LIB. VIII.

AM super Hercules fauces, nemoro-
saq; Tempe
Aemonie deserta petens dispendia
sylue,

Cornipedem exhaustum cursu, stimulisq; negantem
Magnus agens, incertia fugae uestigia turbat,
Implicitasq; errore uias, pauet ille fragorem
Motorum uentis nemorum, comitumq; suorum.
Qui post terga redit trepidum, lateriq; timentem
Exanimat, quamuis summo de culmine lapsus,
Nondum uile sui pretium scit sanguinis esse,
Seq; memor fati tantæ mercedis habere
Credit adhuc ingulum, quantum pro Cæsar is ipse
Avulsa ceruice daret, deserta sequentem.
Non patitur tutis fatum celare latebris
Clara uiri facies, multii Pharsalica castra
Cùm peterent, nondum fama prodente ruinas,
Occursu stupucre ducis, uertigine rerum
Attoniti cladisq; sua uix ipse fidelis
Autor erat, grauis est Magno quicunq; malorunz
Testis adest, cunctis ignotus gentibus esse
Mallet, & obscuro tutus transire per orbem
Nomine, sed longi poenæ Fortuna fauoris
Exigit à misero, que tanto pondere famæ
Res premit aduersas, fatisq; prioribus urget.

13

Nunc

Nunc festinatos nimium sibi sensit honores,
 Actaq; lauriferae damnat Syllana iuuentæ.
 Nunc & Corycas classes, & Ponica signa
 Deiectum meminisse piget, sic longius euum
 Destruit ingenteis animos, & uita superstes
 Imperio, nisi summa dies cum fine bonorum
 Assuit, & celeri præuerit iristi leto.
 Dedeconi est fortuna prior, quisquam' ne secundis
 Tradere se fatis audet, nisi morte parata?

Littora contigerat, per que Peneius amnis
 Emathia iam clade rubens exibat in aquor.
 Inde ratis, trepidum uenit, & fluctibus impar,
 Flumineis uix iuta uadis exerit in alium,
 Cuius adhuc remis quatitur Corcyra, sinusq;
 Leucadij, Cilicum dominus, ierre&q; Liburne,
 Exiguam uictor pauidus correpsit in alium.
 Conscia curarum secreta in littora Lesbi
 Flectere uela iubes, qua tum tellure latebas
 Mæstior, in medijs quam si Cornelia campis
 Emathie stares, tristis præsagia curas
 Exagitant: trepida quatitur formidinc somnus:
 Thessalam nox omnis habet: tenebrisq; remotis
 Rupis in abrupte scopulos, extremaq; currens
 Littora, prospiciens fluctus, nutantia longè
 Semper prima uidens uenientis uela carmine,
 Querere nec quicquam de fato coniugis audes.
 En ratis, ad uestrós que tendit carbasa portus,
 Quid ferat ignoras: sed nunc tibi summa pauoris
 Nuntius armorum uris, rumorq; sinistus

Vicitus

Vicitus adeſt coniux. quid perdis tempora luſtus?
 Cum poſſis iam ſtere, times. tunc puppe propinquas
 Proſiluit, crimenq; Deum crudele notauit,
 Deformem pallore ducem, uultusq; prementem
 Canitum, atq; atriſſaſſentes puluere uestes.
 Obvia nox niſerae cœlum, lucemq; tenebris
 Abſtulit, atq; animam clauſit dolor: omnia neruis
 Membra relictā labant: riguerunt corda, diuq;
 Spe mortis depreſſa iacet. iam fune ligato
 Litteribus, luſtrat uacuas Pompeius arenas.
 Quem poſtquam propius famula uidere fideles,
 Non ultrà geminus tacitos incessere fata
 Perniſere ſibi, fruſtraq; attollere terra
 Semianimem conantur herā: quā pectore Magnus
 Ambit, & aſtrictos refouet complexibus artus.

Cœperat in ſumnum reuocato ſanguine corpus
 Pompeij ſenire manus, mæſtamq; mariti
 Poſſe pati faciem: prohibet ſuccumbere fatis
 Magnus: & immodicos caſtigat uoce dolores.
 Nobile cur robur Fortune uulnere primo
 Fœmina tantorum titulis inſignis auorum
 Frangis? Habes aditum manuſuræ in ſecula famæ.
 Laudis in hoc ſexu, non legum iura, nec arma,
 Unica materia eſt coniux miſer: erige mentem,
 Et tua cum fatis pietas decertet, & iſipsum
 Quod ſum uiſtus, ama: nūc ſum tibi gloria maior.
 A me quod fasces, & quod pia turba Senatus,
 Tentaq; diſceſſit regum manus, incipe Magnum
 Sola ſequi: deformis adhuc uiuente marito

Summus, & augeri uetus dolor: ultima debes
 Esse fides lugere uirum: tu nulla tulisti
 Bello damna meo. uiuit post prælia Magnus,
 Sed Fortuna perit: quod defles, illud amasti.
 Vocibus his correpta uiri, uix agra leuauit
 Membra solo, taleis gemitu rumpente querelas.
 O utinam in thalamos inuisi Cæsar issem
 Infelix coniux, & nulli lata marito.
 Bis nocui mundo, me pronuba duxit Erinnys,
 Crassorumq; umbræ, deuotaq; manibus illis
 Assyrios in castra tuli ciuilia casus:
 Precipitesq; dedi populos, cunctosq; fugati
 A causa meliore Deos. ò maxime coniux,
 O thalamis indigne meis, hoc iuris habebat
 In tantum Fortuna caput: cur impia nupsi,
 Si miserum factura fui? nunc accipe poenas,
 Sed quas sponte luam: quò su tibi mollius æquor
 Certa fides regum, totusq; parator orbis,
 Sparge mari comiuem. mallem felicibus armis
 Dependisse caput: nunc clades deniq; lustra
 Magne tuas. ubicunq; iaces ciuilibus armis
 Nostros ulta toros, ades huc, atq; exige poenas
 Julia crudelis, placataq; pellice cæsa,
 Magno parce tuo. sic fata, iterumq; refusa
 Coniugis in gremium, cunctorum lumina soluit
 In lacrymas. duri flectuntur pectora Magni,
 Siccaq; Thessalia confundit lumina Lesbos.
 Tunc Mityleneum iam pleno littore uulgus
 Affatur Magnum: si maxima gloria nobis,

Semper

Semper erit tanti pignus seruasse mariti,
 Tu quoq; deuotos sacro tibi foedere muros
 Oramus, sociosq; lares dignare, uel una
 Nocte tua: fac Magne locum, que cuncta reuisen.
 Secula, quem ueniens hospes Romanus adore.
 Nulla tibi subcunda magis sunt moenia uicto.
 Omnia uictoris possunt sperare fauorem:
 Hec iam criminē habent, quid iacet insula pōto?
 Cæsar eget ratibus? Procerum pars magna coibie
 Certa loci: noto reparandum est littore fatum.
 Accipe templorum cultus, aurumq; Deorum
 Accipe: si terris, si puppibus ista iuuentus
 Aptior est, tota, quantum ualeat, utere Lesbo.
 Accipe: ne Cæsar rapiat, tu uictus habeto.
 Hoc solum crimen meritæ bene detrahe terræ,
 Ne nostram uideare fidem, felixq; secutus,
 Et damnasse miser, tali pietate uirorum
 Letus, in aduersis & mundi nomine gaudens
 Esse fidem, Nullum toto mihi, dixit, in orbe
 Gratius esse solum non paruo pignore uobis
 Ostendit: tenuit nostros hac obside Lesbos
 Adfectus: hic sacra domus, chariq; penates,
 Hic mihi Roma fuit: non ulla in littora puppim
 Ante dedi fugiens: scui cum Cæsaris iram
 Iam scirem meritam, seruata coniuge, Lesbon,
 Non ueritus tantam uenie committere uobis
 Materiam, sed iam satis est fecisse nocentes:
 Fata mihi totum mea sunt agitanda per orbem.
 Huc nimium felix aeterno nomine Lesbos,

n s sine

Siue doces populos, Regesq; admittere Magnum,
 Seu præstas mihi sola fidem, nam querere certū est
 Fas quibus in terris, ubi si scelus, accipe numen,
 Si quod adhuc mecum es, uotorum extrema meorū:
 Da similes Lesbo populos, qui Marte subactum
 Non intrare suos infesto Cæsare portus,
 Non exire uentent, dixit, mæstamq; carina
 Imposuit comitem: cunctos murare putares
 Tellurem, patriaq; solum, sic littore toto
 Plangitur, infestæ ienduntur in æthera dextra:
 Pompeiumq; minus, cuius Fortuna dolorem
 Monerat, ast illam, quam toto tempore belli
 Ut ciuem uidere suam, discedere cernens
 Ingemuit populus: quam uix si castra mariti
 Victoris peteret, siccis dimittere matres
 Iam poterant oculis: tanto deuinxit amore
 Hos pudor, hos probitas, castiq; modestia uultus,
 Quod submissa nimis, nulli grauis hospita turba,
 Stantis adhuc fati uixit quasi coniuge uicto.
 Iam pelago medios Titan demissus ad ignes,
 Nec quibus abscondit, nec si quibus exerit orbem,
 Totus erat: uigiles Pompeij in pectore cura
 Nunc socias adeunt Romani federis urbes,
 Et uaria regum mentes, nunc inuia mundi
 Arua super niniuos soles, substrumq; iacentes
 Sæpe labor mæstus curarum, odiumq; futuri
 Proiecit fessos incerti pectoris astus,
 Rectoremq; ratis de cunctis consulit astris,
 Unde noet terras, quæ sit mensura secandi

Aequoria

Aequoris in cælo, Syriam quo fidere seruet,
 Aut quotus in plaustro Libyā bene dirigat ignis.
 Doctus ad hæc fatur taciti servator Olympi:
 Signifero quæcunq; fluunt labemta cælo
 Nunquam stante polo nūeros fallentia nautas
 Sidera non sequimur: sed qui non mergitur undis
 Axis inoccidius gemina clarissimus Arcto,
 Alle regit puppes. hic cùm mīhi semper in altum
 Surget, & instabit summis minor Vrsa ceruchis,
 Bosphoron, & Scythia curuantem littora pontum
 Spectamus, quicquid descendit ab arbore summa
 Arctophylax, propiorq; mari Cynosura feretur.
 In Syria portus tendit ratis. inde Canopos
 Excipit australi cælo contenta uagari,
 Stella timens Borean: illa quoq; perge sinistra,
 Trans Pharon, in medio rages ratis & quore Syrites.
 Sed quò uela dari, quò nunc pede carbasæ tendi
 Nostra iubes? dubio contrà cui pectore Magnus
 Hoc solum toto, respondit, in equore serua.
 Ut sit ab Emathys semper tua longius oris
 Puppis, & Hesperiam pelago, cæloq; relinquass
 Cetera da uenis: comitem, pignus q; recepi
 Depositum: tunc certus eram quæ littora uellem.
 Nunc portum Fortuna dabit. sic fatur: at ille
 Iusto uela modo pendentia cornibus & quis
 Torsit, & in leuum puppim dedit, utq; secare
 Quas Asine cautes, & quis Chios asperat undas.
 Hos dedit in proram, tenet hos in puppe rudentes.
 Aequora senserunt motus, aliterq; secante

Iam

*Jam pelagus rostro, nec idem spectante carina,
Mutauere sonum, non sic moderator equorum,
Dexteriore rota, leuum cum circuit axem,
Cogit inoffensa currus accedere metæ.*

*Ostendit terras Titan, & sidera texit:
Sparsus ab Emathia fugit quicunq; procella,
Assequitur Magnum, primusq; à littore Lesbi
Occurrit natus, procerum mox turba fidelis.
Nam neq; deiecto fatus, acieq; fugato
Abstulerat Magno reges fortuna ministros:
Terrarum dominos, & scepira Eoa tenentes
Exul habet comites, iubet ire in denia mundi
Deiotarum, qui sparsa ducis, uestigia legit.
Quando ait Emathijs amissus cladibus orbis
Quæ Romanus erat, superest fidissime regum
Eoam tentare fidem, populosq; bibentes
Euphratem, & adhuc securum à Cesare Tigrim:
Nec piceat Magno querentem fata remotas
Medorum penetrare domos, Scythicosq; recessus,
Et totum mutare diem, uocesq; superbo
Arsacide perferre meas: Si foedera uobis
Prisca manent, mihi per Latium iurata Tonante,
Per uestros astricta magos, implete phartras,
Armeniosq; arcus Geticis intendite neruis:
Si uos ò Parthi, peterem cum Caspia claustra,
Et sequerer duros eterni Martis Alanos,
Passus Achemenys laè decurrere campis,
In tuam trepidos nunquam Babylona coegi,
Arua super Cyri, Chaldaeiq; ultima regni,*

Quæ

Quà rapidus Ganges, & quà Nyseus Hydaspes
 Accedunt pelago Phœbi surgentis ab igne,
 Iam propior, quam Persis erâ: tamē omnia uincens
 Sustinui nostris uos tantum deesse triumphis,
 Solusq; è numero regum telluris Zœ.
 Ex æquo me Parthus adit. nec munere Magni
 Stant semel Arsacide: quis enim post uulnera clavis
 Assyriæ, iustas Laij compescuit iras?
 Tot meritis obstricta meis, nunc Parthia rupiis
 Excedat claustris ueritatem per secula ripam,
 Zeugmaq; Pellæum: Pompeio uincite Parthi,
 Vinci Roma uolet. regem parere iubentî
 Ardua non piguit, positisq; insignibus aulae
 Egreditur famuli raptos in datus amictus.
 In dubijs tutum est in opem simulare tyranno.
 Quanto igitur mundi dominis securius eum
 Verus pauper agit! dimisso in littore rege
 Ipse per Icarie scopulos, Ephesumq; relinquens,
 Et placidi Colophona maris, spumantia parue
 Radit saxa Sami: spirat de littore Coo
 Aura fluens: Gnidō inde fugit, claramq; relinquens
 Sole Rhodon, magnosq; sinus Telmessidos unde
 Compensat: medio pelago Pamphylia puppi
 Occurrit tellus: nec se committere muris
 Ausus adhuc ullis, te primùm parua Phaselis
 Magnus adit. nam te metui ueta incola rarus,
 Exhaustaeq; domus populis, maiorq; carine
 Quam tua turba fuit. tendens hinc carbasa rursus
 Iam Taurum, Tauroq; uidet Dipsonta cadentem.

Cred

*Quæ feci, sed magna feram solatia mortis
Orbe iacens alio, nihil hæc in membra cruentè,
Nil sacerum fecisse piè: sed cuncta reuoluens
Vitæ fata meæ, sc̄mper uenerabilis illa
Orbis parte fui. quantus Mæotida supra!
Quantus apud Tanaim toto conspectus in ortu!
Quas magis in terras nostrum felicibus actis
Nomen abit, aut unde redit maiore triumpho?*

*Roma faue coeptis: quid enim tibi latius unquam
Præstiterint Superi, quam si ciuilia Partho
Milite bella geras? tantam consumere gemem,
Et nostris miscere malis? cum Cæsaris arma
Concurrant Medis, aut me fortuna necesse est
Vindicet, aut Crassum sic fatius, murmure sensit
Consilium damnasse uiros: quos Lentulus omnis
Virutis stimulis, & nobilitate dolendi
Præcessit, dignasq; tulit modò Consule uoces.*

*Siccine Thessalicae mentem fregere ruine?
Vna dies mundi damnauit fata? secundum
Emathiam lis tanta datur? iacet omne cruentii
Vulneris auxilium? solos tibi, Magne, reliquit
Parthorum Fortuna pedes? quid transfuga mundi
Terrarum totos tractus, ex lumiq; perosus,
Aduersosq; polos: alienaq; sidera queris
Chaldeos culture Deos, & Barbara sacra
Parthorum famulus? quid cause obtenditur armis?
Libertatis amor? miserum quid decipis orbem,
Si servire potes? te, quem Romana regentem
Horruit auditu, quem captos ducere Reges*

vidit

Vidi ab Hyrcanis, Indoq; à littore sylvis,
 Deiectum fatis humilem fractumq; uidebit,
 Extolleq; animos Latum uesanus in orbem,
 Se simul, & Romam Pompeio supplice mensus.
 Nil animis, fatisq; tuis effabere dignum.
 Exiget ignorans Latiae commercia lingue
 Ut lacrymis se Magne roges: patimur' ne pudoris
 Hoc uulnus, clades ut Parthia uindicet ante
 Hesperias, quam Roma suas? ciuilibus armis
 Elegit te nempe ducem: quid uulnera nostra
 In Scythicos spargis populos, cladesq; latentes?
 Quid Parthos transire doces? solatia tanti
 Perdit Roma mali, nullos admittere Reges,
 Sed cui seruire suo, iuuat ire per orbem
 Ducentem se uas Romana in moenia gentes,
 Signaq; ab Euphrate cum Crassis capta sequentem?
 Qui solus regum, fato celante favorem,
 Defuit Emathie, nunc tantas ille lacerret
 Auditi uictoris opes? aut iungere fata
 Tecum, Magne, uoleat non haec fiducia genti est.
 Omnis in arctois populus quicunq; pruinis
 Nascitur, indomitus bellis, & mortis amator.
 Quicquid ad Eos tractus, mundiq; reporem
 Tabitur, emollit gentes clementia coeli.
 Ilic & laxas iuestes, & fluxa uirorum
 Velamenta uides: Paribus per Medica rura,
 Sarmaticos inter campos, effusaq; piano
 Tigridis arua solo, nulli superabilis hosti est.
 Libertate fugae: sed non, ubi terra tumebit,

App

Aspera conscendet montis inga, nec per opacas
 Bella geret tenebras incerto debilis arcu,
 Nec franget nando uiolenti uoritatis amnem,
 Nec tota in pugna perfusus sanguine membra
 Exiget æstuum calido sub puluere solem.
 Non aries illis, non ulla est machina bellis:
 Hand fossas implere ualent: Parthoq; sequente
 Marus erit, quodcunq; potest obstat sagittæ.
 Pugna leuis, bellumq; fugax, turmæq; uagantes,
 Et melior cessisse loco, quam pellere, miles.
 Illata iela dolia, nec Martem communis unquam
 Ausa pati virtus, sed longè tendere nervos,
 Et quò ferre uelint permittere uulnera uentis.
 Ensis habet uires, & gens, quæcunq; uirorum est,
 Bella gerit gladijs, nam Medos prælia prima
 Exarmant, uacuaq; iubent remeare pharestræ.
 Nulla manus illis, fiducia tota ueneni est.
 Credis, Magne, uiros, quos in discriminâ bellî
 Cum ferro uenisse parum est? tentare pudendum
 Auxilium tanii est, toto diuisus ut orbe
 A terra moriare tua? tibi barbara tellus
 Incumbat, te parva regant, ac uilia busta?
 Inuidiosa tamen, Crasso querente sepulcrum.
 Sed tua fors melior, quonia mors ultima pena est,
 Non meuenda uiris, at non Cornelia letum
 Infando sub rege timet, num barbara nobis
 Est ignota Venus? que ritu cœca ferarum
 Polluit innumeris leges, & fœdera rede
 Coniugibus, shalamiq; patent secreta nefandi.

Inter

Inter mille nurus epulis uisana, meroq;
 Regia, non ullis exceptis legibus horre
 Concubitus: tot fæmineis complexibus unum
 Non lassai nox tota marem. iacuere sorores.
 In frutrum thalamis, sacrataq; pignora matrum.
 Damnat apud gentes sceleris non sponte peracti
 Oedipudionias infelix fabula Thebas.
 Parthorum dominus quoties sic sanguine misto
 Nascitur Arsacides! cui fas implere parentem,
 Quid rear esse nefas? proles tam clara Meilli
 Stabii Barbarico coniux nullesima lecto.
 Quanquam non ulli plus regia, Magne, uacabit
 Seuitia stimulata Venus, tenuisq; uirorum.
 Nam quo plura iuuent Parthum portenta fuisse
 Hanc sciit et Crassi: cœn pridem debita fatis
 Assyrus, trahiuit clavis capiua uictus.
 Hereat Eo.e uulnus miserabile sortiis:
 Non solum auxilium funesto à Rege petisse,
 Sed gesisse prius bellum ciuile pudebit.
 Nam quod apud populos crimen, saceriq;, tuumq;
 Maius erit, quam quod nobis misceribus arma.
 Crassorum vindicta perit: incurrere sunti
 Debuerant in Bactra duces, et nequa uacarent
 Arma, uel Arctoum Dacis, Rheniq; caternis
 Imperij nudare latus, dum perfida Susis
 In tumulos prolapsa ducum, Babylonq; iacerent.
 Assyriæ paci finem, Fortuna, precamur:
 Et si Thessalie bellum ciuile peractum est,

o o Ad

Ad Parihos, quæ uicit eat. gens unica mundi est
 De qua Cæsar eis possim gaudere triumphis.
 Non tibi, cum primum gelidum transibis Araxem,
 Umbra senis mœsti Scythicis confixa sagittis
 Ingerat has uoces? Tu, quem post funera nostra
 Ultorem cinerum nudæ sperauimus umbræ,
 Adfœdus, pacemq; uenis? tunc plurima clavis
 Occurrent monumenta tibi: quæ mœnia truncis
 Lustrarunt ceruice duces, ubi nomina ranta
 Obruit Euphrates, et nostra cadauera Tigris.
 Detulit in terras, ac reddidit, ire per ista
 Si potes, in media sacerum quoq; Magne sedentem
 Thessalia placare potes, quin respicis orbem
 Romanum? si regna times proiecta sub Austro,
 Infidumq; iubam, peritus Pharon, aruaq; Lagi.
 Syrtibus hinc Libycis tutæ est Aegyptus: at inde
 Gurgite septeno rapidus mare summovet amnis,
 Terra suis contenta bonis, non indiga mercis,
 Aut Iouis: in solo ranta est fiducia Nilo.
 Sceptra puer Ptolemaeus habet tibi debita Magne,
 Tutele commissa tua. quis nominis umbram
 Horreat? innocua est etas: nec iura fidemq;
 Respectumq; Deum ueteris speraueris aule.
 Nil pudeat assuetos sceptris: mirissima fors est
 Regnorum sub rege nouo. Non plura locutus
 Impulit hic animos. quantum spes ultima rerum
 Libertatis habet. uicta est sententia Magni.
 Tunc Cilicum liquere solum, Cyproq; citatas
 Ammisere rates, nullus cui prætulit aras

Vnde

Unde diua memor Paphia, si numina nasci
 Credimus, aut quenquam fas est cœpisse deorum.
 Hac ubi deseruit Pompeius littora, totos
 Emensus Cypri scopulos, quibus exit in Austrum,
 Inde maris uasti transuerso uertitur æstu:
 Nec tenuit Casum nocturno lumine montem,
 Infimaq; Aegypti pugnaci littora uelo
 Vix tetigit, qua diuidui pars maxima Nili
 In uada decurrit Pelusia septimus amnis.
 Tempus erat, quo Libra pares examinat horas
 Non una plus æqua die, nocti q; rependit
 Lux minor hyberna uerni solatia damni.
 Comperit ut regem Casio se monte tenere,
 Flectit iter: nec Phœbus adhuc, nec carbasa lagnæs.

Iam rapido speculator eques per littora cursu
 Hospitiis aduentu pauidam compleuerat aulam.
 Consilij uix tempus erat: tamen omnia monstra
 Pellæ coiere domus: quos inter Achoreus
 Iam placidus senio fractis q; modestior annis.
 Hunc genuit custos Nili crescentis in arua
 Memphis uana sacris: illo cultore Deorum
 Zustra sua Phœbes non unius uixerat Apis.
 Consilij uox prima fuit, meritumq; fidemq;
 Sacraq; defuncti iactauit pignora patris.
 Sed melior suadere malis, & nosse tyrannos
 Ausus Pompeium leto dannasse Phœbinus.

Ius, & fas multos faciunt Ptolemæe nocenteis.
 Dat penas laudata fides, cum suslmet, inquit,
 Quos Fortuna premit, fatis accedes, Deusq;

o 3 Et

Et cole felices, miseros fuge, sidera terra
 Ut distant, & flamma mari, sic utile recto.
 Sceptrorum uis tota perit, si pendere insta
 Incipit: eueritq; arces respectus honesti.
 Liberias scelorum est, quæ regna inuisa iuctur.
 Sublatusq; modus gladij facore omnia sœnè
 Non impunè licet, niss cùm fucis, excat aula
 Qui uult esse pius: uirtus & summa poteſtas
 Non coeunt: ſemper metuet, quem ſeu a pudebunt.
 Non impunè tuos Magnus contempſerit annos.
 Qui te nec uictos arcere à littore noſtro
 Posſe putat, neu te ſceptris priuauerit hospes,
 Pignora ſunt propiora tibi: Nilonq; Pharonq;
 Si regnare piget, dannata e redile ſorori.
 Aegyptum cerie Latys tueamur ab armis.
 Quicquid non fuerit Magni, dum bella gerunturo.
 Nec uictoris erit, toto iam pulſus ab orbe,
 Postquam nulla manet rcrum fiducia, querit
 Cum qua gente cadat: rapiuit ciuilibus armis.
 Nec ſoceri tantum arma fugit: fugit ora Senatus.
 Cuius Thessalicas saturat pars magna uolucres:
 Et metuit gentes, quas uno in ſanguine miſtas
 Deseruit: regesq; timet, quorum omnia mersit:
 Thessaliaq; reus nulla tellure receptus,
 Sollicitat noſtrum, quem nondum perdidit, orbem.
 Justior in Magnum nobis Ptolemæ querele
 Causa data eſt, quid ſepotiam ſemperq; quietam
 Crimine bellorum maculas Pharon, aruaq; noſtre
 Victorſi ſuſpecta facis? cur ſola cadenti

Hac

Haec placuit tellus, in quam Pharsalica fata
 Conferres, pœnasq; tuas? iam crimen habemus
 Purgandum gladio. quod nobis sceptra Senatus
 Te suadent nec dedit, notis tua fouimus arma.
 Hoc ferrum, quod fata iubent proferre, paraui
 Non ubi, sed uicto. feriam tua viscera Magne:
 Malueram sc̄cri. rapimur quo cuncta feruntur.
 Te'ne mihi dubitas an sit uiolare necesse,
 Cum liceat? que te nostri fiducia regni
 Huc agit infelix? populum non cernis incremem,
 Aruaq; nix refugo fodientem mollia Nilo?
 Meisri sua regna decet, uiiresq; fateri.
 Tu Ptolemæe potes Magni fulcire ruinam,
 Sub qua Roma iacet? bustum, cineresq; mouere
 Thessalicos audes? bellumq; in regna uocarc?
 Ante aciem Emathiam nullis accessimus armis:
 Pompeij nunc castra placent, quæ descrit orbis?
 Nunc uictoris opes, & cognita fata lacebis?
 Aduersis non deesse decet, sed leta secutos
 Nulla fides unquam miseris elegit amicos.

Assensere omnes sceleri. letatur honore
 Rex puer insueto, quod iam sibi tanta licere
 Permitant famuli. sceleri delectus Achillas.
 Perfida quæ tellus Casis excurrit avenis,
 Et uada iest. intur iumentas Aegyptia Syrites,
 Exiguam socijs monstri gladijsq; carinam
 Instruit. o superi Nilus' ne, & barbara Memphis,
 Et Pelusiaci tam mollis turba Canopi
 Hos animos: sic fata premunt ciuili a mundum?

o 4 sic

Sic Romana iacent? ullus' ne in clavigibus istis
 Est locus Aegyptio? Pharius q; admittitur ensis?
 Hanc certe seruare fidem ciuilia bella:
 Cognatas præstare manus, externa q; monstra
 Pellite si meruit tam claro nomine Magnus
 Caesaris esse nefas, stanti Ptolemei ruina
 Nominis haud meius? cœloq; tonante profanas
 Inseruisse manus impure, ac seminir audes?
 Non dominor mundi, nec ter Capitolia curru
 Innectus, regumq; potens, uindexq; Senatus,
 Victoris q; gener: Phario satis esse tyranno
 Quod poterat, Romanus erat, quid nescera nostræ
 Scrutaris gladio? nescis puer improbe, nescis
 Quo tua sit fortuna loco: iam iure sine ullo
 Nil sceptra tenes: cecidit ciuilibus armis
 Qui tibi regna dedit, tam uento uela negarat
 Magnus, & auxilio remorum infanda petebat
 Littora: quem contra non longa uecta bimeti
 Appulerat scelerata manus: Magnoq; patere
 Fingens regna Phari, celsa de puppe carine
 In paruam iubet ire ratem, littuo q; malignum
 Incusat, bimarem q; uadis frangentibus æstum,
 Qui uerat externas terris aduertere classes.
 Quod nisi fatorum leges, intenta q; iussu
 Ordinis eterni misera uicinia mortis
 Damnum leto traherent ad littora Magnum,
 Non ulli comitum sceleris presagia deerant:
 Quippe fides si pura foret si regia Magno
 Sceptrorum autori uera pietate pateret;

Vene

Venturum tota Pharium cum classe tyrannum.
 Sed cessit fatis; classemq; relinquere iussus
 Obsequitur letumq; iuuat præferre timori.
 Ibat in hostilem præceps Cornelia puppim,
 Hoc magis impatiens egresso deesse marito,
 Quod metuit clades. remane temeraria coniux.
 Et tu nate precor, longeque è littore casus
 Expectate meos: & in hac cernice tyranni
 Explorate fidem. dixit: sed surda uetanti
 Tendebat geminas amens Cornelia palmas:
 Quò sine me crudelis abis? iterum ne relinquor
 Thessalicis summota malis? nunquam omne lato
 Distrahimur miseri. poteras non flectere puppim
 Cum fageres alio; latebrisq; relinquere Lesbi,
 Omnibus à terris si nos arcere parabas?
 An tam in fluctus placebo comes? Hac ubi frustra
 Effudii prima pendei tamen anxia puppe:
 Autonitosq; mei nec quoquam auertere uisus.
 Nec Magnum spectare potest stetit anxia classis
 Ad ducis euentum, meiuens non arma, nefasq;
 Sed ne submissis precibus Pompeius adoret
 Steptria sua donata manu. transire parantem
 Romanus Pharia miles de puppe salutat
 Septimius: qui (prò superum pudor) arma satelles
 Regia gestabat posito deformia pilo.
 Immanis, violentus, atroc, nullaq; ferarum
 Mitior in cædes. quis non, Fortuna, putasset
 Parcere te populis, quod bello hæc dextra uacasset
 Thessaliaq; procul tam noxia tela fugasset?

o s Disp

Disponis gladios, ne quo non fiat in orbe
 Heu facinus ciuile ibi. uictoribus ipsis
 Dedecus, & nunquam superum caritura pudore
 Fabula, Romanus Regi sic paruit ensis,
 Pellausq; puer gladio tibi colla recidit
 Magne tuo. qua posteritas in secula mitte
 Septimum fama? scelus hoc quo nomine dicent,
 Qui Brutii dixerat nefas? iam uenerat horae
 Terminus extre^ms, Phariamq; ablatus in alnum
 Perdiderat iam iura sui. tunc strigere ferrum
 Regia monstra parant. uide comminus enses
 Inuoluit uulnus: atq; indignatus apertum
 Fortuna prebere caput, tunc lumina presit,
 Continuitq; animam, ne quas effundere uoces
 Posset, & eternam sletu corrumpere famam.
 At postquam mucrone latus functus Achilles
 Perfodit, nullo gemitu consensit ad ictum:
 Despexitq; nefas, seruatq; immobile corpus,
 Seq; probat moriens, atq; hec in peccato uoluit:
 Secula Romanos, nunquam tacitura labores
 Attendunt, euumq; sequens speculatur ab omni
 Orbe ratem, Phariamq; fident, nunc consule fama:
 Fata tibi longa fluxerunt prospera uita,
 Ignorant populi, si non in morte probaris,
 An scieris aduersa pati, ne cede pudori?
 Autoremq; dole fati, quacumq; feriris,
 Credac manum socii, spargant, lacerenq; licebit:
 Sum tamen o superi felix, nulliq; potestas
 Hoc auferre Deo, uiuantur prospera uita:
IUS
Non

Non sum morte miser, uidet hanc Cornelia cædem,
 Pompeiusq; meus, tanto patientius oro
 Claude dolor gemitus: natus, coniuxq; peremptum
 Si miranir, amant, talis custodia Magno
 Menis erat: ius hoc animi morientis habebat.

Et non tam patiens Cornelia cernere sœnum
 Quam perferre nefas, miserandis æthera compleat
 Vocibus: O coniux ego te scelerata peremis:
 Letifera tibi causa more fuit avia Lesbos,
 Et prior in Nili peruenit littera Cæsar.
 Nam cui ius alij sceleris sed quisquis in istud
 A superis immisso caput, uel Cæsaris ire,
 Vel tibi prospiciens, nescis crudelis, ubi ipsa
 Viscera sint Magni properas, atq; ingeris ictus
 Quà uotum est uicto, ponas non morte minores
 Pendat, & ante meum uideat caput, haud ego culpe
 Libera bellorum, que matrum sola per undas,
 Et per castra comes, nullis abterrita fatis
 Victum, quod reges etiam tenuere, recepi.
 Hoc merui coniux in tutâ puppe relinquiri
 Perlide parcebas, te fata extrema petente
 Vita digna fui? moriar, nec munere regis.
 Aut mihi præcipitem nautæ permittite saltum?
 Aut laqueum collo, toriosq; apitate rudentes:
 Aut aliquis Magno dignus comes exiger ensem.
 Pompeio præstare potest, quod Cæsaris armis
 Imparet, o sani, properantem in fata tenebis?
 Viuis adhuc coniux, & iam Cornelia non est
 Juris, Magne, sui prohibent accersere mortem:

seruor

Seruor uictori. sic fata, interq; suorum
 Lapsa manus, rapitur trepida fugiente carina.
 At Magni cum terga sonent, & pectora ferro,
 Permansisse decus sacre uenerabile forme,
 Iratamq; Deis faciem, nil ultima mortis
 Ex habitu, uultuq; uiri murasse fatentur,
 Quilacerum uidere caput. nam saevis in ipso
 Septimi sceleris maius scelus inuenit actu:
 Ac retegit sacros, sciso uelamine, uultus
 Semianimis Magni spirantiaq; occupat ora,
 Collaq; in obliquo ponit languentia transstro.
 Tunc neruos, uenascq; secat, nodosaq; frangit
 Ossa diu: nondum artis erat caput ense rotare.
 At postquam trunco ceruix abscissa recessit,
 Vendicat hoc Pharius dextra gestare satelles.
 Degener, atq; opera miles Romane secunde,
 Pompey diro sacrum caput ense recidis,
 Vi non ipse feras? o summi fata pudoris,
 Impius ut Magnum nosset puer, illa uerenda
 Regibus hirta coma, & generosa fronte decora
 Casaries compresa manu est, Pharioq; ueruo,
 Dum uiuant uultus, atq; os in murmura pulsante
 Singulus anima, dum lumina nuda rigescunt,
 Suffixum caput est, quo nunquam bella iuvente
 Pax fuit, hoc leges, campumq; & Rostra mouebat:
 Hac facie Fortuna ubi Romana placebas:
 Nec satis infando fuit hoc uidissi ry: anno:
 Vuli sceleri supereffe fidem, tunc arte nefanda
 Submota est caput iubes, rapitoq; cerebro

Adficc

*Adsecata cutis, putrisq; effluxit ab alto
Humor, & infuso facies solidata ueneno est.*

*Vlta Lage& stirpis, perituraq; proles
Degener, incestae sceptris cessure sororis,
Cum tibi sacrato Macedon seruetur in antro,
Et regum cineres extructo monte quiescant,
Cum Ptolemaeorum manes seriemq; pudendam,
Pyramides claudant, indignaq; Mausolea:
Littora Pompeium feriunt, truncusq; uadofis
Huc illuc iactatur aquis? adeo ne molesta
Totum cura fuit socero seruare cadauer?
Hac fortuna fide Magni tam prospera fata
Pertulit: hac illum summo de culmine rerum
Morte petit: cladesq; omneis exegit in uno
Sæua die, quibus immunes tot prestatit annos:
Pompeiusq; fuit, qui nunquam multa uideret
Letia malis: felix nullo turbante deorum,
Et nullo parcente miser, semel impulit illum
Dilata Fortuna manu, pulsatur arenis,
Carpitur in scopolis, hausto per uulnra fluctu
Iudibrium pelagi: nullaq; manente figura,
Una nota est Magno capitis iactura reuulsi.*

*Anie tamē Pharias uictor quam tangat arenas
Pompeio raptim tumulum Fortuna parauit,
Ne iaceat nullo, uel ne meliore sepulcro.
E latebris paui lus decurrit ad æquora Codrus.
Questor ab Idalio Cyniræ littore Cypri
Infaustus Magni fuerat comes. ille per umbras
Ausus ferre gradum, uictum pietate timorem*

Comp.

Compulit, ut medijs quesitum corpus in undis
 Duceret ad terram, ira heretq; ad littora Magnum.
 Lucis mœsta parum per densas Cynthia nubes
 Prebebatur: cano sed discolor æquore truncus
 Conspicitur. tenet ille ducem complexibus artis
 Eripiente mari: nunc uictus pondere tanto
 Expectat fluctus, pelagoq; inuante cadaver
 Impellit. postquam siccō iam littore sedit,
 Incubuit Magno, lachrymasq; effudit in omne
 Vulnus, qd ad Superos, obscuraq; sidera fatur:

Non pretiosa petri cumulato ture sepulcra
 Pompeius, Foriuna, tuus: non pinguis ad astra
 Vi ferat è membris Eosfumus odores,
 Vi Romana suum gestent pia colla parentem,
 Preferat ut ueteres feralis pompa triumphos,
 Vi resonent cantu tristī forā, tuus ut ignem
 Projecis mœrens exercitus ambiat armis:
 Da uilem Magno plebeij funeris arcām,
 Quæ lacrum corpus siccō effundat in igne:
 Robora non definet misero, nec sordidus ustor
 Sit sauis ò superi, quod non Cornelia fuso
 Crine iacet, subiciq; facem complexa maritum
 Imperat, extremo sed abest à funere busti
 Infelix coninx, nec adhuc à littore longè est.

Sic fauus, paruos iuuenis procul aspicit ignes,
 Corpus uile suis nullo custode cremantes.
 Inde rapit flamas, semiustaq; robora membris
 Subducit: Quæcunq; es (air) neglecta, nec ulli
 Chara tuo, sed Pompeij felicior umbra,

Quod

Quoddam cōpositum uiolat manus ultima būstum
 Da ueniam: si quid sensus post fata relictum est:
 Cedis & ipsa rogo, patrisq; hec damna sepulcri,
 Teq; pudet sparsis Pompei manibus, urit.
 Sic fatur: plenusq; senus ardente fauilla
 Peruolat ad truncum, qui fluētu penē relatus
 Littore pendebat, summas dimouit arenas,
 Et collecta procul lacer& fragmenta carin&
 Exigua trepidus posuit scrobe nobile corpus
 Robora nulla premunt, nulla strue membra recubunt:
 Admotus Magnum, non subditus aceipit ignis.

Ille sedens iuxta flamas, O maxime, dixit,
 Ductor, & Hesperij maiestas nominis una,
 Si tibi iactatu pelagi, si funere nullo
 Tristior iste rogos, manes, animamq; potentem
 Officij auerte meis: iniuria fati
 Hoc fas esse inbet, ne ponti bellua quicquam
 Ne fera, ne uolucres, ne feni Cesaris ira
 Andeat: exiguum, quantum potes, accipe flammam
 Romana succense manu. Fortuna recursus
 Si det in Hesperiam, non hac in se de quiescent
 Tam sacri cineres: sed te Cornelia, Magne,
 Accipiet, nostrāq; manu transfundet in urnam.
 Interea paruo signemus littora saxo,
 Ut nota sit busto: si quis placare peremptum
 Forte ualeat, plenos & reddere mortis honores,
 Inueniat trunci cineres, & norit arenas,
 Ad quas, Magne, tuū referat caput. haec ubi fatuō
 Excitat inuaidas admoio somite flamas.

cap

Carpitur, & lento Magnus distillat in ignem.
Tabe fouens bustum, sed iam percusserat astra
Aurora premissa dies: ille, ordine rupio
Funeris attonitus latebras in littore querit.

Quam metuis demens isto pro crimine pœnam,
Quo te famæ loquax omnis accepit in annos;
Condita laudabit Magni sacer impius ossa.
I modò securus uenia, fasq; sepulcrum
Posce caput, cogit pietas imponere finem
Officio, semiuista rapit, resolutaq; nondum
Ossa satis, neru is, & inustis plena medullis.
Acquorea restinxuit aqua, congestaq; in unum
Parua clausi humo, iunc ne leuis aura retectos
Auferret cineres, saxo compresbit arenam:
Nautaq; ne bustum religato fune moueret,
Inscriptis sacram semiuista stipite nomen:
Hic sius est Magnus, placet hoc, Fortuna, sepulcri
Dicere Pompej: quo condì maluit illum,
Quam terra caruisse sacer, temeraria dextra
Cur obicis Magno tumulum, manesq; uagantes
Includis? sius est, quæ terra extrema refuso
Pendet in Oceano, Romanum nomen, & omne
Imperium Magno est tumuli modus, obrue saxa
Crimine plena Deum, si tota est Herculis Oete,
Et iuga tota uacant Bromio Nyseia, quare
Vnus in Segypio Magno lapis? omnia Lagi
Rura tenere potest, si nullo cespiti nomen
Hæserit, errebus populi, cinerumq; tuorum
Magne metu: nullas Nili calcemus arenas.

Quod

Quod si tam sacro dignaris nomine saxum,
 Adde actus tantos, monimetaq; maxima rerum:
 Adde truces Lepidi motus, Alpinaq; bella,
 Armaq; Sertori reuocato Consule uicta,
 Et currus, quos egit eques: commercia tuta
 Gentibus, & pauidos Cilicas maris. adde subacta
 Barbariem, gentesq; uagas, & quicquid in Euro
 Regnorum, Boreaq; iacet. dic semper ab armis
 Ciuilem repetisse togam: ter curribus actis
 Contentum patriæ multos donasse triumphos.
 Quis capit hæc tumulus? surgit miserabile bustum
 Non ullis plenum titulis, non ordine tanto
 Fastrorum: solitumq; legi super alta Deorum
 Culmina, & extructos spolijs hostilibus arcus,
 Haud procul est ima Pompeij nomen arena,
 Depressum tumulo, quod non legat aduena rectus.
 Quod nisi monstratum Romanus transeat hospes.

Noxia ciuili telus Aegyptia fato,
 Haud equidem immerito Cumanæ carmine Vatis
 Cantum, ne Nili Pelusia tangeret ora
 Hesperius miles, ripasq; aestate tumentes.
 Quid tibi seua precer pro tanto crimine tellus?
 Vertat aquas Nilus, quo nascitur orbe, retentus.
 Et steriles egeant hyberni imbribus agri,
 Totaq; in Aethiopum putres soluaris arenas.
 Nos in templo tuam Romana accepimus Isin,
 Semideosq; canes, & siстра iubentia luctus,
 Et quem tu plangens hominem testaris Osirim:
 Tu nostros Aegypte tenes in puluere Manes.

Tu quoq; cùm saeo dederis iam templa tyranno,
 Nondum Pompeij cineres ô Roma petisti:
 Exul adhuc iacet umbra ducis. si secula prima
 Victoris timuere minas, nunc excipe saltem
 Ossa tui Magni, si nondum subruta fluctus
 Inuisa tellure sedent. quis busta timebit?
 Quis sacris dignam mouisse uerebitur umbram?
 Imperet hoc nobis utinam scelus, & ueli uti
 Nostro Roma sinu satis ô nimiumq; beatus,
 Si mihi contingat manes transferre renullos,
 Assoniam, si tale ducis uiolare sepulcrum.

Forstian aut sulco sterili cùm poscere finem
 A superis, aut Roma uoleat feralibus Austris,
 Ignibus aut nimis, aut terræ tecta mouentis,
 Consilio, iussuq; Deum transibis in urbem
 Magne tuam, summusq; feret tua busta Sacerdos.
 Nam quis ad exustam Cancro torrente Syenen
 ibit, & imbrifera siccias sub Pleiade Thebas
 Spectator Nili: quis rubri stagnæ profundi,
 Aut Arabum portus mercis mutator Eoæ,
 Magne, petet, quem non tumuli uenerabile saxu,
 Et ciniis in summis forsan turbatus arenis
 Auertat? manesq; tuos placare innabit,
 Et Casio preferre Ioui: nil ista nocebunt
 Fama busta tue, templis, auroq; sepulchrum
 Vilior umbra fores: nunc est pro numine summo
 Hoc tumulo Fortuna iacens, augustius aris
 Victoris Libyco pulsatur ab æquore saxum.
 Tarpejus qui sepe Deis sua tura negarunt,

Inclusum

Inclusum Tusco uenerantur cespitie fulmen.

*Proderit hoc olim, quod non mansura sepulcri
Ardua marmoreo surrexit pondere moles.
Pulueris exigui sparget non longa uictus as
Congeriem, bustumq; cadet, mortisq; peribunt
Argumenta tu.e.ueniet felicior etas,
Qua sit nulla fides saxum monstrantibus istud:
Atq; erit Aegyptus populis fortasse nepotum
Tā mendax Magni tumulo, quam Creta Tonatis.*

M. AN. LVCANI PHAR- SALIAE LIBER IX.

*Tnō in Pharia manes iacuere fanilla,
Nec cinis exiguis tantam compescuit
umbram:
Profiluit busto, semiuistaq; membra
relinquens,
Degeneremq; rogum, sequitur conexa Tonantis.
Quā niger astriferis connectitur axibus aer:
Quodq; patet terras inter, lun&q; meatus
Semidei manes habitant, quos ignea uirtus
Innocuos uita patientes etheris imi
Fecit, & eternos animam collegit in orbes.
Non illuc auro positi, nec ture sepulti
Perueniunt, illic postquam se lumine uero
Impleuit, stellasq; uagas miratur, & astra
Fixa polis, uidit quanta sub nocte iaceret
Nostra dies, risitq; sui ludibria trunci.*

Hinc super Emathiae campos, et signa cruentis
Cesaris, ac sparsas uolitauit in aequore classes,
Et scelerum uindex in sancto pectore Brutus
Sedit, et iniucti posuit se mente Catonis.

Ille, ubi pendebant casus, dubiumque manebat,
Quem mundi dominum facerent ciuilia bella,
Oderat et magnum, quamuis comes iisse in arma
Auspiciis rapius patriae, ductuque Senatus.

At post Thessalicas clades iam pectore toto
Pompeianus erat: patriam tutoe carentem
Excipit, et populi trepidantia membra refouit.
Ignavis manibus proiectos reddidit enses:

Nec regnum cupiens gescit ciuilia bella,
Nec seruire timens: nil causa fecit in armis
Ipse sua: tota post Magni funera partes
Libertatis erant, quas ne per littora fusas
Colligeret rapido uictoria Caesaris actu,
Corcyra secreta petit, ac mille carinis
Abstulit Emathiae secum fragmenta ruine.

Quis ratibus tanis fugientia crederet ire
Agnina? quis pelagus uictas arctasse carinas?
Dorida tunc Malea, et aperta Tenaron umbris.
Inde Cythera petit: Boreaque urgente carinas
Creta fugit: Diceta legit candentibus undis
Littora, tunc ausum classi precludere portus
Impulit, ac senas meritum Phycunta rapinas
Sparsit: et hinc placidis alio delabitur auris
In littus Palinure tuum. neque enim aequore tanum
Ausonio monumenta tenes: portusque quietos

Testatur

Testatur Libye Phrygio placuisse magistro.
 Tum procul ex alto tendentes uela carinæ
 Ancipites tenuere animos, socios'ne malorum,
 An ueherent hostes: præceps facit omne timendum
 Victor, & in nulla non creditur esse carina.
 Ast illæ puppes luctus, planctusq; ferebant,
 Et mala uel duri lacrymas motura Catonis.

Nam postquam frustra precib⁹ Cornelia nautas
 Priuigniq; fugam tenuit, ne forte repulsus
 Litoribus Pharijs remearet in æquora truncus,
 Ostenditq; rogum non iusti flamma sepulcri:
 Ergo indigna fui (dixit) Fortuna marito
 Accendisse rogum, gelidosq; effusa per artus
 Incubuisse uiro, lacerosq; exurere crines,
 Membraq; dispersi pelago componere Magni?
 Vulneribus cunctis largos infundere fletus?
 Osibus, & tepida uestes implere fauilla?
 Quicquid ab extineto licuisset tollere busto,
 In templis sparsura Deum, sine funeris ullo
 Ardet honore rogus: manus hoc Aegyptia forsitan
 Obiuit officium graue manibus. ò bene nudi
 Crassorum cineres: Pompeio contigit ignis
 Inuidia maiore Deum, similis'ne malorum
 Sors mihi semper erit? nunquam dare busta licebit
 Coniugibus? nūquam plenas plangemus ad urnas?
 Quid porrò tumulis opus est? aut ulla requiris
 Instrumenta dolor? non toto pectore portas
 Impia Pompeium? non imis hæret imago
 Visceribus? querat cineres uitæ superstes.

P

Nunc

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani

www.fondolibrarioantico.it

Nunc tamen hic, longè qui fulget luce maligna,
 Ignis, adhuc aliquid Phario de littore surgens
 Ostendit mihi, Magne, tui: iam flamma resedit,
 Pompeiumq; ferens uanescit Solis ad ortus
 Fumus, & inuisi tendunt mihi carbasa uenti.
 Non mihi nunc tellus Pompeo siqua triumphos
 Vieta dedit, non alta terens Capitolia currus
 Gratiore: elapsus felix de pectori Magnus:
 Hunc uolumus, quem Nilus habet, terræq; nocenti
 Non herere queror: crimen commendat arenas.
 Linquere, si qua fides, Pelusa littora nolo.

Tu pete bellorum casus, & signa per orbem
 Sexte paterna mone: nanq; hæc mandata reliquie
 Pompeius uobis in nostra condita cura:
 Me cùm fatalis leto damnauerit hora,
 Excipite ô nati bellum ciuile, nec unquam
 Dum terris aliquis nostra de stirpe manebit,
 Cæsaribus regnare uacet, uel scepira, uel urbes
 Libertate sua ualidas impellit fama
 Nominis: has uobis partis, hæc arma relinquo.
 Inueniet classes quisquis Pompeius in undas
 Venerit: & nos ter nullis non gentibus haeres
 Bella dabit: tanum indomitos, memoresq; paterni
 Turis habete animos, uni parere decebit,
 Si faciet partes pro libertate, Catoni.
 Exoluisti Magne fidem, mandata peregi.
 Insidie ualueret tue, deceptaq; uixi,
 Ne mihi commissas auferrem perfida noxes.
 Iam nunc te per inane chaos, per Tartara coniux.

Si

*Si sunt ulla, sequar: quām longo tradita leto
Incertum est: pœnas animæ uiuacis ab ipsa
Ante feram, potuit cernens tua uulnra, Magne,
Non fugere in mortem: planctu concussa peribit:
Effluet in lacrymas: nunquam ueniemus ad enses.
Aut laqueos, aut præcipites per inania iactus:
Turpe mori post te solo non posse dolore.*

*Sic ubi fata, caput ferali obducit amictu,
Decreuiq; pati tenebras, puppisq; cauernis
Delituit: seuumq; arcte compressa dolorem
Perfruiur lacrymis, et amat pro coniuge luctum.
Illam non fluctus, stridensq; rudentibus Eurus
Mouit, et exurgens ad summa pericula clamor:
Votaq; sollicitis faciens contraria nautis,
Composita in mortem iacuit, fuitq; procellis.
Prima ratem Cypros spumantibus accipit undis:
Inde tenens pelagus, sed iam moderatior, Eurus
In Libycas egit sedes, et castra Catonis.
Tristis (ut in multo mens est præsaga timore)
Aspergit patrios comites à littore Magnus,
Et fratrem medias præceps tunc fertur in undas:
Dic ubi sit, germane, parens: stat summa, caputq;
Orbis, an occidim? Romanaq; Magn⁹ ad umbras
Abstulit? hæc satur: quem contra talia frater.*

*O felix, quem fors alias dispersit in oras,
Quiq; nefas audis: oculos, germane, nocentis
Spectato genitore fero: non Cæsaris armis
Occubuit, dignoq; perit autore ruine.
Rege sub impuro Niloica rura tenente*

Hospit⁹

Hospitij fretus superis, & munere tanto
 In proaos, cecidit donati uictima regni.
 Vidi ego magnanimi lacerantes pectora patris:
 Nec credens Pharium tantum potuisse tyrannum,
 Littore Niliaco sacerum iam stare putani.
 Sed me nec sanguis, nec tantum uulnera nostri
 Affecere senis, quantum gestata per urbem
 Ora ducis, quæ transfixo sublimia pilo
 Vidimus: hæc fama est oculis uictoris iniqui
 Seruari, scelerisq; fidem quæfisse tyrannum.
 Nam corpus Pharie' ne canes, auidaeq; uolucres
 Distulerint, an furius, quem uidimus, ignis
 Soluerit, ignoro. quæcunq; iniuria fati
 Abstulit hos artus, superis hæc crimina dono:
 Seruata de parte queror. Cum talia Magnus
 Audisset: non in gemitus, lacrymasq; dolorem
 Effudit, iustaq; furens pietate profatur.

Præcipitate rates è sicco littore nauitæ:
 Clavis in aduersos erumpat remige uentos:
 Ita duces mecum: nunquam ciuilibus armis
 Tanta fuit merces inhumatos condere manes,
 Sanguine semiuiri Magnum satiare tyranni.
 Non ego Pellæas arces, adiutisq; reiectum
 Corpus Alexandri pigra Mareotide mergam?
 Non mihi pyramidum tumulis euulsus Amasis,
 Atq; alijs reges Nilo torrente natabim?
 Omnia dent pœnas nudo tibi, Magne sepulcra:
 Euoluam: busto iam numen gentibus Isin,
 Et teclum lino spargam per uulgas Osirim,

Et

*Et sacer in Magni cineres maſtabitur Apis,
Supposuitq; Deis uram caput. has nūhi pœnas
Terra dabit: linquam uacuos cultoribus agros,
Nec Nilus cui crescat, erit: solusq; tenebis
Aegyptum populis genitor, superisq; fugatis.
Dixerat, & classem sœuas rapiebat in undas.
Sed Cato laudatam iuuenis compescuit iram.*

*Interea totis auditio funere Magni
Littoribus sonuit percussus planetibus æther:
Exemploq; carens, & nulli cognitus æuo
Luctus erat, mortem populos deflere potenter.
Sed magis, ut uisa est lacrymis exhausta, solutas
In uultus effusa comas Cornelia puppe
Egrediens, rursus geminato uerbere plangunt.
Vi primùm in sociæ peruenit littora terræ,
Collegit uestes, miseriq; insignia Magni,
Armaq; & impressas auro, quas gesserat olim,
Exuuias, pictasq; togas, uelamina summo
Ter conspecta Ioui, fune Stoq; intulit igni.
Ille fuit miserae Magni cinis. accipit omnis
Exemplum pietas, & toto littore busta
Surgunt, Thessalicis reddentia manibus ignem.
Sic ubi depastis submittere gramine campis,
Et renouare parans hybernas Appulus herbas,
Igne fouet terras, simul & Garganus, & arua
Vulturis, & calidi lucent buxeta Matini.*

*Non tamen ad Magni peruenit gratius umbrā,
Omne quod in superos audet conuicia uulgas,
Pompeiumq; Deis obicit, quam paucā Catonis*

P S Verba

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani

www.fondolibrarioantico.it

Verba, sed à pleno uenientia pectora ueri.
 Ciuis obit (inquit) multo maioribus impar
 Nosse modum iuris, sed in hoc tamen utilis æno,
 Cui non ulla fuit iusti reuerentia, salua
 Libertate potens, & solus plebe parata
 Priuatus seruire sibi, rectorq; Senatus,
 Sed regnantis erat, nil belli iure poposcit:
 Quæq; dari uoluit, uoluit sibi posse negari.
 Immodicas possedit opes: sed plura retentis
 Intulit: inuasit ferrum, sed ponere norat.
 Praetulit arma togæ: sed pacem armatus amauit.
 Iuuit sumpta ducem, iuuit dimissa potestas,
 Casta domus, luxuq; carens, corruptaq; nunquam
 Fortuna domini, clarum, & uenerabile nomen
 Gentibus, & multum nostræ quod proderat urbi.
 Olim uera fides Sylla Marioq; receptis
 Libertatis obit: Pompeio rébus adempto
 Nunc & si clara perii, non iam regnare pudebit:
 Nec color imperij, nec frons erit ulla Senatus.
 O felix, cui summa dies fuit obvia uicto,
 Et cui querendos Pharium scelus obtulit enses:
 Forsttan in socii potuisse uiuere regno.
 Scire mori, sors prima uiris, sed proxima cogi.
 Et mihi, si fatis aliena in iura uenimus,
 Da talem Fortuna Iubam: non deprecor hosti
 Seruari, dum me seruere ceruice recisa.
 Vocibus his maior, quam si Romana sonarent
 Rostra ducis laudes, generosam uenit ad umbram
 Mortis honos: siemit interea discordia uulgi,

Castro

Castrorum, belliq; piget post funera Magni:
 Cum Tarchon motus linquendi signa Catonis
 Sustulit, hunc rapta fugientem classe secutus
 Litus in extremum, tali Cato uoce notauit.
 O nunquam pacate Cilix ierum' ne rapinas
 Tendis in æquoreas? Magnum Fortuna remouit:
 Iam pelago pirata redi sum respicit omnes
 In cœtu, motuq; uiros: quorum unus aperta
 Mente fugæ tali compellat uoce regentem.

Nos Cato, da ueniam, Pompeij duxit in arma,
 Non belli ciuilis amor, partesq; fauore
 Fecimus. ille iacet, quem paci prætulit orbis,
 Causaq; nostra perit: patrios permitte penates,
 Desertamq; domum, dulcesq; reniscere natos.
 Nam quis erit finis, si nec Pharsalia pugnae,
 Nec Pompeius erit? perierunt tempora uitæ,
 Mors eat in tutum: iustas sibi nostra senectus
 Prospiciat flamas. bellum ciuale sepulcra
 Vix ducibus prestatre potest. non barbara uictos
 Regna manent: nō Armeniū mihi seu minatur,
 Aut Scythicum Fortuna ingum: sub iura togati
 Ciuis eo. quisquis Magno uiuente secundus,
 Hic mihi primus erit: sacris prestatbitur umbris
 Summus honor: dominū, quæ clades cogit, habebo.
 Nullum Magne ducem, te solum in bella secutus.
 Post te fata sequar: neq; enim sperare secunda
 Fas mihi, nec liceat: Fortuna cuncta tenentur
 Cesaris: Emathium sparsit uictoria ferrum.
 Clausa fides miserrimæ totu[m] solus in orbe est,

Quæ

Qui uelit, ac posse uictis præstare salutem.

Pompeio scelus est bellum ciuile peremptio.

Quo fuerat iuuentie fides. si publica iura,

Si semper patriam sequeris Cato, signa petamus.

Romanus que Consul habet. sic ille profatus

Insiluit puppi, iuuenum comitante tumultu.

Actum Romanis fuerat de rebus, & omnis

Indiga seruitij feruebat litora plebes;

Erupere ducis sacro de pectore uoces.

Ergo pari uoto gesisti bella iuuentus.

Tu quoq; pro dominis, & Pompeiana fuisti,

Non Romana manus? quod non in regna laboras,

Quod tibi, non ducibus uiuis, moriesq; quod orbem

Acquiris nulli, quod iam tibi uincere iutum est,

Bella fugis, querisq; iugum ceruice uacante,

Et nescis sine rege pati. nunc causa pericli

Digna uiris. uestro potuit Pompeius abuti

Sanguine: nunc patriæ iugulos ensesq; negatis,

Cum propè libertas. unum Fortuna reliquit

Iam tribus è dominis. pudeat: plus regia Nili

Contulit in leges, & Parthi militis arcus.

Ite ô degeneres, Ptolemei munus, & arma

Spernite. quis uestras ulla putet esse nocenteis

Cedè manus? credet facileis sibi terga dedisse,

Credet ab Emathis primos fugisse Philippis.

Vadite securi: meritis iudice uitam

Cæsare, non armis, non obsidione subacti.

O famuli turpes, domini post fata prioris

Itis ad hæredem. cur non maiora mereri,

Quāns

Quām uitam, ueniamq; libert̄ rapiatur in undas
 Infelix Magni coniux, prolesq; Metelli:
 Ducite Pompeios: Ptolemei uincite munus,
 Nostra quoq; iniuso quisquis feret ora tyranno,
 Non parna mercede dabit sc̄it ista iuuentus
 Cervicis pretio bene se mea signa secutam.
 Quin agit̄, & magna meritum cum c̄de parate:
 Ignauum scelus est tantūm fuga.dixit: & omneis
 Haud aliter medio reuocauit ab æquore puppes,
 Quām simul effetas linquunt examina ceras.
 Atq; oblita faui non miscent nexibus alas,
 Sed sibi quæq; uolat, nec iam degustat amarum
 Desidiosa thymū: at Phrygij sonus ut crepat æris,
 Attonit̄ posuere fugam, studiumq; laboris
 Florigeri repetunt, & sacri mellis amorem:
 Gaudet in Hybleo securus gramine pastor
 Diuītias seruasse casę, sic uoce Catonis
 Inculcata uiris iusti patientia Marii.
 Iamq; aētu belli non doctas ferre quietem
 Constituit mentes, serieq; agitare laborum.
 Primum littoreis miles lassatur arenis.
 Proximus in muros, & mœnia Cyrenarum
 Est labor: exclusus nulla se uindicat ira:
 Poenāq; denictis sola est uicisse Catonem.
 Inde peti placuit Libyci contermina Mauris
 Regna tubæ: sed iter medijs Natura uetabat
 Syribus: has audax sperat sibi cedere uirtus.
 Syrtes uel primam mundo Natura figuram
 Cum daret, in dubio pelagi, terræq; reliquit.

Nam

Nam neq; subsedit penitus, quò stagna profundi

Acciperet, nec se defendit ab æquore tellus:

Ambigua sed lege loci iacet inuia sedes.

Æquora fracta uadis, abruptaq; terra profundo,

Et post multa sonant proiecti littora fluctus.

Sic malè deseruit, nulosq; exegit in usus

Hanc partem natura sui, uel plenior alto

Olim Syrtis erat pelago, penitusq; natabat:

Sed rapidus Titan ponto sua lumina pascens,

Æquora subduxit zone uicina perust.e.

Et nunc pontus adhuc Phœbo siccante repugnat.

Mox ubi damnosum radios admouerit æuum,

Tellus Syrtis erit: nam iam breuis unda superne

Innatat, & latè peritum deficit æquor.

Vi primùm remis actum mare protulit omne

Clavis onus, densis fremuit niger imbrisbus Auster

In sua regna furens: tentatum classibus æquor

Turbine defendit, longeq; à Syribus undas

Egit, & illato confregit littore pontum.

Tum quarum recto deprendit carasa malo

Eripuit nautis, frustraq; rudentibus ansis

Vela negare Noto, spatiū sicere carime,

Atq; ultra proram tumuit sinus, omnia si quis

Proudus antennæ sufficit linea summae,

Vincitur, & nudis auertitur armamentis.

Sors melior classi, que fluctibus incidit altis,

Et certo iactata mari, quæcumq; levata e

Arboribus cæsis flatum effudere frementem.

Abstulit has uenii liber contraria uoluens

Aestus,

Aestus, & obnoxum uictor detrusit in Austrum.
 Has uada destruunt, atq; interrupta profundo
 Terra ferit puppes: dubioq; obnoxia fato
 Pars sedet una ratis, pars altera pendet in undis.
 Tunc magis impactis brevibus mare, terraq; sepe
 Obvia consurgens, quamuis elijus ab Austo,
 Sepe tamen cumulos fluctus non uicit arenae.
 Eminet in tergo pelagi procul omnibus aruis
 Inuiolatus aqua, siccii iam pulueris agger.
 Stant miseri nautae, terraq; herente carina
 Litora nulla uident. sic partem intercipit aequor:
 Pars ratium maior regimen, clauumq; secuta est
 Tuta fuga, nautasq; loci sortita peritos,
 Torpentiem Tritonos adit illæsa paludem.

Hanc, ut fama, Deus, quem toto littore pontus
 Audiu uentosa perflantem murmura concha,
 Hanc & Pallas amat: patrioq; è uertice nata
 Terrarum primam Libyē (nam proxima cœlo est).
 Ut probat ipse calor) tetigit: stagniq; quieta
 Vultus uidit aqua, posuitq; in margine plantas,
 Et se dilecta Tritonida dixit ab unda.
 Quam iuxta Leihes tacitus prelabitur amnis
 Infernis, ut fama, trahens oblinia uenis:
 Atq; insopiti quondam intela draconis,
 Hesperidum pauper spoliatis frondibus horius.
 Inuidus, annoso qui famam derogat aequo,
 Qui Vates ad uera uocat fuit aurca sylua,
 Diniuysq; granis, & fulvo germine rami,
 Virgineusq; chorus nitidi custodia luci,

Et

Et nunquam somno damnatus lumina serpens,
 Robora complexus rutilo curuata metallo.
 Absulit arboribus pretium, nemoriq; laborem
 Alcides: passusq; in opes sine pondere ramos
 Rettulit Argolico fulgenia poma tyranno.
 His igitur depulsa locis, ciecta q; clas is
 Syrtibus, haud ultra Garamantidas attigit undas:
 Sed duce Pompeio Libyes melioris in oris
 Mansit, at impatiens uirtus herere Catonis
 Audet in ignotas agmen committere gentes,
 Armorum fidens, & terra cingere Syrim.
 Hac eadem suadebat hyems, que clauserat equor.
 Et spes imber erat, nimios metuentibus ignes:
 Vi neq; sole uiam, nec duro frigore seuam,
 Inde polo Libyes, hinc bruma temperet annus:
 Atq; ingressurus steriles, sic fatur, arenas.

O quibus una salus placuit mea castra securis
 Indomita cervice mori, componite mentes
 Ad magnum uirtutis opus, summosq; labores.
 Vadimus in campos steriles, exusta q; mundi,
 Quà nimius Titan, & rare in fontibus undæ,
 Siccaq; letiferis squalent serpentibus arua,
 Durum iter ad leges, patriæq; ruenis amorem
 Per medium Libyen ueniant, atq; inuia tentent,
 Si quibus in nullo positum est euadere uoto,
 Si quibus ire sat est, neq; enim mihi fallere quēquā
 Est animus, teclōq; metu perducere uulgas.
 Si mihi sint comites, quos ipsa pericula ducent,
 Qui, me teste, pati uel quæ tristissima pulchrum,

Rome

Romanumq; putant. at qui sponsore salutis
 Miles eget, capiturq; anime dulcedine, uadat
 Ad dominum meliore uia. dum primus arenas
 Ingrediar, primusq; gradus in puluere ponam,
 Me calor æthereus feriat, mihi plena ueneno
 Occurrat serpens, fatoq; pericula uestra
 Prætentate meo suiat, quicunq; bibentem
 Viderit: aut umbras nemorum quicunq; petentem,
 Aestuet: aut equitem peditum præcedere turmas
 Deficiat, si quo fuerit discriminé notum
 Dux, an miles eam. serpens, suis, ardor, arenæ,
 Dulcia uirtui: Gaudet patientia duris.
 Letius est, quoties magno sibi constat, honestum.
 Sola potest Libye turbam præstare malorum,
 Ut deceat fugisse uiros. Sic ille pauenteis
 Incendii uirtute animos, & amore laborum,
 Irreducemq; uiam deserto limite carpit:
 Et sacrum paruo nomen clausura sepulcro
 Inuasit Libye securi fata Catonis.

Tertia pars rerum Libye, si credere famæ
 Cuncta uelis: at si uentos, cœlumq; sequaris,
 Pars erit Europeæ, nec enim plus littora Nili,
 Quā Scythicus Tanais primis à Gadibus absunt:
 Unde Europa fugit Libyen, & littora flexu
 Oceano fecere locum, sed maior in unam
 Orbis abit Asiam. nam cum communiter istæ
 Effundant Zephyrum, Boreæ latus illa sinistrum
 Contingens, dextrumq; Noti descendit in ortus,
 Eurum sola tenens. Libycæ quod fertile terræ est,

q

Verg

Vergit in occasus: sed & haec non fontibus ullis
 Soluitur: Arctos raris Aquilonibus imbris
 Accipit, & nostris reficit sua rura serenis.
 In nullas uinitatur opes, non ære, nec auro
 Excoquitur, nullo glebarum criminè, pura
 Sed penitus terra est: tantum Maurusia genti
 Robora diuitie, quarum non nouerat usum:
 Sed cirri contenta comis uinebat, & umbra.
 In nemus ignotum nostræ uenere secures:
 Extremoq; epulas, mensasq; petiuimus orbe.

At quaecunq; uagam Syrtim complectitur ora
 Sub nimio porre et a die, uicina perusti
 Setheris, exurit messe, & pulucre Bacchum
 Enecat, & nulla putris radice tenetur.
 Temperies uitalis abest: & nulla sub illa
 Cura Iouis terra est: Natura deside torpet
 Orbis, & immotis annum non sentit arenis.
 Hoc tam segne solum raras tamen exerit herbus,
Quas Nasamon gens dura legit, qui proxima poto
 Nudus rura tenet, quem mundi barbara dannis.
 Syritis alit, nam littoreis populator arenis
 Imminet: & nulla portus tangente carina,
 Non uit opes, sic cum toto commercia mundo
 Naufragijs Nasamones habent: hæc ire Catonem.
 Dura iubet uirtus: illic secura iuuentus
 Ventorum, nullasq; timens tellure procellas,
 Acquoreos est passa metus, nam littore siccō,
 Quām pelago, Syritis uiolentius excipit Austru,
 Et terre magis ille nocens: non montibus ortum

Aduersis frangit Libye, scopulisq; repulsum
 Dissipat, & liquidas se turbine soluit in auras:
 Nec ruit in sylvas, annosaq; robora torquens
 Lassatur: patet omne solum, liberq; meatu
 Acoliam rabiem totis exercet arenis:
 Et non imbriferam contorto puluere nubem
 In flexum violentus agit: pars plurima terrae
 Tollitur, & nunquam resoluto uertice pendet.

Regna uidet pauper Nasamon errantia uento,
 Discussasq; domos: uolitantiq; à culmine rapta
 Detecto Garamante casæ, non altius ignis
 Rapta uehit: quantumq; licet consurgere fumo.
 Et uiolare diem, tantum tenet aëra puluis.
 Tum quoq; Romanum solito uiolentius agmen
 Agreditur, nullusq; potest consistere miles,
 Instabilis raptis etiam quas calcat arenis.
 Concuteret terras, orbemq; à sede moueret,
 Si solida Libye compage, & pondere duro
 Clauderet exesis Austum scopulosa cauernis.
 Sed quia mobilibus facilis turbatur arenis,
 Nusquam lucentando stabilis manet: imaq; tellus
 Stat, quia summa fugit, galeas, & scutia uirorum,
 Pilaq; contorsit uiolento spiritus actu,
 Intentusq; tulit magni per inania cœli.
 Illud in externa forsan, longeq; remota
 Prodigium tellure fuit: delapsaq; cœlo
 Arma timent Gentes, hominumq; crepta lacerti
 A superis dimissa putant, sic illa profecto
 Sacrifico cecidere Numæ, quæ lecta iuuentus

q 2 Patri

*Patritia ceruice mouet: spoliauerat Auster
Aut Boreas populos ancilia nostra ferentes.*

*Sic orbem torquentie Noto Romana iuuentus
Procubuit, timuitq; rapi, constrictis amictus,*

*Inseruitq; manus terrae: nec pondere solo,
Sed nixu iacuit, uix sic immobilis Austro,*

*Qui super ingenteis cumulos inuoluit arenæ,
Atq; operit tellure uiros. uix tollere miles*

*Membra ualet, multo congestu pulueris hærens.
Alligat & stantes affusa magnus arenæ*

*Agger, & immoti terra surgente tenentur.
Saxa tulit penitus discubis proruta muris,*

*Effudiq; procul miranda sorte malorum.
Qui nullas uidere domos, uidere ruinas.*

*Iamq; iter omne latet: nec sunt discrimina terræ.
Vlla, nisi ætheriae medio uelut æquore flamma.*

*Sideribus nouere vias: nec sidera tota
Ostendit Libyæ finitor circulus oræ,*

Multaq; deuexo terrarum margine celæ.

*Vtq; calor soluit, quem torserat aëra uentus,
Incensusq; dies, iam mundi spissior ignis,*

*Iam plaga, quam nullam superi mortalibus ultra
A medio fecere die, calcatur, & humor*

*In Notom omnis abiit: manant sudoribus artus:
Arent ora siti: conspecta est parua maligna*

*Vnda procul uena: quam uix è puluere miles
Sustulit, & galeæ conuexum infudit in orbem,*

*Porrexitq; duci. squalebant puluere fauces
Cunctorum: minimumq; tenens dux ipse liquoris*

Inuidio

Inuidiosus erat. me'ne, inquit, degener unum
 Miles in hac turba uacuum uirtute putas? ^{ti?}
 Vsque adeo mollis, primisq; caloribus impar
 Sum uisus? quanto pœna tu dignior ista,
 Qui populo siuiente bibas! sic concitus ira
 Excusit galeam, sufficitq; omnibus unda.

Venitū erat ad tēplū, Libycis quod gentibus unū
 Inculti Garamantes habent: stat corniger illic
 Iuppiter, ut memorant, sed nō aut fulmina uibrās,
 Aut similis noſtro, sed tortis cornibus Ammon.
 Non illic Libyce posuerunt ditta gentes
 Templa, nec Eois splendent donaria gemmis.
 Quamvis Aethiopū populis, Arabumq; bearis
 Gentibus, atq; Indis unus sit Iuppiter Ammon,
 Pauper adhuc Deus est, nullis uiolata per eum
 Diuitijs delubra tenens: morumq; priorum
 Numen Romano templum defendit ab auro.
 Esse locis superos testatur sylua per omnem
 Sola uirens Libyen, nam quicquid puluere fisco-
 Separat ardentem tepida Berenicida Lepti,
 Ignorat frondes: solus nemus abstulit Ammon.
 Syluarum fons causa loco, qui putria terræ
 Alligat, & domitas unda connectit arenas.

Hic quoq; nil obſtat Phœbo, cùm cardine ſummo
 Stat librata dies: truncum uix protegit arbor:
 Tam breuis in medium radijs compellitur umbra.
 Deprensum est hunc esse locum, quā circulus alti
 Solsticij medium signorum percutit orbem.
 Non obliqua meant, nec Taurō Scorpius exit

q 3 Rectior

Rectior, aut Aries donat sua tempora Libra,
 Aut Astraea iubet lento descendere Pisces.
 Par geminis Chiron, & idē quod Carcinus ardens
 Humidus Aegoceros: nec plus Leo tollitur vma.
 At tibi, quaecunq; es Libyco gens igne dirempta,
 In Noton umbra cadit, quae nobis exit in Arcton.
 Te segnis Cynosura subit: tu sicca profundo
 Mergi plaustra putas: nullumq; in uertice summo
 Sidus habes immuine maris, procul axis uterq; est.
 Et fuga signorum medio rapit omnia cœlo.

Siabant ante fores populi, quos miserat Eos,
 Cornigeriq; Iouis monitu noua fata petebant:
 Sed Latio cessere duci: comitesq; Catonem
 Orant, exploret Libycū memorata per orbem
 Numina, de fama tam longi iudicet eū.
 Maximus hortator scrutandi uoce Deorum
 Euentus Labienus erat, sors obtulit, inquit,
 Et fortuna uite, tam magni numinis ora,
 Consiliumq; Dei: tanto duce possumus uti
 Per Syrtes, belliq; datos cognoscere casus.
 Nam cui crediderim superos arcana daturos,
 Dicturosq; magis, quam sancto uera Catoni?
 Certè uita tibi semper directa supernas
 Ad leges, sequerisq; Deum: datur ecce loquendi
 Cum Ioue libertas: inquire in fata nefandi
 Cæsaris, & patrie uenturos excute mores:
 Iure suo populis uti, legumq; licebit,
 An bellum ciuile perit, tua pectora sacra
 Voce reple: dure semper uirutis amato,

Quere

Quære quid est uirtus, & posce exemplar honesti.
 Ille Deo plenus, tacita quem mente gerebat,
 Effudit dignas adytis è pectori uoces.
 Quid queri Labiene iubet? an liber in armis
 Occubuisse uelim potius, quam regna uidere?
 An si uita nihil, sed longa? an differat etas?
 An noceat uis ulla bono? Fortunaq; perdat
 Opposita uirtute minas? laudandaq; uelle
 Sit satis, & nunquam successu crescat honestum?
 Scimus, & hoc nobis non altius inferet. *Si mons*
Hæremus cuncti superis, temploq; tacente
Nil agimus nisi sponte Dei: non uocibus ullis
Numen eget: dixitq; semel nascientibus autor
Quicquid scire licet: steriles nec legit arenas
Ut caneret paucis, mersitq; hoc pulucre uerum:
Estq; Dei sedes nisi terra, & pontus, & aër,
Et cœlum, & uirtus superos quid querimus ultra?
Juppiter est quodcunq; uides, quo cunq; moueris.
Soritilegis egeant dubij, semperq; futuris
Casibus ancipites: me non oracula certum,
Sed mors certa facit: pauido, fortiq; cadendum est.
Hoc satis est dixisse Iouem. Sic ille profatur:
Seruataq; fide templi discedit ab aris,
*Non exploratum populis *Aminona* relinquens.*
Ipse manus sua pila gerens præcedit anheli
Militis ora pedes: monstrat tolerare labores,
Non iubet: & nulla uehitur ceruice supinus,
Carpento'ue sedens somni parcissimus ipse est,
Vltimus haustor aquæ: cum tandem fonte reperto

q 4 Indigo

Indiga cogatur laices potare iuuentus,
 Stat dum lixa bibat. Si ueris magna paratur
 Fama bonis, & si successu nuda remoto
 Inspicitur Virtus, quicquid laudamus in ullo
 Maiorum, fortuna fuit. quis Marte secundo,
 Quis tantum meruit populorum sanguine nomen?
 Hunc ego per Syrites, Libyesq; extrema triūphum
 Ducere maluerim, quam ter Capitolia currū
 Scandere Pompej, quam frangere colla Ingurithæ.
 Ecce parens uerus patriæ, dignissimus aris
 Roma tuis, per quem nunquam iurare pudebit,
 Et quem, si steteris unquam tenuice soluta,
 Hunc olim factura Deum. Iam spissior ignis
 Et plaga, qua nullam Superi mortalibus ultra
 A medio fecere die: calcatur, & unda
 Rarior: iuuentus medijs fons unus arenis
 Largus aquæ, sed quem serpentum turba tenebat
 Vix capiente loco. Stabant in margine siccæ
 Aspides, in medijs sitiebant Dipsades undis.
 Ductor, ut aspergit perituros fonte relicto,
 Alloquitur: Vana specie conterrite leti
 Ne dubita miles tutos haurire liquores:
 Noxia serpentum est admisto sanguine pestis:
 Morsu uirus habent, & fatum in denie minantur:
 Pocula morte carent. Dixit: dubiumq; uenenum
 Haust: & in tota Libyes fons unus arena
 Ille fuit, de quo primus sibi posceret undam.
 Cur Libycus tantis exundet pestibus aër
 Fertilis in mortes, aut quid secreta nocent?

Miscuer

*Miscuerit Natura solo, non cura, laborq;
Noſter ſcire ualeat: niſi quod uulgata per orbem
Fabula pro uera decepit ſecula cauſa.*

*Finibus extremis Libyes, ubi feruida tellus
Accipit Oceanum demifſo ſole calentem,
Squalebant laie Phorcynidos arua Meduſæ,
Non nemorum protecta coma, non mollia fulco,
Sed dominæ uultu conſpectis aspera ſaxis.
Hoc primùm natura nocens in corpore ſeuas
Eduxit peſtes: illis è fauicibus angues
Stridula fuderunt uibratis ſibila linguis,
Fœmineæ qui more come per terga ſoluti,
Ipſa flagellabant gaudentis colla Meduſæ.
Surgunt aduersa ſubrectæ fronte colubræ,
Vipereumq; fluit depexo crine uenenum.
Hoc habet infelix cunctis impunè Meduſa.
Quod ſpectare licet. nam rectus, oraq; monſtri
Quis timuit? quem, qui recto ſe lumine uidit,
Pafſa Meduſa mori eſt? rapuit dubitantia fatā,
Præuenitq; metu: anima periere retenta
Membra, nec emiſſæ riguere ſub oſibus umbrae.
Eumenidum crines ſolos mouere furores:
Cerberus Orpheo leniuit ſibila cantu.
Amphitryoniades uidit, cum uinceret Hydram:
Hoc monſtrum timuit genitor, numenq; ſecundum
Phorcus aquis, Cetoq; parens, ipſæq; ſorores
Gorgones: hoc potuit cœlo, pelagoq; minari
Torporem inſolitum, mundoq; abducere terram.
E cœlo uolucres ſubito cum pondere lapsæ:*

q s In ſcop

*In scopulis hædere feræ: uicina colentes
 Aethiopum totæ riguerunt marmore gentes.
 Nullum animal uisus patiens, ipsi q; retrorsum
 Effusi faciem uitabant Gorgonis angues.
 Illa sub Hesperijs stantem Titana columnis
 In canies Atlinta dedit: cœloq; timente,
 Olim Phlegræos stantes serpente gigantes,
 Erexit montes, bellumq; immane Deorum
 Pallados in medio confecit pectore Gorgon.*

*Quo postquam partu Danaës, et diuite nimba
 Orum Parrhasie uexerunt Persea penne
 Arcados autoris ciuharæ, liquidæq; palestræ,
 Et subiit præpes Cyllenida sustulit Harpen,
 Harpen alterius monstri iam cede rubentem,
 At Ioue dilectæ fuso custode inuenit:
 Auxilium uolucri Pallas tulit innuba fratri
 Pacta caput monstri, terræq; in fine Libyssæ
 Persea Phœbeos conuerti iussit ad ortus,
 Gorgonis auerso sulcantem regna uolatu:
 Et clypeum lœuæ faluo dedit ære nitentem,
 In quo saxificam iussit spectare Medusam,
 Quam sopor eternam tracturus morte quietem
 Obruit hand totam: uigilat pars magna comarum,
 Defenduntq; caput proiciti crinibus hydri:
 Pars iacet in medios uultus, oculiq; tenebras.
 Ipsa regit trepidum Pallas, dextraq; tremente
 Perseos, auersi Cyllenida dirigit Harpen,
 Tata colubriferi rumpens confinia colli.
 Quos habuit uulnus hamati uulncre ferri*

Cæsa

Cesa caput Gorgon! quanto spirasse ueneno
 Ora rear! quantumq; oculos effundere mortis!
 Nec Pallas spectare potest: uultusq; gelassens
 Perseos aduersi, si non Tritonia densos
 Sparsisset crines, texissetq; ora colubris.

*Aliger in cœlum sic rapta Gorgone fugit.
 Ille quidem pensabat iter, propiusq; secabat
 Aethera, si medias Europæ ascenderet urbes,
 Pallus frugiferas iussit non ladedere terras,
 Et parci populis. Quis enim non prepete tanto
 Aethera respicere? Zephyro conuertitur ales,
 Itq; super Libyen, que nullo confita cultu
 Sideribus, Phœboq; uacat premunt orbita solis,
 Exuritq; solum: nec terra celsior ulla
 Nox cadit in cœlum, luneq; meatibus obstat,
 Si flexus obliuia uagi per recta cucurrit
 Signa, nec in Borean, aut in Noton effugit umbrā.
 Illa tamen sterilis tellus, fœcundaq; nulli
 Arua bono, uirus stillantis rabe Medusa
 Concipiunt, dirosq; fero de sanguine rores,
 Quos calor adiuuit, putriq; incoxit arenæ.*

*Hic que prima caput mouit de puluere tabes,
 Aspid somniferam tumida ceruice leuauit.
 Plenior huic sanguis, et crassi guita ueneni
 Decidit: in nulla plus est serpente coactum.
 Ipsa caloris egens gelidum non transit in orbem
 Sponie se a Niloq; tenus metitur arenas.
 Sed quis erit nobis lucri pudor? inde petuntur
 Huc Libycæ mories, et fecimus aspida merces.*

Si non

At non stare suum miseris passura cruentem,
 Squamiferos ingens Hæmorrhoid explicat orbes:
 Natus & ambiguae coleret qui Syrtidos arua
 Chersydros, tractiq; uia fumante Chelydri:
 Et semper recto lapsus limitè Cenchrus.
 Pluribus ille notis uariata mactitur aluum,
 Quam parvus tinctus maculis Thebanus ophites.
 Concolor exustis, atq; indiscretus arenis
 Ammodites: spinaq; uagi torquente Cerastæ:
 Et Scytale sparsis etiam nunc sola pruinis
 Exuicias positura suas: & torrida Dipsas:
 Et grauis in geminū uerges caput Amphisibæna.
 Et Natrix violator aquæ, iaculiq; uolucres,
 Et contentus iter cauda sulcare Phareas:
 Oraq; distendens auditus spumania Praester:
 Ossaq; dissoluens cum corpore tabificus Seps.
 Sibilaq; effundens cunctas terrenia pestes,
 Ante uenena nocens, latè sibi submouet omne
 Vulgus, & in uacua regnat Basiliscus arena.
 Vos quoq; qui cunctis innoxia numina terris
 Serpiis aurato nitidi fulgore Dracones,
 Pestiferos ardens facit Africa. duciis altum
 Aeræ cum pennis, armentaq; tota secuti
 Rumpitq; ingentes amplexi uerbere tauros.
 Nec tutus spatio est Elephas: datus omnia leto:
 Nec uobis opus est ad noxia fata ueneno.
 Has inter pestes duro Cato milite siccum
 Emetitur iuer: tot tristia fata suorum,
 Insolitasq; uidet paruo cum uulnere mortes.

signifer

Signiferum iuuenem Tyrreni sanguinis Aulum
 Torta caput retro Dipsas calcata momordit.
 Vix dolor, aut sensus dentis fuit: ipsaq; leti
 Frons caret inuidia: nec quicquam plaga minatur.
 Ecce subit uirus tacitum, carpitq; medullas
 Ignis edax, calidaq; incendit uiscera tabe.
 Ebbit humorem circum uitalia fusum
 Pestis, & in secco linguam torrere palato
 Cœpit defessos iret qui sudor in artus
 Non fuit, atq; oculos lacrymarum uena refugit.
 Non decus imperij, non mœsti iura Catonis
 Ardentem tenuere uirum, quin spargere signa
 Auderet, tosisq; furens exquireret agris.
 Quas poscebat aquas, sitiens in corde uenenum.
 Ille uel in Tanain missus, Rhodanumq; Padumq;
 Arderet, Nilumq; bibens per rura uagantem.
 Accessit mortii Libye: fatiq; minorem
 Famam Dipsas habet terris adiuta perustis.
 Scrutatur uenas penitus squalentis arenæ:
 Nunc redit ad Syrites, & fluctus accipit ore:
 Sequoreusq; placet, sed non & sufficit humor.
 Nec sentit fatiq; genus, mortemq; ueneni:
 Sed putat esse sitim: ferroq; aperire tumentes
 Sustinuit uenas, atq; os implere cruento.
 Iussit signa rapì properè Cato: dicere nulli
 Permissum est hoc posse sitim: sed tristior illa
 Mors erat ante oculos: miseriq; in crure Sabelli
 Sepstetit exiguis, quem flexo dente tenacem
 Anulsiq; manu, piloq; affixit arenis.

Parua

Parva modo serpens, sed qua non ulla cruentæ
 Tantum mortis habet, nam plagæ proxima circum
 Fugit rapta cuius, pallentiaq; ossa retexit.
 Iamq; sinu laxo nudum est sine corpore uulnus:
 Membra natant sanie: surè fluxere: sine ullo
 Tegmine poples erat femorū quoq; muscul⁹ omnis
 Liquitur, & nigra distillant inguina tabe.
 Dissiluit stringens uterum membrana, fluuntq;
 Viscera: nec quantum toto de corpore debet,
 Effluit in terras: sœnum sed membra uenenum
 Decoquit: in minimū mors contrahit omnia uirus.
 Vincula neruorum, & laterum textura, cauimq;
 Pectus, & abstrusum fibris uitalibus omne,
 Quicquid homo est, aperit pestis: natura profana
 Morte pater: manant humeri, fortesq; lacerti:
 Colla, capuiq; fluunt, calido non oxyus *Astro*
 Nix resoluta cadit, nec solem cera sequetur.
 Parva loquor, corpus sanie stillasse perustum:
 Hoc & flama potest, sed quis rogus abstulit ossa?
 Hac quoq; discedunt, putresq; secuta medullæ
 Nulla manere sinunt rapidi uestigia fari.
 Cyniphias inter pestes tibi palma nocendi est:
 Eripiant omnes animam, tu sola cadauer.
 Ecce subit facies letō diuersa fluenti.
 Nasidium Marſi cultorem torridus agri
 Percutit Praester, illi rubor igneus ora
 Succedit, tenditq; cutem pereunte figura
 Miscens canela tumor toto iam corpore maior:
 Humanumq; egressa modū super omnia membra
 Efflatur

*Efflatur sanies, latè tollente ueneno.
 Ipse latet penitus congesto corpore mersus.
 Nec lorica tenet distentii corporis auctum.
 Spumeus accenso non sic exundat abeno
 Vndarum cumulus: nec tanto carbasa Coro
 Curuauere sinus. tumidos iam non capit artus
 Informis globus, & confuso pondere truncus.
 Intactum uolucrum rostris, epulasq; daturum
 Haud impunè feris, non ausi tradere busto:
 Nondum stante modo crescens fugere cadauer.*
*Sed maiora parant Libycæ spectacula pestes.
 Imprescit dentes Hemorrhoidis aspera Tullo
 Magnanimo iuueni, miratoriq; Catonis.
 Viq; solet pariter totis se effundere signis
 Coryci pressura croci: sic omnia membra
 Emisere simul rutilum pro sanguine uirus.
 Sanguis erat lacrymæ: que cunq; foramina nouit
 Humor, ab ipsis largus manat crux: ora redundant.
 Et patulae nares: sudor rubet: omnia plenis
 Membra fluunt uenis: totu[m] est pro uulnere corpus.*

*At tibi Leue miser fixus præcordia presit
 Niliaca serpente crux: nulloq; dolore
 Testatus morsus subita caligine mortem
 Accipis, & Stygias somno descendis ad umbras.
 Non tam ueloci corrumpunt pocula leto,
 Siipite quæ diro uirgas menita Sabæas
 Toxicæ fatilegi carpunt matura Sabæi.*

*Ecce procul sœnus sterilis se robore trunci
 Torsu, & immisit (Iaculu uocat Africa) serpēs:
 Perq;*

Perq; caput Pauli, transacta q; tempora fugit.
 Nil ibi virus agit: rapui cum uulnere faium.
 Depr̄sum est, que funda rotat, quam lēta uolarēt,
 Quām seignis Scythicē strideret arundinis aēr.
 Quid prodest miseri Basiliscus cuspide Murī
 Transactus? uelox currit per tela uenenum,
 Inuaditq; manū: quam protinus ille reiecto
 Ense scrit, totoq; simul demittit ab armo:
 Exemplarq; sui spectans miserabile leti
 Stat tuus percante manu. quis fata putare?
 Scorpion, aut uires maturæ mortis habere?
 Ille minax nodis, & recto uerbere scenus,
 Teste tulit cœlo uicti decus Orionis.
 Quis calcare tuas metuat solpuga latebras?
 Et tibi dant Stygi.e ius in sua fila sorores.
 Sic nec clara dies, nec nox dabat aura quietem:
 Suspecta est miseria in qua tellure iacebant.
 Nam neq; congeſt.e struxere cubilia frondes.
 Nec culmis creuere tori: sed corpora satis
 Expositi uoluuntur humo, calidoq; uapore
 Aſſilicunt gelidas nocturno frigore peſtes:
 Innocuosq; diu rictus torpente ueneno
 Inter membra fouent. nec quæ mensura uiarum,
 Quis ne modis, morunt cœlo duce, ſepe querentes.
 Reddiue Dij, clamant, miseri, quæ fugimus arma:
 Reddiue Theſſaliam. patimur cur ſegnia fata
 In gladios iurata manus? pro Cæſare pugnant
 Dipsades, & peragunt ciuilia bella Cerastæ.
 Ire libet quā Zona rubens, atq; axis inuictus

ſolis

Solis equis: iunat ætherijs adscribere causis
 Quòd peream, cœloq; mori. nil Africa de te,
 Nec de te Natura queror: tot monstra ferentem,
 Genibus ablatum dederas serpenti bus orbem:
 Impatiensq; solum Cereris cultore negato.
 Damnaisti, atq; homines uoluisti deesse uenenis.
 In loca serpentum nos uenimus: accipe poenas
 Tu quisquis superum commercia nostra perosus,
 Hinc torrente plaga, dubijs hinc Syrtibus oram
 Abrumpens, medio posuisti limite mortes.

Per secreta tui bellum ciuile recessus
 Vadit: et arcani miles tibi conscius orbis
 Claustra petit mundi. forsan maiora superfune
 Ingressis. coëunt ignes stridentibus undis,
 Et premitur natura poli. sed longius ista
 Nulla iacet tellus, quam fama cognita nobis
 Tristia regna Iubæ. queremus forsan istas
 Serpentum terras: habet hoc solatia cœlum:
 Vixit adhuc aliquid. patria non arua requiro,
 Europamq; alios soles Assiamq; uidentem.
 Qua te parte poli, qua te tellure reliqui
 Africa? Cyrenis etiam nunc bruma rigebat.
 Exigua' ne uia legem conuertimus anni?
 Imus in aduersos axes: euoluimur orbe:
 Terga damus ferienda Noto. nunc forsan ipsa eß
 Sub pedibus iam Roma meis. solatia fati
 Hec petimus: ueniant hostes, Cesarq; sequatur
 Quà fugimus. sic dura suos patientia questus
 Exonerat: cogit tantos tolerare labores

summa ducis uirtus, qui nuda fusus arena
 Excubat, atq; omni fortunam prouocat hora.
 Omnibus unus adest fati: quo cunq; uocatus
 Adiuolai, atq; ingens meruum, maiusq; salute
 Consultit in letum uires: puduitq; gementem
 Illo recte mori, quod ius habuisset in ipsum
 Ulla lues? casus alieno pectore uincit,
 Spectatorq; docet magnos nil posse dolores.

Vix misericordia serum tanto lassata periclo
 Auxilium fortuna dedit, gens unica terras
 Incolit a serpente innoxia morsu
 Marmarida Psylli: par lingua potentibus herbis:
 Ipse crux tutus, nullumq; admittere uirus
 Vel cantu cessante, potest natura locorum
 Insumit ut immunes misti serpentibus esse.
 Profuit in medijs sedem posuisse uenenis.
 Pax illis cum morte data est, fiducia tanta est
 Sanguinis: in terram parvus cum decidit infans.
 Nequa sit externae Veneris mistura timentes,
 Letifica dubios explorant aspide partus.
 Vtq; Iouis uolucer, calido cum protulit ovo
 Implumes natos, solis conuerteit in ortus:
 Qui potuere pati radios, & lumen recto
 Sustinere diem caeli, seruantur in usus,
 Qui Phœbo cessere, iacent: sic pignora gentis
 Psyllus habet: si quis tactos non horrunt angues,
 Si quis donatis lusit serpentibus infans.
 Nec solum gens illa sua contenta salute,
 Excubat hospitibus, contraq; nocentia monstre
Psyllus.

Psyllis adeſt populis. qui tunc Romana ſecutus
 Signa, ſintul iuſſit ſtatui tentoria duxor,
 Primū quas ualli ſpatium comprendit arenæ
 Expurgat cantu, uerbisq; fugamibus angues
 Ultima caſtorum medicatus circuit ignis.
 Hic ebulum ſtridet, peregrinaq; galbana ſudant,
 Et tamarix non leta comis, Eodq; coſtos,
 Et panacea potens, et Thessala centaurea:
 Peucedanumq; ſonat flammis, Erycinaq; tapſos,
 Et larices fumoq; grauem ſerpentibus urunt
 Abrotanum, et longe naſcentis cornua cerui.
 Sic nox tuta uiris. at ſi quis peſte diurna
 Fata trahit, tunc ſunt magice miracula gentis.
 Psyllorumq; ingens et rapii pugna ueneni.
 Nam primū tacta designat membra ſalina,
 Quæ cohabet uirus, retinetq; in uulnere peſtem.
 Plurima tunc uoluit ſpumanti carmina lingua
 Murmure continuo, nec dant ſpiria cursus
 Vulneris, hanc minimum patiuntur fata tacere.
 Saepè quidem peſtis nigris inserta medullis
 Excantata perit, ſed ſiquod cardix exit
 Virus, et elicitum, iuſſumq; exire repugnat:
 Tunc ſuperincumbens pallentia uulnera lambit,
 Ore uenena trahens, et ſiccat denib; artus,
 Extractamq; tenens gelido de corpore mortem
 Expuit: et cuius morsus ſuperauerit anguis,
 Iam promptum Psyllis uel guſtu noſſe uenenum.
 Hoc iuri melior tandem Romana iuuentus
 Auxilio, latè ſqualentibus errat in aruis.

Bis positis Phœbe flammis, bis luce recepta
 Vidit areniuagum surgensq; fugiensq; Catonem;
 Iamq; illis magis, atq; magis durescere puluis
 Cœpit, & in terram Libye spissata redire.
 Iamq; procul nemorum rara sc̄ attollere frondes:
 Surgere congesto non culta mapalia culmo.
 Quanta dedit misericis melioris gaudia terra,
 Cum primum seuos contrà uidere leones?
 Proxima Leptis erat, cuius statione quieta
 Exegere hyemem nimbis, flammisq; carentem.
 Cæsar ut Emathia satatus clade recessit,
 Cæterā curarum proiecit pondera, soli
 Intentus genero: cuius uestigia fruſtra
 Terris sparsa legens, fama duce tendit in undas,
 Threiciasq; legit fauces, & amore notatum
 Aequor, & Eroas lacrymoso littore turre,
 Qua pelago nomen Nephelias abstulit Helle.
 Non Asiam brevioris aquæ diſterminat usquam
 Fluctus ab Europa, quamvis Bizantion arcto
 Pontus, & oſtriferam dirimat Chalcedona cursu,
 Euxinumq; ferens paruo ruat ore Propontis.
 Sigeasq; petit fama mirator arenas,
 Et Simoentis aquas, & Graio nobile busto
 Rhœtion, & mulum debentes uatibus umbras.
 Circuit exustæ nomen memorabile Troie,
 Magnaq; Phœbei querit uestigia muri.
 Iam ſylue steriles, & putres robore truncii
 Assaraci pressere domos, & templa deorum
 Iam laſſa radice tenent: ac tota reguntur

Pergamē

Pergama dumetis: etiam periere ruine.
 Aspicit Hesiones scopulos, sylvasq; latentes
 Anchise thalamos: quo index sederit antro:
 Unde puer raptus cœlo: quo uertice Nais
 Luscerit Oenone: nullum est sine nomine saxum.

Inscius in sicco serpentem puluere riuum
 Transferat, qui Xanithus erat: securus in alto
 Gramine ponebat gressus: Phryx incola manes
 Hectoreos calcare uerat. discussa iacebant
 Saxa, nec ullius faciem fernantia sacri.

Hectoreas, monstrator ait, non respicis aras?
 O sacer, & magnus uatum labor, omnia fato
 Eripis, & populis donas mortalibus eum.
 Inuidia sacre Cæsar ne tangere famæ:
 Nam si quid Latii fas est promittere Musis,
 Quantum Smyrnei durabunt uatis honores,
 Venturi me, teq; legent: Pharsalia nostra
 Viuet, & à nullo tenebris damnabimur aeo.

Vi ducis impleuit uisus ueneranda uetus, as
 Erexit subitas congesu cespitis aras,
 Votaq; turicremos non irrita fudit in ignes.
 Dij cinerum, Phrygias colitis quicunq; ruinas,
 Aeneaq; mei, quos nunc Lauinia sedes
 Seruat & Alba lares, & quorum lucet in aris
 Ignis adhuc Phrygius, nulliq; aspecta uirorum
 Pallas in abstruso pignus memorabile templo,
 Gentis Iulea uestris clarissimus aris
 Dat pia tura nepos, & nos in sede priori
 Rite uocat; date felices in catena cursus:

Restituam populos: grata uice mania reddene
 Lusonide Phrygibus, Romanaq; Vergama surgeo.
 Sic fatus, repetit classes, & tota secundis
 Vela dedit Coris, audiusq; urgente procella
 Iliacas pensare moras, Asiaq; potentem
 Preuehitur, pelagoq; Rhodon spumante relinquit.
 Septima nox Zephyro nunquam laxante rudentes
 Ostendit Pharijs Aegyptia littora flammis.
 Sed prius orta dies nocturnam lampada texit,
 Quam tutas intraret aquas. ibi plena tumultus
 Littora, & incerto turbatas murmure unces
 Accipit: ac dubijs ueritus se credere regnus.
 Abstinuit tellure rates, sed dira satelles
 Regis dona ferens, medium prouectus in aquor,
 Colla gerit Magni Phario uelamine recta:
 Ac prius infanda commendat crimina uoce.
 Terrarum dominor, Romane maxime genit,
 Et, quod adhuc nescis, genero secure perempto,
 Rex tibi Pellaus terr.e, pelagiq; labores
 Donat, & Emathijs quod solum defuit aruis,
 Exhibit: absenti bellum ciuile peractum est.
 Thessalicas Magnus querens reparare ruinas,
 Ense iacet nostro: tanto te pignore Cesar
 Eminus: hoc tecum percussum est sanguine foedus.
 Accipe regna Phari nullo qua sita cruento:
 Accipe Niliaci ius gurgitis: accipe quicquid
 Pro Magni ceruice dares: dignumq; clientem
 Castris crede tuis, cui tantum fata licere
 In gencrum noluere tuum, nec uile putaris

Hoc meritum, nobis facili quod cæde peractum est.
 Hostes autus erat: depulso sceptra parenti
 Reddicerat. quid plura feram? tu nomina tanta.
 Inuenies operi, uel famam consule mundi.
 Si scelus est, plus te nobis debere fateris,
 Quod scelus hoc non ipse facis. sic fatus, opertuna
 Detexit, tenuitq; caput. iam languida morte
 Effigies habitum noti mutauerat oris.

Non primo Cæsar damnauit munera uisu,
 Auertiuq; oculos: nultus, dum crederet, h[ab]esu:
 Viq; fidem uidit sceleris, tutumq; putauit
 Nam bonus esse socer, lacrymas non sponte cadentes
 Effudit, genitusq; expressis peccore lato,
 Non alius manifesta putans abscondere mentis
 Gaudia, quam lacrymis: meritiuq; immane tyrannus.
 Destruit, & generi manu[m] lugere reuulsu[m],
 Quam debere caput. qui duro membra Senatu[m]
 Calcarat uultu, qui siccò lumine campos
 Viderat Emathios, uni tibi Magne negare
 Non audet gemius. ò sors durissima fai,
 Huncine tu Cæsar scelerato Marte petisti,
 Qui tibi flendus erat? non misti federa iangune
 Te generis: nec nata iubet mœrere, neposq;
 Credis apud populos Pompeij nomen amantes
 Hoc castris prædesse tuis fortasse tyranni
 Tangeris inuidia, captiq; in uiscera Magnis
 Hoc alijs licuisse doles, quererisq; perisse
 Vindictam bell[i], raptumq; è ture superbi
 Victoris generum, quisquis te flere coegit

84 Impetus

Impetus, à uera longè pietate recessit.
Scilicet hoc animo terras, atq; aquora lustras,
Nec ubi suppressus pereat gener. ò bene rapta
Arbitrio mors ista tuo! quām magna remisit
Crīmina Romano tristis Fortuna pudori,
Quod te non passa est misereri perfide Magni
Vuentis! nec non his fallere uocibus audes,
Acquirisq; fidem simulati fronte doloris:
Ausfer ab aspectu nostro funesta satelles
Regis dona tui: peius de Cæsare uestrum,
Quām de Pompeio meruit scelus unica belli
Premia ciuilis, uictis donare salutem
Perdidimus. quod si Phario germana tyranno
Non inuisa foret, potuisse reddere regi,
Quod meruit fratriq; tuum pro munere tali
Misissim Cleopatra caput, secreta quid armæ
Monit, & inferuit nostro sua tela labori?
Ergo in Thessallicis Pelleo fecimus aruis
Ius gladio? uestris quæsita licentia regnis?
Non tuleram Magnum mecum Romana regente?
Te Ptolemæ feram? frustra ciuibibus armis
Miscuimus gentes, si qua est hoc orbe potestas
Altera, quām Cæsar, si tellus illa duorum est.
Vertissem Latias à uestro littore proras:
Fame cura uetat, ne non damnasse cruentam,
Sed uidear timuisse Pharon. nec fallere uos me
Credite uictorem: nobis quoq; tale paratum
Litoris hospitium: ne sic mea colla gerantur,
Thessalie fortuna facit. maiore profecto,

Quām

Quām metui poterat, discriminē gessimus arma:
 Exilium, generiq; minas, Romanq; timebam:
 Pœna fugæ Ptolemæus erat, sed parcimus annis,
 Donamusq; nefas, sciat hac pro cæde tyrannus
 Nil uenia plus posse dari, uos condite busto
 Tanti colla ducis: sed non, ut crimina tantum
 Vestra regat tellus, iusto date tura sepulcro,
 Et placate caput, cineresq; in littore fusos
 Colligite, atq; unam sparsis date manibus urnam,
 Seniat aduenium saceri, uocesq; querentis
 Audiat umbra pias, dum nobis omnia prefert,
 Dum uitam Phario manult debere clienti,
 Læta dies rapta est populis, concordia mundo
 Nostra perit, caruere Deis mea uota secundis,
 Ut te complexus positis felicibus armis
 Affectus abs te ueteres, uitamq; rogarem
 Magne tuam: dignaq; satis mercede laborum
 Contentus par esse tibi, tunc pace fidelis
 Fecissem, ut uictus posses ignoscere diuis,
 Ecclisses ut Roma mihi, nec talia fatus
 Inuenit fletus comitum, nec turba querenti
 Credidit: abscondunt gemitus, et pectora lœta
 Fronte regunt, hilaresq; nefas spectare cruentum
 (O bona libertas) cum Cesar lugeat, audent.

r 5

M. AN.

M. ANN. LVCANI
PHARSALIAE
LIB. X.

VT primum terras Pompeij colla se-
quuntur
Anigit, et diras calcavit Cesar arenas:
Pugnauit fortuna ducis, fatuq; nocetis
Segypii, regnum Lagi Romana sub arma
Iret, an eriperet mundo Memphiticus ensis
Victoris, uictiq; caput, in profuit umbra
Magne, tui sacerum rapuere a sanguine manes.
Ne populus post te Nilum Romanus haberet.
Inde Paratoniam fertur securus in urbem
Pignore tam saui sceleris sua signa sequutus.
Sed fremitu uulgi fasces, et iura querentis
Inferri Romana suis, discordia sensit
Pectora, et anticipes animos, Magnumq; perisse
Non sibi, tum uultu semper celante timorem,
Intrepidus superum sedes, et templa uetus
Numinis, antiquas Macedum testantia uires
Circuit, et nulla captus dulcedine rerum,
Non auro, cultuq; deum, non moenibus urbis,
Effossum tumulis cupidè descendit in antrum.
Ilic Pellei proles uesana Philippi
Felix predo iacet terrarum, sindice fato
Raptus: sacratis totum spargenda per orbem
Membra uiri posuere adiuis: fortuna pepercit
Atanibus, et regni durauit ad ultima fatum.

Nam

Nam sibi libertas unquam si redderet orbem,
 Ludibri seruatus erat, non utile mundo
 Editus exemplum, terras tot posse sub uno
 Esse uiro. Macedum fines, latebrasq; suorum
 Deseruit, uictasq; patri despexit Ahenas:
 Perq; Asiae populos fatis urgentibus actus
 Humana cum strage ruit, gladiumq; per omnes
 Exegit gentes: ignotos miscuit annos,
 Persarum Euphraten, Indorum sanguine Gangem
 Terrarum fatale malum fulmenq; quod omnes
 Percuteret populos pariter, et fidus iniquum
 Gentibus. Oceano classes inferre parabat
 Exteriore mari, non illi flamma, nec undae,
 Nec steriles Libye, nec Syricus obstatit Amnon.
 Isset in occasus mundi deuexa secutus:
 Ambissetq; polos, Nilumq; a fonte bibisset:
 Occurrit suprema dies, naturaq; solum
 Hunc potuit finem uesano ponere regi,
 Qui secum inuidia, qua totum ceperat orbem,
 Abstulit imperium, nulloq; herede relicto
 Totius fati lacerandas prebuit urbes.
 Sed cecidit Babylone sua, Parthoq; uerendus.
 Pro pudor, Zoi proprius timuere sarissas,
 Quam nuc pila timent populi, licet usq; sub Arctos
 Regnemus, Zephyriq; domos, terrasq; premamus
 Flagantis post terga Noti: cedamus in ortus
 Arsacidum domino, non felix Parthia Crassis,
 Exigua secura fuit prouincia Pella.

Iam Pelusiaco ueniens a gurgite Nilo

Rex puer, imbellis populis sedauerat iras,
 Obside quo pacis Pellea tutus in aula
 Cæsar erat: cum se parua Cleopatra biremis,
 Corrupto custode Phari laxare catenas,
 Intulit Emathijs ignaro Cæsare ecclis,
 Dedeceus Segypii, Latio feralis Erinnyes,
 Romano non casta malo, quantum impulit Argos,
 Iliacasq; domos facie Spartana nocenti,
 Hesperios auxit tantum Cleopatra furores.
 Terruit illa suo, si fas, Capitolia sistro,
 Et Romana petit imbelli signa Canopo,
 Cæsare captiuo Pharios ductura triumphos.
 Leucadioq; fuit dubius sub gurgite casus,
 An mundum ne nostra quidem matrona teneret.
 Hoc animi nox illa dedit, que prima cubili
 Misicit incestam ducibus Ptolemaida nostris.

Quis tibi uesani ueniam non donet amoris
 Antoni? durum cum Cæsaris hauserit ignes
 Pectus? et in media rabie, medioq; furore,
 Et Pompeianis habitata manibus aula,
 Sanguine Thessalicae cladis perfusus adulter
 Admisit Venerem curis, et misicit armis
 Illicitosq; toros, et non ex coniuge partus?
 Pro pudor: obliuus Magni, tibi Iulia fratre
 Obscena de matre dedit: partesq; fugatas
 Passus in extremis Libyes coalescere regnis,
 Tempora Niliaco turpis dependit amori,
 Dum donare Pharon, dum non sibi uincere mauile.
Quem forma confusa sua Cleopatra sine ullis

Tristis

Tristis adit lacrymis, simulatum compa dolorem,
 Quam decuit, ueluti laceros dispersa capillos,
 Et sic orsa loqui: si qua est ô maxime Cæsar
 Nobilitas, Pharij proles clarissima Lagi,
 Exul in eternum sceptris depulsa paternis,
 Si ina restituui ueteri me dextera fato,
 Complectar regina pedes tu gentibus & quum
 Sidus ades nostris, non urbes prima tenebo
 Fœmina Niliacas: nullo discrimine sexus
 Reginam scit ferre Pharos, lege summa peremptis
 Verba patris, qui iura mihi communia regni,
 Et thalamè cum fratre dedit puer ipse sororem,
 Sit modò liber, amet: sed habet sub iure Photini
 Affetus, ensesq; suos, nil ipsa paterni
 Iuris habere peto: culpa, tantoq; pudore
 Solue domum: remone funesta satellitis arma,
 Et regem regnare iube, quantos' ne tumores
 Mente gerit famulus, Magni cernice reuulsa?
 Iam tibi (sed procul hoc auertane fata) minatur.
 Sat fuit indignum Cæsar, mundoq; tibiq;
 Pompeium facinus, meritumq; fuisse Photini.
 Ne quicquam duras tentasset Cæsar's aures:
 Vultus adest precibus, faciesq; incesta perorat.
 Exigit infandam corrupto iudice noctem.
 Pax ubi parta duci, donisq; ingentibus empia est,
 Excepere epule tantarum gaudia rerum:
 Explicuitq; suos magno Cleopatra tumultus
 Non dum translates Romana in secula luxus.
 Ipse locus templi, quod uix corruptior etas

Exxv

Extruet, instar erat: laqueataq; iecta ferebant
 Diuinitas, crassumq; trabes absconderat aurum.
 Nec summis crustata domus, sectisq; nitebat
 Marmoribus: slabatq; sibi non segnis Achates.
 Purpureusq; lapis, totaq; effusus in aula.
 Calcabatur Onyx: Hebenus Mareotica uastos
 Non operit postes, sed stat pro robore uilz
 Auxilium, non forma domus. ebur atria uestit,
 Et suffixa manu foribus testudinis Inde
 Terga sedent, crebro maculas distincta s'maragdo.
 Fulget gemma toris, et lasside fulua supellex.
 Strata micant, Tyrio quorum pars maxima succo
 Cocta diu, uirus non uno duxit alieno.
 Pars auro plumata niter, pars ignea coco,
 Vrmos est Pharijs nescendi licia telis.
 Tunc famule numeros turbæ, populusq; minister.
 Discolor hos sanguis, alios distinxerat etas:
 Hec Libyos pars, tam flauos gerit altera crines.
 Vi nullas Cesar Rheni se dicat in aruis
 Tam ruinas uidisse comas, pars sanguinis usq;
 Torta caput, refugosq; gerens a fronte capillos.
 Nec non infelix ferro mollita iuuentus,
 Atq; execta virum stat contrà fortior etas,
 Vix ulla fuscante tamen lanugine malas.
 Discubuere toris reges, maiorq; potestas,
 Cesar, et immodice formam fucata nocentem,
 Nec sceptris contenta suis, nec fratre marito,
 Plena mari rubri spolijs, colloq; comisq;
 Divinitas Cleopatra gerit, culuq; laborat.

Cand

Candida Sidonio prelucem pectora filo,
 Quod Nilotis acus compressum pectine Scrum
 Soluit, et extenso laxauit stanuna uelo.
 Dentibus hic niueis sectosq; Atlante sylua
 Imposuere orbes, quales ad Cæsaris ora
 Nec capto uenere tuba pro cecus, et amens
 Ambitione furor, ciuilia bella gerenti
 Diuitias aperire suas, incendere mentem
 Hospitis armatis non sit licet ille nefando
 Marte paratus opes mundi quæfisse ruina:
 Pone duces prisca, et nomina pauperis eui
 Fabricios, Curiosq; graues: hic ille recumbat
 Sordidus Hetruscis abductus Consul aratri,
 Optabit patriæ talem duxisse triumphum.

Infudere epulas auro, quod terra, quod aër,
 Quod pelagus, Nilusq; dedit, quod luxus inani
 Ambitione furens toto quæfuit in orbe.
 Non mandanic fame, multas uolucresq; ferasq;
 Aegypti profuere Deos: manibusq; ministrai
 Niliacus crystallus aquas: gemmeq; capaces
 Excepere merum, sed non Mareotidos uiae,
 Nobile sed paucis senium cui contulit annis
 Andoniuum Meroë cogens spumare Falernum.
 Accipiunt certas nardo florente coronas,
 Et nunquam fugiente rosa: multumq; madentia
 Infudere come, quod nondum euanuit aura
 Cinnamon, extrema nec perdidit aëra terra:
 Adiectumq; recens uicinæ messis Amomum.
 Dicit opes Cæsar spoliati perdere mundi,

Extruet, instar erat: laqueataq; iecta ferebat
 Divitias, crassumq; trabes absconderat aurum.
 Nec summis crustata domus, sectisq; nitebat
 Marmoribus: slabasq; sibi non segnis Schates.
 Purpureusq; lepis, totaq; effusus in aula.
 Calcabatur Onyx: Hebenus Mareotica uastos
 Non operit postes, sed stat pro robore uili
 Auxilium, non forma domus. ebur atria uestit,
 Et suffixa manu foribus testudinis Inde
 Terga sedens, crebro maculas distincta smaragdo.
 Fulget gemma toris, et lispide fulua supellex.
 Strata nuncant, Tyrio quorum pars maxima succo
 Cocta diu, uirus non uno duxit aheno.
 Pars auro plumata niter, pars ignea coco.
 Ut mos est Pharijs miscendi licia relis.
 Tunc famule numerus turbæ, populusq; minister.
 Discolor hos sanguis, alios distinxerat atas:
 Hec Libycos pars, tam flauos gerit altera crines.
 Ut nullas Cesar Rheni se dicat in aruis
 Tam rutilas uidisse comas, pars sanguinis usi
 Torta caput, refugosq; gerens à fronec capillos.
 Nec non infelix ferro mollita iumentus,
 Atq; execta uirum stat contrà fortior atas,
 Vix illa fuscante tamen lanugine malas.
 Discubuere toris reges, maiorq; potestas,
 Cesar, et immodice formam fucata nocentem,
 Nec sceptris contenta suis, nec fratre marito,
 Plena mari rubri spolijs, colloq; comisq;
 Divicias Cleopatra gerit, cultuq; laborat.

Cand

Candida Sidonio prelucem pectora filo,
 Quod Nilotis acus compressum peccine Scrum
 Soluit, et extenso laxauit stanura uelo.
 Denibus hic niueis sectosq; Atlantide sylua
 Imposuere orbes, quales ad Caesaris ora
 Nec capto uenere suba pro cecus, et amens
 Ambitione furor, ciuilia bella gerenti
 Diuitias aperire suar, incendere mentem
 Hospitis armati. non sit licet ille nefando
 Marte paratus opes mundi quæsiisse ruina:
 Pone duces prisces, et nomina pauperis cui
 Fabricios, Curiosq; graues: hic ille recumbat
 Sordidus Heruscius abductus Consul aratri,
 Optabit patriæ talem duxisse triumphum.

Infudere epulas auro, quod terra, quod aër,
 Quod pelagus, Nilusq; dedit, quod luxus inani
 Ambitione furens toto quæsiuit in orbe.
 Non mandamne fame, multas uolucresq; ferasq;
 Aegypti p'suere Deos: manibusq; ministrat
 Niliacus crystallus aquas: gemmæq; capaces
 Excepere merum, sed non Mareotidos uiae,
 Nobile sed paucis senium cui contulit annis
 Indomitum Meroë cogens spumare Falernum.
 Accipiunt certas nardo florente coronas,
 Et nunquam fugiente rosa: multumq; madentè
 Infudere come, quod nondum euanuit aura
 Cinnamon, externa nec perdidit aëra terra:
 Adiectumq; recens uicina mesis Amomum.
 Discit opes Caesar spoliati perdere mundi,

Et gesisse pudet genero cum paupere bellum.
 Et causas Martis Pharis cum gentibus optat.
 Postquam epulis, Bacchoq; modū lassata uoluptas
 Imposuit, longis Cesar producere noctem
 Inchoat alloquij: summaq; in sede iacentem
 Linigerum placidis compellat Achoreus dictis:
 O sacris devote senex, quodq; arguit etas
 Non neglecte Deis, Pharia primordia gentis,
 Terrarumq; situs, uulgiq; edisse mores,
 Et ritus, formasq; Deum: quodcunq; uetus
 Insculptum est adyis profer, nosciq; uolentes
 Prode Deos. si Cecropium sua sacra Platonem
 Maiores docuere tui: quis dignior unquam
 Hoc fuit auditu, mundiq; capacior hospes?
 Fama quidem generi Pharias me duxit ad urbes,
 Sed tamen & uestris media inter prælia semper
 Stellarum, coeliq; plagiis, superisq; uacau.
 Nec meus Eudoxi uincetur Fastibus annus.
 Sed cum tanta meo uiuat sub pectore uirtus,
 Tantus amor ueri, nihil est quod noscere malim
 Quam fluuij causas per secula tanta latentis,
 Ignotumq; caput: spes sit mihi certa uidendi
 Niliacos fontes, bellum ciuile relinquam.
 Finierat, contraq; sacer sic orsus Achoreus:
 Fas mihi magnorum Cesar secreta parentum
 Prodere, ad hoc cui populis ignota profanis.
 Sit pietas alijs, miracula tanta silre:
 Ast ego coelicolis gratum reor, ire per omnes
 Hoc opus, & sacras populis notescere leges.

sic

Sideribus quæ sola fugam moderantur Olympi,
 Occurruntq; polo, diuersa potentia prima
 Mundi lege data est. sol tempora diuidit anni.
 Mutat nocte diem, radisq; potentibus astra
 Ire uerat, cursusq; uagos statione moratur.
 Luna suis uicibus Tethyn, terrenaq; miscet.
 Frigida Saturno glacies, & zona niualis
 Cessit. habet uentos, incertaq; fulmina Mauors.
 Sub Ioue temperies, & nunquam turbidus aër.
 At fœcunda Venus cunctarum semina rerum
 Posidet. immensæ Cyllenius arbiter undæ est.
 Hunc ubi pars cœli tenuit, quæ mixta Leonis
 Sidera sunt Cancro, rabidos quæ Sirius ignes
 Exerit, & uarij mutator circulus anni
 Aegoceron, Cancrumq; tenet, cui subdita Nili
 Ora latente: quæ cum dominus percussit aquarum
 Igne superieclto, tunc Nilus fonte soluto
 Exit, ut Oceanus lunaribus incrementis
 Iussus adeat: auctusq; suos non ante coarctat,
 Quam nox æstiuas à sole receperit horas.
 Vana fides ueterum, Nilo quod crescat in arua
 Aethiopum prodeesse niues non Arctos in illis
 Montibus, aut Boreas: testis tibi sole perusti
 Ipse color populi, calidiq; uaporibus Austri.
 Adde quod omne caput fluiuj, quodcunq; soluta
 Præcipitat glacies, ingresso uere tumescit
 Prima tabe niuis: Nilus neq; suscitat undas
 Ante Canis radios, nec ripis alligat amnem
 Ante parem nocti Libra sub indice Phœbum.

Inde etiam leges aliarum nescit aquarum:
 Nec tumeat hybernus, cum longè sole remoto
 Officij caret unda suis: dare iussus iniquo
 Temperiem cœlo, medijs æstatibus exit.
 Sub torrente plaga, ne terras dissipet ignis,
 Nilus adest mundo, contraq; incensa Leonis
 Ora tumet: Cancroq; suam torrente Syenen,
 Imploratus adest: nec campos liberat undie,
 Donec in autumnum declinet Phœbus, & umbras
 Extendat Meroë: quis causas reddere possit?
 Sic iusit Natura parens discurrere Nilum:
 Sic opus est mundo. Zephyros quoq; uana uetusq;
 His adscriptis aquis, quorum stata tempora flatus,
 Continuiq; dies, & in aëre longa potestas:
 Vel quod ab occiduo depellunt nubila cœlo
 Trans Noton, & fluvio cogunt incumbere nimbos:
 Vel quod aquas roties rumpenteis littora Nilis
 Assidue feriunt, coguntq; resistere fluctus.
 Ille mora cursus, aduersiq; obiye ponti
 Aestuat in campos sunt qui spiramina terris
 Esse putent, magnosq; caue compagis hiatus.
 Commixtus hæc penitus tacitis discursibus unda
 Frigore ab Arctoo medium renovata sub axem.
 Cum Phœbus pressit Meroën, tellusq; perustæ
 Illuc duxit aqua, trahitur Gangesq; Padusq;
 Per tacitum nundi, tunc omnia flumina Nilus
 Uno fonte uomens, non uno gurgite perfert.
 Rumor, ab Oceano qui terras alligat omnes,
 Exaudire procul uolentium erumpere Nilum.

Aeg

Aequoreosq; sales longo mitescere tractu.
 Necnon Occano pasci Phœbumq; polumq;
 Credimus. hunc calidi tetigit cum brachia Cancri.
 Sol rapit. atq; unde plus. quam quod digerat aëris
 Tollitur: hoc noctes referunt. Niloq; refundunt.
 Ast ego. si tantam fas est mihi soluere litem.
 Quasdam Casar aquas post mundi sera peracti
 Secula concusis terrarum erumpere uenit.
 Non id agente Deo. quasdam compage sub ipso.
 Cum toto coepisse reor. quas ille creator.
 Atq; opifex rerum certio sub iure coercet.

Quæ tibi nescendi Nilum Romane cupido est.
 Hec Pharij; Persisq; fuit. Macedonij; tyrannus
 Nullaq; non etas uoluit conferre futuris
 Notitiam: sed uincit adhuc natura latendi.
 Sumimus Alexander Regū. quæ Memphis adorat.
 Inuidit Nilo. misiuq; per ultima terræ
 Sehiopum lectos. illos rubicunda perusti
 Zona poli tenuit. Nilum uidere calentem.
 Venit ad occasum. mundiq; extrema Sesostris.
 Et Pharios currus regum ceruicibus egit:
 Ante tamen uestros amnes Rhodanūq; Padumq;
 Quam Nilum de fonte bibit. uesanus in ortus
 Cambyses longi populos peruenit ad æui.
 Defectusq; epulis. & pastus cede suorum.
 Ignoto te. Nile. redit. non fabula mendax.
 Aufa loqui de fonte tuo est. ubi cunq; uideris.
 Quereris: & nulli contingit gloria genii.
 Vi Nilo sit leta suo. tua flumina prodam.

Quae Deus undarum celator Nile iubarum
 Te mihi nosse dedit. medio consurgis ab axe,
 Ausus in ardenter ripas attollere Cancrum,
 In Borean is rectus aquis, mediumq; Booten.
 Cursus in occasum flexus torquetur, & ortus
 Nunc Arabū populis, Libycis nunc equus arenis.
 Teq; uident primi, querunt tamen hi quoq; Seres,
 Aethiopumq; feris alieno gurgite campos,
 Et te terrarum nescit cui debeat orbis.
 Arcanum natura caput non prodidit ulli,
 Nec licuit populis paruum te Nile uidere,
 Amouitq; sinus, & gentes maluit ortus
 Mirari, quam nosse tuos. consurgere in ipsis
 Ius tibi solsticiis, aliena crescere bruma,
 Atq; hyemes adferre tuas: soliq; uagari
 Concessum per utrosq; polos. hic queritur ortus,
 Illic finis aquæ. latè tibi gurgite rufo
 Ambitur nigris Meroë fœcunda colonis,
 Læta comis hebeni: quæ quamuis arbore multa
 Frondeat, & statem nulla sibi mitigat umbra.
 Linea tam rectum mundi ferit illa Leonem.
 In plagas Phœbi, damnum non passus aquarum,
 Prœueheris sterilesq; diu metiris arenas,
 Nunc omnes unum uires collectus in amnem,
 Nunc uagus, & spargens facile tibi cedere ripam.
 Rursus multifidas reuocat piger alneus undas,
 Quæ dirimunt Arabum populis Aegyptia rura
 Regni claustra Philæ. mox te deserta secantem,
 Quæ dirimunt nostrum rubro commercia pontum,

Mollis

Mollis lapsus agit. quis te tam lenè fluentem
 Mourum totas violenti gurgitis iras
 Nile putet? sed cùm lapsus abrupta uiarum
 Excepere tuos, & præcipites cataractæ,
 Ac nusquam uetus illas obſistere cautes
 Indignaris aquis: ſpuma tunc aſtra laceſis:
 Cuncta tremunt undis: ac multo murmure montis
 Spumeus inuitis canescit fluctibus amnis.
 Hinc, Abato quā noſtra uocat uenerāda uetus illas,
 Terra potens, primos ſentit perculsa tumultus,
 Et scopuli, placuit fluuiū quos dicere uenas,
 Quod maniſta noui primū dant ſigna tumoris.
 Hinc montes natura uagis circundedit undis,
 Qui Libyæ, te, Nile, negent: quos inter in alta
 It conualle iacens iam molibus unda receptis.
 Prima tibi campos permittit, apertaq; Memphis
 Rura, modumq; uetat ercſcendi ponere ripas.

Sic uelut in tua ſecuri pace trahebant
 Noctis iter media: ſed non uefana Photini
 Mens imbuta ſemel tam ſacra cæde uacabat
 Aſcelerum motu: Magno nihil ille perempio
 Iam putat eſſe nefas: habitant ſub pectore manes,
 Ultricesq; Deæ dant in noua monſtra furorem.
 Dignatur uiles iſto quoq; ſanguine dextræ,
 Quo fortuna parat uictos perfundere Patres.
 Poenaq; ciuilis belli, & uindicta Senatus
 Penè data eſt famulo. procul hoc auertue fata
 Crimen, ut hæc Bruto ceruix abſente ſecetur.
 In ſcelus it Pharium Romani poena tyranni,

5 3 Exemp

Instrumenta rapit belli pars maxima turbæ
 Plebis erat Latia: sed tanta obliuio mentes
 Capit in exteros corruptio milite mores,
 Ut duce sub famulo, iussuq; satellitis irent,
 Quos erat indignum Phario parere tyranno.

Nulla fides, pietasq; uiris, qui castra sequuntur,
 Venalesq; manus: ibi fas, ubi maxima merces.
 Sere merent paruo: iugulumq; in Cesaris ire
 Non sibi dant, prò fas, ubi non ciuilia bella
 Inuenit imperij fatum miserabile nostris?
 Thessalia subducta acies in litora Nili
 More furit patrio. quid plus te, Magne, recepto
 Ausa foret Lagea domus? dat scilicet omnis
 Dextera, quod debet, superis: nulliq; uacare
 Fas est Romano. Latium sic scindere corpus
 Dijs placitum: non in generi, sociiq; fauorem
 Discedunt populi. ciuilia bella satelles
 Mouit, et in partem Romanam uenit Achillas.
 Et nisi fata manus à sanguine Cesaris arcent,
 Ha uincent partes. aderat maturus uterq;
 Et destricta epulis ad cunctas aula pauebat
 Insidias: poteratq; crux per regia fundi
 Pocula Cesareus, mensaq; incumbere ceruix.
 Sed metuunt belli trepidos in nocte tumultus,
 Ne cedes confusa manu, permissaq; fatis
 Te, Ptolemæe, trahat, tanta isti fiducia ferri.
 Non rapuere nefas: summi contempta facultas
 Est operis: uisum famulis reparabile damnum,
 Illam mactandi dimittere Cesaris horam.

Scrib

Seruatur poenas in aperta luce datus.

Donata est nox una duci, uixitq; Photini

Munere Phœbeos Cæsar dilatus in ortus.

Lucifer à Casia prospexit rupe, diemq;

Misit in Aegyptum primo quoq; sole calentem;

Cum procul a muris acies non sparsa maniplis,

Nec uaga conspicitur, sed iustos qualis ad hostes

Recta fronte uenit, passuri communis arma,

Laturi q; ruunt, at Cæsar mænibus urbis

Diffisus, foribus clausæ se protegit aulæ,

Degeneres passus latebras, nec tota uacabat

Regia compresso: minima collegerat arma.

Parte domus: tangunt animos iraq;, metus q;:

Et timet incursus, indignaturq; timere.

Sic fremit, in paruis fera nobilis abdita claustris,

Et frangit rabidos præmorio carcere dentes.

Non secus in Siculis fureret tua flamma cauernis,

Obstrueret summam si quis tibi mulciber Aetna.

Audax Thessalici qui nuper rupe sub Aemis,

Hesperie cunctos proceres, aciemq; Senatus,

Pompeiumq; ducem, causa sperare uetante,

Non tinxuit, fatumq; sibi promisit iniquum,

Expauit seruile nefas, intraq; penates.

Obruitur telis, quem non uiolasset Alanus,

Non Scytha, non fixo qui ludit in hospite Maurus.

Hic, cui Romani spatium non sufficit orbis,

Paruaq; regna putat Tyrüs cum Gadibus Indos,

Ceu puer imbellis, ceu captis fœmina muris,

Querit tutu domus: spem uitæ in limine clauso.

Ponit, & incerto lustrat uagus atria cursu:
 Non sine rege tamen, quem ducit in omnia secum
 Sumpturnus poenas, & grata piacula mortis,
 Missurusq; tuum, si non sint tela, nec ignes
 In famulos Prolobae caput sic barbara Colchis.
 Creditur ultorem meimens regniq; fugaeq;
 Ense suo fratribusq; simul cervice parata
 Expectasse patrem. cogunt tamen ultima rerum
 Spem pacis tentare ducem: missusq; satelles
 Regius, ut saevis absentis noce iuganni
 Corriperet famulos, quo bellum autore mouerent.
 Sed neq; ius mundi nuluit, neq; foedera sancta
 Gentibus: orator regis, pacisq; sequester
 Aestimat in numero scelerum ponenda tuorum
 Tot monstros. Aegyptie noctens non Thessala tellus,
 Vastaq; regna Iubae, non Pontus, & impia signa
 Pharmacis, & gelido circumfluis orbis Ibero
 Tatum ausus scelerum, non Syris barbara, quanum
 Delicia fecere tue. premis undiq; bellum,
 Inq; domum iam tela cadunt, quassantq; penates.
 Non aries uno moturus limina pulsu,
 Fracturusq; domum, non ulla est machina belli:
 Nec flammis mandatur opus: sed caca inueniuntur.
 Consilij naestos ambit diuisa penates,
 Et nusquam totis incursat uiribus agmen.
 Fata uentant, muriq; uicem fortuna tueiur.
 Necnon & ratibus tentatur regia, quæ se
 Protulit in medios audaci margine fluctus
 Luxuriosa domus, sed adest defensor ubiq;

Cesar

Cæsar, et hos adiutus gladiis, hos ignibus arceret:
 Obsessusq; gerit (rama est constantia mentis)
 Expugnans opus, piceo iubet unguine tinctas
 Lampadas immixti inunctis in uela carinis.
 Nec piger ignis erat per stuppea vincula, perqz
 Manantes cera eabulas: et tempore eodem
 Transtraq; nautarum summiq; arsere ceruchi.
 Iam propè semiustæ merguntur in æquora classes,
 Iamq; hostes, et tela natant, nec puppibus ignis
 Incubuit solis: sed quæ vicina fuerer
 Tecta mari longis rapuere uaporibus ignem,
 Et cladem fouere Nosi: percussaq; flamma
 Turbine, non alio motu per tecta encurrerit,
 Quam solet ætherio lampas decurrere saltu
 Materiaq; carens, atq; ardens ære solo.

Illa lues clausa paulum reuocauit ab aula
 Urbis in auxilium populos, nec tempora clades
 Perdidit in somnis, sed cæca nocte carinis
 Insiluit Cæsar semper feliciter usus
 Precipi cursu bellorum, et tempore rapto.
 Tunc clanstru pelagi cepit Pharon, insula quodam
 In medio stetit illa mari, sub tempore uatis
 Proteos: at nunc est Pelleis proxima muris.
 Illa duci geminos bellorum præstiu usus:
 Abstulit, et cursus, et fauces æquoris hosti.
 Cæsar et auxiliis ut uidit libera ponti
 Ostia, non fatum meriti, pœnasq; Photini
 Distulit ulterius: sed qua non debuit ira,
 Non cruce, non flammis, rabido non dentie ferarum.

Een

Heu facinus, ceruix gladio male cæsa pependit:
 Magni morte perit, nec non subrepia paratis
 A famulo Ganymede dolis peruenit ad hostes
 Cæsar is Arisnoë: que castra carentia rege
 Ut proles Laga tenet, famulumq; Tyranni
 Terribilem iusto transegit Achillea ferro.

Altera Magne tuis iam uictima mittitur umbris.
 Nec satis hoc Fortuna putat, procul absit, ut ista
 Vindictæ sit summa tua. non ipse tyramus
 Sufficit in poenas, non omnis regia Lagi.
 Dum patrij ueniant in uiscera Cæsar is enses,
 Magnus inuitus erit, sed non autore furoris
 Sublato cecidit rabies: nam rursus in arma
 Auspicijs Ganymedis eunt, ac multa secundo
 Prælia Marie gerunt, potuit discriminè summo
 Cæsar is una dies in famam, & secula mitti.

Molis in exiguae spatio stipantibus armis,
 Dum parat in uacuis Martem transferre carinas
 Dux Latius, tota subito formidine belli
 Cingitur: hinc dense prætexunt littora classes,
 Hinc tergo insultant pedites: uia nulla salutis:
 Non fuga, non uirtus, uix spes quoq; mortis honeste.
 Non acie fusa, nec magna stragis aceruo
 Vincendus tunc Cæsar erat, sed sanguine nullo.
 Captus sorte loci pendet, dubius'ne timeret,
 Optare velue mori, respexit in agmine denso
 Scæuam perpetua meritum iam nomina famæ
 Ad campos Epidamne tuos, ubi solus aperis
 Obsedit muris calcantem mœnia Magnum.

Pharsalia Lucani finis.

SVLPIII CARMINA VELUT

superioribus annexenda.

*Erexit mentem trepidi tam fortis imago:
 Et facturus erat memorandi nobile leti
 Exemplum: sed fata uetant, & fida salutis
 Ostendit fortuna uiam. nam leuus amicas
 Prospexit puppes: nando quas ausus adire,
 Ecquid stamus? ait: uel iam per tela, fretumq;
 Eripiar, iuguli uel non erit ulla potestas
 Eunicho concessa mei. iunc puppe relieta
 Prossilit in pontum. siccus fert leua libellos,
 Dextra secat fluctus, tandemq; illesus amico
 Excipitur plausu clamantis ad aetheria turbæ.*

EIVSDEM SVLPIII QVERELA

*de interitu Poëtæ, opere nondum
 perfecto.*

*Hac cecinit uates scripturus plura: sed illum
 In medio cursu iuabit mors dira silere.
 Accidit ut cygno, qui fixus arundine, carmen
 Mille modis querulum, quod cooperat, interrupit.
 Nec phœnix aliter cum se imponeat in altum,
 Quem struit ipse rogum, cantus dulcedine mira
 Nondum perfectos plaudenti morte relinquit.
 Nec secus Ismarüs uates oppressus in oris,
 A Ciconum nuribus, superum dum cantat amores,
 Brutaq; cum syluis, & saxa sequentia ducit,
 Haud potuit moriens medios absoluere cantus.*

Prò

Pro scelerat, ò superi cruciat que peccat Neronem?
 Num rota, num saxum, num stagna fugacia uexat?
 An uulnus pendens' ue silex? an feruet in unda?
 Illum comburat Phlegethon, tacerentq; cerasus,
 Hydra uoret, rapientq; canes, semperq; flagellis
 Torua Megera fecet, nec sibi requiesq; modus q;
 Quanto fraudata est tua gloria plena nitore
 Cordubal quamq; minus te Mantua docta ueretur?
 Manya, cui primæ fulget nunc gloria palma.
 Sed contenta tribus longè lateris alumnis.
 Tu uero ô nostrum uates diuine laborem,
 Quem pro te subi, non auersate probabis.

HEXASTICHON.

Grandia belligeri cupiens agnoscere *Mari* VIII
 Praelia, Lucani carmina culta legat.
 Tam bene dira canit uiolenti facta *Gradini*,
 Quam Cicero placide nobile pacis opus.
 Optanda est pax alma uiris, Ciceroq; legendus.
 Sed quoq; qui scribit bella, legendus erit.

E I N I S.

Provincia Italiana della
 Fondo librario antico
 Gallarati

Compagnia di Gesù

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani

www.fondolibrarioantico.it

51916

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

1
37

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Cinquecentina

n. 26/
37

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

Fondo librario antico dei Gesuiti italiani
www.fondolibrarioantico.it

brario antico dei Gesuiti

www.fondolibrarioantico.it